

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

Maradj meg magyarnak...

Maradj meg magyarnak akkor is, ha űznek, rúgnak, marnak.

Magyar légy, de ne melldöngetős, csak előretékintő, kitartó, felelős.

Ne szégyellj őseid nyelvét, tanulj irodalmát, történelmét.

Hogy szegték szármáyát, tiporták századok, de voltak Rákócziak és Kossuthok.

Voltak nyelvújító s költő fejedelmek, akik pallérozták az ősi nyelvet.

Gyarapodott, szépült a szó, így lett minden elmondható.

„A Magyar nem különb, de nem is alábbvaló!”

Amíg ajkadon élő a szó,
addig nem kell gyászinduló!
Petőfi, Arany e nyelven zengett.
Becsüld, szeresd ez árva nyelvet,
„HISZEN NYELVÉBEN ÉL A NEMZET”,
ha ezért űznek, rúgnak, marnak,
akkor is maradj meg magyarnak.
Kormányok jönnek-mennek,
eltűnnek századok,
Rajtad is múlik, lesznek-e itt
még magyarok.

Czövek Ilona – Várdaróc

VITÉZI TÁJÉKOZTATÓ

TARTALOMJEGYZÉK

Hí a Haza	2
Ima a Magyar Nemzetért	2
Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek – Főpásztori üzenet (részlet)	3
Újévi Jóókvánóság	3
Egy évszázad... lesz hamarosan a Vitézi Rend mögött	4
Farkas Imre: Egy szál rózsza	4
40 évvel ezelőtt tért haza Szent Koronánk az Amerikai Egyesült Államokból	5
500!	6
Goldolatok a Bibliáról	13
Húsvét	16
A Vitézi Szék 2017. június 16-i és szeptember 16-i határozataiból	17
KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK, KINEVEZÉSEK	18
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK! 1848-49	21
1848-49	31
1956 – Forradalom és Szabadságharc	34
Erdélyi Törzsszék	37
Felvidék	61
A kárpátaljai magyarságról	63
Németország Törzsszék	64
Buda Törzsszék	66
ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	77
KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK	89
ÉSZAK-KELET MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	115
KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	122
DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK	127
DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK	135
DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK	141
MAGYAR KIRÁLYI KORONAŐRÖK EGYESÜLETE	145
A Magyar Királyi Koronaőrég felhívása a magyarsághoz	148
Felhívás	148
MAGYAR TENGERSZÉK EGYESÜLETE (MATE)	149
HORTHY MIKLÓS TÁRSASÁG	150
KIÁLLÍTÁS – A LOURDES-I KERESZTÚT	
SZOBRAINAK FOTÓKIÁLLÍTÁSA	
- MARIA DE FAYKOD ALKOTÁSAI	152
PROGRAMAJÁNLAT!	153
SZÜLETÉSNAPOK KÖSZÖNTÜNK!	155
ÖRÖMHÍR! HÁZASSÁGKÖTÉS!	158
ÖRÖMHÍR! GÓLYAHÍR!	159
Szent László emlékezete	165
A hősiesség kultusza és a Vitézi rend	166
100 évvel ezelőtt... Az i. világháborúról	168
A II. világháborúról. Előzmények, harcok, tények	173
Hősök napja	176
HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK	179
TRIANON	195
Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter beszéde	
Trianon kapcsán – Szarvas, 2017. június 3.	196
Könyvajánló	197
HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK	199
Sinka István: Fohász	203
Madách Imre: Nem féltelek, hazám!	203
Heltai Jenő: Szabadság	204

Kiadja:

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

Felelős kiadó:

v. Soltész Gyula t.kp., főszéktartó

Felelős szerkesztő:

v. Tolnai Éta v. hadnagy

Vitézi Tájelektató Szerkesztősége

Postacím: 1399 Budapest, Pf. 694/123

Történelmi Vitézi Rend Egyesület

A Fővárosi Bíróság 11883 sorszáma alatt
jegyezte be.

Adószám: 18258325-1-43

Székhely: 1095 Budapest, Soroksári út 46.

Postacím: 1453 Budapest, Pf. 20.

E-mail cím: tvradmin@vipmail.hu

Honlap:

www.vitezirend.hu; www.vitezirend.co.hu

Bankszámlaszám:

11709002-20127262-00000000

Dr. Kovács Vilmos ezredes

HM. Hadtörténelmi Intézet és Múzeum parancsnoka

A Magyar Honvédség 2018-ban ünnepli megalakulásának 170. évfordulóját

A fenti cím természetesen nem azt jelenti, hogy a 170 évet megelőzően ne lettek volna magyar katonák, kiemelkedő hőstettek és nagy fegyvertények. Hiszen Európa több mint ezer éve ismeri és - bizonyos történelmi korszakokban - elismeri a magyar katona tulajdonságait, a magyar haderő képességeit. Mégis, az 1848-ban először használt honvéd elnevezés és az önálló – magyar kormány által irányított - Honvédség létrejötte adja a mai Magyar Honvédség történelmének egyik legfontosabb sarokpontját. Nem feledve természetesen azt ezt megelőző korok magyar katonáit sem!

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc hadereje és a Honvédség létrehozása

A Batthyány-kormány hivatalba lépésekor, 1848 áprilisában Magyarország nem rendelkezett saját fegyveres erővel. Voltak ugyan magyar katonák, ám ők a császári-királyi haderőbe tagolva, annak részeként szolgáltak. Ráadásul a „magyar katonaság” alkotmányjogi, nem pedig etnikai alapon történő megkülönböztetés volt. Azt jelezte, hogy felállításuk és a fenntartásukra szükséges adó biztosítása a Magyar Szent Korona országaiból történt.

Külsőségeiben mégis érzékeltetni lehetett némi különbséget, sajátos jegyként vitézkötés és medveköröm díszítette a magyar egyenruhát, valamint a magyar katonaság szűk magyar nadrágot és csizmát viselt a német pantallóval és bakancscsal szemben.

A Batthyány-kormány hadügyi politikájának első lépését a magyar sorkatonaság saját alárendeltségbe vonása képezte. Ez a tekintélyes erő – 15 sorgyalogezred és 12 huszárezred – azonban többségében a birodalom más tartományaiban állomásozott. A császári-királyi hadsereg volt ugyanis a birodalmi egység és a belső rend fenntartásának a záloga, így a hadvezetés a csapatokat olyan tartományokban helyezte el, hogy azok legénysége ne tudjon szót érteni az ottani lakossággal. 1848 tavaszán így a Magyarországon lévő katonaság többsége is idegen volt.

Batthyány Lajos miniszterelnök szívós tárgyalások során elérte, hogy az uralkodó

a magyar kormány alá rendelje a Magyarországon lévő katonaságot, majd pedig az itt lévő idegen alakulatok magyarral történő felváltását is elrendelte. Ez utóbbit azonban, bár Mészáros Lázár hadügyminiszter többször is egyeztetett vele, birodalmi kollégája igyekezett elszabotálni. Így 1848 őszén az Országos Honvédelmi Bizottmány hazatérésre (gyakorlatilag szökésre) szólította fel a magyar sorkatonaságot, mintegy 32 ezer főnyi tapasztalt katonát biztosítva a honvédelem számára

Az újonnan létrehozott Nemzetőrség, mint testület, nem lett része a haderőnek, szervezeteinek felállítását a helyi törvényhatóságok (a vármegyék, városok) végezték.

Fegyvert, felszerelést a törvény szerint az államnak kellett biztosítani, de sok esetben a nemzetőr alakulatot felállító törvényhatóság gondoskodott erről, sőt, aki tehetett, saját maga szerezte be azt. Ekkora tömeget az állam ugyanis képtelen volt felszerelni.

A kormány és a törvényhatóságok szuronyos puskákat tudott kiutaltatni a nemzetőröknek, a leggyakoribb fegyver a nemzetőrök kezében mégis a hadikasza volt. Hamarosan kiderült, hogy a harctéri alkalmazás tekintetében eleve kiegészítő szolgálatra szánt Nemzetőrségnél nem is a fegyverhiány a legnagyobb baj, hanem a gyakorlatlanság, fegyvelmezatlenség és a rövid szolgálati idő.

A nemzetőri intézmény törvényes keretét biztosított az új típusú haderő megteremtéséhez. A minisztertanács Batthyány javaslatára döntött a toborzás meghirdetése

séről. Bár a május 16-án kiadott toborzási felhívás „*rendes nemzetőrség*”-et említ, abból kiderül, hogy az a reguláris hadsereg elvei szerint szerveződik a 3 éves szolgálatot vállaló, a sorkatonák zsoldját meghaladóan fizetett önkéntesekből, s a sorkatonaság aktív vagy kilépett tisztjeiből toborzott tisztekkel. Példa nélkül rövid idő, alig három hét telt el a gondolat megszületésétől a toborzás megkezdéséig.

Az önálló magyar haderővel kapcsolatban a honvéd kifejezést Gróf Batthyány Lajos miniszterelnök használta először, míg az augusztusi katonaállítási törvény elrendelte, hogy az újonnan alakult honvéd zászlóaljknál „*az ügy vezetési, vezényleti nyelv, zászló, ruha és jel azonnal magyar leend.*”

A katonaállítási törvényjavaslatot Mészáros Lázár hadügyminiszter terjesztette be július 20-án. Ezzel megjelent a sorkatonaság és az önkéntes honvédek mellett a reguláris magyar haderő harmadik eleme, a sorozott honvéd. A sorkatonaság és az önkéntesek közel egyforma létszámaránya mellett 1849. augusztus elejéig a honvédseregbe több mint 100 ezer sorozott honvéd került.

- **Könnyűgyalogság** gyanánt 1848 decemberétől vadászalakulatokat szerveztek, amelyekből 4 vadászrezd és 1 önálló zászlóalj alakult, összesen 8000 főt meghaladó létszámmal.
- A honvédsereghez csatlakozott **huszárezredek** kiegészítésére 1848 novemberében 5000 újoncot vezényeltek. Az 1849-es nyári hadjáratban már 18 huszárezrede volt a honvédseregnek. Ez a nagy szám annak is köszönhető, hogy a huszárság, mint tradicionálisan magyar csapatnem ezredeit a császári-királyi hadseregben is a Magyar Királyság területéről töltötték fel.
- A **honvédtüzérséget** a semmiből kellett megteremteni, ugyanis a császári-királyi hadsereg öt tüzérezrede, valamint vártüzérsége és bombászkarja nem újoncozott Magyarországról. Ez a fiatal tüzérség nem egyszer bizonyult csatadöntő tényezőnek. 1849 nyarára – a hadrend szerint – a 10.000 főt meghaladó tüzérség legkevesebb 466 tábori löveget, valamint 482, tüzelőállásba helyezett vár- és ostromlöveget számlált.
- A **műszaki csapat** szervezése 1848 októberében kezdődött, s a szabadságharc folyamán 4 utászzászlóaljat, 1 önálló utászosztályt és 2 árkászosztályt állítottak fel. A honvédsereg hadihíd-készlettel is rendelkezett, s a műszaki munkálatok tervezésére, irányítására önálló hadmérnökkart hozott létre.

Ezt a haderőt a sorkatonaság és az önkéntesek alkalmazása alapozta meg, fejlesztését a katonaállítási törvény alapján végrehajtott újoncozás tette lehetővé, s az végül képessé vált az ország védelmére, amíg két nagyhatalom erejét nem egyesítették ellene.

Nemzeti sajátosságok az 1848–1849-es Honvédségben és Nemzetőrségben

Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc ikonikus eleme a magyar történelemnek. Festmények és grafikák alapján mindenki ismerheti: miképp festett egy honvéd gyalogos, egy tüzér, egy huszár.

A barna atillás honvédek és a piros zsinóros honvédhuszárok mellett a sorgyalogezredek és fehér kabátos gyalogosai és sorhuszárezredek sárga-fekete zsinóros huszárai is a honvédsereg részét alkották, s bár a hadvezetés igyekezett lecserélni a „császári” egyen ruházatot, idő és pénz híján ez nem zajlott könnyen. A „rég” huszárezredek huszárai fekete-sárga zsinóros dolmányban és mentében küzdöttek végig a szabadságharcot, legfeljebb a csákójukra kötöttek vörös szalagot és tüztek nem-

zetiszín rózsát. A volt császári-királyi honvéd gyalogost, tüzért, huszárt az osztrák oldalon küzdő katonától a nemzeti színekben pompázó sapkarózsa és a fekete szíjzajt különböztette meg.

Az első honvédzászlóaljak azért kapták a kék tábori sapka, barna atilla, kék nadrág összeállítású egyenruhát, mert a magyar kormány kezére került ruházati raktárakban a császári-királyi tüzérség anyagait tárolták (akik barna kabátot és kék pantallót viseltek).

A honvéd gyalogság megtartotta a hagyományos szűk magyarnadrágot, a honvéd tüzérek és a nemzetőrök már az új divat szerinti bő, kényelmes pantalló-nadrágot viselték. Amennyire az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc „fénylő csillaga” a magyar történelemnek, ugyanannyira „sikertörténet” a szabadságharc hadseregének viselete is.

A szabadságharc vérbefojtása és az utána következő megtorlás megszüntette az önálló magyar haderőt. Közel húsz esztendő telt el, hogy újra Honvédségről beszélhessünk.

Az 1867-es kiegyezéssel kialakult magyar királyi Honvédség Az önálló magyar haderő újjászületése

Ausztria–Magyarország fegyveres erőinek felépítése a többi hatalomhoz képest rendhagyó volt:

A szárazföldi haderő három rétegre tagolódott:

- A birodalom egész területéről kiegészített, német vezényleti nyelvű **császári és királyi (cs. és kir.) Hadsereg** alkotta az első vonalat, élén a közös hadügyminiszterrel, illetve a cs. és kir. Vezérkar főnökével.
- A második vonalat a magyar (a zágrábi honvédkerületben horvát) vezényleti nyelvű és kiegészítésű **magyar királyi Honvédség**, valamint az Ausztria ún. örökös tartományaiából kiegészített, német vezényleti nyelvű **császári-királyi Landwehr** képezte. Mindkettő élén a honvédelmi miniszter állt és a legfőbb katona a főparancsnok volt.
- A harmadik vonalat - 1886-tól a csak háborúban felállítandó - **magyar királyi Népfelkelés**, s a birodalom „Lajtán-túli felében” a – népfelkelésnek megfelelő – **császári-királyi Landsturm** jelentette.

A birodalom tengeri és folyami ereje a **császári és királyi Haditengerészet** volt.

Az 1912. július 5-én szentesített, a véderőről szóló XXX. törvénycikk azonos rangra emelte a Honvédséget a cs. és kir. Hadsereggel, így minőségi különbség immár nem létezett a két szervezet között!

Az osztrák–magyar haderőn belül négy fegyvernem létezett:

- A **gyalogság** volt az alapvető, ez a fegyvernem adta a haderő létszámának több mint 75%-át
- A gyalogság harctevékenységét egészítette ki a szárnybiztosító, hégzaglezáró biztosító és harcfelderítő erőnek, mozgékony tartaléknak szánt **lovasság**;
- A gyalogság tűztámogatására és az ellenség megerődített állásainak és erődítményeinek leküzdésére volt hivatva a **tüzérség**;
- valamint a harcbiztosító és különleges eszközökkel harcoló **műszaki csapat**

A m. kir. Honvédség és a cs. kir. Landwehr eredetileg csak két fegyvernemből, a gyalogságból és a lovasságból állt. Harma-

dik fegyvernemként a Landwehrben 1908-ban, a Honvédségben 1913-ban szervezték meg a táborigazságot. A negyedik, a műszaki csapat a Honvédségben és a Landwehrben háború során vált önálló fegyvernemmé.

A honvédséget békében 32 gyalogezred és 10 huszárezred alkotta, tüzérsége a gyalog hadosztályokba beosztott önálló táborigazságtól állt.

Ausztria–Magyarország haderejének minden alkotója egymással vállalt harcolt valamennyi fronton. Bizonyos arcvonalszakaszokon az átlagoshoz képest több magyarországi feltöltésű közös vagy honvéd alakulat harcolt, ilyen volt a galíciai fronton Przemysl erődrendszere, a délnyugati hadszíntéren az Isonzó (Soča) völgye és a Doberdó fennsík, valamint az erdélyi arcvonal. A magyar katona a Nagy Háborúban is megállta a helyét, de iszonyú véradót fizetett!

A 3,2 millió, a Magyar Királyság területéről bevonult katona közül minden második megsebesült, több mint 700 000 katona esett fogságba. A legnagyobb áldozatot azonban az a közel 600 000 katona hozta, akik hősi halált haltak. A nemzet legkiválóbb fiaival véreztek a fronton, áldozatot hozva Hazájuknak.

A Nemzeti sajátosságok az Osztrák–Magyar Monarchia közös ezredeinél és természetesen a magyar királyi Honvédségben is érvényesültek. A kiegyezéskor elfogadott, a Honvédségről és a Népfőkelésről szóló törvény tartalmazta a magyar vezényleti nyelv használatát.

A másik nemzeti sajátosság az egyenruházatban mutatkozott meg, a magyarnadrágon visszatért és még az I. világháború kitörésekor is megvolt a vitézkötés. A derékszíj-csatlon a honvéd és népfőkelő tisztnek nem kétfejű császári sást, hanem magyar középcímert viseltek. A sapkarózsa is eltért, mégpedig a magyar helyesírást követte: IFJ (I. Ferencz József) és nem FJI (Franz Joseph der Erste). Az utolsó uralkodó esetében ez az eltérés megszűnt, a Habsburg-birodalom minden katonája K (Károly vagy Karl) felségelet tett sapkarózsájára. A huszárok mindezeket túl tarsolyukon magyar középcímert viseltek.

Az Osztrák–Magyar Monarchia hadereje számára az 1914. július 28-a óta tartó első világháború az 1918. november 4-i padovai fegyverszünettel véget ért. A Nagy Háború súlya alatt nem csak a haderő, de a birodalom, és azon belül a Magyar Királyság állami és politikai keretei is összeomlottak. A magyar haderő is erodálódott, amelyet nem tudtak – részben nem is akartak – megakadályozni.

Az őszirózsás forradalmat követően a Magyar Népköztársaság fegyveres erejét 1918. november közepén kezdték el szervezni. Bartha Albert hadügyminiszter november 11-én kiáltványt adott ki a Szent István-i határok védelméről. November 16-tól, a köztársaság kikiáltásától feltűnt a Néphadsereg név, 1919. január 25-én a hadügyminiszter előírta a magyar előtag bevezetését minden katonai, nemzetőr, polgárőr alakulat és szervezet megnevezése előtt. Ettől kezdve terjedt el a Magyar Néphadsereg elnevezés, amely azonban soha nem vált hivatalossá.

November 28-án rendeletet adtak ki a Honvédség hazaérkező és visszamaradt állományának leszerelésére, de a tényleges (ma hivatásos) állománynak lehetőséget biztosítottak az átlépésre. 1919. február 22-én a hadügyminiszter rendelkezett egy 70 ezer fős önkéntes (zsoldos) hadsereg felállításáról, valamint létrehoz-

ta a Dunaőrseget és a Székely Különítményt is, amelynek neve Székely Hadosztályként terjedt el.

A Tanácsköztársaság kikiáltása után a Forradalmi Kormányzótanács 1919. március 22-i kiáltványában hirdette meg a Vörös Hadsereg megszervezését. Az erről alkotott rendeletet március 30-án tették közzé. Ez „proletár hadsereget” definiált, amely elriasztotta a tiszteket, ám egy részük később mégis vállalta a szolgálatot, mivel csak a Vörös Hadseregben belül látták lehetségesnek az ország területi integritásának védelmét.

A Partium és a Tiszántúl feladása, de főként - az amúgy jórészt sikeres - felvidéki harcokat követő visszavonulás demoralizálta a haderőt, a július 20-i tiszai offenzíva összeomlása és a román átkelés a Tiszán pedig széthullását eredményezte. Egyes alakulatok szembefordultak a Tanácsköztársasággal, így a Dunaflorell és a Ludovika Akadémia is. A tanács hatalom bukása után, augusztus 6-án feloszlatták - az addigra javarészt magától felbomlott - Vörös Hadsereget.

A magyar haderőt érintő események gyorsan pörögtek. Még 1919 nyarán megkezdődött a nemzeti oldal haderejének szervezése Horthy Miklós altengernagy irányításával, aki a szegedi kormány hadügyminisztere volt június 6-tól. Horthy függetlenítette magát a kormánytól, saját vezénylete alatt megszervezte a Nemzeti Hadsereg Főparancsnokságát, s kiáltványt bocsátott ki, átvéve „az összes magyar nemzeti haderők fővezérletét”.

A Magyar Nemzeti Hadsereg politikai szerepe mindvégig erős volt. A köznyelvben az eleinte néhány száz fős, főleg tiszti és altiszti századokból álló fegyveres erő neve a Magyar előtag nélkül, Nemzeti Hadseregként terjedt el. 1920. április 1-én bevezették a magyar királyi előtagot minden katonai szervezetnél, megnevezése ettől Magyar Királyi Nemzeti Hadsereg, a köznyelvben azonban továbbra is Nemzeti Hadsereg maradt.

Az újjáalakult magyar királyi Honvédség (1922-1945)

Az egymást követő politikai változások a magyar haderőt is folyamatos átalakulásban tartották, egészen az első világháború átmenetileg lezáró békediktátumig.

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni béke katonai rendelkezései nagymértékben korlátozták Magyarország katonai képességeit, elkezdődött a létszámleépítés és az állomány más szervezetekhez történő átmentése. A Nemzeti Hadsereghez kapcsolódó különítmények tevékenysége a konszolidáció idejére kényelmetlenné vált a hatalom számára. A különítmények egy része 1921 második felében részt vett a nyugat-magyarországi felkelésben, s IV. Károly király második hazatérési kísérletében. Ez egyfelől kitolta felszámolásuk idejét, másfelől jogi alapot adott ahhoz a kormánynak és erkölcsit a kormányzóknak, hogy felszámolja azokat.

A magyar honvédség - 1868 utáni - második reinkarnációja az új m. kir. Honvédségben öltött testet. Az új haderő törvényekben rögzített feladata az ország védelme volt a külső ellenséggel szemben, közreműködés a határőrizeti, határellenőrzési, folyamellenőrzési szolgálatban, valamint az ország belső rendjének és biztonságának fenntartásában. 1922. január 1-i hatállyal a fegyveres erő hivatalos megnevezéseként helyreállították az 1918 őszé előtti magyar királyi Honvédség nevet.

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni békeszerződés V. részében foglalt katonai, hadihajózási és léghajózási rendelkezések rendkívül súlyosan érintették a magyar haderőt. Az alapvető fegyveres erő létszámát, fegyverzetét, valamint a hadiipari kapacitást megszabó korlátozások közel két évtizeden át meghatározták a

fenntartható haderőt, illetve annak képességeit a Magyar Királyságban.

Magyarország fegyveres erőit a békeszerződés életbe lépését követő három hónapon belül a szerződésben előírtak szerint leszerelni, illetve azt a szerződés által megszabott mértékben korlátozni kellett. Az általános hadkötelezettséget megtiltották, a hadsereget kizárólag önkéntes alapon lehetett felállítani, illetve kiegészíteni.

A magyar haderő létszáma nem haladhatta meg a 35 000 főt, beleértve a pótkereteket is. Ezen belül a tisztok aránya nem emelkedhetett az összlétszám 5, az altiszteké a 6% fölé (1750, illetve 2333 fő). A csapatvezetésre vagy háború előkészítésére alkalmas minden szervezetet a hadosztályparancsnokságon felül megtiltottak (így a Honvéd Vezérkar létét is). Az engedélyezett létszámon felüli csapatokat fel kellett oszlatni.

A diktátum célja egyértelmű volt: A csak a határokon belüli, karhatalmi feladatokra képes, megnyomorított, korlátozott védelemi képességű haderő.

A trianoni béke korlátozásainak kijátszására már a béke aláírása előtt megkezdődött az ún. „rejtés időszaka”.

- A katonai repülés fedőszerve Légügyi Hivatal néven vált ismertté, amely csak 1938. október 1-ig alakult át Honvéd Légierővé.
- A páncélos és a vasútépítő alakulatok rejtésére szolgáló Rendőrújonc Iskola (RUISK) és a folyami erőket leplező Folyamrendészet a Belügyminisztérium irányítása alatt állt.
- A határőrizetet 1921. szeptember 1-től a Pénzügyminisztérium beosztott Vámórség látta el, a Révkapitányság szintén a katonai rejtést is szolgálta.
- Rejtett katonai egységeket képeztek a Polgárőrség egyes alakulatai, az Országos Frontharcos Szövetség és a Magyar Országos Véderő Egylet egyes szervezetei és a különféle lövészegyletek is.

A Honvédség (még továbbra is rejtett) fejlesztésére az Antant Szövetségek Katonai Ellenőrző Bizottság 1927. március 31-i távozása után nyílt lehetőség.

A magyar haderőt fegyverrel és hadifelszereléssel jórészt a hazai hadiipar látta el, amihez a feltételeket az 1938-ban meghirdetett Győri Program financiálisan is megteremtette. A magyar hadiipar szellemi hátterét kiváló mérnökök biztosították, akik újításaikkal sokat lendítettek a hadsereg minőségi ellátásán. Magyarország azon kevés államok egyike volt ebben az időszakban, amely képes volt önálló repülőgép és harckocsigyártásra.

Az 1941. júniusi magyar hadba lépés olyan, három hadseregből (kilenc hadtest) hozzávetőleg félmillió katonából álló haderőt ért, amelynek fegyverzete és felszerelése sem mennyiségében sem minőségében nem volt összemérhető a nagyhatalmakéval. A magyar haderőt értékelésekor azt is figyelembe kell venni, hogy azt a szomszédos kisantant országokkal szemben készítették fel, az esetleges területi igények, vagyis a revízió alátámasztására.

A magyar és a német politikai és katonai vezetés 1942. január 22-ei megállapodása értelmében a magyar hadvezetésnek kilenc gyalogdandárt (1942. február 17-étől könnyű hadosztályt), egy páncélosadosztályt és egy repülő köteléket kellett kiküldenie a keleti hadszíntérre. Ezzel a Honvédség seregteteinek több mint fele kapcsolódott be a második világháború hadműveleteibe. Egy hadtest szervezete (1942. február 12-től, elvi létszáma mozgósítást követően 50 000 fő). Hadtest közvetlenek: egy-egy tábori- és légvédelmi tüzérsztyály, utászászlóalj, híradózászlóalj.

Három gyalogos seregtest, akkori megnevezéssel könnyűhadosztály (elvi létszáma 13 500 fő).

A 2. hadsereg 1943-ban - az ismert körülmények között - óriási veszteséget szenvedett, mind katonákban, mind pedig fegyverben és felszerelésben. Az a - magyar viszonylatban - hatalmas fegyverarzenál, amelyben annyi pénz és anyag testesült meg, szinte hetek alatt semmivé vált. A seregtest nehézfegyverzete - kevés kivételtől eltekintve - odaveszett és ezt a csapást a magyar haderő a háború végéig sem tudta kiheverni.

Mindez azonban jelentéktelen veszteség ahhoz képest, amely az emberi életben keletkezett. Jóval több, mint száz-ezer katonánk halt hősi halált, esett fogságba, vagy tűnt el a 2. Honvédhadsereg 1942-1943-as hadműveletei során.

A világháború során, a keleti hadszíntéren és Magyarországon területén összesen közel 250 000 katonánk halt hősi halált, legkevesebb 300 000 magyar honvéd esett hadifogságba (közülük 65 000 ott is halt meg). A sebesültek és rokkantak száma százezreken mérhető.

Magyarország és hadereje egy emberöltővel a Nagy Háború után ismét kivérzett. Területét előbb a német, majd a szovjet haderő szállta meg.

A magyar haderő negyedik korszaka, a II. világháború végétől a rendszerváltásig (1945-1989)

Magyarország területén még folytak a harcok, amikor 1944. december 21-én a már szovjet csapatok birtokolta Debrecenben összeült az Ideiglenes Nemzetgyűlés, amely legsürgetőbb feladatának az új magyar haderő létrehozását jelölte meg. Az Ideiglenes Nemzeti Kormány elnöke Miklós Béla vezérezredes, a honvédelmi miniszter és egyben a Honvéd Vezérkar főnöke, Vörös János vezérezredes lett.

Az új nemzeti haderő megalakításának lehetőségét a fegyverszüneti egyezmény 1945. január 20-i aláírása teremtette meg. A szerződésben foglaltak ellenőrzésére hozták létre a nagyhatalmak a Szövetséges Ellenőrző Bizottságot (SZEB), amelynek döntő szava volt a magyar haderő szervezésében.

A fegyverszüneti egyezmény kihirdetése után megindított toborzás során mintegy 50 ezer fő jelentkezett, ezzel párhuzamosan megkezdődött a Honvéd Határőrség felállítása is. Az esküben a honvédek az Ideiglenes Nemzetgyűlésre és a független, szabad Magyarországra tettek fogadalmat. Az így felállítani kezdett új magyar haderő hivatalos megnevezése Magyar Honvédség volt.

Az Magyar Dolgozók Pártja (MDP) megjelenése felgyorsította az ország szovjetizálásának folyamatát. A szovjet fél 9,5 millió dollár értékben vállalta fegyverzet és felszerelés szállítását Magyarországnak. A Magyar Honvédség - 1951. június 1-től új néven a Magyar Néphadsereg

(MN) - katonai céljait a szovjet katonai doktrína határozta meg. Az 1949-ben és 1951-ben végrehajtott egyenruházati változások is maradéktalanul a szovjet mintát valósították meg.

1953 tavaszára egyértelművé vált, hogy a túlfeszített öt éves terv előirányzatai nincsenek összhangban az ország teherbíró képességével, a lakosság nyomorgott az erőltetett hadifejlesztéseket megvalósító gazdasági modell alatt. A MN létszáma ekkor jócskán túllépte a 200 000 főt!

Magyarország politikai mozgásterét jelentősen meghatározta, hogy 1955. május 14-én megalakították a Varsói Szerződést. A magyar haderő függése tovább nőtt a Szovjetuniótól. Hazánk kötelezettséget vállalt bizonyos csapatok (hat lövész-, két gépe-

sített- és két vadászrepülő-hadosztály) alárendelésére a szerződő felek Egyesített Fegyveres Erői Parancsnokságának (EFE).

Az 1956-os forradalom ösztönös dühvel fordult a gyűlölt Rákosi-korszak minden jelképe ellen, így a katonai egyenruhák sem kerülhették el sorsukat. Lehullottak a népköztársasági sapkajelvények, a szovjet típusú váll-lapok, sőt október 27-én már intézkedések születtek a Kossuth-címerek gyártására.

A Szovjetunió – meggyőződve az új magyar kommunista vezetés és szövetséges megbízhatóságáról - 1957. január 29-31 között Moszkvában tárgyalásokat kezdett magyar partnerrel a Magyar Néphadsereg struktúrájának és fegyverzetének korszerűsítéséről. A magyar haderőnek Varsói Szerződésen belül is illeszkedni kellett a fegyverzeti elképzelésekbe, különösen az egyesnek tervezett légvédelmi rendszer vált fontossá.

A honi légvédelmi csapatok 1962-re alkalmassá váltak a Magyar Népköztársaság légtérének védelmére. Ennek megfelelően az Országos Légvédelmi Parancsnokság és alárendelt csapatai 1962 januárjától átvették az ország légtérének oltalmazását.

1961 augusztusában életbe lépett a MN új – az EFE által jóváhagyott – hadrendje.

Budapesten létrehozták a haderő új vezetési szintjét az 5. Hadsereg Parancsnokságot, alárendeltségében négy gépkocsizó lövész-, és egy harcokosi hadosztályt:

- 4. gépkocsizó lövész hadosztály (Gyöngyös),
- 7. gépkocsizó lövész hadosztály (Kiskunfélegyháza)
- 8. gépkocsizó lövész hadosztály (Békéscsaba)
- 9. gépkocsizó lövész hadosztály (Kaposvár)
- 11. harcokosi hadosztály (Tata)

A főparancsnokság tartalékként pedig létrehozták a 15. gépkocsizó lövész hadosztályt (Békéscsaba, 1963-tól Nyíregyháza).

A gépkocsizó lövész hadosztályok három lövész-, egy-egy tábori illetve légvédelmi tüzér-, valamint harcokosi ezredből és számos más szakcsoportból álltak. A harcokosi hadosztály két harcokosiezredből állt.

A szárazföldi csapatokkal együtt a honi légvédelem struktúráját is összhangba hozták az elvárásokkal és a lehetőségekkel. **Létrehozták a 1. honi légvédelmi hadosztályt Veszprém központtal két-két rakétatüzér- és vadászrepülő-, valamint egy rádiótechnikai ezreddel, amelyeket azonnal az EFE állományába utaltak.** Az Országos Légvédelmi Parancsnokság alárendeltségében egy-egy rakétatüzér- és vadászrepülő-, valamint egy rádiótechnikai ezred maradt. A honi légvédelem 1962 elején tovább erősödött, ekkor állt rendszerbe 40 MiG-21F-13 frontvadász repülőgép. A honi repülő erők 1980-ban összesen 332, azonnal bevethető repülőgéppel rendelkeztek! A csapatrepülő erőknél összesen 159 repülőgép volt, míg a honi vadászoknál 134 vadász- (jórészt a míg-21 vadászgép különféle válfajai) és 39 gyakorló-harci géppel számoltak.

Azt, hogy milyen tevékenységre is szánják a Magyar Néphadsereget, így annak mire is kell felkészülnie, az 1962. április 9-16 közötti EFE parancsnoki- és törzsvezetési gyakorlat egyértelművé tette. A gyakorlat alaphelyzete – mint azt az 1980-as évek gyakorlatain is tapasztalhattuk – hogy Ausztria feladva semlegességét, csatlakozott a NATO erőkhöz, így előkészítve annak agresszióját. A VSZ ebben a szituációban, első lépcsőben két magyar hadosztállyal, két főirányban támadva osztrák és nyugatnémet erőkkel találkozva a Duna mentén Bécs-Linz-Passau, illetve osztrák és olasz erőkkel ütközve Graz-Klagenfurt-Észak Olaszország irányban harcolt. **Az 1960-70-es évek gyakorlatain**

mindig visszatérő momentum volt – elsősorban - az osztrák előkészített védelmi rendszerek áttörése, az ellencsapás elhárítása, az atomfegyverek pusztító hatásainak felszámolása, az erőszakos folyamatkezelés végrehajtása, műszaki záruk rombolása.

A Magyar Néphadsereg át-, illetve felfegyverzésének ezeknek a feladatoknak kellett megfelelnie. Az elképzelt védelem áttöréséhez szükség volt erős **tábori- és rakéta tüzérségre, páncélos-,** és páncélozott járművekkel ellátott, sorozatlövő fegyverekkel harcoló **lövész alakulatok,** hatékony **páncéltörő tüzérségre (rakéták és lövegek egyaránt)** az ellencsapás elhárításához és az ellenség védelmébe beépített harcokosik és páncélkupolák ellen. Kiemelten fontossá vált az egyes katonák ellátása korszerű, tömegpusztító fegyverek hatásainak ellenálló védelmi eszközökkel, illetve a vegyi- és sugárfelderítés hatékonyságának, jelzőrendszerének kiépítése érdekében, korszerű **vegyi védelmi csapatok** megléte. A **műszaki alakulatok** – elsősorban a híd- és útépítő – új eszközökkel való ellátása, valamint a **csapat légvédelem** kiépítése is napirendre került.

Az 1960-as évek közepére a szárazföldi haderő gépesítése is hatalmasat változott. Az 5. hadsereg készlete közepes harcokosik estében 247-ről, 946-ra (T-34/85 – 430 db, T-54A – 248 db, T-55A – 168 db, T-55A – 100 db) nőtt. Az közel ezer páncélos mintegy 60%-a nemzetközi viszonylatban is a korszerű harcokosik közé tartozott.

A lövész csapatokat fokozatosan magyar gyártású D-944 (PSZH) páncélozott járművekkel látták el, amely azt is jelentette, hogy elnevezésük 1973-tól megváltozott, az addigi gépkocsizó lövész helyett gépesített lövész alakulatokra. A lövész katonák a PSZH 14,5 mm-es toronyfegyverétől és 7,62 mm-es géppuskájától támogatva gyalogharcrendben, vagy a nyitható lőréseken keresztül a harcjárműből is tudtak tüzelni. A gépesített lövész csapatok harcokosikkal, tüzérséggel megerősítve immár komoly átütőerőt jelentettek.

A Magyar Néphadsereg 1989-ben - fennállásának utolsó évében - 1528 darab harcokosival rendelkezett, amelynek túlnyomó többsége - az akkorra már korszerűtlennek mondható - T-55 és T-55A és T-54A páncélosokból állt. A kor színvonalán álló T-72-es válfajokból 138, a modernizált T-55 AM közepes harcokosikból mindössze 56 volt hadrendben.

Ami a páncélozott harcjárműveket illeti, azok száma még a harcokosikat is meghaladta, sőt a korszerű BMP-1 gyalogsági harcjárművek aránya magasabb volt, mint a T-72 páncélosoké. Az 1791 darab páncélozott harcjármű-állomány 490 BMP-1 gyalogsági harcjárműből, 339 db magyar gyártású D-442 és 962 db D-944 PSZH-ból állt.

A Magyar Néphadsereg birtokában lévő, atomfegyvert célba juttató harcászati rakéták pusztító ereje 4800 Kilótonna volt. Elvben egyidejűleg 18 objektumra válthattak ki atomcsapást. 1989 elején a MN hadsereg közvetlen rakéta dandárjában kilenc hadműveleti-harcászati rakéta indítóállvány, a hadtestek harcászati rakéta osztályaiiban 16 indítóállvány állt rendelkezésre.

A tábori tüzérség 1751 löveggel és aknavetővel, illetve sorozatvetővel rendelkezett. A páncéltörő alegységeknél 312 rakéta-komplexum 533 páncéltörő löveg állt rendszerben.

Az MN fegyverben álló létszáma jóval 100 000 fő fölött volt.

A Magyar Néphadsereg az 1980-as évek végén hatalmas haditechnikai arzenállal rendelkezett, amelynek csak kisebb része felelt meg a kor európai színvonalának. A szárazföldi

haderőnemenél a harckocsik, gépjárművek, tüzérségi eszközök, páncélozott szállító harcjárművek jelentős része anyagilag és erkölcsileg is elavultnak számított. A gyalogsági fegyverek számát tekintve is hatalmas készletek halmozódtak fel, amelyek nagyobbik része központi tároló bázisokon nyert elhelyezést. Ebben az állapotában érte a hadsereget az európai hagyományos fegyveres erők csökkentéséről szóló szerződés előkészítő tárgyalás sorozata, amely nyilvánvalóvá tette, hogy a haditechnikai eszközök száma radikálisan csökkenni fog a légierő és a szárazföldi haderő tekintetében egyaránt. Ugyanakkor egy rendkívül gyors folyamattal megindult a Varsói Szerződés felbomlása is.

A rendszerváltástól a NATO-csatlakozásig, a magyar haderő újjáépítése demokratikus keretek között

A Magyar Országgyűlés 1990. március 1-jén az – az Alkotmány módosításáról szóló 1990. évi XVI. törvénnyel – döntött a haderő új elnevezéséről: március 15-től ismét Magyar Honvédség (MH) lett. Már javában folyt a szovjet csapatok kivonása, amikor a VSZ legmagasabb fórumának 1991. február 25-én, Budapesten megtartott ülésén döntés született a szövetség felszámolásáról, amely július 1-jével szűnt meg.

A szovjet csapatkivonás mindkét fél számára rendkívüli logisztikai feladatokat jelentett. A csapatkivonást 90 helyőrségből, azon belül 65 laktanyából kellett végrehajtani. A kivonáshoz napi 3–4 vonat határon való átjutását kellett biztosítani, így 1991. június 19-én elhagyta az országot az utolsó szovjet katonai szerelvény is.

1995 decemberétől – más politikai körülmények között – ismét idegen csapatok állomásoztak Magyarországon. A NATO boszniai béketeremtő akciójában részt vevő Amerikai Egyesült Államok légi- és utánpótlási bázisa Taszáron és Kaposváron, a dán, norvég, svéd, finn és lengyel alakulatokat magába foglaló ún. Északi Dandár pedig Pécsen települt. A béketeremtésben a Honvédség egy zászlóalj erejű műszaki kontingenssel vett részt, mely 1996 januárjától tartózkodott a műveleti területen.

A NATO 1997. július 8-án három kelet-közép-európai államot (Magyar-, Lengyel- és Csehországot) hívott meg szervezetébe. Az Országgyűlés üggyöntő népszavazást kezdeményezett, amely után Magyarország – Csehország és Lengyelország mellett – 1999. március 12-én a NATO teljes jogú tagjává vált.

A csatlakozást követően a Magyar Honvédség állandó jelleggel vesz részt a békefenntartó és béketámogató műveletekben, három kontinensen. A magyar katona nemzetközi tevékenységét, felkészültségét a legjobbak között említik a szövetségben. Ugyanakkor a folyamatos haderőreformok és átalakítások (létszámcsökkentés) egyre inkább kérdésessé tette a honi haderő képességeit Hazánk védelmében.

A magyar haderő fegyverzeti helyzetét lényegesen befolyásolta az európai hagyományos erők csökkentését előíró Conventional Armed Forces in Europe (CAFE, Hagományos fegyveres erők Európában) mely 1992. július 17-én lépett hatályba. A szerződés szerint **Magyarország 835 harckocsit, 1700 páncélozott harcjárművet, 840 tüzérségi eszközt** (100 mm űrméret fölött), **180 harci repülőgépet és 108 támadó helikoptert tarthatott rendszerben.**

Ehhez képest 1993. december 31-én a haderő 1191 db harckocsival és 1645 db páncélozott szállító harcjárművel, 991 tüzér-

ségi löveggel és 171 db harci repülőgéppel rendelkezett. Megkezdődött szerződés által előírt mennyiség elérése, illetve azzal párhuzamosan a haderő átalakítása, amely folyamatos fegyverzet csökkenéssel járt. Ennek során olyan fegyverrendszerek is kikerültek a haderőből (122 mm-es önjáró lövegek, BMP-1), amelyek még évekig használhatóak lettek volna, de az ún. „könnyű lövés” koncepció kidobásra ítélte őket.

Ezzel együtt kimutatható a modernizációra törekvés is, amelynek során az 1990-es években T-72M harckocsik, BTR-80A harcjárművek, METISZ-M korszerű páncéltörő rakétákat, MISTRAL légvédelmi rakéta komplexumokat rendszeresítettek a haderőben.

A 2000-ben megkezdett újabb átalakítás első lépéseként kikerültek a rendszerből az elavult eszközök (594 tüzérségi eszköz, 569 harckocsi, 98 légvédelmi rakéatechnikai eszköz, 32 harcászati repülőgép).

Az új minőséget jelentő svéd JAS 39 Gripen repülőgépek 2008 év végén – átmenetileg a MIG-29 típusú repülőgépekkel együtt – szolgálatba álltak, majd mintegy négy évre rá az 1993-ban beszerzett MIG-29 repülőgépek kivonásra kerültek a hadrendből.

A légvédelem-fejlesztés program keretében Magyarország területén a NATO képességsomag keretében három nagy hatótávolságú radar telepítése valósult meg, a békéscsabai, a bánkúti és a medinai.

A gépjármű-beszerzési program beindítása előtt a Magyar Honvédség 2002-ben és 2003-ban Németországból szerzett be és állított hadrendbe 522 használt, zömében terepjáró gépjárművet, amelyek műszaki állapota még így is felülmúlta a haderő addigi eszközeinek általános állapotát. A gépjárműprogram keretében, 2003–2008 között, 590 különböző jármű állt rendszerbe.

A Stratégiai Légi Szállítási Képesség (SAC) program keretében az együttműködő nemzetek Boeing C-17 Globemaster III típusú szállítógépekből álló légiflottát hoztak létre, melyet együtt üzemeltetnek. A Nehéz Légiszállító Ezred Pápára települt. A három C-17-es szállító gép Magyarországon van bejegyezve. A flotta biztosítja a Magyar Honvédség stratégiai légi szállítási igényeit is.

Magyarország NATO taggá válása óta eltelt időszakban a Magyar Honvédség légvédelmének és légierőjének egyes elemei – a költségvetési támogatás elégtelensége ellenére is – lényeges fejlődésen mentek keresztül. A szárazföldi haderő tüzérsége, páncéltörő és páncélos csapatai, valamint a légierő helikopterei azonban még mindig az 1980-as évek színvonalát képviselik. Az eszközök száma sem éri el a kívánatos túltámogatás mértékét.

A 2017-ben nagy lendülettel megindult Zrínyi 2026 program az elmúlt 25 év legátfogóbb, legkiterjedtebb honvédelmi és haderő-fejlesztési programja, amelynek révén ismét a fejlődés pályájára állhat a Magyar Honvédség. A program jelei már most is látszanak. Modernizálják a katonák ruházatát, felszerelését és új egyéni lőfegyvereket kapnak, amelyeket jórészt a hazai ipar állít elő. A szárazföldi haderő korszerűsítése modern harckocsik és önjáró tüzérségi eszközök beszerzésével folytatódik, de a helikopter-képesség növelése is új lendületet kap. A tartalékos és területvédelmi rendszer kiépülése folytatódik.

Minden remény megvan rá, hogy a program végére egy új – a régióban is jelentős - haderő épüljön Hazánkban. A Magyar Honvédség hagyományai, katona elődeink áldozatvállalása is erre köteleznek bennünket!

1848-49 A Magyar Forradalom és Szabadságharc

A MAGYAR HUSZÁR/II.

Jelentős szerepük volt a huszároknak II. Rákóczi Ferenc szabadságharcában is, amikor 8 évig újra volt nemzeti haderőnk. A 83 ezredből 52 volt lovasezred. A Fejedelem kárpátaljai felkelőihez először huszások csatlakoztak, Ocskay László és Borbély Balázs 200 huszárja. Rákóczi kuruc huszárjai a portyázó, lesvető, rajtaütő hadmozdulatokkal aratták sikereiket, és raid-jeikkel (rajtaütések) különösen Bottyán János, Bérei Balogh Ádám, Bezerédy, Ocskay érték el nagy hatást. Ilyen volt a nagy morvaországi betörés: a sikertelen nagyszombati csata után Bottyán 1705 januárjában 6 huszárezreddel és szekerre rakott gyalogsággal átsiklott a biztosító vonalon, majd 12 nap múlva veszteség nélkül, nagy zsákmánnyal tért vissza, s ezzel a nagyszombati császári sikert semmivé tette.

III. Károly török háborúiban főleg a 8 huszárezred arattott múltjához méltó sikereket. 1717. augusztus 5-én pétervárad nagy csatájában Pálffy 22 lovasezrede, Nádasdy és Ebergényi huszárregimentje a török túlerő háta és oldala ellen indított fergeteges lovasrohamával győzött, alig két hét múlva (augusztus 16.) pedig báró Splényi generális a belgrádi csatában Orsováig, sőt a Dunán túlra űzte a majd tízszeres túlerőt. „Mint a szélvész vágatott a török után!” - írták egy korabeli levélben. Mária Terézia nagy hadseregének összes háborúját 19 huszárezred harcolta végig kiemelkedő eredményekkel. Ekkor kezdődött huszárságunk fénykora. Az örökösödési háborúban a kiváló huszárezredek visszatértek az ősi magyar lovas harcmódhoz. Ezt a huszár harci művészetet ismerte meg és vette át egész Európa minden jelentős hadserege. Innen áradt szét a magyar huszár dicsősége, szelleme, s ennek az emléke maradt fenn mind a mai napig. (Gondoljunk csak a francia és amerikai huszárhagyományokra!) A vezérek közül az egyik leghíresebb **Nádasdy Ferenc volt (1708-1783), a nagyszerű hadvezéri képességű huszárgenerális, számtalan csata sorsát eldöntő vezér, aki 1742-ben Chotusitz-nél rohamával győzött, bevette Pisek várát, 1744-ben a Rajnán túl szétverte a franciákat. Merész portyázásainak hatására Nagy Frigyes porosz király kénytelen volt kiűriteni Csehországot. 1746-ban Piacenzánál (Olaszország) 7000 spanyolt fegyverletételre kényszerített. Legnagyobb sikerét a kolini csatában aratta 1757. június 18-án. Zieten oldaltámadását 28 százada rohamával megállította, 60 századával Zieten 80 századát megrohmozta, majd megállította, végül negyedik rohama után Nagy Frigyes elrendelte a visszavonulást.**

A királynő a kolini győzelem emlékére megalapította a Mária Terézia Rendet, amelynek első négy nagykeresztese közül kettő - Nádasdy és Hadik - magyar volt. A döntő hatású haditettek után a kor 40 huszártisztje Mária Terézia Rendet kapott. Arany és ezüst vitézségi érmét a 15 magyar huszárezred

vitéz *Nyáguly Mátyas, Sepsiszek*

1946 tisztje és 1064 bakája kapott.

A kor másik leghíresebb huszárezrede **Hadik András** volt, aki közhuszárból emelkedett a tábornagi rangig, majd egyetlen magyarként a bécsi Legfelsőbb Haditanács elnöki tisztét töltötte be. Erdély kormányzójaként ő volt a székelek megmentője. Leghíresebb, igazi huszárbravúrja volt, amikor a porosz sereg háta mögött elfoglalta és megsarcolta Berlint.

Berlin megsarcolása a történelem leghíresebb huszárcsinyeként ismert. Élete végén kegyelmet eszközölt ki a Habsburg kényszersorozás elől Moldvába menekült székeleknek és családjaiknak, akiket az általa kormányzott Buko-

vinában telepített le. A bukovinai székel települések közül **Hadikfalvát** és **Andrásfalvát** is öröla nevezték el hálából.

Gödöllői Császár-huszárszvadron része (a huszár-ezredek 10 kompániára voltak tagozva és két-két kompánia egy szvadront képzett)

A régi magyar könnyűlovas taktikát alkalmazta **Kálnoky őrnagy**, amikor **200 huszárjával színleg megrohant egy 300 fős porosz lovas elővédet, majd visszavonulást fújatott, meghátrált, mire a poroszok üldözni kezdték.** Kálnoky a kellemő pillanatban megállította jól képzett embereit, megfordultak, és fegyelmezett huszárjaival szétverte a meglepett, rendetlenül vágatató üldözőket - igazolva ezzel is a huszár harcmód ősi voltát. Mindez 1741. augusztus 23-án történt.

II. József török háborújában 7 huszárezred vett részt. Az ekkor alapított arany vitézségi érmét egy Gáspár nevű magyar huszár mellére tűzte ki elsőként a császár a saját kezével. A 23 évig tartó napóleoni háborúban a huszárság jelentőségének csúcspontját érte el. Ez volt a nagy lovascsaták korszaka, népek csatái zajlottak le. Mind a 13 huszárezred bátorsággal, vakmerőséggel, szívós kitartással és példás vitézséggel küzdötte végig a harcokat. Hősi haditettek egész sorát hajtották végre. **A sok öreg huszár közül ki kell emelni a legöregebbet, Skultéty László zászlótartó őrmestert, aki katonai szolgálatának 81. évében, 95 évesen halt meg 1832-ben!** Már Hadik 1757-es berlini portyáján is részt vett.

Korának kimagasló hőse volt a nagykállói nemes hentesmester katonának szökött 16 éves fia, aki **Simonyi József öbsterként kortársaitól és az utókortól a „legvitézebb magyar huszár”** címet érdemelte ki. **Őrmesterként a Garda tó part-**

ján lévő Salo-nál lovasrohammal visszafoglalta a tüzérségi ütegeket, s azok tüzevel, majd lovasrohammal az egész saját hadtestet kiszabadította a franciák fogságából. Hadnagyként félézredével a visszavonuláskor két ezredet és a tüzérséget mentette ki Ulmnál a körülzárásból. Őrnagyként harcolt Aspernnél és Wagramnál, majd a 4. huszárezred egyik osztálya élén 1809-ben az egész hadsereg visszavonulását biztosította azzal, hogy az üldöző franciákkal küzdve a Thaya folyó hídját Laa-nál az utolsó pillanatig tartotta, majd a maga mögött felgyújtott hídon át vágatva jutott a túlsó partra. 1813-ban Drezda mellett, és a Lipcse melletti „Népek csatájában” - amelyben hét magyar huszárezred harcolt - a harctér különböző pontjain 18 rohamot intézett a franciák ellen. A magyar csapatok, köztük a huszárok még 1812-ben Napóleon oldalán az oroszok ellen hatvannál több kisebb ütközetben vettek részt, főleg portyázásokkal. Ezek közül kiemelkedik Paulinyi Mihály kapitány, aki 71 kiválasztott jó lovasával október 13-án a Bug folyó mellől elindulva, 400 kilométert megtéve Minszkig jutott, ahonnan december 16-án tért vissza. Elismerésként a Mária Terézia Rend lovagkeresztjét kapta.

Néhány híres huszár: Hadik András, Mecséry Dániel, Huszár Péter, Simonyi József (ismertebb nevén Simonyi óbester), gróf Fráter Lóránd huszárcapitány, a híres „nó-

táskapitány”, Kováts Mihály az „Amerikai lovasság atyja”; Bercsényi László Ignác gróf, II. Rákóczi Ferenc testőrségének századosa, majd Franciaország marsallja; Zsebeházi István, Kossuth Lajos huszárcapitánya.

Fotók: Koczkás Erzsébet - 2018. március 15, Gödöllőn -

„A régi magyar vitézség a huszárban született újra. A hazát a huszár karja és példája menti meg.” - írja Szemere Bertalan egykori miniszterelnök.

(folytatjuk)

A tavaszi hadjárat

In memoriam Görgei Artúr honvédtábornok, belügyminiszter

(Toporc - község ma Szlovákiában -1818. január 30. – Budapest, Lipótváros, 1916. május 21.)

(Csak néhány adat, adalék, hírmorzsa a szabadságharc és fegyverletétel körül)

Március 9-én Görgei a téli hadjárat sikeréért megkapta a Magyar Katonai Érdemrend II. osztályát, részben mellőzésének ellensúlyozására. 1849. március 30-án Kossuth (Vetter Antal betegsége idejére) ideiglenes fővezérré nevezte ki Görgeit. Vezetésével április elején indult meg a támadás. A haditerv a császári csapatok bekerítésére irányult, melyet átkaroló hadművelettel

kívántak elérni. A bekerítés egy elterelő hadművelet sikerességétől függött, melyet a VII. hadtestnek a főszereg látszatát keltve Hatvan környékén kellett végrehajtania. Eközben az I., II. és III. hadtesteknek kellett a Jászságon át megkerülnie az ellenséges sereget.

A terv szerint a négy hadtestnek április 7-én egyesült támadást kellett intéznie a császári csapatok ellen, és siker esetén a főerőket elválták volna Pesttől. Az első összeütközésre a császári csapatokkal Hatvannál (április 2.) került sor, amikor a gyöngyösi országúton menetelő VII. hadtest keveredett kisebb csatározásba Schlik felderítő elővédjével. Az ütközet magyar győzelemmel ért véget, Schlik csapatait Hatvan mögé sikerült szorítania Gáspár és

Poeltenberg csapatainak.

Április 4-én, a Klapka vezette I. hadtest Tápióbicskénél előzetes felderítés nélkül vonult be a faluba, ahol a Jellasics hadtestéből származó egész Rastics-dandár tartózkodott, mely ellentámadásával kavargást és nagy veszteséget okozott Klapka csapatainak, ezek fejvesztve menekültek a Tápió hídjához. A csata menetét az érkező Damjanich tábornok III. hadteste fordította meg, kivívva a győzelmet. Az ütközetben kitüntette magát a Leiningen-dandár 3. és 9. (vörössipkások) honvédtáborlóját, amely Földváry Károly vezetésével kiszorította az ellenséget a faluból.

Isaszegnél (április 6.), majd Vácánál (április 10.) és Nagysalónál (április 19.) sorozatos csapásokat mért a császári főszeregre. Április 26-án felmentette Komáromot az ostromzár alól. Május 21-én, 17 napos ostrom után bevette Buda várát, majd a hadsereg főparancsnokság mellett átvette a hadügyminisztérium igazgatását is. 1849. május 27-én kinevezték altábornaggyá. Együttal megkapta a Magyar Katonai Érdemrend I. osztályát is (ezt rajta kívül csak Bemnek adták meg), de egyik jutalmat sem fogadta el. A diadalmas április eleji csaták után felajánlott gödöllői kastélyt és koronauradalmat is visszautasította. Szintén még májusban megválasztották a dédesi kerület országgyűlési képviselőjévé.

A világsi fegyverletétel

Görgei erőltetett menettel érkezett augusztus 9-10-én Aradra. A remélt seregösszevonás elmaradt, mert Henryk Dembiński altábornagy végül Temesvár felé vezette a magyar déli hadsereget. Így Görgei és serege a Temesvár mellett lezajlott döntő ütközetben (erőviszonyok: magyar IV. hadtest + III. hadosztály, kb. 55,000 fő, 120 ágyú; osztrák II. hadtest + (orosz) I. hadosztály + három kisebb egység, kb. 90,000 fő, 350 ágyú) nem vehetett részt. A temesvári vereség (augusztus 9.) után, augusztus 10-én este Arad várában Kossuth négyszemközti tanácskozást tartott Görgeivel. Még várták a jelentést a temesvári csata kimenete-

léről. Vereség esetére Görgei kijelentette a kormányzónak, hogy leteszi a fegyvert. Kossuth éjszaka megjegyzés nélkül továbbküldte Görgeinek a katasztrofális vereségről szóló hadijelentést. Ezután a kormány felhatalmazta Görgeit az orosz főhadserggel való külön tárgyalásra. Görgei felszólítására 1849. augusztus 11-én a magyar kormány lemondott, s ráruházta a katonai és a polgári teljhatalmat. Addigra az ellenséges hadseregek Magyarország csaknem teljes területét elfoglalták, ezért ez a kinevezés nem jelentett tényleges hatalmat, csak jogi háttérrel biztosított. Így Görgei mind az esetleges tárgyaláshoz, mind a valószínű fegyverletételhez törvényes úton foghatott hozzá. Miután az orosz hadseregtől még aznap megérkezett a tárgyalást elutasító válasz, a tábornok számára csak a fegyverletétel maradt.

„... helyzetünkben felszerelés nélkül, pénz nélkül, a hadsereg ellátásában egyes-egyedül harácsolásra utalva határozottan tagadom, hogy – még ha további sikerek lehetőségét föl is tesszük – ellenállásunk tartós lehet; és szembe kell néznünk azzal a ténnyel, hogy a háborúnak az említett wallensteini elv szerint való folytatása tulajdon hazánkban – bűn. Ezek voltak Görgei szavai Csányi Lászlóhoz az utolsó haditanács összehívása előtt.”

1849. augusztus 11-én az aradi haditanács (mintegy 80 fő, köztük több későbbi aradi vértanú tábornok) kimondta a fegyverletételt. Görgei a határozathozatal idejére elhagyta a termet („kötelezve magam, hogy határozatuk értelmében fogok cselekedni”). „Talán elég lesz, ha egymagam leszek annak áldozatja!” – Görgei leveléből Rüdiger orosz tábornoknak...

FEGYVERLETÉTEL - 1849. augusztus 13-án a magyar főszereg (29 889 fő) a szőlősi mezőn, Világos mellett, feltétel nélkül letette a fegyvert az orosz hadsereg előtt. Ez a gesztus azt jelképezte a nemzetközi közvéleménynek, hogy Magyarország csupán a túlerő előtt hajolt meg, nem adta fel az elveket, amelyekért 1848-ban felvette a harcot. Görgeit másnap elválasztották tábornoktársaitól, és Nagyváradra vitték. A nagyváradi orosz hadifogságban augusztus 27-én értesítették, hogy a bécsi udvar kegyelmet adott neki, azonban ausztriai száműzetésre ítélte.

- 1849. szeptember 11-én írta meg Kossuth híres vidini levelét, amelyben – alaptalanul – árulónak nevezte Görgeit.
- Görgei 1849. szeptember 11. – 1867. november 3. között az ausztriai Klagenfurtban internáltként élt.
- 1867. február és május: memorandumai Deák Ferenchez, melyeket Ivánka Imre országgyűlési képviselő kérésére írta, hogy előkészítsen egy törvényjavaslatot a „Magyar véderő szervezéséről” címmel.
- 1867. május 28. – megjelent Pesten Gazdátlan levelek című, magyar nyelvű írása a világosi fegyverletétel körülményeiről.
- Május 29. – megírta utolsó nagyobb hatást kiváltó cikkét: Nyílt kérelem Kossuth Lajos úrhoz, Kossuth Lajos Deák Ferenchez intézett nyílt levelére reagálva.
- Az úgynevezett Cassandra-levelelben Kossuth a szabadságharc bukását ismételtelen árulónak tulajdonította, erre válaszul Görgei felszólította Kossuthot: „... hagyjon fel végre amaz áltanonk hirdetésével, melyekkel Ön a hazát fel nem építhette és fel nem építheti...”

- 1884-ben Klapka György és több száz honvédtiszt olyan memorandumot írt alá, amelyben nem tekintik Görgeit hazaárulónak.
- 1916. május 21-én, 98 éves korában, Budapesten érte a halál.

Temetésén a kémikusok is elkísérték utolsó útjára, amely a Nemzeti Múzeum csarnokából a Kerepesi Temető árkád-sírháza vezetett. A díszsírhelyet a székesfőváros tanácsa adományozta neki. Azóta itt, Kossuth síremléke közelében alussza örök álmát a szabadságharc kiemelkedő vezetője és a magyar vegyészek büszkesége.

A feltétel nélküli fegyverletétel és életének megkímélése miatt Görgei Artúrt mintegy másfél évszázadig árulóként tartotta számon a magyar közvélemény.

Kalocsa

A megemlékezésen Őexcellenciája dr. vitéz Bábel Balázs kegyelmes érsek atya, a Történelmi Vitézi Rend tagjaival, jobb oldalon főtisztelendő vitéz Köhegyi Dániel

1. Beregszász. Rendtagjaink
koszorúja Petőfi szobránál.
Tisztelettel: dr.Popovics László
VRNT
2. Kiskunfélegyháza

2013 óta: A MAGYAR ZÁSZLÓ ÉS CÍMER NAPJA MÁRCIUS 16.

„Ez a zászló nem fog lobogni már
Se vár fokán, se sáncárok felett.
Egyet jelent: a gyűlölet erős,
De mégis erősebb a szeretet.
Egyet jelent: míg zimankós idő jár,
És körös-körül felleges az ég,
Alatta dolgozik s imádkozik,
S dalol, dalol egy zászlóaljnyi nép.”
Reményik Sándor: Zászlószentelés

Andrássy úti zászlós felvonulás. 1848 ember vitte a zászlót,
de sokan együtt vonultak saját zászlóval is. Kitűzhetjük ott-
hon a magyar zászlót házfalra, s autóra, visszapillantó tükö-
re – az intézmények falain pedig mindenütt lobog a Magyar
Zászló!

Arany János: Az örökség

Azok a magyarok, kik e hazát
Véren vették, vérrel ótalmazák,
Azok a magyarok, ha riadót fűttak,
A halál képétől nem messzire búttak.

Lakásuk volt paripájok háta,
Letett ágyok kemény nyeregkápa:
Ettek és aludtak vérmocskolta nyergen,
Jártak éjjel-nappal sok nehéz fegyverben.

Nem kérdezték: sok-e az ellenség?
Olvasatlan próbálták szerencsét;
Tudták, a szerencse mindig ahhoz pártol,
Kinek szíve még a halálban is bátor.

Elfogytak, elzülltek ottan-ottan,
Szép országok hevert elhagyottan,
Fölveré az isten mindenféle gyoma,
Ékteleenné tette török, tatár nyoma.

Rongált zászló lőn az ő formája,
Nem volt annak színe, se fonákja,
Itt-amott sötétlett rajta egy-egy vérfolt:
Szép zászlónk, az ország, váznál nem egyéb volt.

E becses zászlónak, a hazának,
Védelmében hányan elhullának!
Vérökben a rúdját hányszor megfereszték
Régi ősapáink! de el nem ereszték.

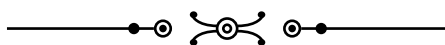
Így a zászló ránk örökbe maradt,
Ránk hagyják azt erős átok alatt:
Átok alatt hogy, ha elpártolunk attul,
Ne legyen az Isten istenünk azontul.

Most telik be, vagy soha, ez átok.
A zászlót, a zászlót ne hagyjátok!
Ha minket elfű az idők zivatarja,
Nem lesz az istennek soha több magyarja.

(1848. október.)

Orosháza. A Kossuth szobor talapzatán koszorút helyeznek el és főhajtással tisztelnek a nemzet hősei előtt dr. v. Domonkos István székkapitány és v. Várady Attila v. alhdgy. (Fotó: kalohirek.hu)

1956: MÁRTÍRJAINK EMLÉKE ÖRÖK (Kisfogház, felirat)

Gavallér János: Emlékezz 1956-ra!

Csak bátran suhancok, srácok,
soha nem adjuk otthonunk,
lányok, asszonyok, pesti hősök,
előre mind, talán meghalunk...

Szabadságért kiált a lélek,
harcolunk utolsó csepp vérig,
a patak az óceánig ér,
harcolunk utolsó csepp vérig!

Ne félj testvér, velünk az Isten!
Jöhetnek tankokkal ellenünk!
Ha halni kell egy szebb jövőért,
most, akár itt mind meghalunk!

Ne félj testvér, velünk az Isten!
Jöhetnek tankokkal ellenünk!
Tiszta lelkünk soha nem adjuk,
a Hadak Útján gyúlik seregünk!

Legyen egy bicska, tőr vagy puska,
a szívünkben van a fegyverünk,
gyere pajtás, hazánk az utca,
a becsület és az igazság!

Ha halni kell egy szebb jövőért,
most, akár itt mind meghalunk!
Az igazságból egy jottányit
soha senkinek nem adhatunk!

Előre hős pesti srácok,
a szabadság az életünk,
elvenni nem tudnak már semmit,
legfeljebb a szolgáló életünk!

Most, akár itt mind meghalunk,
de szennynek és mocsoknak soha
többé szolgálója nem leszünk!
Életünk és vérünk a Haza!

Ezerkilencszázötvenhatban
Hadak Útján gyűlt a seregünk,
ha halni kell egy szebb jövőért,
meglásd testvér, megint itt leszünk!

Ne félj testvér, velünk az Isten!
Jöhetnek bármivel ellenünk!
Szívünket nem tudják legyőzni,
Hadak Útján győz a seregünk!

2016.09.22.

Kisfogház. A halálsor végső

Kisfogház. A halálsor végső állomása

Mártírjaink emléke...

Varga Mihály pénzügyminiszter, Képviselői hírlevél, 2018. okt.

1956 hősei azok a mindennapi emberek voltak, akik szembe mertek szállni a világ legnagyobb hatalmával, akik nem mérlegeltek, nem haboztak, hanem cselekedtek. 1956-ban a nemzet magára talált, ismét megtapasztalta az együvé tartozás erejét, biztonságát és örömét, és bár elérni nem sikerült, az emberekben újraéledt a tudat, hogy a nemzeti önrendelkezés visszaszerzése a legfontosabb feladat. Ezen értékek mellett állunk ki ma is, tudva, hogy minden előttünk álló nehézséget és kihívást legyőzhetünk, ha Magyarország érdekében közösen, együtt cselekszünk.

Vitéz Rác Sándor:

A forradalom a legmagasabb társadalmi szerveződés

2011-ben elhangzott beszédéből, mert aktualitása döbbenetes! – „csak” a mai politikai sikra vetítve... Mennél inkább távolodunk időben az 1956-os magyar forradalomtól, annál inkább felismerjük forradalmunk örök emberi értékeit.

Az a világ, amelyben ma él az emberiség, ki sem alakulhatott volna, ha akkor, 1956-ban a világ elfogadja a magyar forradalom által felmutatott és felkínált értékrendet. /.../Az 1956-os magyar forradalom kimagasló érdeme, hogy az egész emberiség számára képes volt történelmi távlatokban meghatározni az emberileg elérhető világ fejlődésének útját. Ez azért vált lehetővé, mert a forradalom alatti folyamatokat nem egyéni és nem pártérdekek működtették, hanem a közösségi érdek gyönyörű ereje működött. Egyéni- és pártérdekekért nem lehet olyan tisztán meghalni az utca kövén, mint amilyen tisztán meghaltak a magyar fiatalok 1956-ban. **Ma is feldolgozatlan rejtély, honnan volt ereje és bátorsága a többszörösen tönkretett magyarságnak megvívnia a saját és az egész emberiség érdekében az 1956-os magyar forradalmát.** Óriási jelentősége van annak, hogy az egész emberiség ellen irányuló igazságtalanságra irányította rá figyelmünket, tételesen arra, hogy **a kommunizmus nem az emberiség fejlődését szolgálja, hanem egy szűk, hatalomra vágyó csoportét, akik a hangzatos jelszavak mögé bújva végigrabolták a világot** és egymás ellen uszították a békésen egymás mellett élő embereket, népeket. Ehhez a világméretű becsapáshoz arra is szükség volt, hogy **a különféle népeket ne a közülük kiemelkedett nemzeti politikusok vezessék, hanem az ideológiát gyártó ügynökhálózat.** A nemzeti politikát elsorvasztották és lejáratták, a nemzeti politikusokat pedig meggyilkolták vagy ellehetetlenítették. Ezért olyan hitvány és züllött a világpolitika napjainkban, ezért vergődik ma a világ abban a keserű lében, melybe juttatták. Válságról beszélnek, pedig mindenki

tudja, hogy kik idézték elő ezt az állapotot. De meg is ölnék azt, aki kérné, hogy vonják őket felelősségre.

Mi volt az 1956-os magyar forradalom ideológiája? A nemzeti függetlenség. Függetlenség nemcsak a Szovjetuniótól, hanem mindenki mástól is. Mert csak a szabad és független nép tesz csuda dolgokat, olyan csudákat, mint az 1956-os magyar forradalom. Ezt a gondolatot láttuk működni a forradalom alatt, amikor a nemzeti összefogás olyan ünnepélyes magasságba emelte a magyar nemzetet, hogy amíg csak magyar él a világon, büszke lehet rá. *Az önbecsülés adta a fegyvert a magyar ifjúság kezébe, válaszul arra a sok gyalázatra, amit a magyarsággal szemben elkövetett a világ a XIX-XX. században.* Akkor, 1956 októberében, mint 23 éves szerszámkészítő, nagyon keveset tudtam a világot irányító politikáról, annyi aljasságot fel sem tétéleztem, mint amennyit ma, 2011-ben ismerek. Azt is nyugodtan leírhatom, hogy ennek a világpolitikai aljasságnak egy jelentős része az én hazám ellen irányul még ma is. Ez a világméretű magyarellenesség igazolja, hogy mennyire szüksége volt a világnak a MAGYAR FORRADALOMRA 1956-ban. Mert az 1956-os magyar forradalom mégiscsak az egész világot mentette meg a kommunizmustól. Ezért kell nekünk, magyaroknak mindenhol és mindenkor a magyar nép igazát hirdetni, és meg kell ismertetnünk a világgal a magyar forradalom értékeit, hogy a szent szabadság az emberiség számára ne csak vágy maradjon, hanem minél hamarabb éljen az egész emberiség olyan szabadságban, amelyet az '56-os forradalmárok, a rettenetes túlerővel szemben is felmutattak a világnak.

Ha a világ elfogadná a magyar forradalom értékeit, akkor a világnak abba kellene hagyni a pártos politikát, amelyről az idő bebizonyította, hogy nem szolgálja az egyetemes fejlődést.

Minden párt, amikor hatalomra kerül, elvárja, hogy az egész társadalom az ő fejével gondolkodjon, és kritika nélkül fogadjuk el, amit tesz. A XXI. század már nem viseli el ezt a politikai terrorizmust. A pártos politikát ránk, magyarokra vagy burkolt rossz szándékkal (1867), vagy fegyverrel (1945, 1956) kényszerítették ránk, pedig mi, magyarok sem szívünkben, sem gondolkodásunkban nem vagyunk alkalmaskak a pártos politikára, ezért szenvedtünk oly sokat a XIX. és XX. században. Minden tébolydai törekvéssel szemben állítom, hogy a nemzeti politika fog győztesen kikerülni ebből a nemzetközi arénából, mert a nemzetköziséget csak a gaztettek és a gazemberek elrejtésére agyalták ki.

A nemzeti politika alapja a felelősség. Felelős vagyok hazám, népem, nemzetem jelenéért és jövőjéért. *Aki a politikát nem felelősségnek érzi és tudja, az csak lejáratja magát, mert alapjában véve nem tesz mást, mint szélhámoskodik.* 1956-ban a forradalom alatt minden magyar ezt a politikai felelősséget érezte hazájáért és embertársaiért, ez a tudat teremtette

meg azt a csodálatos nemzeti egységet, amely nélkül nem vívhatta volna meg a magyar nemzet a világtörténelem legtisztább forradalmát. Mekkora méltóság és emberi tisztaság kellett ahhoz, hogy senki nem nyúlt a kitört üvegű kirakatok értékes árujért, jöllehet akkor is sokan nélkülöztek. És az utcán őrizetlenül hagyott pénzgyűjtő ládákhoz sem közeledett senki rossz szándékkal. Istenem, milyen jó volt ilyen nemeslelkűnek látni a magyar embereket! Mindenki tenni akart valami jót a hazáért. A bögre meleg tea, vagy a szelet zsíroskenyér a hazáért harcoló forradalmároknak, mind az emberi emelkedettséget hirdette, és mi, akik Budapesten éltünk, *csak csodáltuk, hogy a forradalom milyen erkölcsi magasságba emelte ezt a várost.* Mindezt a gyönyörű értéket árulták el 1956. november 4-én a hazaárulók. Magam is ebből az erkölcsi magasságból hullottam le a gyilkos véres valóságba november 4-én. Az első felismerés a tehetetlenségem volt. Mint a Beloianisz gyár munkástanácsának a munkások által megválasztott tagja, arra gondoltam, hogy bármilyen nagy is a túlerő, nekünk nem szabad sem meghátrálnunk, sem feladnunk a harcot. Amit fegyverrel nem tudunk elérni, meg kell próbálni politikai eszközökkel. **November 4-e után folyamatosan arra törekedtem, hogy egységben tartsuk a magyar munkásokat, és a forradalom által kijelölt úton, szembeforduljunk a hazaárulókkal és a szovjet vezetőket arról győzzük meg, hogy mi, magyar munkások nem akarunk mást, csak valóságos és nem hazudott szabadságot és nemzeti függetlenséget.** Nagyszerű volt megtapasztalni, hogy a munkások az egész országban ugyanúgy gondolkodtak jelenről, jövőről, mint én, ezért tudtunk szinte pillanatok alatt országos munkástanácsa szerveződni és keményen. *.../A világ 48 országában 28 nyelven üdvözölték a magyar forradalmat /.../.* Márai Sándor New York-ból csodának látta a magyar forradalmat és küldte az angyalt, hogy beszéljen a világnak a csodáról. Én, aki a Sztálin-szobor ledöntésekor ott álltam a téren, magam is csodának éltem meg, amikor a magyar munkások nagyszerű rátermettséggel ledöntötték a 8 méteres bálványt.

Mindazt a gyönyörűséget, amit a forradalom jelentett nekem, követte a hitvány, semmi emberek kegyetlen bosszúja. A húsz hadosztály szovjet páncélos azért dübörgött több ezer kilométert, hogy bizonyítsa a hazugságról, hogy az az igazság, de a világ az igazságot már megismerte 1956. október 23-án. Azért is fel kellett vonultatni a rettenetes túlerőt, hogy a világot megfélemlítsék, de a világ többé már nem félt a szovjet fegyverektől, mert annyit azért megértett a magyar forradalomból, hogy a szovjet nem legyőzhetetlen. Csodálatos volt megtapasztalni, hogyan működik a forradalom. **A forradalom percek és órák alatt dönt olyan kérésekben, amelyekhez békés állapotokban évek, évtizedek szükségesek.** A vezetők kiválasztása is rendkívüli, ha valakit a forradalom nem tart alkalmasnak, azt indok nélkül menesztí, és új, alkalmas személyt állít a helyére. A nép, amely döntött a forradalomról, vállalva minden fájdalmat és örömet, tudja, hogy a forradalom folyamatában hoz jó és rossz döntéseket, de viseli döntésének következményeit, ezért nincs joga senkinek megkérdőjelezni a forradalom döntéseit./.../

A magyar munkások tiltakoztak a kommunista visszarendezés ellen, és két alkalommal is 48 órás sztrájkot hirdettünk. A kommunisták terroristákból különítményeket szerveztek és a fegyvertelen tiltakozók közé lövettek. *Magyarország 64 településén dördültek el gyilkos sortűzek.* A magyar politikai érdekeket képviselő személyeket börtönbe vetették. Így kényszerítették rá az országra a kommunista párt diktatúráját, nemzetközi segédlet-

tel és a szovjet hatalom katonai erejével. *A történészek még tartoznak annak a pontos magyarázatával, hogy 1956. október 23-án miért tartózkodott 4 legfelső szovjet vezető titokban Magyarország területén, vagy, hogy a magyarnak hazudott kommunista párt központi bizottságának fele miért volt szovjet állampolgár; vagy, hogy mit keresett 3000 fő tanácsadó Magyarországon.* A tisztázatlan kérdések a magyar forradalom után 55 évvel is sorakoznak, **mert a hazugságon alapuló mai világtrend ugyanúgy retteg az igazságtól, mint ahogy rettegett a kommunista diktatúra. A világnak vissza kell térnie arra a tisztességes politikai útra, amelyet a magyar forradalom kijelölt az egyetemes emberi fejlődés számára.**

A Szabadság Napja Brassóban

Október 23.-a alkalmából ökumenikus istentisztelet keretében emlékeztünk meg 1956 össznemzeti mámoros boldogságáról. Azonban nem csupán a magyar összefogás sikere nyilvánult meg XX. századi szabadságharcunkban, hanem az áldozat rendkívüli mértéke, amely a gúnyhatáron kívül rekedt területeken, helyi viszonylatban is kitermelte a maga hőseit. Ilyen, sokak számára ismeretlen mártír volt a nagyajtai székely Péterffy családból származó, illetve brassói szász gyökerekkel is rendelkező Moyses Márton, akit a kommunista hatalom gyűlölete és bosszúvágya kergetett a tűzhalál karjaiba. Szabadság- és igazságszerető lánglelke kifelé is megmutatkozott, mikor is az 56-os magyar mozgalommal való rokonszenvezése és nyílt kiállása miatt sorozatos vallatásoknak, meghurcoltatásnak, bebörtönzésnek alávetett, hétköznapi életében is ellehetetlenített, végtelenül meggyötört ember, tiltakozásképpen, 1970 február 13-án, benzinnel lelocsolta és lánggra lobbantotta magát a brassói pártszékház előtt, hogy élő máglyaként is hirdesse maga és a nemzet kiolthatatlan szabadságvágyát. Az istentisztelet, majd a helyi magyar közéleti, politikai képviselők ünnepi beszédét követően, a házigazda unitárius gyülekezet templomának udvarán, a fiatalon eltávozott vértanú kopjafájánál helyeztük el kegyeletünk virágait, koszorúit. Köszönjük a brassói-hétfalusi rendtársaknak, hogy szép számban vettek részt ezen a családias, és nagy érzelmi töltettel rendelkező eseményen, valamint a minket befogadó Brassói Magyar Unitárius Egyházközségnek is hálával tartozunk azért, hogy életben tartja 1956 szellemiségét és Moyses Márton emlékét.

v. Vass Vince Ferenc v.hdgy., Brassó-Hétfalu Vitézi Szék

„1956. Budapest”. Megemlékezés és koszorúzás Székelyudvarhelyen

Az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 62. évfordulója alkalmából, a székelyudvarhelyi önkormányzat által megszervezett eseménysorozat keretén belül került sor az október 23.-i fáklyás felvonulásra. Ezen és az ezt követő megemlékezésen, valamint a koszorúzáson a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsszék udvarhelyszéki állományaának több mint 15 tagja vett részt. A fáklyás felvonulás a székelyudvarhelyi Művelődési Ház előtti térről indult egy korabeli teherautóval, amelyen színészek az '50-es éveket idéző ruhákban, a forradalom napjaiban elhangzott jelszavakat skandalva igyekeztek a budapesti '56-os forradalmi hangulatot megidézni.

Ezután a felvonulás a városközponton át, az „Üldözöttek és áldozatok” elnevezésű emlékmű közelében felállított színpadhoz érkezett, ahol a megemlékezés elkezdődött. Itt beszédet mon-

dott Székelyudvarhely polgármestere, Gálfi Árpád és Budapest főpolgármestere, Tarlós István. Ezt követően az emlékezés koszorúinak elhelyezésére került sor az emlékmű talapatánál. A megemlékezés végén Gálfi Árpád polgármester - külön köszönetet mondva a történelmi Vitézi Rendnek - megköszönte az egybegyűlteknél a részvételét.

Nemzetes Csörgő István VRNT. kultúrfelelős Udvarhelyszék

Az Összhaderőnemi Parancsnokság ünnepi állománygyűlése, Székesfehérvár

Nemzeti ünnepünk alkalmából Benkő Tibor vezérezredes, honvédelmi miniszter, Korom Ferenc altábornagy, a honvéd vezérkar főnöke és Mihócza Zoltán vezérőrnagy, az ÖHP megbízott parancsnoka elismeréseket adományozott.

Honvéd, vitéz, lyukas zászló

Soha nem volt még alkalmam a Magyar Honvédség színe előtt az 56-os forradalomra emlékezni. – hangsúlyozta ünnepi beszédében vitéz Hajdú Szabolcs, 1956-os szabadságharcos veterán. – Október 23-án munkába indultam, s utam a Bem József térre vezetett. Számomra akkor és ott kezdődött az én 56-tom, és tart azóta is. 48-as katonadalokat énekeltünk, s a Bem laktanya padlásáról, az elhúzott cserepek nyílásából a katonák némán demonstráltak mellettünk.

Vitéz Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány (jobbra) felidézte a forradalommal kapcsolatos emlékeit. Fotó: Nagy Norbert / Fejér Megyei Hírlap

Az a szó, hogy honvéd és vitéz csak a magyar nyelvben létezik. És ez büszkeséggel tölthet el bennünket! A lyukas zászló már az első napon a forradalom legfontosabb jelképévé vált, arra emlékeztetve, hogy egy nemzet önértetét nem lehet semmibe venni – folytatta azután, és az ünnepi állománygyűlés résztvevőinek meghatóttan mutatta be az általa megőrzött régi, megfakult lobogót. – Ez a zászló velünk együtt emlékezik. Óvjuk és védjük, hiszen drága, nagyon drága kincsünk! – tette hozzá végezetül vitéz Hajdú Szabolcs tb.tkp. /FEOL **Október 19-én a Magyar Honvédség Összhaderőnemi Parancsnoksága felkérésére mondhattam el az ünnepi beszédet 200 katonatiszt és honvéd előtt. Nagy megtiszteltetés volt számomra. Ezt egy igen szép emléklappal köszönte meg a parancsnok. Sőt, a Fehérvári Helyőrségi katonazenekar nekünk játszott az ünnepség előtt. Ekkora megtiszteltetésben csak a Köztársasági elnök díszbédjén volt ré-**

szem két éve, a 60. évforduló alkalmán. /v.Hajdú Szabolcs

A zászló útja - '56 emlékére

Fekete Péter kultúráért felelős államtitkár, a Nemzeti Múzeum kiállításán: „Az 1956-os forradalomról és szabadságharcról való megemlékezés még mindig az építkezés stádiumában van” – mondta. „A közös befogadás számára elérhetővé váló rekvizitumokkal, relikviákkal, mind közelebb kell hoznunk a jelenünkhöz a forradalmat leverők által sokáig eltitkolni, meghamisítani igyekezett eseményeket”. Felidézte a zászló történetét: a Széna téri felkelők legendás parancsnoka, Szabó bácsi vitte magával a térre. A forradalom vérbefojtásakor Kellner Lajos Széna téri forradalmár a derekára csavarva menekítette ki az országból a lobogót, hogy az emigráció éveiben újra felbukkanjon olyan helyeken, ahol Kádár János és képviselői megjelentek. Emlékeztetve őket arra, hogy bár a forradalmat vérbe fojtották és a nép hallgat, nem mindenki felejt. A rendszerváltás után a zászló hazakerült, hogy az itthoni megemlékezések egyik állandó főszereplője legyen, majd vitéz Kellner Lajos végakarata szerint a Nemzeti Múzeumba került.

„**A zászló útja tárlat méltó nyitánya a forradalomról és szabadságharcról való megemlékezéseknek, a Széna téri lyukas zászló pedig megbecsült kincse lesz nem csak a nemzet múzeumának, de immár a magyar népnek is.**” - mondta az államtitkár. A zászló közepéből kivágott Rákosi-címer helyén a lyuk «a nemzet kitépett szívét» jelképezte, a kommunista uralom alatti megaláztatásra, meghurcoltatásra emlékeztette az embereket.

Varga Benedek, a Múzeum igazgatója hangsúlyozta: „Ez a zászló nagyon fontos nemzeti jelkép, ezért kiemelt jelentősége van annak, hogy most a Nemzeti Múzeumba kerülhetett. „A Nemzeti Múzeum csak úgy létezhet, ha szimbiózisban áll magával az országgal, ha együtt él a nemzettel, a néppel és a közös emlékezetünk számtalan elemét megőrzi”.

Prof. dr. vitéz Zilahy Miklós, az egyik adományozó felidézte, hogy amikor először látta meg egy körüti ház emeletén a címer nélküli lobogót, úgy érezte „ez a zászló kifejezi mindazt, amit mi egyetemisták akartunk: a lyuk azt a szabadságot jelentette, amelyen keresztül átnézhetett egy diktatúrák nélküli szabad világba. Reméljük, hogy a ma és a jövő generációja is megtanulja és felismeri ennek a forradalomnak a jelentőségét, és tudni fogja, hogy az országnak ezen ereklyéje a szabadságnak az ereklyéje!” **A Széna téri lobogót három megőrzője: Schrötter Tibor, Sándorffy Ottó és v. Zilahy Miklós adományozta a múzeumnak, vitéz Kellner Lajos, A Zászlótartó hagyatékaiként./M. Hírlap cikke nyomán**

Ünnepi előadás Sydneyben 2018. október 21. Részlet Csapó Endre tanulmányából; előadta Reményi Tamás, a Körösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa

...Ismételjük meg az események eredetét. Amerika igyekezett háborús szövetségesét, a szovjet államot világhatalmi céljai számára elfogadhatóvá tenni. Genfben megtartott hosszús tárgyalások után Moszkva hajlandónak mutatkozott a központi hatalom szélesítésére. Belgrád volt a minta. Budapesten erős támogatást kapott a párton belül a hatalom demokratikusabb változata. A változásnak Moszkvában is, Budapesten is voltak ellenzői. A kísérlet a kijelölt napon rombadólt Budapesten. Moszkvában a sztalinista irányzat megerősödött, Belgrád hozzá igazodott. November 2-án táviratot kapott Tito a State Department-től: „Az

Egyesült Államok kormánya nem tekint kedvező szándékkal olyan kormányokra a Szovjetunió határai mentén, amelyek barátságatlanok a Szovjetunió iránt.”

Győzött a sztalini vonulat, nem változott meg a világpolitika.

Budapest november 4-i brutális fegyveres lerohanása eltaposta a nemzeti akarat fellobbanását, azt a csodálatos jeladást a világhatalmak bűneinek gyalázatos mélységéből. Tamási Áron tanúsága szerint „a világ lángoló glóriaként csavarta maga köré a magyar forradalmat”.

Ma már teljes bizonyossággal megállapíthatjuk, hogy a magyar forradalom döntő módon megváltoztatta a XX. század történelmének folyamatát. Nem is egy, hanem két fontos területen:

Politikai, ideológiai téren lerántotta az álarcot a gyorsan terjedő szocialista, kommunista ideológia valódi arcúlatáról. Feltárult a világ számára Budapest brutális lerohanását követően a szovjet valóság, aminek során a nyugati országok kommunista mozgalmai, szervezetei, sorra felbomlottak.

A másik terület a következő: Akkor még nagyon is közeli lehetőség volt a központi világállam megalakulása. A nyugati részen szocialista és kommunista pártok törtek előre nagy média támogatottsággal. A keleti részen egymás után alakultak kommunista államok. Tito, a Nyugat kedvence szervezte a Harmadik Világ kommunista országait, pártjait.

A magyarságnak tett szolgálataikért a Kisfogházban rendezett megemlékezésen 2018. november 4-én kitüntetésben részesültek egykori 56-os forradalmárok; 1956 szellemi örökségének megőrzéséért s nemzetünk szolgálataért kitüntetésben részesült többek között vitéz Pintér Kornél törzskapitány

A magyar forradalom és annak brutális vérbefojtása világosságot gyújtott ebbe a sötét világba. A nyugati kommunista pártok elveszítették tömegeiket, munkások, diákok vonultak fel tiltakozásul Nyugat nagyvárosaiban. Követelték Kelet-Európa felszabadítását. A nyugati eredetű világuralkmi tervek vonata kisiklott, a kegyisztenciás politika visszahúzódtott hazug hidegháborús sáncaiba, amivel a további évtizedekben is még kísérleteztek, egészen a Szovjetunió összeomlásáig.

Ezt kellene most hirdetni Keleten és Nyugaton, hogy Budapesten, november 4-én nem a nemzeti szabadság, hanem a szovjet állam és a kommunizmus vérzett el.

Albert Camus francia filozófus mondta egy ifjúsági táborban az alábbi intelmet fiatal honfitársainak: „Csak azokról a magyar fiataloktól fogadjatok el tanítást, akik Budapesten harcoltak és meghaltak a szabadságért. Ők nem hazudtak, amikor azt kiáltották, hogy a szellem szabad, a munka szabad, a nemzet szabad és Európa szabad. Számunkra ezek az egyedüli jelszavak, amelyekért valóban érdemes harcolni és meghalni.”

Befejező gondolat. Nekünk, magyaroknak, utódoknak, az 56-os nemzeti függetlenség példamutatását kellene hirdetnünk a nagyvilágban, amikor ismét veszélyben van a szellem szabadsága, a nemzetek szabadsága, és Európa szabadsága.

1914-1918 – 100 éve: I. világháború PRZEMYSL – MAGYARORSZÁG KAPUJA

„Przemysl és oroszlánjai - magyarok a Przemysli Erődben!” (2003 tavaszán Przemysl város múzeumában „Przemysl és oroszlánjai - magyarok a Przemysli Erődben” címmel nyílt kiállítás). - A Nagy Háború - Galícia

A vasút a háborúban a katonákat és az utánpótlást szállította, most a megemlékezőket/iho.hu

Közös történelmünkre, s a Nagy Háborúra emlékezve: Galícia

(Dél-Lengyelország, vagy KisLengyelország), 2018. július 15-19. Utazás a MÁV NOSZTALGIA és a HM. Hadtörténelmi Intézet és Múzeum szervezésében. A Galícia Expressz történelmi körutazása a Nagy Háború jelentős helyszínein. A lengyel állam hivatalos delegációi, lengyel katonai díszegységek, a helyi, városi elöljárók, a lengyel és magyar történelmi egyházak képviselői, a magyar hivatalos delegáció képviselői, az Expressz utasai és a magyar hagyományörzők több helyszínen koszorúzással, katonai tiszteletadással egybekötött megemlékezéseket tartottak.

Krakkó, Wavel, azaz a krakkói Vár

2016. januárjában, kilenc hónapig tartó restaurálás után visszatért Krakkóba Báthory István erdélyi fejedelem, lengyel király szarkofágja, amelyet újból a királyi vár, a Wavel székesegyházában helyeztek el - szolgált be Dr. Körmeny Adrienne krakkói magyar főkonzul.

Tarnow, Petőfi-tér és emlékhely

Előadást, történelmi ismertetést tartott Jakusch Gabriella történész, a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum múzeum-pedagógiai és kiállítási igazgató-helyettese. (Fő kutatási területe a katonai hagyományok ápolása, ünnepek a két világháború között. 2012 óta Lengyelországban a Przemysl erődrendszer megismerésében, kutatásában vett részt.)

MÍ NE GYÖZNÉNK? HÍSZ BEM A VEZÉRÜNKI!
 A SZABADSÁG RÉGI BAJNOKAI
 BOSSZVÁLLO FÉNNYEL JÁR ELŐTTÜNK
 OSZTROLENKA VÉRES CSILLAGA.
 KÉT NEMZET VAN EGYESÜLVE BENNÜNK,
 S MÍLY KÉT NEMZET! A LENGYEL S MAGYARI!
 VAN-E SORS, AMELY HATALMASABB, MÍNT
 E KÉT NEMZET, HA EGY KÉLT AKAR?
 PETŐFI: AZ ERDÉLYI HADSEREG

Tarnow, katonai temető

MIASTO TARNÓW	STADT TARNÓW
Cmentarz Wojenny Nr 200 Tarnów - Chyszów	
Na cmentarzu tym pochowano żołnierzy armii:	
polskiej	233
austro-węgierskiej	534
niemieckiej	47
rosyjskiej	779
serbskiej	4
włoskiej	9
ukraińskiej	8
nierozpoznanej	5
Łącznie 1619, w tym 1022 znanych i 597 nieznanym	
<i>Chwała poległym</i>	
Kriegerfriedhof Nr 200 Tarnów - Chyszów	
Auf dem Friedhof sind begraben Krieger der Armeen:	
Polens	233
Osterreich-Ungarns	534
Deutschlands	47
Russlands	779
Serbiens	4
Italiens	9
der Ukraine	8
unerkannt	5
Insgesamt 1619, darunter 1022 bekannte und 597 unbekannte	
<i>Ehre den Gefallen</i>	

1. kép: Rendtagjaink koszorúztak a temetőben: v.Szanyó Árpád tb.tkp, Szantner Gábor VRNT, v.hdgy, v.Zeidler Sándor szkp, Szantner Gerda, v. Horváth Miklós Csaba

2. kép: A tarnowi temető: példásan rendben tartva. A fejfákra általunk kötött piros-fehér-zöld szalagok sora mutatja magyar katonáink nyugvóhelyeit. Tragikusan sok-sok-sok a nemzeti-szín szalag...

Július 17. Przemysł Magyarország részéről a rendszerváltozásig szinte elfeledtetett hőstettek helyszíne. A rendszerváltozás óta jelentősebbek a kutatások a lengyel hadtörténészekkel karöltve.

Przemysł, amely a legrégebbi és a legszebb lengyel városok közé tartozik, méltán büszke a X. századra, azaz ezer évre (!) visszatekintő kapcsolataira Magyarországgal. Az erődrendszer építése során a város második fénykorát élte. Épületek, kaszárnyák és kórházak, szállodák és szecessziós házak, villaházak, valamint gyárak és kisipari üzemek jöttek létre. A San folyó két partját látványos hidak kötötték össze, a város szomszédságában tábori repülőtereket építettek. Przemysł lakóinak száma hirtelen megnőtt. A XX. század elejére Przemysł már a Kárpátok északi oldalának egyik legnagyobb városa és Európa e régiójában az Osztrák-Magyar Monarchia fő katonai támaszpontja. Földrajzi helyzete miatt Magyarország kapujának nevezték és nevezik ma is. **A XX.sz.d. elejére** a Monarchia legfontosabb erődítmény-rendszerévé vált. A térképen római számokkal jelzett XXII főerőd mellett mellék-erődöket is építettek, összesen 36 erődítményről beszélhetünk, közvetlen az ukrán határ mellett. Feladatuk a régió védelme: a **Przemysł** – Krakkó 260 km; Krakkó-Budapest 395 km-es távolság az orosz gőzhengernek már nem lett volna túlságosan nagy feladat, akkor, amikor 1914-ben a Monarchia katonai előkészületei, felzárkózása a térségben még késett. Az erődrendszer fogta fel az első orosz betöréseket. A Przemysłi Erődrendszerben több ezer magyar katona állomásozott, akik a 23. honvéd hadosztály kötelékéhez tartoztak. A hadosztály parancsnoka, egyben a Przemysłi Erődrendszer parancsnokhelyettese **Tamásy Árpád tábornok** volt.

1914. szeptember 26-án az Osztrák-Magyar Monarchia hadseregének több mint 130 ezer katonája által védett, és több mint ezer ágyúval felszerelt przemysłi erődrendszert teljesen körbevették az orosz erők. Az ágyútűz és a gyalogság dühös rohamai ellenére az oroszok egy erődítményt sem tudtak elfoglalni, miközben ezer-számra haltak meg a harcok alatt és rengetegen megsebesültek, fogságba kerültek. Két hét múlva a Przemysłi

Erőd első ostroma már véget is ért. A második rohamra 1914. november 8-án került sor, amely 1915. március 22-ig tartott. Akkor az oroszok más taktikát választottak - körbezárták az erődöt és várták, hogy a védők tartalékai kimerüljenek.

I.sz. Főerőd = Salis Soglio. Hadtörténeli előadó: Dr. Kovács Vilmos ezredes, a HM. Hadtörténeli Intézet és Múzeum parancsnoka, akinek főbb kutatási területe a 19-20. századi magyar és egyetemes tüzérség története, illetve a hadiipar, valamint a lőfegyver- és lőszer történet.

Emberfeletti az a harcszellem, kitartás, önfeláldozás, bajtársiasság, amelyről a terep, a romok – és a hadtörténelem beszélnek. A soknemzetiségű K.und K. hadseregben a magyar katona mindig a frontvonalban, hősiesen küzdött. Przemysl körül az Osztrák-Magyar Monarchia által folyamatosan fejlesztett erődrendszer épült, mely mélységben erősen tagolt, többgyűrűs. Przemysl erődje Antwerpen és Verdun után a harmadik legnagyobb Európában.

XII-es számú WERNER-erőd

Lengyel hagyományőrök várták a csoportot az erőd bejáratánál

Dr. Suba János alezredes, hadtörténész előadása az erődben (HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtár, térképtár-vezető);

Przemysl – lengyel-magyar huszár szoborcsoport. A közös harcok, dicsőséges győzelmek emlékére

A XI. számú Dunkovicki erődnél

Soós Péter őrnagy, történész, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum gyűjteményekért felelős igazgatóhelyettese mutatta be az erődöt, elevenítette fel az itt folyó harcokat

1. kép: A szétlőtt erőd. Fotó: Dunkovicki erőd, archív.

2. kép: Mesébe illő táj – és a két nemzet zászlaja a felújított erődön

A Fort I.(Salis Soglio) közelében, Siedliskában található a XV. Páncélos „Borek” erődítmény, amely az 1897-1900 években épült.

„Ezen erőd falai között küzdöttek a hazáért az 5. honvéd gyalogezred hős honvédei 1914. szeptember 16- és 1915. március 22. között.”-részlet a bejárat emléktáblájának szövegéből.

Jásdi Balázs hagyományörző fhdgy, a Magyar Tartalékosok Szövetsége (MATASZ) Hagyományörző Tagozatát vezeti. „Ami csinálunk, az nem színjáték, hanem maga az élő, megelevenedett történelem. Nagyon fontosnak tartom, hogy bemutatóinkkal

elsősorban emlékeztessünk őseink egykori helytállására, és ebből pozitív energiát merítve tudjunk a jelenkor kihívásainak minél jobban megfelelni. A hagyományörzés nem válhat nosztalgizáló, üres múltba révedéssé, mert az nem vezet sehová.”/MATASZ.

Közelharc-bemutató

Utánpótlás híján Przemysl nem lehetett sokáig tartani: több sikertelen kitörési kísérlet után a védők 1915. március 23-án megadták magukat. A kapituláció előtt azonban minden használható tartalékot, fegyverzetet megsemmisítettek, az erődöt felrobbantották. Orosz hadifogságba esett 9 tábornok, 93 törzstiszt, 2500 főtiszt és több mint 117 ezer katona.

A felrobbantott erődök viszonylag jó állapotban fennmaradtak máig, ami sérülés ma is látható rajtuk, azokat a K.u.K. csapatok okozták. Végül az ellentámadó egyesült osztrák-magyar és német hadsereg az 1915. május 31-én kezdődött harmadik ostromban visszavette a várost.

Przemysl területén három, az osztrák-magyar hadsereg elesett katonáinak épült temető is található, melyeket egy magyar hadnagy, Szabolcs Ferenc tervezett, aki civilben építészmérnök volt. Az osztrák-magyar temetőkön kívül Przemyslben orosz és német katonák temetői is találhatóak. E sírkertekben nyugszanak azok a lengyelek is, akiket a három megszálló ország hadseregeibe kényszerítettek. A Przemysli Erődért folytatott harcokban hozzávetőlegesen 100 ezer katona esett el. Egyes temetőket, többek között a Przemyslben levőket a helyi önkormányzatok tartják fenn.

1995-ben a strasbourgi Európa Tanács Przemyslnek tiszteletbeli Európa-zászlót adományozott az I. és II. világháború idejéből származó katonai temetők ápolásáért, valamint az európai integráció érdekében tett erőfeszítések elismeréséül.

A központi megemlékezés július 17-én Przemyslben: lengyel-magyar katonai tiszteletadással és koszorúzással emlékeztünk a Nagy Háború hőseire.

Felsorakozott a lengyel díszszázad

Dr. Kovács Vilmos ezredes, HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum parancsnoka ünnepi beszédét tartja

Az erődrendszer az I. világháború legsúlyosabb ostromait élte át. Legtöbb védője magyar volt. Az erődöt végül a központi hatalmak a Gorlicei áttörést követően, 1915. június elején foglalták vissza. A gorlicei csata folyamán 1915. május 2-án az egyesült osztrák-magyar és német hadsereg áttörte a frontot. A visszavonuló orosz csapatok Przemysl körül próbálták megállítani a Központi hatalmak támadását. 1915. május 18-án az egyesült

sereg körülvette Przemyslt, s május 31-én megkezdtek az erőd ostromát. „A mozsarak tüzérségi előkészítése után a támadást a bajor, porosz ezredek és az osztrák-magyar lövészek különítménye indította.(...)A városba először a bajorok hatoltak be 1915. június 3-án 3 ó. 30 perckor a Zaszanie oldaláról, ezután nyugatról behatolt a 4. osztrák-magyar lovassági divízió. A visszavonuló orosz katonaság felrobbantotta a San hídjait és elhagyta a várost.”

Fortinkai magyar temető felújítása utáni felszentelése.

Megemlékezés az itt nyugvó 77 magyar honvéd, 3 tiszt és 14 orosz katona előtt. A temető felújításához a magyar kormány is hozzájárulását adta. Az ünnepélyes felszentelés időpontját a Galícia Expressz programjához igazították.

A Történelmi Vitézi Rend nevében v. Horváth Miklós Csaba és Szantner Gábor VRNT, v.hdgy koszorúz

Felcsendül a Magyar Takarodó...

Galíciában több, mint 400 (!) katonai temető van, melyek kutatása csak részben történt meg eddig. Az I. vh. után a lengyel kormány építészeket és művészeket bízott meg a katonai temetők méltó megépítésére.

Galícia: Jász-kun hősök temetése: ógyallai és bagotai magyar katonák temetése. Háttérben galíciai lakosok. Szerették és tisztelték a katonáinkat. (Hrala Gyula VRNT. v.hdgy. archívumából)

Az „orosz gőzhenger” hamar csúcsra járt, betört Kelet-Poroszországba, és megállíthatatlanul tört előre lengyel területen. A nyugdíjból visszahívott Hindenburg két ragyogó győzelemmel megállította a váratlan offenzívát, osztrák-magyar bakák százezreinek vágóhídra küldésével pedig az év végére sikerült a frontot a Kárpátok előterében úgy-ahogy megszilárdítani.

Limanova – Embertelen körülmények között folyt a harc, amelyből kiemelkedik a limanovai csata: 1914. december 9-11-között. Muhr Ottmár ezredes és a Nádasy-huszárok önfeláldozása, amellyel sikerült elkerülni az összeomlást. Halálos közelharc kezdődött, amelyben a rohamozó huszárok félelmet nem ismerve kerekedtek felül a túlerőben lévő ellenségen. A küzdelem hevében Muhr ezredes is halálosan megsebesült; látva szeretett parancsnokuk hősi halálát, a huszárok kettőzött erővel küzdöttek tovább. A Jabloniec megtartásáért vívott közelharc rövid volt, de rendkívül pusztító. A lőfegyverek töltésére már nem maradt idő; a katonák nagyobb hasznát vették a puskatusnak és bármilyen egyéb fegyvernek, ami kezük ügyébe akadt. Reggel 6 órára a magaslat a huszároké lett, de a küzdelemnek még nem volt vége; december 11-én délután 3 óráig (a saját erősítés beérkezéséig) az oroszok 4 gyalogezreddel, összesen tizenöttször (!) próbálták visszaszerezni a magaslatot – sikertelenül. A Jabloniecet védő alakulatok ezzel végleg feltartóztatták az orosz gőzhengert. (https://www.youtube.com/watch?v=_effc43DyeY). A magyar huszárok önfeláldozására a mai napig nagy tisztelettel emlékeznek a Jabloniec dombon, s Limanova saját hősi halottainak tekinti a Nádasy-huszárokat!

Koszorúzás: Dr. Kovács Vilmos ezredes, parancsnok, HM HIM részéről; Dr. Körmeny Adrienne, krakkói főkonzul és Muhr Albert, Muhr Ottmár ezredes unokája

A lengyel és magyar hagyományőrök díszelgése mellett – felhangzott a Magyar Takarodó

Gorlice, a Luzna-Putski dombolda Gorlicei áttörés

1915. május 2. és 5. között az osztrák–magyar és német szövetséges csapatok által végrehajtott frontáttörés volt az 1915-ös tavaszi hadjárat előzményeként. Krakótól délkeletre, Gorlice és Tarnów között egy viszonylag szűk frontszakaszon szándékoztak áttörni a Monarchia csapatai az orosz védelmet, hogy majd az orosz hadvezetés a bekerítést megelőzendő visszavonja csapatait a Kárpátok vonalától. A hadművelet közvetlen célja sem volt „több”, mint érezhetően javítani a Monarchia helyzetén.

A feladat a komoly harctéri tapasztalatokkal rendelkező **August von Mackensen** vezérezredesre várt, aki kiválóan meg is felelt az elvárásoknak: az úgynevezett **Gorlicei áttörés** a központi hatalmak egyik legnagyobb világháborús győzelme volt.

A gorlicei áttörés után az oroszok folyamatosan hátráltak, a cári haderő május és szeptember között 2,2 millió embert veszített – de az orosz medvét nem sikerült kikapcsolni a háborúból. Olaszország is az antant oldalán lépett be, ám Bulgária a központi hatalmak mellett, Románia pedig megőrizte semlegességét. Az

Osztrák-Magyar Monarchiára nehezedő, “életveszélyes” nyomás észak-keletről megszűnt.

1. kép: Megemlékezésünkön az eseményekről Zeller Zoltán őrmester, biztonság- és védelempolitikai szakértő, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Gazdasági és Pályázati Igazgatóság beosztott altisztje beszélt.

2. kép: A zuhogó eső miatt a luznai temetőben a koszorúzás szertartását a lengyel és a magyar katonai díszegységek, delegációk végezték. (Fotók: Tolnai Eta)

Köszönet a történelmi utazást megszervezőknek. Köszönet a történelmi helyszíneken és a Galícia Expresszen tartott kiváló hadtörténeti előadásokért.

Az I. világháború végén, 123 éves felosztottság után a lengyeleknek – magyar szövetségesei meghatározó, jelentős segítségével – sikerült visszaállítaniuk a független Lengyelországot. Ezzel szemben Magyarország helyzete a háború következtében drámai mértékben, tragikusan megváltozott. Okaként legfőként említhető a hátszág bomlasztása, a demoralizálás (Károlyi-kormány, Linder Béla *hadügyminiszter 1918. október 31. – november 9.*): a betörő győztes antant seregek ellen nem volt számottévvő ellenállás. A kivérzett országra Trianon várt...

1848 - 2018. március 15. – BÉKEMENET ÉS ÜNNEPSÉG

„Minden áldozat kicsiny azokhoz képest, miket a Hazának kívánni joga van. Fáradj a hazáért s ne tenmagadért; így nem leszen okod panaszkodni. Ki magáért fárad, gyakran csalatkozik; ki lelke erejét hazájának szenteli, annak tettei előbb-utóbb sikerrel koronáztatnak meg; s a siker felől az emberiség elismert haladása biztosít. Hírt és dicsőséget vadászni hiúság.”

Kölcsey Ferenc (*Szódemeter, 1790. augusztus 8.–Szatmárcseke, 1838. augusztus 24.*)

Fotó: Pestisrácok.hu

Fotó: v. Tolnai Eta

**A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!**

**A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!**

Augusztus 20. Keresztény nemzeti ünnepünk

Varga Mihály pénzügyminiszter:

A KERESZTÉNYSÉGRE ÉS HAGYOMÁNYAINKRA ÉPÜLHET CSAK ERŐS MAGYARORSZÁG

Múltunk nagy eseményeire való emlékezés nem pusztán tiszteletadás, hanem önazonosságunk alapja, ami önbizalmat és erőt ad ahhoz, hogy helytálljunk a jelenben – emeltem ki augusztus 20-án, az Eger város önkormányzata által rendezett ünnepségen. Ne feledjük, Szent István államalapító tevékenysége minden tekintetben a fejlődést és a haladást, a magyarok számára pedig az életet és biztos jövőt jelentette. A történelmi adottságainkból eredő alapokra az ő bölcsessége építette fel államiségünk és kereszténységünk szilárd épületét. A kormány a Szent István-i elveket követve dolgozik, és hisz abban, hogy az anyaországi és külföldi magyaroknak egyaránt joga van

emelt fővel vállalnia nemzeti hovatartozását, biztonságban élni és munkájukból tisztességesen megélni. Eddigi eredményeink mindezt támasztják alá, hiszen hazánk ma már olyan állam, amelynek gazdasága gyors ütemben erősödik, az embereknek van megélhetést biztosító munkája és növekvő keresete. A múltunkból ránk maradt tudást, a hagyományokat és az összetartozás érzését meg kell tartani, ahogyan történelmünk állandó megszakíthatósága közepette is megőriztük Szent István örökségét és szellemiségét, amelynek legfőbb tartalma, hogy önálló nemzetként kell megmaradnunk Európában.

Képviselői Hírlevél, 2018. augusztus 24.

VITÉZAVATÁS – BUDAPEST, BELVÁROSI TEMPLOM 2018. október 27.

*„Halljad esküszómat Hadak-Ura-Isten!
Boldog én úgy legyek, mint igazán esküm,
Úgy áldjál, vagy verjél, életemben, holtomban.
Segítsél, vagy átkozz, minden utódomban,
Hogy e szent eskütől soha el nem állok,
Becsülettel élek és vitézként halok. Amen”*

Az 1921-ben tartott vitézavatás esküjének utolsó mondatai.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós beszédéből:

„A Vitézi Rendnek hármass célja van: jutalmazni a vitézséggel párosult honfi erényt, megtartani a nagy idők legjobbjait és biztosítani a hősök nemzetségének fennmaradását, végül bennük és utódaikban a magyar fajnak olyan hatalmat biztosítani, amely retentő erővel sújt le minden felforgató állam- és nemzetellenes törekvésre. /.../ Isten áldása kísérje a Vitézi Rend működését!”

„Tisztelet adassék az igaz Istennek, akit a mi őseink Hadúrnak neveztek”

Dél-Dunántúli Törzsszék, Somogy megyei rendtársunk, Vörös Vivien Melinda nemzetes asszony kisgyermekével a karján térdelt a főkapitányi avatópallos elé. Ezek a pillanatok életeszóló

emléke valamennyiünknek, akik az alvó csecsemőt és a mosolygó Édesanyját az avatási ceremónia alatt láthattuk. Főkapitány úr szavai: Köszönet ezért a felejthetetlen pillanattért! Áldjon meg az Isten valamennyi magyar családot gyermekáldással, egészséggel, boldogsággal.

A Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke a 2018. évi vitézavatás során kitüntetésben részesítette:

Dr. Huszár Pál, a Történelmi Vitézi Rend nemzetvédelmi tagozatának tagja. 28 éves gimnáziumi tanári pálya áll mögötte. Történelmet, német, angol, orosz és latin nyelvet oktatott. Közel húsz éve egyetemen tanít egyháztörténetet és kultúrtörténetet. Több kötetet írt és fordított. A Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka. Érdemes munkássága elismeréseként Dr. Huszár Pálnak a Vitézi Szék a Vitézi Rend a Helytállásért-Bátorságért Kereszt I. osztályát adományozza.

A Vitézi Szék a Helytállásért-Bátorságért Kereszt I. osztályát adományozza a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház püspökének, főtiszteletű vitéz Szenn Péter úrnak. Püspök úr hivatali elfoglaltsága miatt nem tudott megjelenni, kitüntetését később veszi át.

Gér András László úrnak, a Magyarországi Református Egyház Zsinati Elnökségi Tanács tagjának a Vitézi Szék a Helytállásért-Bátorságért Kereszt I. osztályú kitüntetését adományozza.

A magyar nemzet iránt mélyen elkötelezett, Magyar Örökség díjas filmrendező. A dokumentumfilm kiemelkedő kortárs képviselője: vitéz Jelenczki István. Kiemelt alkotásai a nagy magyar tudósokról és művészekről készített portréfilmek, és a történelmi tárgyú dokumentumfilmek. Érdemes munkássága elismeréseként vitéz Jelenczki Istvánnak a Vitézi Szék a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Kereszt Arany fokozatát adományozza.

A magyar katonazenei hagyományok megőrzésében maradandót alkotott vitéz Katona János alezredes. A Magyar Légierő Zenekar irányítása mellett számos elfeledett fegyvernemi indulót kutatott fel. A zenekar közreműködésével 63 év után először és azóta is egyedülálló módon jelentetett meg két CD-lemezt, „Fegyvernemi dalok és katonanóták” címmel. 2016-ban „Katonadalok az első világháborúból” címmel adtak ki újabb lemezt. Érdemes munkássága elismeréseként vitéz Katona János alezredesnek a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Kereszt Ezüst fokozatát adományozza.

Törzskapitányi beosztásában huzamos időn át végzett, kiemelkedően magas színvonalú vezetői tevékenysége, továbbá példaeértékű nemzetvédelmi és hagyományörző érdemei elismeréséül a Vitézi Rend Arany Érdemkeresztjét adományozza dr. vitéz Bucsy László törzskapitánynak, a Közép-Magyarország Kelet Törzsszék elöljárójának.

A Magyar Koronaőrök Egyesülete évtizedek óta együttműködő partnerei a Történelmi Vitézi Rendnek. Vezetőik, állományuk szinte teljes létszámában a tagjaink is. A magyar Szent Korona őrzésére hivatott Koronaőrök hagyományainak megőrzéséért, továbbadásáért végzett érdemes munkásságuk elismeréseként a Vitézi Szék testületileg adományozza részükre a Szent Koronával díszített Helytállásért-Bátorságért Keresztet, amelyet évzáró ünnepségükön kapnak meg. A díszoklevelet vitéz Woth Imre törzskapitány úr, az egyesület elnöke vette át.

A VITÉZI RENDRŐL

A Vitézi Rend egyrészt beilleszthető azoknak a hazafias szervezeteknek sorába, amelyek az elvesztett háború, a sikertelen baloldali forradalom és a területelcsatolások után Magyarországon abban az időben sorra alakultak, de több szempontból is fölé emelkedett más szervezeteknek. Akkor a tagsággal járó kiváltságok: vitézi cím, az elismeréssel együttjáró társadalmi státusz, másrészt a külsőségek: vitézavatás, vitézi nagyjelvény, elvárt rendi megjelenés, stb. – jellemezték; DE legfőként az alapító személyének kimagasló elismertsége támasztotta alá.

2020-ban a VITÉZI REND alapítása óta eltelt 100 évre tekinthetünk vissza. Rendünk tagjainak is végig kellett szenvedni a Magyarországon bekövetkezett politikai változások következtében a Rend irányába is megnyilvánuló ellenállást:

1947. évi IV. törvény

1. §. A magyar nemesi és főnemesi rangok (nemes, herceg, gróf, báró, örgróf, primór, lófő) használatának betiltása.

2. §. nemesi előnevek, nemesi címerek és jelvények és más nemesi származásra utaló kifejezések használata tilos.

3. §. A vitézi cím használatának betiltása.

Az 1948. december 19-én elfogadott (dec. 10-én írták alá) törvény érvénytelenítette a Vitézi Rend magyarországi törvényes működését. Tehát minden, ami „a magyar katonaszemély intézményes szolgálatát képviselte,” sértette az akkori „magyar” kormány érdekeit.

(A VR. jelvényeinek és jelképeinek története)

Mi történt az emigráció időszaka és 1990 között? Hogyan tért haza a Vitézi Rend - s hogy alakította a Rend működését a szándékolt tönkretétel? Kik voltak azok a személyek, akikre a Rend megmaradása kapcsán tekinthetünk? – Sok kérdés merül fel nap, mint nap, melyekre a következő lapunk szeretne kitérni.

VITÉZI BÁL, 2018. január 20.

Már a tél végét mutatja a báli szezon. Hagyományos a vitézi báli program: felemelő és magávalragadó hangulat; komoly és megható események egymást követő láncolata: a VSZ. bevonulása, a zászlók érkezése; Himnuszunk magasztos dallamainak zengése; kitüntetések, elismerések átadása;

a Palotás, a világhírű magyar tánc dallamainak felzengése. A méltóságot sugárzó, kecsesen előadott tánc már a bál könnyedebb részébe vezet. Énekművésznünk, vitéz Káplán György csal könnyeket a szembe, az édes-bús magyar énekek előadásakor.

A Maaner Eulen Táncsoport fergeteges műsorral lepte meg a vendégeket

A fiatalok egyik asztalánál. Hangulat remek, tánc viszont csak a vacsora után... A Danubius Hotels Flamenco séfje, szakácsai és felszolgálói is kitétek magukért! Köszönet érte!

Zala megyei kedves rendtársaink, v. Káplán György énekművésszel

Táncosok és vendégek a táncparketten

Ha azt kérde: Miért volt jó újra együtt lenni? Egy kis időre csak egymásra figyelni? – Mert jönnek a dolgozós hétköznapiak, s ez a felhőtlen bálozás emlékké nemesedik... de észre sem veszed, és megőrzöl valamit, egy pillanatot a változó időben... amelyre remélhetőleg az unokád is azt mondja majd: Ezt a hagyományt tartsuk meg, éljük át, s ne veszítsük egymást se szem elől... Úgy legyen!

A Vitézi Szék 2018. évi határozataiból

ÁTMINŐSÍTÉSEK

Saját érdem alapján átminősítve VRNT-ből

Halmi János szkp. (Szekszárd)
Szabó György (Hódmezővásárhely)
Szabó János mb. szkp. (Pest)
Szántó Attila János (Veszprém)

Várományosnak átminősítve VRNT-ből

Járomi Zsolt (KÖMAK)
Link Lajos (Délvidék)
Matheovits István (Pécs)
Dr. Várnagy Elemér (Pécs)

TISZTELETBELI VITÉZI CÍMET KAPTAK

Dr. Boór Ferenc
Varga Miklós

LEMONDÁS-FELMENTÉS-KINEVEZÉS

Felmentések

– v. Gyergyóújfalvi-Lázár István tkp. – feladatköréből és rendfokozatából, saját kérésére
– v. Suhajda Krisztián tkp. – feladatköréből és rendfokozatából
– v. Szanyó Árpád központi tkp. – feladatköréből és rendfokozatából, saját kérésére
– v. Tóth Ferenc tkp. – feladatköréből és rendfokozatából
– v. Dinga László György szkp. - feladatköréből és rendfokozatából – 75 éves korhatár miatt
– v. Halmi János szkp. - feladatköréből és rendfokozatából – 75 éves korhatár miatt
– v. Jakab Attila szkp. – feladatköréből és rendfokozatából
– v. Berkes Péter vhdgy. – feladatköréből és rendfokozatából – 75 éves korhatár miatt
– v. Czapp Béla VRNT vhdgy. - feladatköréből és rendfokozatából, saját kérésére
– v. Lipovniczy Kázmér vhdgy. – feladatköréből és rendfokozatából
– v. Nagy László Szabolcs vhdgy. – feladatköréből és rendfokozatából, saját kérésére
– v. Putzkaller Aladár vhdgy. – feladatköréből és rendfokozatából

Kinevezések

Székkapitány rendfokozatban

– v. Bernátsky Aladár mb. szkp. – Pest területére
– v. Dimény József mb. székkap. – Torda–Aranyosszék területére
– Rab Sándor VRNT mb. szkp – Brassó és körzete területére
– v. Szabó János mb. szkp. – Pest VIII, IX, X, XVIII, XIX, XX, XXI, XXIII kerületre

Vitézi hadnagy rendfokozatban

– Nagy Zoltán István VRNT mb.vhdgy. – Pest XX. XXI. XXIII. kerületre
– v. Holvai Mihály mb. vhdgy. – Pest XVII. kerületre
– Konja Miklós Endre – mb. vhdgy. – TVR tengerész csoporthoz
– Vass Vince Ferenc VRNT mb. vhdgy. – Brassó és körzete területére
– Kopacz László VRNT mb. vhdgy. – Kézdiszék területére

– v. László Attila mb. vhdgy. – Udvarhelyszék területére
– v. Szokolai Ágnes Emília mb. vhdgy. – Sopron és körzete területére
– v. Bokor János mb. vhdgy. – Érmihályfalva és körzete területére
– Csép Miklós VRNT mb. vhdgy. – Torda–Aranyosszék területére
– Kocsis Levente Pál VRNT mb. vhdgy. – Margitta és körzete területére
– Tatár Attila Gyula VRNT mb. vhdgy. – Margitta és körzete területére
– Nagy Árpád VRNT mb. vhdgy. – Hajdúság Szék területére
– Sipos Béla VRNT mb. vhdgy. – Nagyvárad és körzete területére
– v. Szabó Zsolt Lajos mb. vhdgy. – Hajdú–Bihar megye területére
– v. Forró Norbert Szabolcs mb. vhdgy. – Baranya megye területére
– v. Kaszál József mb. vhdgy. – Komárom–Esztergom megye területére
– v. Bodrogi Imre mb. vhdgy. – Isaszeg és körzete területére

Tiszteletbeli kinevezések

v. Gyergyóújfalvi-Lázár István – tb. törzskapitánynak
v. Szanyó Árpád – tb. törzskapitánynak
v. Berkes Péter – tb. vitézi hadnagynak
v. Czapp Béla VRNT – tb. vitézi hadnagynak
v. Dinga László György – tb. székkapitánynak
v. Halmi János tb. székkapitánynak
v. Jakab Attila – tb. székkapitánynak

TÖRLÉSEK A VITÉZI REND ÁLLOMÁNYÁBÓL

Dr. Somkuti István VRNT (USA) – avatása előtt visszalépett
Dr. Szitányi György VRNT (Gödöllő) – saját kérésére
Dr. v. Bányai Elek (Pécs) – elhagyta a Vitézi Rendet

KITÜNTETÉSEK

Arany Érdemkereszt:

v. Bucsy László tkp.

Ezüst Érdemkereszt:

v. Gebei Gyula,
v. Virágh Szabolcs

Bronz Érdemkereszt:

v. Bagaméri László (Buda)
Dr. v. Kontra Jenő (Buda)
v. Harez Endre (NYDT)
Kaiser Ferenc VRNT (KÖMAK)
Gencsi Lajos VRNT (É-Erdély)
v. László András (KÖMANY)
v. Pörneki András VRNT (DKMO)
v. Verebi Ferenc (KÖMANY)
Runyó József VRNT (KEMA)

Piis Meritis:

v. Lovass Sajtós Szilárd szkp. – 2.o. (KEMA)
v. Szarvas Péter – 2.o. (ÉKEMA)

Helytállásért–Bátorságért Kereszt:

Gér András - 1.o.
Dr. Huszár Pál VRNT – 1.o. (ÉDT)
v. Szenn Péter – 1.o. (Horváto.)

Kitüntető Vitézi Cím:

Bödök Dénes VRNT

F. Molnár Sándor VRNT

Kiss János VRNT v.alhdgy

Morvay István Sándor VRNT vhdgy. (DKMO)

Pénzes Kálmán VRNT vhdgy. (KÖMANY)

SZERVEZETI HATÁROZATOK

- Megszűnik a Székely Törzsszék és megalakul a (1) TVR vitéz Lakatos Géza Székely Törzsszék (Csík, Gyergyó, Udvarhely, Szováta, Maros, Régen) és a (2) TVR vitéz Veress Lajos Székely Törzsszék (Bardoc–Miklósvár, Sepsi, Kézdi, Brassó–Hétfalu).
- Megszűnik a Kárpát-medence Törzsszék. Állománya besorolásra kerül a lakóhely szerinti törzsszékbe.
- A TVR Nyugat-Felvidék hadnagysága kiválik a Komárom-Esztergom megyei alcsoporthoz és önálló alcsoporthoz a Nyugat-Dunántúl Törzsszék előjárójának közvetlen irányításába kerül

* * *

A főkapitány által adományozott kitüntetések*Arany Nemzetvédelmi Kereszt:*

v. Bojtor István

v. Jelenczki István

v. Toókos Uzonka, Bojtorjé

Ezüst Nemzetvédelmi Kereszt:

v. Prutkay Pétert

v. Katona János alezr.

v. Lipovniczky Kázmér vhdgy.

Bronz Nemzetvédelmi Kereszt:

v. Kósa Ilona Imola - mb.vhdgy.

Péterfi Zsófia VRNT

Bartalis Edit – polgári tagozat

Szima Csaba VRNT

Csibrán János VRNT

Legát István VRNT

Dr. Árendás József VRNT

Bányai Ákos VRNT

Falk László VRNT

v. Szemes László

v. Szemes Zoltán

v. Tábik Anna

v. Tábik Tibor

v. Wilcek Klára Kósáné

v. Devecseri István Károly

KITÜNTETÉSEK, TÁRSADALMI ELISMERÉSEK**Magyarországot kitüntették Washingtonban**

A néhai elnök, Ronald Reagan indítványára 1988-ban megalakult Biztonságpolitikai Központ (CSP) nevű amerikai elemzőintézet tüntette ki az üldözött keresztények segítéséért Kereszt Népe-díjjal Magyarországot – hangzott el a szervezet laudációjában. A szeptember 14-én, Washingtonban rendezett galavacsorán Gregg Mitchell, a Nemzetközi Vallásszabadság Kerekasztal nevű ernyőszervezet társelnöke a laudációban kiemelte Orbán Viktor magyar kormányfő bátorságát és a magyar kormány tetterekészségét az üldöztetést szenvedő keresztények megsegítése érdekében, s hangsúlyozta, hogy Magyarország volt a világon az első, amelynek kormánya, még 2016-ban, programot indított a közel-keleti keresztények megsegítésére. Példaértékűnek nevezte a kezdeményezést, leszögezve, hogy több államnak és kormánynak is követnie kellene a magyar modellt. A kitüntetést a miniszterelnökség üldözött keresztényekkel foglalkozó államtitkárságának vezetője vette át. Köszönőbeszédében a helyettes államtitkár hangsúlyozta: az a baj, hogy ma már a politikai korrektség jegyében sokan nem is keresztényüldözésről beszélnek, hanem etno-vallási kisebbségek üldözéséről. Mi kimondjuk, hogy a keresztényeket üldözik, és a keresztény ma a legüldözöttebb vallás a világban. Kitért a szerdai strasbourgi európai parlamenti voksolásra, amelyen megszavazták a magyarországi jogállamiság helyzetéről szóló jelentést, elítélve Magyarországot. A díszvacsora vendégei hangos nemtetszésüknek adtak hangot, majd megtapsolták Azbej Tristant, amikor hozzátette, a negatív jelentés összeállításának és elfogadásának valódi oka az, hogy Magyarország nem hajlandó a tömeges illegális bevándorlás előtt megnyitni a határait, s elmondta: a Közel-Keleten élő és létükben fenyegetett keresztény közösségeknek Magyarország a túlélésben segít. Megpróbálunk nem okosabbak lenni azoknál, akik ott élnek, ezért megkérdézzük őket, hogy mire

és hogyan van szükségük – fogalmazott. Ismertette az iraki Telszkuf település példáját, ahol a magyar kormány segítségével újjáépítették az Iszlám Állam nevű terrorszervezet által elűdözött több mint kilencszáz keresztény család lerombolt otthonát. (<https://www.hirado.hu/kulfold/kulpolitika/cikk/2018/09/14/washingtonban-kituntettek-magyarorszagot>)

2018. március 15. Tizenegy erdélyi közéleti személyiségnek a magyarság érdekében kifejtett munkáját ismerték el és jutalmazták Áder János köztársasági elnök által adományozott rangos magyar állami kitüntetésekkel.

A csíkszeredai Csibész Alapítvány elnöke, vitéz GERGELY ISTVÁN, Tiszti, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetésben részesült a Kárpát-medencében, illetve Moldvában élő nehéz sorsú magyar gyerekek megsegítése és támogatása érdekében végzett önzetlen munkája elismeréseként. „Ha egy fiatal megtanulja becsülni a fizikai és szellemi munkát, egyúttal megtanulja azt is, hogy csak kitartással lehetséges a magyar társadalom megbecsült tagjává válni. Ez nem kevesebb, mint a nemzetmentés folyamata. Ebben, ilyenben közreműködni, azt katalizálni nem csupán szociális tevékenység, de a magyarság kulturális és szellemi megerősítésével egyenlő.”

Székelyhon

2018.03.10. Katonai Emlékpark Pákozd

A Nemzeti Emlékhely kialakításában és magas színvonalú működtetésében végzett munka elismeréseként a Katonai Emlékparkért Emlékérmeket vehettek át:

v. Hajdú Szabolcs tiszteletbeli v. Horváth Miklós Csaba öntörzskapitány
önkormányzati képviselő

Rendtagjaink az Észak-Dunántúli Törzsszék tagjai. Gratulálunk!

2018. március – MAGYARSÁGÉRT ÉRDEMREND KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLTEK A TÖRTÉNELMI VITÉZI REND TAGJAI: v. FEKETE FERENC ZOLTÁN, v. FRUTTUS ERZSÉBET, v. KUJBUS JÁNOS, v. Ig. KISS JÁNOS, v. Ig. MORVAY ISTVÁN SÁNDOR, v. RUNYÓNÉ v. BÖSZÖRMÉNYI VALÉRIA, v. RUNYÓ JÓZSEF, v. Ig. F. MOLNÁR SÁNDOR, v. Ig. SZERENCSES SÁNDOR szkp., v. Ig. TIMÁR FERENC, v. TÓTH KÁLMÁN.

2018. március 12. Stefánia Palota, Honvéd Kulturális Központ díszterme

Vitéz PAPST JÓZSEF hagyományörző tüzér alezredest, a Dabasi Hagyományörző Honvédtüzér Alapítvány elnökét a Honvédelemért Kitüntető Cím III. fokozatával tüntették ki, melyet Simicskó

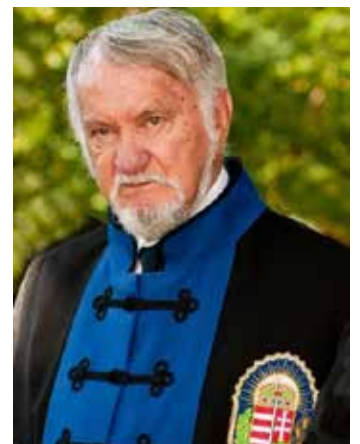
István honvédelmi miniszter adományozott. Az állami elismerést a több mint 10 éves hagyományörző munkájával érdemelte ki. Vitéz Papst József tüzércsapata történelmi, katonai ruházatban és felszereléssel, csataimitációkkal jeleníti meg az 1848-as honvéd hagyományokat; ismeretterjesztő kiadványokat készít és előadásokat tart az ifjúság számára, nevelés, oktatás és képességfejlesztés céljából.

2018.05.19. Vereb, X. Vereb Vitéz Napja

Ünnepélyes keretek között adta át Kurcz Mária polgármester asszony a Vereb Tiszteletbeli Polgára - elismerést a Szent László Katonai Lovagrend magyarországi tartományfőnökének, vitéz lovag Bozó Józsefnek.

2018. augusztus 20. Áder János, Magyarország Köztársasági Elnökének megbízásából, Prof. Dr. Kásler Miklós miniszter úr augusztus 20-án Magyarország nemzeti ünnepe és hivatalos állami ünnepe, az államalapítás és az államalapító Szent István király emlékére rendezett ünnepség alkalmából több személynek a kimagasló munkásságuk elismeréseként.

Kiemelkedő tevékenysége elismeréseként Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozat-díjban részesült Dr. vitéz BÁRDI LÁSZLÓ, a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kar Földrajzi és Földtudományi Intézete Ázsia Dokumentációs Központjának alapító igazgatója, egyetemi docens. A Vitézi Rend Dél-Dunántúli Törzsszék Baranya megyei székkapitányság megbecsült és tisztelt tagja. Gratulálunk rendtársunknak, büszkék vagyunk kiemelkedő munkásságára. vitéz Szárazajtai János tkp.

Vitéz KÁPLÁN GYÖRGY énekművész 2018. augusztus 20-án Keszei János Balatonalmádi polgármesterétől vette át "Balatonalmádi Városért" érdemérmét.

Vitéz SASVÁRI SÁNDOR Jászai Mari-díjas színművész, énekes részére Áder János, Magyarország Köztársasági Elnökének megbízásából Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter és Prof. Dr. Kásler Miklós, az Emberi Erőforrások Minisztériumának minisztere állami kitüntetést adott át augusztus 20-án, kiemelkedő tevékenysége elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkereszt polgári tagozatának kitüntetését adta át.

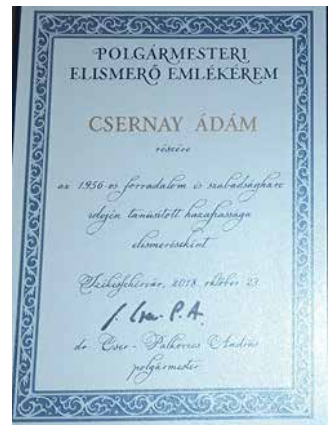

vitéz Vörösváczky Jánosné az Emléklap átvételekor

Vitéz BODROGI IMRE, a Közép-Magyarország Kelet Törzsszék vitézi hadnagya, Isaszeg város lakosa az önkormányzat elismerésében részesült 2018. augusztus 20-án.

2018. október 23 – Székesfehérvár
62 évvel a forradalom után rendtársunk vitéz Csernay Ádám Maléter Pál Emlékérmét vehetett át Benkő Tibor honvédelmi minisztertől és Polgármesteri Elismerő Emlékérmét Cser-Palkovics Andrásztól.

Dr. Szobonya Zoltán Megyei Emléknapp Kecskemét, 2018. IX. 28.
A Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés a Történelmi Vitézi Rend két tagját is kitüntette a Dr. Szobonya Zoltán Emléklappal, a kommunizmus idején elszenvedett meghurcoltatásokért. (Szobonya Zoltán magyar ügyvéd, az 1956-os forradalom mártírja. A jánoshalmi és mélykúti forradalmat vezette, a polgári demokráciáért küzdött, de politikai ellenfeleit is megvédte. 1958. szeptember 29-én Kecskeméten kivégezték. 1989-ben rehabilitálták és a 301-es parcellában családja újratemette.)

vitéz Banyári Pál 56-os forradalmár átveszi az elismerést

Vitéz Smohay Ferenc m.kir.főhadnagy életéről film készül!

Vitéz Smohay Ferenc m.kir.főhadnagyot, a Don-melletti harcokban részt vett magyar katonatisztet, aki a székesfehérvári Szent István 3. sz. Honvéd Gyalogezred katonája volt, felkereste az MH Összhaderőnemi Parancsnokság Parancsnoki Iroda

vezetője – Dr. Murinkó Attila ezredes, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa, Kriston István főtörzszászlós és Négyesi Tibor főtörzszászlós, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság (MH ÖHP) vezénylőzászlósa. Ezen alkalommal adták át az elmúlt időszakban történt eseményekről készült fotóalbumot. Az albumban szerepelnek Huszár János altábornagy úr Feri bácsinál tett búcsúlátogatásán és a Doni megemlékezés 75. évfordulóján készült képek.

*Lévai Miklós nyugállományú alezredes
HOHE Fejér Megyei Szervezet elnök*

Köszönet Lévai Miklós alezredes úrnak a kedves Rendtársunkról való gondoskodásáért, fáradozásáért. Köszönet azért, hogy Feri bácsi mindmáig jelen lehet a Donnál harcolt magyar katonák emlékére rendezett megemlékezéseken – mert az Ő harcára, viszontagságaira is emlékezünk.

vitész Soltész Gyula főszéktartó

A Honvédelem.hu cikkéből: Látogatás a doni veteránnál

Az MH ÖHP Parancsnoki Irodája eddig is folyamatosan tartotta a kapcsolatot Feri bácsival, nemcsak azért, mert ez az egyik feladata, hanem mert fontosnak tartja a hagyományápolást is. A veterán katona örömmel fogadta az érkezőket. A kötetlen, jó hangulatú

beszélgetés alkalmával Feri bácsi felidézte a második világháború viszontagságait és szörnyűségeit. Visszaemlékezésében a Don-kanyar mentén töltött időszak kapott nagyobb hangsúlyt; többször kitért a jutasi altisztek hősie helytállására, bajtársiasságára, áldozatvállalására. A látogatás a vezénylőzászlósok bemutatkozása mellett azért volt aktuális, mert az MH ÖHP Parancsnoki Iroda gondozásában a közeljövőben kisfilm készül Smohay Ferenc életéről és munkásságáról.

Draviczné Adamek Krisztina százados írásából

2018. 10. 05. Veszprém, Magyarságért Érdemrend átadó ünnepség az 56-os szabadságharc 62. évfordulója alkalmával

Kitüntetésben részesültek (balról jobbra): vitész Kustos János Kálmán vitézi hadnagy, vitész Szabadi Tibor József törzsszéki vitézi hadnagy, főtisztelendő vitész Nagy Károly címzetes apát, székesegyházi kanonok, a veszprémi Szent Mihály Bazilika Főszékesegyház plébánosa, vitész Bartal György András székkapitány

A 2018. október 5-i veszprémi jubileumi ünnepségen a Történelmi Vitézi Rend tagjai közül kitüntetésben részesült:

- vitész Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend Főkapitánya
- vitész Béres Ferenc, a Történelmi Vitézi Rend országos törzskapitánya
- vitész Soltész Gyula, a Történelmi Vitézi Rend Főszéktartója
- vitész Hajdú Szabolcs 56-os szabadságharcos, az 56-os Magyarok Világszövetsége elnökségi tagja, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli törzskapitánya
- vitész Zeidler Sándor iparművész, heraldikus, a kitüntetések nemzetközileg ismert szakértője
- vitész Szabó Eta, Tolnainé székkapitány
- Dr. vitész Tarr György nyugalmazott átvilágító és törvényszéki bíró, egyetemi tanár, aki kitüntetése napján ünnepelte 90. születésnapját
- vitész Szantner Gábor katonai hagyományörző, a József Ágost Főherceg Emléktársaság elnöke
- vitész Beregszászi Hegyi László szobrászművész, a sokat szenvedett Kárpátalja szülőltje
- Főtisztelendő vitész Szenn Péter, a Horvátországi Református Keresztényen Kálvini Egyház püspöke, horvátországi református magyar testvéreink lelki vezetője
- Főtisztelendő vitész Nagy Károly címzetes apát, székesegyházi kanonok, a veszprémi Szent Mihály Bazilika Főszékesegyház plébánosa
- Dr. vitész Huszár Pál, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának világi elnöke, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka
- vitész Szántó Attila János, a veszprémi Laczkó Dezső Múzeum részlegvezetője, a Hősök Kapuja Látogatóközpont vezetője
- vitész Ambrus Árpád egykori nemzetőr
- vitész Bartal György András székkapitány
- vitész Juhász Antal
- vitész Kovács János Tolna megyei elnök
- vitész Kustos János Kálmán vitézi hadnagy, Zala megyei elnök
- vitész Marton György István Baranya megyei elnök
- vitész Molnár József egykori politikai elítélt, aki 14 évet raboskodott a kommunista diktatúra börtöneiben
- vitész Németh László székkapitány (posztumusz)
- vitész Springmann Mihály
- vitész Sz. Kovács Ferenc székkapitány
- vitész Szabadi Tibor József törzsszéki vitézi hadnagy
- vitész Szegedi Mária László egykori nemzetőr

Helyesbítés: XXXVI. évfolyam, 1.szám, 15.o.: vitész DINGA LÁSZLÓ GYÖRGY szkp. részére arany fokozatú nemzetvédelmi kereszt kitüntetésben részesült helyett – helyesen: Arany Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!

„Én felesküdtem hazámra!” – Vitéz Bálint István mártír emlékére

A Történelmi Vitézi Rend csíkszéki csapata 2014. november 22-től minden évben koszorút helyez el Csíkkarcfalván, egy kivégzett hős sírján állított kopjafánál. **Egy katona, egy vitéz, egy családapa, egy székelly ember.** - Még sorolhatnám a jelzőket, melyek rá illenek, az Emberre, ki a kopjafa tövében alussza örök álmát. Nem félt a küzdelemtől, a harctól, a háborúk borzalmaiktól. Bátran nézett szembe a gyilkos fegyverekkel, melyeket ellene fordítottak, a gyalázzal, melyet ellene elkövettek. **Farkasszemét nézett a halállal vitéz Bálint István.**

A kopjafát erdélyi rendtársak állították 2014-ben. A fotón a 2015-ös megemlékezésen, csíki rendtársai mellett vitéz Bálint István unokája, rendtagunk, vitéz Kedves Piroska

1892. október 18-án született Csíkdánfalván, római katolikus, földműves szülők gyermekeként. Elemi iskoláit szülőfalujában végezte. 1915-ben megnősült, feleségül vette Kosza Borbálát, Kosza Károly testvérét, aki hősi halált halt az I. világháborúban. Így a Kosza család fiúörökös nélkül maradt, a szülők nem egyeztek bele Borbála elköltözésébe. Fiúsították a birtokot, majd Bálint István költözött Csíkkarcfalvára. Dánfalván maradt testvére, Bálint Félix, aki az I. világháborúban, mint hadnagy vett részt. István házasságából két gyermek született, Rozália és István. 1940. szeptemberében, amikor a magyar hadsereg bevonult Csíkszékbe, Bálint István fogadta lóháton, a falu határában vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Urat. Üdvözölte, majd bekísérte a faluba. Innen maradt a néhai Péter Fülöpné megállapítása: Senki a lovat úgy megülni nem tudta, mint vitéz Bálint István.

1941. febr. 1-én, mint szakaszvezető, tényleges szolgálataért a piros-fehér-zöld színű hadiérem szalagján viselendő, a karddal és sisakkal díszített - Háborús emlékérem - viselésére jogosult.

1941. február 12-től március 20-ig őrszolgálatot teljesít a 32-es honvéd zászlóaljnál, mint szakaszvezető. Október 28-án, már a Magyar Tűzharcos Szövetség tagja. Feljogosult a tűzharcos jelvény, a bajtársi ruha és a négy vitézségi érem használatára.

1942. március 11-én, vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Úrtól megkapja a vitézi jelvényt és annak viselési jogát, vitéz Szénássy főszéktartó közvetítésével. 1944-ben, mint öreg katona, behívót kapott a haza védelmében fiával, ifj. Bálint István honvéddel együtt. **Egymás mellett harcoltak a II. világ-**

háborúban, apa és fia, védtek a hazát, a harc forgotagában.

- Felesküdtem a hazámra, amit az utolsó csepp véremig szolgáló! Sodródtak a fronttal. Hanem a nagy összecsapásokban elveszítették egymást. Sorsuk ekkor pecsételődött meg igazán. Ifj. Bálint István honvéd fogságba esik, négy és fél évet tölt a Szovjetunióban, nagy reménytelenségben, embertelen körülmények között. Vitéz Bálint István 1944. október első napjaiban hazakerül a frontról. Magával hozott fegyvereit akkor nem adta le. Rögtön nekifog az elmaradt mezei munkának. Próbálta beindítani az életet, a szántott-vetett. Veszélyes idők voltak, nagy kockázattal járt a mindennapi élet. Rettegésben tartották az embereket a törvénytelenül fellépett feketeruhások, a büntető brigád, a vasgárda. Megtorlások, kegyetlenségek sorozatát követték el Erdély magyarlakta vidékein. Egy ilyen csapat ténykedett Felcsíkon is. Az irigység és rosszindulat megszüli az árulót! Egy falus jelentette az „ellenőrző” gárda parancsnokának, hogy Bálint István vitéz, és fegyvert rejteget. Behívták a szántogató gazdát a mezőről. Tudta, kik hívatják és miért. Hagyta a munkát, elindult a falu felé. Ahogy jött át a Vasút utcán, az ott lakó Bogács bácsi, tudva mi vár Istvánra, biztatta: - Te ne menj haza, menj a Kód erdő felé! - De mehetett volna Dánfalvára is, mert ott lakott a hadnagy testvére. Éppen egy kényszerleszállás végrehajtása végett, az orosz katonák nála szálltak meg. Talán ők megmentik a kivégzéstől! Nem fogadott szót, folytatta útját, vitte büszkesége, igazságérzete, kész volt szembenézni a következményekkel. Félelem nem volt benne, megerősítette a két világháború! Ahogy beért a faluba, a vasgárda katonái felemás öltözékben, közrevették és felkísérték az akkori Községházára. Felsorolták bűneit. Az akkori polgármester, Karda Ágoston védelmébe vette, próbálta enyhíteni a haragot. Őt is halálosan megfenyegették. A vádlottat az udvarra kísérték, majd az istállóban kegyetlenül megverték. Ordítása még a falu végén is hallatszott! Majd levetkeztették alsógatyára, elvették ruháit, és a falun át a két temető közti, barompiacra kísérték. Az egyik dombocska alatt megásatták a sírját és föléje állították. Fekete kendővel kötötték el szemét. Ő rögtön levette és merőn nézett a kivégzőire. Ekkor jött két lövés oldalról, egy meg szemből. Merőn állt, mint a cövek! Beteljesült az élete. Hazáját szolgálta utolsó csepp véreig, és belezuhant sírjába! A nap leszentülöbén volt, a lakók rémülten húzódtak házaikba. Három nap múlva kiásták és a családi sírba temették, a temetőben kopjafa hirdeti kemény életét. Az „ellenőrző gárda” jól végezte dolgát: feljegyezte kapujára „CONTROLAT” - azaz ellenőrizve.

Fia a hosszú fogság után hazatért. Ekkor tudta meg, hogy édesapját kivégezték ártatlanul. A család nem merete neki korábban megírni, nem akarta nehezíteni fogsága napjait. Évtizedekig nem volt szabad beszélni erről a gyalázzatról! Generációk nőttek fel anélkül, hogy mert volna beszélni is valaki. Rokonai csak 1990. után tudták meg az igazat, hogyan kellett meghalnia vitéz Bálint Istvánnak. Sajnos, már az idő sok emléket kitörölt az elmékből. De a suttogások, a foszlányok egy igaz történeté álltak össze, melyeket örök időkre tárolni kell és hálával kifejezni a ragaszkodást az elszenvedett kínok gyógyítására.

Megjegyzés: Alátámasztja az eset valóságát a Romániai Népi Szövetség jelentése 1946, valamint a Küm -Tük Románia - 357. oldal, ahol szemtanúk tettek nyilatkozatot az akkori hatóságok előtt, s ezt bizonyítékként használták fel a vasgárdisták elleni perben.

vitéz Orbán Imre, Csíkszék

Vitéz nemes zetényi Csukás Kálmán (Siómaros, 1901. december 13. – Ilovskoje, 1943. január 19.) magyar királyi vezérkari alezredes

1943 januárjának két hete a magyar történelem olyan időszaka volt, amikor maroknyi elszánt magyar katonára és egy kivételes vezetői tehetségű parancsnok is bebizonyította, hogy létezik bajtársiasság, hazaszeretet és elszántság. Egy sírkő előtt állunk, rajta egy név, de ez a hely nem csak egy tiszt jelképes nyughelye, hanem a helytállás, a hősiesség emlékhelye. Nem vitéz Zetényi-Csukás Kálmán az egyetlen magyar katonára, aki jeltelen sírban alussza örök álmát.

Nem az első, akinek jelképes nyughely készült, de az első pilóta, akinek a földi harcok során tanúsított helytállásáért kijár ez a megtiszteltetés Szolnokon az emlékezés parkjában. Minden katonára hazavágyott a frontról, de nem mindenki tért vissza. A mai megemlékezéssel jelképesen hazatér Ilovskoje parancsnoka, de nem egyedül, hanem azokkal a bajtársaival, akik nem ismerték a lehetetlent és a halálba is követték őt! Csukás Kálmán egy nem hétköznapi ember, egy nem hétköznapi családból. A család az Árpád-kor óta jelentős szerepet játszik a magyar hadtörténelemben. Ott találjuk a Károly Róbert körüli trón-villongásoknál, Kenyérmezőnél Kinizsi és Szilágyi oldalán, s a török elleni harcokban. A családi hagyományokhoz híven katonai pályára lép. A Ludovika után Szegeden vadászpilóta képzést kap, Hány tata keze alatt. Kiváló repülő tehetség. „Lubickol a lelkem, mikor az égen vagyok”-írja. Itt kötődik egy szó szerint sírig tartó barátság v. Horthy Istvánnal, aki emberi értékeit elismerve, feltekint Csukás Kálmánra. Két idegen nyelvet beszél, kiváló autóversenyző, vívó, síelő, s mint bokszoló, súlycsoportjában helyezett a Berlieni Olimpiai Játékokon. Ez a harcos szellem és katonai tehetsége a vezérkarhoz repíti. A háborúba való belépésünkkor az innen, Szolnokról a Donhoz települő vadászpilóta osztály parancsnoka – a keze alatt szolgáló Kormányzó-helyettes Úr előljárója. Külön büszkeségre ad okot számomra, hogy állandó vadászkiismerőjéül édesapámat választotta. Vezetése alatt a repülőegység az ellenséggel szemben sikert-sikere halmoz. Az 1942. július 18-i urivi ütközetben alacsony támadás közben gépe találatot kap, de szerencsésen hasra száll. Az ütközet után Veres páncélos hadosztály-parancsnok a vadász-osztály tevékenységét példamutatónak értékelte. Megtörténik a népünk sorsára máig kiható tragédia. Vitéz Horthy Istvánt a szerencsétlen repülő tulajdonságú Héjja vadászgép a halálba viszi. Barátja elvesztése mélyen megrendíti, és előrevetíti saját végzetét. Kinevezik a 2. Repülő dandár vezérkari főnökévé. A Kardokkal Ékesített Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét adományozzák Neki. Kinyilvánítva, hogy a tragédiában vétlennek találják.

1943. január 19-én az ilovskojei repülőtér parancsnokaként, az üzemképes repülőgépeket, repülőbajtársait hazaküldte, ő maga az oroszok által körbevett területen maradt. A vezérkarral minden kapcsolata megszakadt, ezért a dandárjának példát mutatva, 400 önkéntes katonája élén megpróbált kitörni a szovjetek gyűrűjéből. 4000 visszavonuló honvéd, 1000 sebesülttel körbezárva az oroszok gyűrűjében. Földi harchoz nem szokva, a levegő katonái a végsőkig kitartanak. Minden út elvágyva, -35 C-fok. A helyzet teljesen reménytelen... Egy páncélos jármű parancsnoki állásában

érte a halál, egy gránát repesz a nyakát, a géppuska zárótűz a mellkasát találta el. A négyszáz hősből csak néhányan tértek vissza a dandárhoz. Másnap a dandár teljes létszámmal kísérelte meg a kitörést, amely sikerrel járt. Az anyaországban lévő pilótái semmit sem tudtak róla, érdeklődésükre a Hadügy kiterő választ adott. Halálának hírért a Pesti Hírlap csak február 9-én közli. Végso nyughelye jelöletlen sírban, orosz földön van. Halála után Horthy kormányzó vitézzé nyilvánította, ezredessé léptette elő és a Magyar Érdemrend hadidíszítményes és kardos Tisztikeresztjével tüntette ki. (1943. évi 38.sz.H.K.)

Vitéz Csukás Kálmán átlótt, csonttá fagyott testét a visszavonuló Heppes Aladár repülő egysége találja meg a legsúlyosabb harcok helyszínén, a podszerednyei elágazásnál. Kabátja alatt a testére csavart csapatzászlóval. A fagyott földre hevenyészve robbantott üregbe tiszteletadással eltemetik. A díszortyuzet a közeledő szovjet páncélosok biztosítják. Áldozatuk, hősi haláluk árán sok bajtársuk jutott végül haza. Vitéz Jány Gusztáv hadseregparancsnok a magyar katonai helytállás egyik legszebb példájaként emlékezett meg tetűkről.

2012-ben Szolnokról indult expedíció a Don kanyarba, ahol az orosz kutatók támogatásával és Magó Károly vezetésével a szolnoki katonák felkutatták az eredeti helyszíneket. A podszerednyei elágazásnál megemlékeztek a hősokról, a hősi halottakról és a parancsnokról, akit ott temettek el. Ezt a helyet az unokaöccse, Csukás Ferenc kutatómunkája alapján beazonosították. Miután kiemelt katonai emlékpark, nincs sok remény a további feltárára.

Zetényi Csukás Kálmán volt Heppes Aladár mellett a Légierő legidősebb, és a 2. világháború legmagasabb katonai rangfokozatú hősi halált halt vadászpilótája. Csukás Kálmánról még egy hihetetlenül új adatom van (a Hadi Levéltár is megdöbben) A 2. világháború magyar posztumusz kitüntetésből, (10117 fő) egyedül Csukás alezredes kapta meg az I. OSZT. VASKERESZTET.

Addig él az ember, amíg él az emlékezete!

Zetényi-Csukás Ferenc

Vitéz Ordódy István tartalékos címzetes százados

Első ismert írásos emlék az Ordódy-akról 1340-ből származik, amikor Ordódy György Bács-Bodrog vármegyében van említve. 1534-ben királyi adományként Ordódy György és János kapják az egész Bagotát, alsólieszkői Ordódy nevet használva.

Alsólieszkői Ordódy István (Bagota, 1891-Bagota, 1965) 1911-ben vonult be, egyéves katonaként, majd tartalékos tiszt, 1913 január 1-től tartalékos zászlós, 1915 március 1-jétől huszár önkéntesként tartalékos hadnagy a cs. és kir. 13. számú Jász-kun huszárezredben vesz részt a galíciai harcokban. A Nagy Háborút főhadnagyként fejezte be.

Katonatisztként az ütközetekben kitűnt hősi magatartással, ezért előléptetést és több kitüntetést kapott. Kecskemétről a 13. Jász-kun huszárezred tisztjeként került a világháború harctereire. Előléptetések: 1913. január, tartalékos zászlós, 1915. március, tart. hdgy, 1917. február 1. tartalékos főhdgy, 1944. március 15. tart. címzetes szds. Ismert kitüntetései: 1917 július, Katonai Érdemkereszt 3. osztálya hadiékítményekkel és kardokkal; Ezüst Signum Laudis hadiszalagon, kardokkal; bronz Signum Laudis hadiszalagon, kardokkal; Károly csapatkereszt.

Ott volt Limanowánál, ahol a huszárok fényes győzelmet arattak az orosz „gőzhenger” felett. Közéleharban a huszárok felhasználtak minden kézzelfogható eszközt harci fegyvernek. A legfélelmetesebb a Landsturm munkásosztag kevés ásója, amely a Jász-kun huszárok kezében irgalmatlan fegyverré vált.

Első nagyobb hőstette: 1915 április 4-én az oroszok, kihasználva az ünnepeket, húsvét vasárnap éjjelén meglepetésszerű, erőteljes támadást indítottak több irányból, Bauer tábornok német Landver zászlóalj szakasza ellen, elfoglalták az alvó katonák állásait és a zászlóaljat elfogták, az egység 350 katonája esett fogságba. A kötelék újrendezése és az erősítés beérkezése után Bauer tábornok az oroszok ellen Carny Potok völgyéből támadást vezényelt, 17 órakor visszavonulást rendelt el a biztosítottabb állásokba, ennek dacára báró Reichlin és Ordódy hadnagy személyes vezényletük alatt rohamra vezették katonáikat. A csoport által vezényelt roham elterjedt a többi csapatra is, olyan hevességgel, hogy elindult a front, visszafoglalták elvesztett állásaikat és elfoglalták az ellenség állásait, miközben foglyul ejtettek 6 orosz tisztet és 1400 katonát. A heves harcban a csapat élén vezénylő báró Reichlin szds és Ordódy hdgy megsebesültek. Ezzel az ellentámadással a Dnyeszter-hurokba benyomult ellenséget kivetették az elfoglalt állásokból. Az önálló, bátor cselekedeteikért báró Reichlint III. osztályú vaskereszttel, Ordódy István pedig bronz Signum Laudissal tüntették ki. 1915 május 21-én, gyógyulása után, mint tartalékos hdgy ismét az egységénél van. Végigharcolta Galícia ütközeit (Zastava, Crna, Carny Potok, Blaho) és 1915 októbertől, Kuklinál a 10. lovashadosztályba besorolt 13-as huszárezred 6. századjának parancsnokává nevezték ki. Október 25-én reggel a század parancsot kapott, hogy a mocsaras területen át az orosz balszárnyon álló 271. gyalogezred osztagait meglepetésszerűen támadja meg. Ordódy ezen támadása sikerrel járt, elfoglalt három egymás mögött levő orosz állást, 1 tisztet és 61 ellenséges katonát foglyul ejtett és az esti orosz ellentámadást sikeresen visszaverte.

Október 29-én a Cserhalmi őrnagy parancsnoksága alatt álló 10. hadosztály lövészadosztálya reggel támadt. Ordódy parancsot kapott, hogy a 6. századjával vegyen részt a támadásban. Nyomuljon Komorow-on át Rudka-Butkáig. Parancsnoksága alá csatolták a német 83-ik gyalogezred egy századát is Alhorn százados vezénylete alatt. Az össztámadás 12 órakor kezdődött, és a drót-akadályokkal védett orosz állások ellen meglepetésszerűnek volt tervezve, így tüzérségi előkészület nélkül ment végbe. Az oroszok résen voltak, a támadás a felállított drótakadályoknál megtorpant. A támadók erős géppuskatűz alá kerül-

tek. Ordódy súlyosan megsebesült, a német parancsnok, hogy mentse a helyzetet, tüzérségi támogatást kért. 6 óras harc után az orosz állásokat elfoglalták. Ordódy századjának 120 emberéből csak 18-an maradtak sértetlenül. Ordódyt tiszt szolgája a földön fekve az elesettek közt megtalálta. Sebesült tisztjét pokrócban vitte ki a csataterrről, így mentette meg az életét.

1917. február 1-jétől tart. főhdgy, a címzetes százados rendfokozatot már, mint hadirokkant 1944. március 15-kén kapta meg. A trianoni eseményeket nehezen viselte,

sőt kijelentette, hogy nem hagyja el bagotai birtokát, míg vissza nem térnek a magyarok. 1938-ban a visszacsatolásnál Ógyallán ő fogadta a felszabadító magyar csapatokat. Nyugállományban, békeidőben Bagota történelmét és családfáját kutatta. Megalapította és irányította az Országos Frontharcos szövetség bagotai alakulatát, és mint vitézi hdgy vezette az ógyallai Vitézi Széket. Sokkolta a Vörös Hadsereg bejövetele, nehezen viselte a benesi magyargyűlöletet, a „reszlovakizációt”, melyre verset is írt. A történetek megviselték az egészségét és 1965 decemberében meghalt. Sírja a bagotai temetőben a családi sírok között található.

vitéz Ordódy István huszárcapitány

vitéz Ordódy István sebesülése után újra lovon

Jász-Kun huszárok indulnak a frontra, zászlóval a kezében Ordódy István

Galícia, kiépített hadállásuk

Galícia – pihenőn. (Álló alak, balról)

v. Ordódy István
– sebesülés után, lábadozás

1938. Ógyalla – v. Ordódy István fogadja a bevonuló magyar katonákat

Írást és a fotókat vitéz Hrala Gyula rendtársunktól kaptuk, gyűjteményéből, melyek lapunkban jelennek meg először. Köszönet érte! /Szerk.

Dr. Juharosné vitéz Molnár Piroska tb. szkp. asszony visszaemlékezése – Édesapjára, vitéz Molnár Sándorra

Még ma is fájóak az emlékeim Édesapámról. Sajnos nagyon kevés az, amit tudhatok, mert már régen nincsenek, akitől megkérdezhethetném. Édesanyám 87-ben, Jucika /Duci/ édesanyám nővére 79-ben, a bátyám Sanyi 2001-ben ment el. Édesanyámtól még életében sem lehetett kérdezni ezekről, mert édesapám halálhírétől kezdve ez tabu téma volt. 32 évesen maradt özvegy a három gyerekkel és a gondokkal. Édesapám 27 éven át volt az izsáki ref. egyházi iskolák igazgatója, kántor-tanító.

1942 őszén katonai behívót hozott a postás édesapámnak. Háborúban ez várható volt, akármennyire is félték tőle a felnőttek, de ami furcsa volt, hogy most nem az ő alakulatához kellett bevonulnia, hanem Szombathelyre. Miért? /Most már azonban az Interneten sok mindent olvasva- azt is tudom, hogy abban a háborús helyzetben a tartalékos tiszteket mind behívták, ezek között rengeteg falusi tanító volt, akikre rá lehetett bízni a feladatokat, mert ők a beosztottaikkal jól tudtak bánni, jelentéseket írni, irányítani./Az a nap, amikor utoljára láttam és elbúcsúzott tőlem az iskola udvarán, mielőtt felült a kocsira, hogy a kocsis kivigye az állomásra, mélyen az emlékezetembe vésődött! Ma is nehéz szívvel gondolok vissza rá. 6 éves alig múltam. Gyermeki önzéssel és naivsággal fel sem tudtam mérni, hogy mit jelent az, hogy édesapám elmegy a háborúba, csak arra tudtam gondolni, hogy mit fog nekem onnan majd hazahozni, (úgy, mint amikor Erdélyből hozta a pónilovat). Azt gondoltam hát, hogy ne kelljen neki találgatni, mi is legyen az ajándék, girbe-gurba betűkkel egy cédulára felírtam nagy vágyamat: „**Hozzál nekem egy kis piros biciklit!**”. Az utolsó öleléskor odaadtam neki, tegye a belső zsebébe, hogy *el ne felejtse*, mert ez nekem fontos!

Sokszor megbántam már, hogy csak ez jutott eszembe és nem öleltem meg jobban, hogy nem tudhattam akkor - 6 évesen, - hogy nem a piros bicikli a legfontosabb az életben! Papa azonban tudta, hogy ez nekem fontos, és azt is, hogy ha ezt a kívánságomat teljesítheti, akkor ő is megmenekül a harctér borzalmaitól. Több tábori levelezőlapján írt és visszatért a „kis piros biciklire”, de sajnos azt már soha többé nem kaphattam meg...

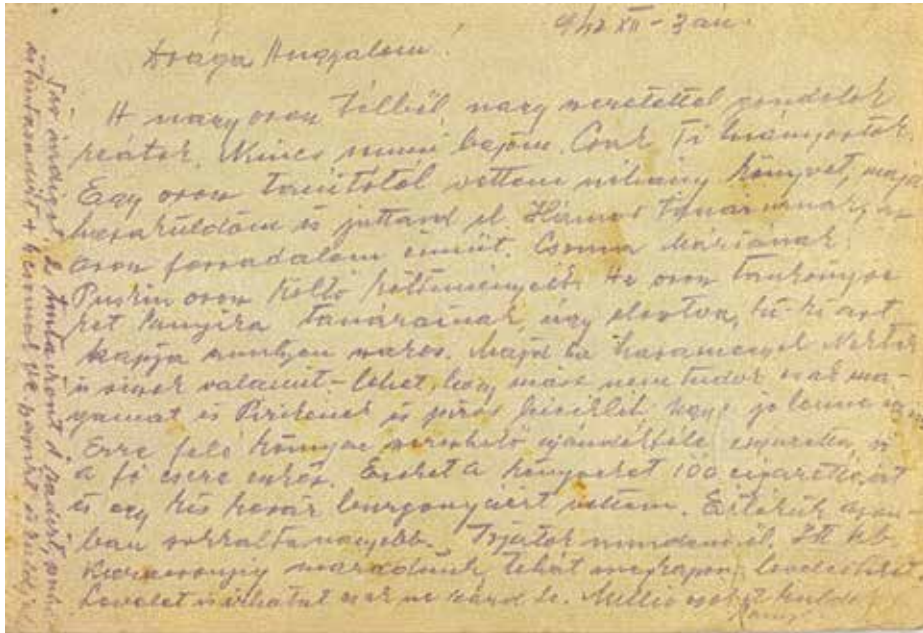
Az édesapám és a harctéri események további sorsát már csak néhány megmaradt tábori levelezőlapról tudom visszaidézni és követni. Sajnos, a mama sok levelet elégetett, nem tudni miért, illetve, gondolom azért, mert számára nagyon fájdalmas emlékeket idéztek fel ezek. Így nagyon fontos dokumentumokkal lettem szegényebb, és ezen már nem lehet segíteni. Most, több, 77 év múltán is keresem a hiányzó levelek tartalmát, amiből talán többet is megtudhatnék az édesapámról.

Emlék 1940- ből, az utolsó családi képünk édesapámmal. Erdély visszafoglalására vonult be. Én akkor 6 éves voltam.

A meglévő tábori lapokat sorrendbe raktam. Hogy engem mindig külön is megemlíti a levelek megszólításakor annak az is a magyarázata, hogy Esztike nővérem és Sanyi akkor már gimnazistaként Kecskeméten, internátusban laktak és onnan jártak az iskolába. Én akkor 2. osztályos voltam az elemi iskolában Izsákon.

Nővéretem, Esztikét (l. a képen) '45-ben, 16 évesen vesztették el... egy gyógyszer nélküli, háború utáni májusban, agyhártyagyulladás következményeképpen. Tulajdonképpen ez az egyetlen és utolsó családi kép, ahol a szűkebb családdal együtt vagyunk. (Testvéreim: Molnár Eszter +1945; vitéz Molnár Sándor + 2001.) Édesapám tartalékos hadnagy volt. Ha jól emlékszem, a tűzereknél. Még Hajmáskér ugrik be, mint olyan név, ahova időnként be kellett vonulnia. Aztán 1942. okt. 24-én Keszthelyre kellett bevonulnia, onnan Szombathelyre kellett átmennie, ahonnan indultak a frontra, 1942. nov. 10-én, (már az útról írt lapja szerint.)

1942. XII.3-án... Egy tábori levél. Az iskolaigazgató úr különféle orosz könyvet vásárolt, küldte haza és rendelkezett a tanárok részére való elosztás iránt: „ki-ki azt kapja, amilyen szakos.”

Ezt írta: „**Drága Angyalom! Pirikém!... Egyenlőre Sztarioszok felé, hogy onnan hova azt nem tudom... csak az a megnyugtató, hogy a III. hadtest k.b.2-3 hónap múlva felváltásra kerülhet és én is hazajövök... Drága Angyalom, tudom,**

hogy sok a dolgod és gondod van, de hiszem, hogy ez a néhány hónap elmúlik, és ha Isten segít, majd akkor én helyt állok. Pirike biciklijéről nem feledkeztem el! Milliószer csókollak benneteket.”

Aztán... „veszteségről értesítés”. 1943. 02. 07-én Sztarioszoktól kb. 15 km-re aknagránát telitalálat érte. Hősi halált halt. Későbbi kutatások szerint a helyszín és a dátum is változott, Szemigyeszjatszkoje térsége és 1943. jan. 19. ????? – Gondolom a nyilvántartás nem naprakészen készült és utólag, abban a káoszban ki emlékezett már?! Pedig voltak, akik hazajöttek, pl. a képen látható bajtársai is. Egyikük lányától az apja hagyatékából előkerült ez a kép. Egy sokkal későbbi kutatásom alkalmával találtam meg az 1944. márc. 1-i Honvédségi Közlönyben a Kormányzó Úr febr. 17-én kiadott rendeletét, amely szerint a „Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét, hadiszalagon kardokkal” adományozta neki, hősi halála alkalmából. Így lettem Édesapám várományosaként vitéz.

Ennyi - és az utána következő, soha el nem múló hiánya. Sok mindentről szólnak tábori levelezőlapjai, az eredetiek már lassan elkopnak, de még idejében felnagyítottam őket, lefóliázták, így olvashatóak maradnak az utódoknak is.

Dr. Juharosné Molnár Piroska életére, munkájára, értékrendjére Édesapja volt a példa. S mindazzal, amelyet élete során alkotott, amelyért dolgozott, példát is mutatott – Rendünkben, mint a Dél-Közép Magyarország Törzsszék tisztelt és elismert Székkapitánya, s hivatásánál fogva, sok gyermek és család életében meghatározó egyéniség.

Vitéz Zách Emil (1883–1949) – Nack Emil néven – 1883. december 28-án született a Torontál megyei Nagykikindán. Apja német származású volt, de magyarul és szerbül is beszélt. Édesanyja német nyelvű horvát volt, így a család a német nyelvet használta. Zách Emil, aki a többnemzetiségű családi

hátter ellenére mindig magyarnak vallotta magát, fiútestvérei is a katonai hivatást választották. Középkiskolája utolsó két tanévét a Piarista Középkiskolában fejezte be Szegeden. Kiváló eredményű érettségije után felvételt nyert a Ludovika Akadémiára, ahol hadnagyi rendfokozattal, osztályelsőként diplomázott 1904-ben. Bécsben folytatta tanulmányait, 1908-ban főhadnagy lett, és két évvel később a vezérkarhoz került. **Az I. világháború alatt az orosz fronton először századossá, később őrnaggyá nevezték ki. 1920-ban alezredes, 1923-ban ezredes, 1929-ben vezérőrnagy. 1934-ben a Vitézi Rend tagja lett. 1936-ban már a vezérkar főnökének helyettes, és ugyanebben az évben altábornaggyá nevezték ki. 1936 végén a Katonai Törvényszék elnöklő bírójává választották. A majdnem két éves bírói pályafutása alatt egyetlen halálos ítéletet sem hagyott jóvá.** Hívó katolikusként erősen ellenezett minden diszkrimináns megnyilvánulást, a háború alatt pedig személyes kockázatot vállalva legalább 18 ember életét sikerült megmentenie. Miután rájött a náci filozófia lényegére nemcsak a náciaktól, hanem a német katonai elit tagjaitól is távol tartotta magát. 1940-ben vezérezredesként vonult nyugállományba, és ezt követően szabadúszó író

lett. Tragikus módon, amikor tudott volna, nem élt a menekülés lehetőségével. 1945 októberében megfosztották katonai rangjától, 1946 júniusában letartóztatták, és októberben tíz év börtönbüntetésre ítélték, valamint összes vagyonát elkobozták. Zách Emil 1949. október 29-én a börtönben halt meg. 1995-ben a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága visszavonta Zách ítéletét és ejtettek minden vádat ellene. A Honvédelmi Minisztérium Rehabilitációs Bizottsága 1995. június 12-i döntésének megfelelően visszaállította Zách Emil vezérezredesi rendfokozatát.

British Columbia vitézi hadnagya, főtisztelendő Dömötör János VRNT, a főkapitány megbízásából avatta vitézzé Sztopa Veronika kisasszonyt a Victoria városbeli Queen of Peace római katolikus templomban. Sztopa Veronika - vitéz Zách Emil m.kir. altábornagy várományosaként - 2012. december 6-án a magyar mise után, ünnepélyes keretek között tette le a vitézi esküt. Az avatási ceremóniában új rendtársunk édesapja, Dr. vitéz Sztopa Emil mb. vitézi hadnagy segédkezett. Vitéz Sztopa Emil – Zách Emil unokája– Kanada kinevezett törzskapitánya.

vitéz Majthényi László tb. törzskapitány, Toronto

VITÉZ LÁSZLÓ ALBERT – az I. világháború egyik magyar hőse

Vitéz László Albert és első világháborús frontbarcos bajtársai

Kitüntetések, melyeket a szövegben rövidítésekkel soroltak fel: 1.oszt Vitézségi Érem, 2.osztályú Vitézségi Érem, Bronz Vitézségi Érem, Károly Csapatkereszt, Nemzetvédelmi Kereszt, Háborús Emlékérem, Porosz Háborús Emlékérem

László Albert vitéz, székely ne-
mes, malomfalvi, ny. főtörzsőrmest-
érettési vállalkozó, Szentlélek. *1891
Nyikómalomfalva. 1912 október 6-án
vonult be tényleges szolgálatra Er-
szébetvárosba. A világháború kitö-
résé bent érte. 1914 augusztus 20-án
ment ki az orosz harcterre aho-
1917 őszéig számos nagy ütközetben
hősiesen harcolt. Bobolince, Gro-
dek, Halles, Siemkowiec stb. stb. volt
ak ütközetekének főbb helyei. Köz-
ben meg is sebesült. Innen az orosz
harcterre irányították. Itt Assiagó-
nál küzdött 1919. év nyaráig, amikor
gázmérgezést szenvedett. Az össze-
omlás után a székely hadosztályban
szolgált s 1919 július 7-én román ha-
dófogságba esett, ahol 5 hónapig
volt. Ezredének egyik legvitézebb
altisztja volt. Kitüntetései: O1 há-
romszor, O2 kétszer, Ob, Kesk.,
Nyk., Seb. é., Heó., Porosz Heó.

Vitéz László Albert családi fotóján a szülők a három legidősebb gyermekkel. (vitéz László Andrásnak, az unokának az édesapja – a képen az édesanyja ölében.) A családban 7 gyermek született, Istennek hála, mindnyájan élnek mind a mai napig, s a nagycsalád, bár szétszakítottan is, de tartják a kapcsolatot.

1. kép: Vitéz László Albert és szülei sírja a Nyikómalomfalvai (Erdély) református temetőben

Nagyapjáról, családjáról a dokumentációt küldte: vitéz László András (2. kép), a Közép-Magyarország Nyugat TSZK. mb. vitézi alhadnagya. Köszönet érte! Köszönet az emlékeztetésért: helyt kell állnunk háborúban és békeidőben egyaránt. Vitéz László Albert altiszt egész életével példát mutatott. Unokája, vitéz László András az Ő várományosaként lett a Történelmi VitéziRend tagja; Magyarországért tett szolgálataért 2018-ban Bronz Érdemkereszt vitézi ékítményekkel kitüntetésben részesült, s a KÖMA NYUGAT TSZK. mb. vitézi alhadnagyává nevezték ki előljárói.

A forradalom testközelből

Vitéz Csernay Ádám -egy pesti srác- visszaemlékezése a FEOL fehérvári Hírportál nyomán

Tíz nap egy pinceverem cellájában. Ezután meglátni a Napot még a kihallgató szobába lépve is eufória. Csernay Ádám 1956 októberében húszesztendő volt. Egy felsővárosi pékségben dolgozott. Hajnalonként kenyeret dagasztott a városnak. S jött a forradalom, ő pedig vele ment. Pesti srác lett belőle.

Soha nem tapasztalt összefogás

Október 24-étől kezdve zajlottak tüntetések Fehérváron. – Az emberek reménykedtek abban, hogy talán megszűnik az ÁVO,

az ország visszakapja a szabadságát. Olyan összefogás volt, amelyhez foghatót nem tapasztaltam azóta sem – emlékezett vissza Csernay Ádám.

Október 27-én indult volna meg először Budapestnek, sokadmagával. A Velence Szálló elé ugyan még megérkeztek számukra a megígért autóbuszok, de el már nem indultak. A szovjet és magyar csapatok időközben körbevették Székesfehérvárt. Másnap, vasárnap ebéd után elmentem a városba, a Fekete Sas Patika előtt állt egy Csepel teherautó, hatalmas piros-fehér-zöld zászló volt rajta – mesélte Ádám. Budapesti fiatalok voltak rajta: azért jöttek, hogy ávosokat fogjanak le, s adjanak át a rendőrségnek. Ádám felkérérdkedett a teherautóra. Így csatlakozott a Tompa utcai forradalmárokhöz.

Pest felé menet, teljes sötétségbe borult falvakon haladtak keresztül, egyedül Érdnél látott kevéske gyertyafényt. Budafokon aztán két fegyveres igazoltatta a teherautót. A hátul ülőktől azonban már nem tudták elkérni az okmányokat. Ahogy föllibentették az autó ponyváját, a nálunk lévő rengeteg puska és géppisztoly mind rájuk szegeződött – mondta erről a ma már 82 éves férfi. Persze, hogy hagyták őket továbbmenni. November elején Csernay Ádám kezében is ott volt a géppisztoly. Napokig csupán rendészeti feladatokat láttak el; a forradalom tisztasága érdekében.

Híttek a forradalom sikerében

November 3-án már azt hittük, hogy vége. Tényleg csak vigyázni kell a rendet, s hamarosan újraindul az élet. Ezen az estén még úgy feküdtünk le, hogy Maléter kiment Tökölre tárgyalni, aláírni a szerződést. Még nem tudtuk, hogy letartóztatták – emlékezett vissza Ádám. Híttek a forradalom győzelmében. Hajnali öt óra felé egyik megérkező társuk azzal költötte fel őket, hogy az oroszok elfoglalták a körutat! Csak annyit mondtak, srácok, menjetek! Senki ne egyen semmit, mert akkor a gyomorlövés halálos, esetleg folyadékot igyatok – megdöbbenő tárgyilagossággal idézte fel az ötvenhatos pesti srác a régmúlt reggelt. – Három-négy fős csoportokban indultunk el. Egy ház magasföldszintjén hatalmas ládából vadonatúj AK47-es gépkarabélyokat osztottak. Rögtön lecsereztük a régi ruszki gitárjainkat. A házak alatti pincékben mentünk tovább, itt-ott gyertya világított. Hangosan jajgattak és imádkoztak az emberek, azt mondták, hogy az a sok fiatal mind a halálba megy. Mi nem féltünk mástól, csak a fájdalmas gyomorlövéstől... Amikor odaértek a Kilián laktanya és Corvin köz közelébe, egy épület második emeletéről már látták az égig érő lángokkal égő szovjet páncélosokat. – Kinéztem, alattunk a páncélosok szinte egymásba érve álltak a villamossíneken, mint óriási teknősbékák, úgy néztek ki – elevenítette fel a pillanatot. Az ott lévő srácok szorgalmasan töltögették az üvegeket benzinnel. Az üvegekre dugót illesztettek, lógott belőlük a rongy. Készültek a Molotov-koktélok. Meggyújtottuk, aztán elkezdtük dobálni. Alulról és fölülről is jöttek ki a páncélosokból a katonák, de nem lehetett mást látni, mint két lábon álló hatalmas lángokat. Égve látni élő embert, borzalmas volt – beszélt a harcról Csernay Ádám. Majd megelevenedtek a sorban álló páncélosok, és viszonzásul óriási ágyú és géppuska tüzet zúdítottak lentről a magyar fiúkra. Az elkövetkező napokban Csernay Ádám még több alkalommal került fegyvertűzbe. Volt, amikor élelem után járva madárdalokat hallgathatott, olyan csendes volt minden, de aztán: Meghallottam egy racsnizást, meghűlt bennem a vér, Láttam egy páncélozott autót, mögötte állt egy mongolképző szovjet katona, akinek vagy a feje volt nagy, vagy a sisakja volt kicsi, mert egész furcsán állt

a feje tetején a sisak – mondta ezt a részt nevetve a forradalmár. Emlékezetébe vésődtek a legapróbb részletek is. Minden tűz és füst. Minden zaj és szag. Minden öröm és érzélem. A mongol valamiért nem lőtte le. Pár nap múltán, gyalog érkezett haza Székesfehérvárra. Hajnalonként kenyeret dagasztott a városnak. 1957. március 12-én hívták be a Szabó-palotába. A két nyomozó már mindent tudott. Ádám egyetlen embernek mondta el addig a teljes történetét, a főnökének, akit apjaként szeretett... Nos, mégsem gondol rá haraggal!

Két hétre egy alagsori fogdába került.

– Öcsi, arra vigyázz, hogy még álmodban se beszélj semmit, ha ütnek, tedd hátra a kezedet, le ne üssék a vesédet – oktatták ki a fehérvári rabtársak. – Vedd tudomásul, mátol fogva mindent meg kell enned, ha életben akarsz maradni – tanították. Később Budapestre vitték, a főkapitányságra. Itt egy földalatti cellába dobták, ahova néhány téglányi résen át jött be lélegzetnyi levegő. Talán tíz napot töltött ebben a veremben, öt másik rabbal együtt. – Annyira legyöngültem, hogy egy vödör vizet sem tudtam felemelni – mesélte. Katartikus élmény volt számára innen kijutva meglátni a Napot! Annak ellenére is, hogy a kihallgató szoba ablakán át simogatta csak a napfény. Elítélték. Kistarcsára került. Máig érthetetlen, miért engedték ki nyolc hónap után. Rendőri felügyelet alá helyezték. Borzasztó nehezen jutott munkához. 1987-ig megfigyelték őt és a családját is. 2006-ban, 50 évvel a forradalom és 16 évvel a rendszerváltozás után, az országgyűlési választási kampány idején – 70 évesen – az ARÉV csarnokban dolgozott. Gyuresány Ferenc akkori miniszterelnök kampányrendezvénye közelített. Hősünk kapott egy telefonhívást: Megkérnek arra, hogy aznap még a munkahelyem felé se menjek, mert nemzetbiztonsági kockázat vagyok – mondták neki a vonal túlvégéről...

2018-ban, 62 évvel a forradalom után rendtársunk v. Csernay Ádám Maléter Pál Emlékérmét vehetett át Benkő Tibor honvédelmi minisztertől és Polgármesteri Elismerő Emlékérmét Cser-Palkovics Andrásról.

Jelen korunkban is vannak – Istennek hála – magyar egyéniségek, akikre méltán lehetünk büszkék! – akik megdobogtatják a szívünket!

Madaras Gergely vette át a Liège-i Királyi Filharmonikus Zenekar vezetését.

2018. február 21.

Vitéz Madaras Ágnes v.hadnagyasszony unoka-öccsét érte a megtisztelő felkérés, melyhez ezúton is gratulálunk, s további sikereket kívánunk!

A zenekar majdnem két évig tartó választási procedurát követően, a 33 éves Madaras Gergelyt választotta történetének legfiatalabb és egyben első magyar zeneigazgatójának, aki 2019 szeptemberében kezdi el hároméves megbízását az Orchestre Philharmonique Royal de Liège élén. Az 1960-ban alapított együttes 97 zenészével Belgium legnagyobb

Madaras Gergely

szimfonikus zenekara, székhelye a liège-i Salle Philharmonique, ahol évi 6 bérletsorozattal várják a közönségüket. Az együttes rendszeresen fellép Belgium-szerte, valamint Európa és a Távol-Kelet legrangosabb koncerttermeiben és fesztiváljain. Az összes zenetörténeti kort felölelő repertoárral és több, mint 90 lemezfelvétellel büszkélkedhetnek, emellett a legnagyobb komolyzenei csatorna, a Mezzo TV partneri együttműködésével világszerte közvetítik kiemelt hangversenyeiket.

Madaras Gergely 2013 óta a francia Orchestre Dijon Bourgogne zeneigazgatója, 2014 óta a Savaria Szimfonikus Zenekar vezető karmestere. Mind saját együtteseivel, mind vendégkarmesterként kiemelkedő figyelmet fordít a magyar szimfonikus repertoár népszerűsítésére, főleg Bartók, Kodály és Dohnányi műveire, amelyeket mind hazai, mind nemzetközi fellépései alkalmával rendszeresen műsorra tűz. Az elkövetkezendő időszakban a londoni Barbican színpadán a BBC Szimfonikusok élén, valamint a Royal Festival Hallban a Philharmonia

Orchestra-val debütál. Emellett fellép a tokiói Suntory Hallban és az új Párizsi Filharmóniában, valamint a 2018-as Milano Musica fesztivál nyitókoncertjét is vezényli a milánói Scala színpadán, a Filarmonica della Scala közreműködésével.

Rendkívül örülök annak, hogy itt üdvözölhetem Gergelyt abban a pillanatban, amikor az OPRL új és szélesebb horizont felé tart. Minden kreativitására és energiájára számítunk, hogy egyre többeket érjünk el, a kultúrától eltávolodott generációk soraiból is. Gergely nem egyszerűen egy fiatal karmester: egy nagyszerű karmester – aki történetesen fiatal is – fogalmazott Daniel Weissmann, az OPRL főigazgatója.

Madaras Gergely 2011-ben az 52. Besançoni Nemzetközi Karmesterversenyen a három legjobb versenyző egyikeként elnyerte az ARTE Live Web Különdíjat, és ugyanebben az évben „Magyar Zeneművészet” kategóriában Junior Prima-díjjal tüntették ki, a magyar kortárs zene kiemelkedő interpretálásáért pedig kétszer jutalmazták Artisjus-díjjal.

Interjú VAJDA LAJOSSAL, a Kormányzó Úr utolsó életben levő Székely testőrével

„Amikor kimentem a frontra, akkor hazám volt Magyarország, és amikor hazakerültem már semmim sem volt...”

Vajda Lajos bácsi 1920. augusztus 28-án született Farcádban, Udvarhelyszék vármegyében. Hat testvére volt, 5 fiú meg 1 lány, abból csak a lány él még. Az egyik testvére Oroszországban halt hősi halált, ő két évvel volt idősebb nála. Akkor Lajos bácsi már őrmesteri rangban volt és maga mellé vehette volna testvérét, ám nem merte vállalni a kockázatot: *„Az Istennél van teljesen az emberi szerzet!”* – idézem Lajos bácsit – így hát elvitte a testvéremet. Ameddig kikerült volna a frontra, addig tizedes volt, majd szakaszvezető lett, végül őrmesteri rangot kapott. Fel volt terjesztve a hadnagyi rangra is, de a front gyors közeledtével, és a gyorsan beállt változásokkal erre nem került sor. Lajos bácsi háromszor volt a halál közelségében, de valahogy mindig megmaradt: *„Engem már az elejétől vezetett a Jóisten, és mindig kimentett.”* A front után pihenőre került Felvidékre és ott kigyógyult az őt kínzó vérhasból. Felvidéken több nemzet volt, magyarok egy század, ukránok és németek. Úgy kaptak vérhas, hogy a lovaik éhen haltak, mert nem volt se széna, se zab, így hát fenyoágakkal etették őket, és lovaik kimúltak. Élelem hiányában viszont kénytelenek voltak megenni elhullott lovaikat.

1941. október 13-án vonult be a székelyudvarhelyi 34-es Hátvéd zászlóaljhoz, a tüzérekhez. Az édesapja Ferenc József huszár volt Magyarországon, és Lajos bácsi is a lovassághoz szeretett volna kerülni. *„Amikor a Gyalogos Testőrséghez kerültem, egy kicsit elment a kedvem.”* – vallja. Azért nem került a lovassághoz, mert egy kicsit nehéz volt, 86 kiló helyett 60-nak kellett volna lennie. A tüzér tisztiiskolán elsőnek vizsgázott az 50 jelölt közül, itt megkapta a kiváló katonai minősítést, utána jelentkezett a testőrséghez, ahol a kiképző tiszt háromszéki volt: vitéz lőfő Gyárfás Győző főhadnagy úr. Ez a tiszt a sorozó cédulájára piros tintával azt írta fel: alkalmas testőrnek a 180 cm magas testalkatánál fogva. Magas volt, zömök, szép alkatú, erős. A testőri szolgálatot a Várban, a Királyi Palotánál teljesítették. Feladatuk volt, hogy a Kormányzó urat, bárhová is ment: külföldre, vadászni, fogadásokra, stb. elkísérik. Aki a soros volt, az mellette kellett legyen. Egy külföldi út alkalmával meg voltak lepődve, hogy a Kormányzó úr hány nyelven beszélt! Visszaemlékezései szerint 6 nyelvet bírt a Kormányzó úr, szépen beszélt

horvátul és németül is.

Lajos bácsinak van egy kedves személyes emléke a Kormányzó úrral kapcsolatban: A kimenő, a szabadság lejáta után (aratási szabadságot kaptak, és Lajos bácsi nagyon le volt barnulva, sülve, ahogy mondta), amikor visszatért a Várba a szolgálatra, a Kormányzó úr elment mellette, megállt és megszólította:

– *„Mit csinálnak a székelyek odahaza, fiam?”*

– *„Há”, – mondom – Kormányzó Úr, folyik az aratás, mi is elvégeztük immár!”*

Amikor szabadságra mentek, három pár ruhát kaptak: egy kimenőt, egy munkaruhát és egy báli ruhát, minden ruha zsinóros volt. Ha előkelő társaságba mentek, akkor az Atila volt kiadva. Szép ruhája volt a Székelyeknek, fehér harisnya előkészítve, amin rajta volt a székely testőrök jelvénye. A Székely Testőrség ruhája különbözött a magyarországiakétól, rövid, széles, kétélű kardjuk volt. A sorozást is külön csinálták, emlékezik vissza: egyszer a magyarországi szakasz, majd a székely szakasz. A Királyi Gyalogos Testőrség Székely Szakaszában 54-en voltak, udvarhelyszékiek, háromszékiek, csíkszékiek.

Lajos bácsi őrmesteri rangban szerelt le a Testőrségtől. Amikor a németek átvették a hatalmat a Várban és Kormányzó urat elvitték, akkor a megmaradt magyar és székely testőröket együtt a koronaőrökkel kivitték a frontvonalba. A szomorú az volt – emlékezik vissza, – hogy a sváb származású testőrök egy titkos bejáraton, a vészkijáraton bevezették a németeket a Várba és ezek belelőttek a Magyar testőrségbe. Az akkori vár magyar katonai parancsnoka, egy százados, mentette meg a Testőrséget. Tűzharc keletkezett, a magyar testőrség és a németek között, majd lefegyverezték őket.

A frontra kerülés után, enniük is alig adtak, sokszor három napig sem volt enniavaló – meséli Lajos bácsi. Mivelhogy ők másra voltak kiképezve, nem sok esélyük volt az oroszokkal szemben, így sokan odavesztek közülük. A megmaradt egységüket összevonták a Marosvásárhelyi 2-es tüzérekkel és újra a frontra vezényelték őket: Maroskeresztúrra. Sebesülni, nem sebesült meg, a szerencse valahogy mindig vele volt: amikor egyszer rálöttek

akkor a pisztolytáska fogta le a golyót, másodszor pedig a zubbony zsebében lévő imakönyv mentette meg az életét, harmadszor a sisakját kapták el „*orrba vágott úgy, hogy azt hittem az ég reám szakad, majd elájultam*” – meséli. Innen majd Tarcal nevű község közelébe kerültek ahol majdnem egy bomba áldozata lett: – „*egy bomba vágott szinte agyon.*”

Majd egy kis csend következett, gondolom emlékeit próbálta rendszerezni, és újra elkezdett mesélni.

Emlékeiben egy helységnek kereste a nevét, valami Fehértó nevű falucskát említett, ahol egy román hadapród majdnem hasba lőtte, ám a bajtársa elébe ugrott és életét vesztette.

Arra a kérdésre hogy milyen ember volt a Kormányzó úr, azt válaszolta hogy: – *egy valódi úriember volt, mindig úgy szólította a testőröket hogy „Édes fiam” szépen beszélt, gyönyörű szépen, nem tegezett senkit, egyet sem, mind „Maga” volt az összes.*”

Visszaemlékezett a Kormányzó úr fiára is, Istvánkára: „*az már gyönyörű szép ember volt, szép magas, magasabb a kormányzónál is.*”

1945 tavaszán szerelt le és indult el gyalog hazafelé. Útközben elkapták az Oroszok és levették a lábáról a csizmáját, így egy darabig mezítláb ment hazafelé. „*Az Isten csak annyit tartson meg közülük, amennyit én megkereszteltem!*” – mondta ingerülten. Hazaérkezése után nem sokkal román csendőrök keresték fel és elvetették a honvéd zubbonyát: „*Adtam az egyiknek egy nagy*

pofont, de akkorát, beakasztottam néki egyet, egy jobb egyenest, majd én is kaptam.” Miután hazakerült évekbe telt, hogy elvégezze az erdészeti iskolát, nem volt kíváncsatos személy az új karhatalom szemében.

Majd elkezdett a szülőfalujáról mesélni. Farcádról mindig el-érzékenyülve beszélt és többször is mondta, hogy: „*nálunk nincs román egyáltalán, Farcádon Magyarország van!*” A nagybátyját, aki jegyző volt a faluban a betörő román katonák lőtték le 1919-ben, mert nem mondta meg, hogy merre vonultak el a magyar honvédek. A családja felmenői mind tanult emberek voltak: a nagybátyja a falu jegyzője volt, annak az édesapja orvos volt. Amikor megkérdeztem hogy fáradt-e el a beszélgetésben, azt válaszolta, hogy egy hónapig is tudna beszélni, csak lenne kivel.

„*A Jóisten elfelejtette a Mennországi behívót, alulra került valahová*” – mondja Lajos bácsi. Szomorúság volt a hangjában, amikor eszébe jutottak a bajtársai, mert tudja, hogy már csak ő van az élők sorában.

Búcsúzásunkkor azt mondta nekünk, hogy: „*nagyon meg vagyok elégedve az életemmel, az ember magának csinálja az életét, nem az Isten adja, de az is adja. Amit tilt az Isten törvénye azt ember ne gyakorolja, és lehetőleg sokat ne káromkodjon.*”

Kelt: Székelyudvarhelyen, 2019. jégbontó hava 10.

v. Máthé Lóránt-Pál tkp. v. lőfő Lakatos Géza törzsszék

HŐSÖK NAPJA

Országos megemlékezés sorozat, hiszen nincs olyan település, falu, vagy város, ahonnan nem hiányzott a frontra vezényelt férfi családtag; vagy ne lett volna háborús sebesülést elszenvedett katona. Törzsszékeink, székkapitányágaink és vitézi hadnagyai csoportjaink szervezik, ill. részt vesznek a helyi rendezvényeken.

2018. május 25. Orosháza, Árpád kert, a Hősök szobránál. Dávid Zoltán polgármester beszédéből: „*Hajtsunk fejet, tisztelettel emlékezünk meg azokról a magyar katonákról, akik már soha nem térhettek haza, hiába várták Őket szeretteik, családtagjaik.*”

Kecskemét

A TVR. Békés Megyei Székkapitánysága képviseletében a Vitézi Rend koszorúját dr. v. Domonkos István székkapitány és v. Várady Attila v. alhdgy. helyezte el.

Kecskemét

Kiskunfélegyháza

Idősebb Csányi Józsi bácsival és Kollár László barátommal vettünk részt a Hősök napi megemlékezésen. Józsi bácsi 1944-ben az Öreglaktanyából vonult a frontra. Hazája szolgálatáért majd 3 év hadifogságot szenvedett el. Egész életében keményen dolgozott, egyszerű életet élt. Ma már ő az utolsó félegyházi II. világháborús honvéd. Kora ellenére méltó módon képviseli egykori társait. Isten éltesse sokáig!

vitéz Varga Zoltán

Érd

Vitéz lovag Erdélyi Takács István tkp., v.lovag Erdélyi Takács Dóra a Szent László Társaság (1861) és Rend nevében koszorúzott

Vitéz Soltész Gyula tkp., főszéktartó, v. Csák Attila szkp. és v. Béres Ferenc otkp. koszorúz

Érd - központi megemlékezésünkön készült csoportkép

„Tisztelet adassék az igaz Istennek, akit a mi őseink Hadúrnak neveztek!” Tisztelet adassék a Hősöknek!

Isten után, a Hősökkel kapcsolatban ez a minimumok minimuma! Valójában nem nekik van szükségük arra, amit mi teszünk emléküért, hiszen ők már a győzelem teljességét láthatják az örök élet nyergéből. MI SZORULUNK RÁ AZ Ő PÉLDÁJUK, HITÜK, ÉLETÜK GAZDAGSÁGÁRA itt, a mai világunk hitvány erkölcstelenségei, bővültségei, aljasságai között, ahol a nyers züllés váltakozik a selyembeburkolt fehérgalléros haza- és bármi-áruházzal, nem beszélve emberségünk örök gyávaságaival, hazugságaival, kicsinyességeivel, önzéseivel, törpeségeivel. Azért szorulunk rájuk, mert NEKÜNK KELL az Ő számonkérésük, égbekiáltó, bár néma kritikájuk, hogy végre elinduljunk! Életük, mint makacsul magas mérce: elsősorban önmagunkhoz képest, aztán másokhoz mérten növekedjünk szüntelen szelíd alázattal, vért verejtékezve - legalább arra méltókká, hogy tisztiszolgájaként az ő cipőjüket kipucoljuk hétköznapi „hőstetteinkkel”. ŐK, s az Ő emlékezetük a mi igazi örökségünk, kincsünk, amit utódainkra tudunk igazán hagyni, a többi szétmarják a rokonok, elviszi a szél, szét-

porlad a koporsóban. Talán érdemessé szenvedtük-harcoltuk magunkat addigra, hogy ha RÁJUK gondolnak a későbbiek, az ő árménykukban minket is érdemes legyen észrevenniük... A gyertyák igazából nem értük égnek, mert ők az örökkévaló tündöklő fényben vannak....értünk, magunkért.....akik az itteni, lenti ködben, néha félelmetes sötétségben botorkálunk, támolygunk, tapogatózunk...

Nemzeti írónk sírversével zárom:

**„Meghalok én, tízszor, százszor,
Nem félek én a haláltól!
De rakhatsz rám, hegyet, hatot:
Míg magyar van: feltámadok!”**

(Szabó Dezső 1879. június 10. – 1945. január 13. erdélyi magyar író, kritikus és publicista)

Vankó József VRNT v.hadnagy; közp.ifj.előadó

ERDÉLY TÖRZSSZÉK

Központi rendezvények

Farsangbúcsúztató a Székelyföldön – Vitézi bál Csíkszeredában – 2018. február 10.

Magasságos Urunk akaratából Székelyföld vitézei abban a kegyelemben részesültek, hogy újra megtarthatták a szokásos bőjtöt megelőző farsangbúcsúztatót, amely kedélyes mulatsággal jár. 2018. február 10-én 195 vendég örvendeztetett meg bennünket részvételével. Csíkszeredában a Történelmi Vitézi Rend Egyesület székelyföldi vitéz tagsága családtagokkal és barátokkal érkezett, hogy „temethessék a farsangot”; mégpedig táncsal és jókedvvel. A Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem Csíkszeredai Karának dísztermében rendezte meg Csíkszék rendi egysége az eseményt. A résztvevőket a szervezők az Erdélyi induló akkordjaival fogadták, majd mindenkit a terített asztalhoz kísérték.

Bevonult a Rend vezérkara: vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély országos törzskapitánya, vitéz Máthé Lóránt Pál, a Székely Törzs törzskapitánya, vitéz Kocsis László, Észak-Erdély törzskapitánya.

Számos meghívott is megtisztelte részvételével az ünnepséget. A Magyar Hiszekegy után elhangzottak Magyar és Székely

Máthé Gyopár Biborka alföldi balladát adott elő

himnuszaink, melyeknek hallatán minden igaz magyar-székely ember átszellemült, s egy igaz világba érve megszűnt számára a külső fojtó – nyomasztó valóság! Ennek szellemében hallgatta az egybegyűlt, mulatni vágyó társaság vitéz Máthé Lóránt Pál tkp. köszöntő beszédét, majd vitéz Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély otkp. elmondta a megnyitó szavait. Az asztali áldás elhangzása után kezdetét vette a vacsora, majd rövid kulturális műsorral készült a rendezőség.

vitéz Bartha Imre szkp. elszavalta Ábrányi Emil: *Él a Magyar c. versét*

Máthé Gyopár Biborka széki népdalokat énekelt, Máthé Melinda nemzetes asszony Krizbai Imre gitár-kíséretében Sík Sándor: Andori Mária – megzenésített versével örvendeztette meg a hallgatóságot. Itt jegyzem meg, számomra kissé szomorú is volt ez az esemény, mivel a meghívottak között volt vitéz Orbán Ferenc, édesapám, aki Csíkban, a borzalmas emlékü II. világháborúnak, mint – a Bilibók-tetői hős, – az utolsó élő résztvevője és szemtanúja, de meggyengült egészségi állapota nem adott esélyt, hogy e bálon vitéz társai-val ünnepelhesse 94. életévét.

Képünk közepén Molnár Levente erdélyi származású operaénekes szülei. Molnár Levente a Virtuózok szervezője támogatója Erdélyben.

A bálmegnyitó után megkezdődött a tánc, a pihentető megszákítás a tombola-sorsolás volt.

A szerencsés nyertesek még jobb kedvvel ropták a táncot a hajnalig tartó mulatságban.

A Történelmi Vitézi Rend minden egyes tagja, valamint báli résztvevője hálával tartozik a Teremtőnek, hogy páratlan irgalmával megengedte: ebben az erőszakos, önmagából kifordított világban, itt, Európa közepén, a Székelyföldön, tele reménnyel és reményteli jövőképpel, önfeledten, tisztességgel búcsúztathassuk el a 2018-as év farsangját.

vitéz Orbán Imre, Csíkszék, 2018. február 15.

**„Esküszöm a Szent Koronára”
– Vitézavatás Sepsiszentgyörgyön**

A Történelmi Vitézi Rend erdélyi törzse 2018. április 21-én nagyszabású ünnepség keretében szervezte meg az évi vitézavatást Sepsiszentgyörgyön, a Krisztus Király katolikus templomban.

A zsúfolásig megtelt istentiszteleti hajlékba a Rend előjárói után a Magyar Koronaőrök Egyesületének tagjai ünnepélyesen vonultak be a Magyar Szent Korona hivatalos másolatával, őket a Rend nemzetes urai és hölgyei követték. A vitézavatáson részt vett v. Hunyadi László főkapitány, v. Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély országos törzskapitánya, v. Máthé Lóránt Pál székelyföldi törzskapitány, v. Kocsis László, Észak-Erdély törzskapitánya, v. Béres Ferenc, Magyarország országos törzskapitánya, v. Kerecsen László tkp.,koronaőr, v. Szanyó Árpád tb.tkp., magyarországi rendtagok, valamint több mint 300 erdélyi rendtag és családtagjaik. Az ünnepi szentmisét Főtisztelendő Dávid György plébános celebrálta, aki prédikációjában a templom falai közt zajló esemény fontosságára is kitért.

„Valaki nem azért lesz vitézzé, hogy megmentse életét, hanem hogy odaadja egy magasabb cél érdekében. Tehát az elvesztés igazából odaadás. Odaadni valamit, ami a legkedvesebb, a legtöbb, azért, amit többre tartok. Ez nem lehet más, mint első sorban az Isten és az ő ajándékai: haza, család, nemzet. Ezekért nem őrizzük életünket, hanem odaadjuk. És mit nyerünk? Országot, életet Krisztusban. Csak a keresztény tanításnak van ilyen ellentmondást nem tűrő mély tanítása, mely buzdít bennünket.” – mondta prédikációja során Dávid György plébános. A szentmise után először azokat emelték vitézi rangra, akik már nincsenek az élők sorában. A jelenlévők a nevek hallatán hangoosan „Jelen!”-nel feleltek, mire v. Hunyadi László főkapitány a Rend tagjaivá nyilvánította őket. **”Én.... esküszöm a Szent Koronára, hogy a vitézi Rend célkitűzéseit, a Rendi Kódex előírásait ismerem, azokat a Rend főkapitánya és a vitézi előjárók utasításaihoz hűen, életem végéig minden körülmények között megtartom. Magyarságomat soha meg nem tagadtam, semmiféle nemzetellenes vagy titkos szervezetnek tagja nem voltam, és nem vagyok. Isten engem úgy segítjen!”** – ismételték a vitézjelöltek az eskü szövegét. Az esküvetétel után a vitézjelölteket v. Máthé Lóránt Pál törzskapitány név szerint szólította, majd v. Hunyadi László főkapitány vitézzé avatta őket. Régenszék részéről v. Vayda Domokos székcapitány és v. Bózsoki Soós Zoltán v.hadnagy jelentek meg az avatáson Budai Antal István és Nemes Gyula jelöltekkel.

Az ünnepi istentiszteletet és a vitézavatást díszbéd követte, amelyen a frissen avatott vitézek átvehették okleveleiket és vitézi jelvényeiket-kitűzőiket, majd a kinevezések átadása következett. A bajtársi együttlét során a zenekar katonadalokat játszott, v.

Vesztergám Miklós tárogatóművész vitézi témájú zenedarabokat adott elő, s több hazafias és lelkesítő szavalat hangzott el.

nemzetes Nemes Gyula VRNT, Régenszék

A szentmisén Ft. Dávid György plébános igehirdetésében méltatta a vitézi eszmét, azt a kereszténységhez kapcsolódó érzésként, gondolatként és cselekvésként határozva meg.

Vitéz Lázár Elemér h.fkp.,otkp. köszöntötte a Rend legjelentősebb ünnepi eseményének résztvevőit: az avatásra kerülő új rendtársakat, családjaikat, meghívott vendégeket, anyaországi rendtársakat. „Megtiszteltetés és felelősség; elkötelezettség, feltétlen elvhűség, s az Isten-haza-család hármas egységének megtartása, annak minden körülmények közötti védelme és erősítése minden rendtagunk feladata.” – mondta ünnepi beszédében a helyettes főkapitány.

A nemzetvédő pajzsot v.Csák Attila szkp. tartja, s a hármas ütést méri a pajzsra v.Béres Ferenc Magyarország országos törzskapitánya.

A vitézavatást v. Hunyadi László főkapitány végezte a díszkarddal megérintve az avatandók vállát, a felavatott vitézek pedig a „Hazámat szolgálom!” fogadalommal lettek a TVR Erdélyi Törzsének tagjai. Az új rendtársakat köszöntötte Erdély országos törzskapitánya, a Történelmi Vitézi Rend főkapitány-helyettese, vitéz Lázár Elemér.

A templombelsőt koszorúzó rendi egységek a zászlaikkal, s a díszőrséggel

Zászlóanya: N.Péterfi Zsófia, v.Péterfi István Sepsiszék v.hadnagyának felesége

Csoportkép a Szent Korona hivatalos másolatával, a koronaőrökkel, Rend megjelent előljáróival és az új rendtársakkal a Krisztus Király templom bejáratánál

Kézdiszék vitézi egysége

Régenszék rendi egysége: Budai Antal István VRNT, v. Vayda Domokos mb. szkp, Bozsokyoóos Zoltán mb. v. hdgy, Nemes Gyula VRNT

Az avatási ünnepség utáni bajtársi ebéden az újonnan avatott vitézek v. Hunyadi László főkapitánytól, v. Lázár Elemér főkapitány-helyettestől, Erdély országos törzskapitányától és v. Máthé Lóránt Páltól, a Székely Törzsszék törzskapitányától átvették oklevelüket, majd a kinevezések és kitüntetések átadására került sor. E két képünk egy-egy kinevezés, ill. kitüntetés-átadás pillanatát örökítette meg: v. Vass Vincze Ferenc Brassó-Hétfaluszék mb. vitézi hadnagya veszi át végleges v.hadnagyi kinevezését; v. Kerecsen László tkp., koronaőr a VR ezüst érdemkereszt kitüntetését veszi át. (Közlönyünk a kitüntetéseket, kinevezéseket is részletesen tartalmazza.) Gratulálunk – minden rendtagunknak, akik elismerésben részesültek e napon.

A Rend erdélyi és magyarországi előjáróinak tisztelgése a Szent Korona hivatalos másolata előtt, emlékezve azokra, akik nem lehettek velünk ezen az ünnepen.

A Szent Korona melletti díszőrséget adják: (balról jobbra) v.Kajcsa Tibor András, N.Bardocz István, v.Molnár Zsolt v.hdg., N.György Sándor; v. Balácsi Bardocz Csaba. Előtérben az óriásméretű vitézi torta, s aki ünnepélyesen megvágja: v. Erdélyi Béla Sepsiszék székkapitánya.

Az estébe nyúló bajtársi ebéden az alkalomhoz illő versek hangzottak el Máthé Melinda nemzeti asszony, v. Bagaméri László előadásában. A zenekar és v. Vesztergám Miklós tárogatóművész pedig katonadalokat és székely népdalokat adott elő.

Elvonul a Szent Korona hivatalos másolata. Az ünnepséget lezáró fennkölt pillanatok.

Fotók: v.Héjja Béla, v. Tolnai Eta

ERDÉLY TÖRZSSZÉKEINEK ESEMÉNYEI, RENDEZVÉNYEI; MEGEMLEKEZÉSEK

Szervezeti bejelentés: Az ERDÉLY TÖRZS Székely Törzsszékét ketté választottuk, melynek oka örömteli: a megnövekedett létszám, a több rendi esemény szervezése, a kapcsolattartás egyszerűbbé és hatékonyabbá tétele, s figyelembe kellett vennünk természetesen a nagy távolságokat is, melyek nehezítették a rendtársaknak az eseményeken való megjelenését.

E két székely törzs 10 vitézi széke az alábbi:

Vitéz Veress Lajos Törzsszék. Ide tartozik:

1. Sepsiszék, 2. Kézdiszék, 3. Bardoc-Miklovárszék, 4. Brassó-Hétfaluszék.

Vitéz Lakatos Géza Törzsszék. Ide tartozik:

1. Csikszék, 2. Udvarhelyszék, 3. Gyergyószék, 4. Szováta-Sóvidékszék, 5. Marosszék, 6. Régenszék.

**vitéz Lázár Elemér h. főkapitány,
Erdély országos törzskapitánya**

2018. január 13. Apostoli kereszt avatása a doni áttörés 75. évfordulóján

Kászonaltíz határában, a Kézdivásárhelyről Csíkszeredába vezető út mentén, egy II. világháborús bunker közelében január 13-án, szombaton a Történelmi Vitézi Rend kézdiszéki állománya apostoli keresztet állított a doni áttörés emlékére. A keresztet v. Kelemen Dénes, gelencei nyugalmazott tanító, fafaragó népművész készítette, felállítását v. Szima Csaba helytörténész, az Árpád-vonal kászoni szakaszának és a 24. határvadász-század itt zajló harcainak a kiváló ismerője kezdeményezte.

Az eseményen részt vett a Történelmi Vitézi Rend (TVR) közel száz tagja a székelyföldi székekből. A rendezvényt megtisztelték jelenlétükkel a Gidófalvi Szilaj Hagyományörző Egyesület és az erdővidéki lovasok képviselői, valamint több érdeklődő civil Felsőháromszékről, valamint Kászonaltízről.

András Ignác, Kászonaltíz polgármestere beszédében üdvözölte az emlékezőket, és megköszönte a TVR kézdiszéki állományának, hogy Kászonaltíz határában, a II. világháborús harcok színhelyén felállította a keresztet, amely ezentúl a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg szörnyű pusztulására emlékeztet. A rendezvény főszónoka, v. Ambrus Ágnes azt hangsúlyozta, hogy a Don-mentén harcoló magyar kato-

nák nemcsak áldozatot hoztak, hanem példát is mutattak: „Példaképeink ők, nemcsak nekünk, katonai hagyományörzőknek, hanem minden igaz magyarnak. A becsület, hűség, bajtársiasság, hazaszeretet, bátorság, áldozatvállalás példaképei. Példát adnak hagyományörző munkánkhoz, és erőt a hétköznapiakhoz, hogy a magunk helyén és a magunk tehetsége szerint tegyünk székely-magyar közösségünkért és a magyar nemzetért.” Hozzátette: „Az események elhallgatása, a történelemhamisítás helyett ma a köztudatba kell hozni: mi is történt valójában a Don-mentén és általában a harctereken. Ha az iskolai tankönyvekben nem szerepel, akkor nekünk, a katonai hagyományokat őrző szervezeteknek kell tennünk azért, hogy a fiatalok megismerjék elődeik helytállását, hősiességét.” A szónok Illyés Gyula szavait idézve kiemelte, hogy nemcsak a jövőt, a múltat is teremteni kell: „A múltteremtésben kell tevékenykednünk, hogy jövőnk lehessen itt, a Székelyföldön, amelyet őseink több, mint ezer évvel ezelőtt megszereztek, és amelyből vétettünk.” A kézdiszéki kapitány megköszönte v. Szima Csabának, hogy a 24. Székely Határvadász Zászlóalj elesettjei és hősei emlékére állított bellői kettős kereszt után, a doni áttörésre emlékeztető apostoli kereszt felállítását is kezdeményezte. V. Máthé Lóránt-Pál, a TVR Székely Törzsének törzskapitánya részletesen felidézte a 75 évvel ezelőtti eseményeket, az 1943. január 12-én induló ütközetet, amelyben a Don-kanyarban napok alatt szinte teljesen megsemmisült a közel kétszázévezres Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg. Kiemelte a Don-kanyarban zajló harcok tragikus jellegét, a magyar honvédek hősiességét, azt, hogy a mindent elsöprő ellenséges szovjet rohamnak a magyar honvédek hősiiesen ellenálltak, de a túlerővel nem bírtak.

V. Lázár Elemér, a TVR főkapitány-helyettese, Erdély otkp. hangsúlyozta: az áldozatok emlékét nem szabad elfelejtenünk, mert helytállásuk azt üzeni, hogy a küzdelmet a legnehezebb körülmények között is vállalni kell. A főkapitány-helyettes méltatta v. Szima Csaba munkáját, aki végig nyomomonkövette az emlékjel elkészülésének minden szakaszát. A megemlékező beszédek után v. Lázár Elemér, v. Máthé Lóránt Pál és Ft. Bodó Imre főesperes, Kézdiszárzapatak plébánosa leleplezték az emlékjelet, ezt követően Ft. Bodó Imre megáldotta azt. Áldásában az egyházi előljáró hangsúlyozta az áldozat és az emlékőrzés fontosságát, kiemelte, hogy a kereszt ezentúl azt is hirdeti, hogy a Székelyföldön egy olyan közösség él, amely nem feledkezik meg múltjáról, elődeiről. Az áldást követően a jelenlevő vitézi székek és más szervezetek képviselői elhelyezték a kegyelet koszorúit az emlékjelnél. Az ünnepség nemzeti imáink, a magyar és a székely himnusz eléneklésével zárult. A rendezvény ünnepélyességét emelte Jánó Kingának, a Bod Péter Tanítóképző diákjának közreműködése, aki kászoni népdalokat adott elő.

A keresztavatás után a résztvevőket hagyományos székely pityókatokánnal, forralt borral és kaláccsal kínálta a TVR kézdiszéki állománya.
v. Ambrus Ágnes, Kézdiszék szkp., az erdélyi törzs kulturális felelőse

Doni megemlékezés

2018. március 15. Csíkszék megemlékezett a Nyergestetőn

A négy vitéz, balról jobbra: v. Gábor István, v. Illyés László székkapitány, v. Balázs Sándor, v. Orbán Imre. Mind a TVR. Csíkszék Székének tagjai vagyunk. Kevesen voltunk a Nyergesen, mert a többség Szeredában a Gál Sándor téren és a Vártéren ünnepelt

A huszárokkal együtt emléztünk 1848 dicsőséges csatáira. Ők a Csíkszéki Mátyás Huszáregyesület tagjai, Szőcs Elek prancsnokságával, s ők állították a csíksomlyói Fodor Ház udvarán a Székely Hadosztály emlékére készített szoborcsoportot

A Hargita Nemzeti Székely Népi Együttes táncosai toborzó táncot roptak az úton. Vezetőjük, vitéz András Mihály igazgató, Csíkszeredában

ZARÁNDOKLAT A LELKÜNK HEGYÉNÉL – HARGITAI APOSTOLI KETTŐS KERESZT

Három év telt azóta hogy a Székelyek, a Szittyák Szent Hegyén, a Pálos kolostor romjai közvetlen közelében, felállította a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse az Apostoli Kettős Keresztet. Idén ismét megerősítjük jogunkat és fogadalmunkat azon föld mellett és felett, amely több ezer éven át őseinknek a szülőföldet, az Anyaföldet jelképezte és jelképezi nekünk is a jelenkorban!

Az idei megemlékezésen, ami már egyben egy zarándoklat helye is lett - hála legyen a Jóistennek! - jelenlétével megtisztelt v. Lázár Elemér h. főkapitány úr, jelen voltak a v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék udvarhelyszéki és csíkszéki vitézei is, törzskapitányuk vezetésével. Az idei évtől velünk tartott a Ma-

gyarok Nagyasszonya, Világ Győzelmes Királynője Szent Korona Lovagrend is. A hegy lábánál gyűltünk össze mintegy 80 fővel, ahol a Hargita-fürdői Pálos-atyák áldásával Botond atya és Imre testvér vezetésével elindultunk a csúcs felé tartó zarándokúton. Botond atya örömét fejezte ki, hogy az általunk állított Apostoli Kettős Kereszttel hagyományt teremtettünk, zarándokhelyet hoztunk létre.

Ezt a Szent szimbólumot, ezt a Keresztet, nem egy bizonyos történelmi esemény alkalmából állítottuk, nem egy kézzel fogható dátumhoz kötöttük, hanem a Székely-Magyar népünknek ajánlottuk fel, azon férfiak és nők emlékére, akik országunkért, több ezer éven át ontották véréüket, - hazánkért, - megmaradásunkért! Ezen tények tükrében a megemlékezés ma aktuálisabb, mint bármikor, mert sok minden történt az elmúlt egy évben - és sajnos nem sok jóval dicsekedhetünk!

Amikor majd mindenünket elveszik, betiltják, leszedik, átírják és meggyalázzák, (példa volt erre ez a kereszt is), akkor már megint csak az Ősi Tudás, a Fény Útja marad számunkra - vagyis a Hit Ösvénye! Kelet fiaiként mi ennek a Tudásnak a birtokosai vagyunk, ez a mi ajándékunk, örökségünk!

Így hát a HEGYEN ismét megerősítjük fogadalmunkat, megnyitva lelkünk kapuit, helyet adva az éltető Fénynek! Ezért van e Kereszt Kelet felé tájolvá – arra, ahol minden áldott nap felkel az életet, a REMÉNYT adó Nap, az örök fény forrása felé, Ősi hazánk felé. Népünknek, nekünk küldetésünk van e földön: feladatunk és kötelességünk emléket állítani, kőben, fában, nyomot hagyni - hisz Vérrel Szentelt Föld az Anyaföldünk!

Most az az idő jött el, amikor az alapokat a lelkekben kell ismét lerakni!

Isten áldjon meg mindenkit, Isten óvja és védelmezze a drága magyar népet!

v. Máthé Lóránt Pál tkp. Székely Törzsszék

2018. május 22. Csíkdelne. Kopjafa őrzi emlékét!

Csíkdelne: hegyekkel szegélyezett, dombok közé simuló székely kistalu. A délelőtti szentmise után leplezi le a Történelmi Vitézi Rend és áldja meg a falu plébánosa a kopjafát, amely vitéz lófő Kovács György székkapitánynak, a Magyar Tengerészek Egyesülete elnökének, a Horthy Miklós Társa-

ság alelnökének, a Horthy-család hűséges támogatójának állít emléket. Az emlékmű megálmodója vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitány, országos törzskapitány. Művészi kivitelezését vitéz Máthé Lóránt Pál, a Székely Törzsszék törzskapitánya végezte, s a csíkdelnei vitéz Incze Csaba v.hdngy állította fel.

Vitéz lófő Kovács György szkp. csíkdelnei lófő nagyapja a Székely Hadosztály géppuskása volt; ezért az 1944-es hatalomátvétel után menekülnie kellett Csíkból, Erdélyből. Az unoka, Kovács György 1943. február 17-én Magyarországon, Nyírábrányban született. Hosszújáratú tengerészként bejárta a világot, s életének egyik legveszélyesebb időszaka, amikor tengeri hajómentőként szolgált. A hajómentés a világ egyik legveszélyesebb foglalkozása: a hajómentők versenyt futnak az idővel, hogy bajba jutott vízi járműveken és személyzetükön segítsenek, s elejét vegyék esetleges természeti katasztrófáknak. Ahogy Gyuri mesélte: „Amikor minden hajó igyekezett védett kikötőbe jutni, mi akkor indultunk a többméteres hullámokon, szélviharban az SOS-jelet leadó hajók mentésére.” A Történelmi Vitézi Rend bronz, ezüst és arany érdemkeresztekkel ismerte el rendi tevékenységét, s az ezüst nemzetvédelmi kereszt birtokosa is volt. Súlyos betegsége ellenére is Rendünkben, a MATE-ban aktív munkát végzett, tanított a Budapesti Gépészeti Szakképzési Centrum Magyar Hajózási Szakgimnáziuma- és Szakközépiskolában. Nevetve, büszkén mesélte, mennyire szeretik diákjai. Mindvégig küzdött a kór ellen, reménykedtünk, hogy erős szervezete legyőzi a betegséget. 2017. szeptember 2-án érte a halál, 74 éves korában. Hamvait a Duna vize szállítja a tenger habjaiba. Nyugalma legyen csendes, emléke örök.

A megemlékezésen emlékbeszédet tartott vitéz Lázár Elemér, h.főkapitány, vitéz Székely László nő v.hdgy. és a csíkdelnei Kovács-család képviselője, Kovács Katalin. Ismertették v. lófő Kovács György Antal életének főbb fordulópontjait és érdemeit, kiemelték, hogy tevékenységével mindvégig a nemzet ügyét és v. Horthy Miklós Kormányzó úr által

A Magyar Királyi Koronaőrség díszegységének díszőrsége a Szent Korona hivatalos másolatával a kopjafa előtt; parancsnok: vitéz Kerecsen László tkp.

képviselt eszmeiséget szolgálta. Felemelő és szívhez-lélekhez szóló szavakat hallottunk nemzeti Lázár Margit asszonytól, s vitéz Bagaméri Lászlótól.

Vitéz Hunyadi László főkapitány és vitéz Lázár Elemér h-fkp., Erdély otkp. lepeltelte le a kopjafát, melyet Csíkdelne plébánosa, Csintalan László esperes atya szentelt fel. Jelen voltak: a község polgármestere, Ferencz Csaba, önkormányzati előljárók, a helyi közbirtokosság vezetői élükön Nagy István elnökkel, a család képviselői, meghívott vendégek Erdélyből és Magyarországról, s természetesen a falu lakosai. Koszorút helyezett el a TVR főkapitánya és helyettese; a Magyar Tengerészek Egyesülete nevében vitéz Székely László.

A TVR. székenkénti koszorúzásán kívül koszorút helyezett el a Csíkdelnén és környékén élő Kovács rokonság: Bocskorné Kovács Klára és családja, Kovács Katalin, másodunokatestvérek.

Koszorúzott és a megemlékezés során díszőrséget adott – a Történelmi Vitézi Rend több, mint 100 tagjával együtt – a Mátyás Huszárok csapata, Szöcs Elek kapitány vezetésével.

A megemlékezésen szolgált a helyi egyházi kórus Antal Ildikó karnagy vezényletével.

Ez a szeptemberben iskolakezdő kisfiú Bíró Incze Örs, v. Bíró Incze Mária kisfia, v. Incze Csaba Zoltán v. hdgy/Csíkszék/unokája. A megemlékezésen bátran szavalt, s a bajtársi ebéd alatt a Mátyás Huszárokkal, s a Koronaőrökkel „állt kardos(!) díszőrséget”, a Szent Korona hivatalos másolata mellett.

A koszorúzást bajtársi ebéd követte a helyi közbirtokosság anyagi támogatásával, melyet ezúton is megköszönünk.

Ez ünnepi együttlétre meghívást kaptak a megemlékezésen résztvevők, az anyaországi tisztségviselők, a megjelent családtagok, az egyházi képviselők és a falu előljárói.

Büszkeség töltötte el a falu lakosait, hogy a csíkdelnei származású, életével példát mutató nagy magyar személyiség örök emlékműve ékesítheti a hazai tájat!

*dr. v. Ambrus Ágnes Kézdiszék; vitéz Orbán Imre, Csíkszék;
fotó: v. Héjja Béla, v. Tolnai Eta*

Zászlóátadás Sepsiszentgyörgyön

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya 2018. június 3-án, vasárnap a sepsiszentgyörgyi Krisztus Király római katolikus plébániának magyar zászlót ajándékozott!

Ünnepélyes keretek között, 11 órakor vonultak be a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki résztvevői a Krisztus Király római katolikus templomba. A szentmise kezdetekor Ft. Dávid György plébános külön köszöntötte Rendünk tagjait. Prédikációjában a gyerekekről, s az összetartozás napjáról beszélt.

A zászlók megszentelése előtt – megemlétem, hogy a megyei és sepsiszentgyörgyi önkormányzat is ajándékozott zászlókat a templomnak - Kajcsa Zsanett: Pósa Lajos - Magyar vagyok c. vesét szavalta el! A szentmise végén, a közösségi nap keretén belül közös ebéden vettünk részt.

A szentmise után Ft. Dávid György plébános a TVR sepsiszéki tagjaival. (Fotó: Horváth Szilveszter)

Nemzetes Pál Márton VRNT a magyar zászlóval. (Fotó: Horváth Szilveszter)

2018. július 4-8. Balatonyöröki XII. Nemzeti Hét

A balatonyöröki XII. Nemzeti Héten rangos előadók között szerepelt a Történelmi Vitézi Rend két tagja is: az erdélyi dr. v. Ambrus Ágnes egyetemi oktató, valamint az anyaországi v. Joó Katalin, tanító, gyógyító. A Balatonyöröki Honismereti Kör Egyesület rendezvényeinek célja történelmünk fontos mozzanatainak felelevenítése mellett napjaink nemzeti sorskérdéseire és a magyarságra váró kihívásokra adható válaszok közös megtalálása.

Az idei rendezvény-sorozat mottóját Mátyás királytól választották a szervezők: „Az Isteni szolgálatra bármilyen idő alkalmas. Amit a haza érdekében tesz az ember, nem egyéb, mint Isten szolgálata.”

Minden nap délután színvonalas előadásokra került sor, az esti

órákban pedig hagyományörző műsorok szórakoztatták a közönséget. Csütörtökön, a határontúliak napján előadást tartott a Történelmi Vitézi Rend erdélyi törzsének kommunikációs és kulturális előadója, Kézdiszék székkapitánya, dr. v. Ambrus Ágnes is, aki a székely közösség autonómiájának kérdéséről értekezett. **Az előadó többek között a székely identitásépítés szükségességét és lehetőségeit részletezte, különös tekintettel a 2007 óta Romániában törvényesen bejegyzett Történelmi Vitézi Lovagrend-Erdély szervezetének tevékenységére. „Ahhoz, hogy a székely közösség megmaradjon több mint ezeregyszáz éves lakóhelyén, történelmi múltját, kultúráját ismernie kell és fontos arra emlékeznie. A Történelmi Vitézi Lovagrend-Erdély Egyesület az eddig elfelejtésre kárhozottat világháborús hadi események, helyszínek, hadisírok felkutatását, katonatisztek, hőskövé lett egyszerű katonák, honvédek cselekedeteinek az élő emlékezetbe hozását, a két világháborúhoz kapcsolódó nemzeti örökségterek kialakítását tűzte ki célul, és jelentős eredményeket ért el ezen a téren egész Erdély és Székelyföld területén.”** – hangsúlyozta az előadó, és ismertette az érdeklődőkkel a TVR által Erdély, Székelyföld és Csonka-Magyarország területén rendszeresen szervezett emlékezet-erősítő eseményeket. Kiemelte, hogy a TVR kopjafa-állításokkal, emléktábla-avatásokkal, rendezvények szervezésével hozza a köztudatba azokat az eseményeket, amelyekről a kommunizmus éveiben beszélni nem lehetett, és amelyeket a történettudomány máig sem dolgozott fel teljes egészében és megnyugtatóan. Dr. v. Ambrus Ágnes előadását azzal a következtetéssel és hitvallással zárta, hogy nem lehet csak tétlenül várni, hogy megvalósuljon a székely nép önrendelkezése és Székelyföld autonómiája. **„Ahhoz, hogy a székely közösség ne a bomlás állapotába kerüljön, folyamatos öntudaterősítő tevékenységre van szükség, hiszen a kommunista diktatúra sok, saját múltjára és hagyományaira vonatkozó ismeretet kitörölt a tudatból, és azokban az években nem is történhetett meg az építkezés.”** – mondta az előadó. A TVR pedig tudatosan és jól szervezeten, ennek jegyében fejti ki tevékenységét – zárta mondanivalóját

dr. v. Ambrus Ágnes

Háromszék Széke (Kovácsna megye)

Vitézek emlékeztek - Főhajtás Dálnoki Miklós Béla emléke előtt. 2018. július 22.

Dálnokon a Történelmi Vitézi Rend vitéz primor Dálnoki Verness Lajos vezérezredes nevét viselő Székely Törzsének tagjai Dálnoki Miklós Béla vezérezredesre emlékeztek.

A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Törzsszéke által, a művelődési központ homlokzatán Dálnoki Miklós Béla (1890–1948) tiszteletére 2010-ben elhelyezett emléktábla előtt Bartók Ede

Ottó, Dálnok polgármestere megjegyezte, bár idén a falunap anyagiak hiánya miatt elmarad, örül, amiért a Történelmi Vitézi Rend jóvoltából ismét együtt emlékezhetnek a vezérezredesre, majd abbéli reményének adott hangot, hogy jövőtől ismét a falunap részeként koszorúzhatják meg annak emlékművét. Vitéz Bartha Imre törzskapitány hangsúlyozta: „*A mai megemlékezés azért is fontos, mert a százéves kisebbségi létünket mostanában is sötét felhők borítják a sovén, ultranacionalista politikum és a Román Hírszerző Szolgálat jóvoltából, akik nyílt támadást hajtanak végre az erdélyi magyar közösség és a még többen élő székelység ellen.*” A folytatásban v. Kajcsa Tibor saját versét szavalta el, majd v. Nagy Zoltán Dálnoki Miklós Béla életét méltatta.

Székely Hírmondó, Daczó Hodor Barna, 2018. VII.24.

2018. július 27. Csíkszereda, Márton Áron Főgimnázium

vitéz vitéz primor felsőtörjai KOZMA ISTVÁN altábornagy – és emléktáblája a csíkszeredai Márton Áron Főgimnázium kápolnájában. A kép Simon Ferenc rajzoló-festő alkotása.

Kozma István tehetséges tábormok volt, aki már az első világháborúban jelentős katonai érdemeket szerzett. Főhadnagyként, katonai érdemei alapján vették fel a Vitézi Rendbe. A hadiakadémián 1926-ban lett vezérkari tiszt. Legmagasabb vezérkari tiszti beosztásában a honvédelmi miniszter szárnysegédjeként működött. 1940-ben az Erdélybe bevonuló VII. Hadtest vezérkari főnöke lett. Trianon után ekkor léphetett először szűkebb pátriája, Erdély földjére. Kozma ugyanis csíkszeredai születésű, de édesanyját egészen Erdély visszacsatolásáig nem látogathatta: katonatisztként nem utazhatott Romániába. A nyilas hatalomátvételt követően Kozma István altábornagyként leváltását és varakozási állományba helyezését kérte. Németországba távozott, ott esett hadifogságba. A nyugati hadifogságból 1945 végén jött vissza, s már december 29-én szolgálattételre jelentkezett a Honvédelmi Minisztériumban. A személyével kapcsolatos döntést azonban nem várta meg: vízvezeték-szerelő segédmunkásként helyezkedett el. 1946-ban személyi tartalékba vették a honvédségnél, de „bélistázták”. 1947 áprilisában ügyét felülvizsgálták, és tudására, gyakorlati tapasztalatára való tekintettel visszavették a honvédségbe. A 2. honvédkerület parancsnoka lett Pécsen, altábornagyi rendfokozattal. 1948 szeptemberében – a magyar honvédség megalakulásának századik évfordulóján – a hadsereg fejlesztésében szerzett érdemeinek elismeréséül a Magyar Köztársasági Érdemrend tiszti keresztjével tüntették ki. 1949 áprilisában ismét magas kintüntetést kapott. 1949. június 1-jén kinevezték a Hadiakadémia parancsnokává. Innen négy hónap múlva – minden indoklás nélkül – visszahívták, nyugdíjba küldték. 1950. február

19-én éjjel az ÁVH letartóztatta. A katonai bíróság „folytatólagosan elkövetett háborús bűntettért” halálra ítélte. Rajta kívül a háború után a több mint négyszáz magyar tábormok és törzstiszt közül további tizenkettőt halálra ítélték Magyarországon. Kozmát 1990-ben rehabilitálták, majd 1991. március 15-én posztumusz vezérezredessé léptették elő. Jelképes sírját a Honvédelmi Minisztérium ekkor állíttatta föl, de ma sem tudjuk, hol hantolták el az 1951. október 2-án, 67 évvel ezelőtt kivégzett Kozma István posztumusz vezérezredest. Csak annyit sikerült eddig kideríteni, hogy valahol a 298-as parcellában nyugszik.

(Dr. Szakály Sándor: „100 éve született vitéz primor felsőtörjai Kozma István altábornagy”. Magyar Honvéd 1996 Szeptember, 100. o.)

Az emléktábla megkoszorúzása: v. Orbán Imre, v. Kovács György, v. Balázs Sándor, v. Gábor István, v. Kontra Jenő, v. Lázár Elemér hfkp. nemzetes urak részvételével.

Vitéz Kontra Jenő anyaországi rendtársunkat szoros családi kötelék is fűzi az altábornagyhoz. Nemzetes úrnak a menyé az unokája vitéz Kozma Istvánnak. Megtiszteltetés volt Csík vitézeinek, a professzor úr jelenléte és beszéde, amelyben ismertette a család nevében a tragikus sorsú magas rangú magyar tiszt hőstetteit a háborúban, és ártatlan kivégzését a Rákosi korszakban.

2010-ben vitéz Lázár Elemér hfkp, otkp. közbenjárásával emléktáblát helyezett el a Történelmi Vitézi Rend a főgimnázium folyosóján, amely egy átrendezés után az iskola kápolnájába került. Boldogan mondhatjuk, az Úr segített! Méltó helyre került az emléktábla, csendes környezetben, megszentelt kápolna teremben, ahol biztonságos kezekben, a három óriási méretű vitrail (festett üvegablak) vigyázza emlékét, középen a Magyarok Nagyasszonya, kétoldalt Szent István és Szent Imre ábrázolásával.

v. Orbán Imre

2018. augusztus 20. Szent István napi megemlékezés Csíkszeredában

Kisvárosunk millenniumi templomában 2018. augusztus 20-án, szentmise bemutatásával emlékezett meg dr. vitéz Darvas Kozma József esperes-plébános, államalapító Szent István királyunkról, cselekedeteiről és tiszteletéről.

1038-ban már idős és beteg első királyunk az utód nélkül maradt királyság utolsó reményeként Őfelségét, a Szent Koronát – azaz Magyarországot – igaz hittel felajánlotta Szűz Máriának, aki azóta, több, mint ezer éve patrónusa lett a Kárpát-hazának és az

összmagyarságnak. Az áldás után a hívek és a Történelmi Vitézi Rend tagjai a Szent Korona másolatával átvonult a közeli plébániára, ahol ünnepi beszéd és szavalat következett. Verset mondott vitéz Szilágyi Árpád, 1956-os bebörtönzött: Sajó Sándor „Magyarnak lenni” című verse hangzott el. A megemlékezés koszorúinak az elhelyezése után, a gyülekezet elénekelt a magyar és székely himnuszt.

vitéz Orbán Imre, Csíkszék

A haza mindenek felett!

Emlékezés és emlékeztetés. Augusztus 13-14.

A Katrosa–Kászon térségében harcoló 24. határvadász-zászlóalj, a 67. határvadászcsoporthatárvadász-parancsnokság közvetlen alárendeltségébe tartozó 24/2. erőd század katonái, s kiemelten v. Mező Ferenc zászlós hűsége és helyállása elevénné válik a gyalogtúra alatt. Vitéz Mező Ferenc tartalékos zászlós, a Magyar Tiszti Arany Vitézi Érem későbbi kitüntetettje itt halt hősi halált 1944. szeptember 3-án, 40 fős egységének minden katonájával. Az Árpád-vonalhoz tartozó erődrendszer Katrosa-völgyi szakaszát 1940-ben építették, a futó- és lövészárkok, betonbunkerek maradványai és a géppuskaállások nyomai ma is jól láthatóak, érzékeltetik az itt lefolyt harcokat, s hogy a katonák reménytelen helyzetben, a sokszoros túlerővel szemben is, tudatosan vállalták a reménytelen küzdelmet is, hogy egységeik ez alatt felzárkózhassanak, s ellentámadásba lendülhessenek.

v.Kádár Edit felvétele

Több, mint száz résztvevője volt a Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki állománya által hétfőn szervezett gyalogtúrának,

amellyel a 24. székely határvadász zászlóalj katonái és vitéz Mező Ferenc tartalékos zászlós emléke előtt tisztelegtek.

Vitéz Szima Csaba kézdívsárhelyi helytörténész, túravezető szólt a Magyarország és Erdély különböző szegleteiből érkezettekhez: a kézdívsárhelyi székelyű 24. székely határvadász zászlóalj állománya a környéken lezajlott súlyos csaták során tanúsított hősiességével örökre ráírta nevét a magyar hadtörténet fényes lapjaira. Az emlék-gyalogtúra célja a Nyírponk nevezetű magaslatra való feljutás: 1944. szeptember 3-án Mező Ferenc vezetésével egy negyvenfős géppuskás szakasz vette fel a harcot az az Úz völgye felől, Acsík irányába kitörni akaró szovjet hadsereg egységeivel, órákon keresztül meghúsván ebbéli szándékukat. A többszörös túlerőben lévő ellenség ismételt gyalogsági és lovassági támadásai nyomán azonban nem csak a székely bakák fogytak véstesen, hanem a rendelkezésükre álló lőszer is. A kőröstarcsai születésű (1919) parancsnok így végül magára maradt, és több sebből is vérezve folytatta a harcot, amíg egy golyó végleg le nem terítette. Áldozata, áldozatuknak köszönhetően azonban a völgy védelmét biztosító magyar alakulatoknak alkalmuk volt felzárkózni, és megakadályozni a szovjet előrenyomulást. Az elhangzottak után kegyeletük jeleként a jelenlévők egy nemzetiszínű szalagot kötöttek a hegytetőn őrködő tölgyfa koronájára, majd szomorúsággal átítatott büszkeséggel és lélekben megerősödve vágtak neki a Katrosa-patak völgyén vezető visszaútnak. /Székely Hírmondó, Bedő Zoltán írásából

Augusztus 14-én emlékeztünk vitéz Mező Ferencre és Laczkó Lászlóra

Iochom István felvétele

Díszőrséget álltak a soproni és kézdíszéki rendtagjaink

Az előző napi gyalogtúra résztvevői, a Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki, sepsiszéki, brassó-hétfalusi, bardoc-miklósvári, udvarhelyszéki és csíkszéki állományainak tagjai, valamint több helybeli lakos a régi kézdívsárhelyi református temetőben a Laczkó-kriptán elhelyezett emléktáblánál emlékezett együtt v. Mező Ferencre. Az ünnepségen Lázár Elemér főkapitány-helyettes, a Történelmi Vitézi Rend erdélyi törzsének törzskapitánya is jelen volt. A Történelmi Vitézi Rend kézdíszéki állománya nevében Ambrus Ágnes ny. egyetemi tanár, Kézdíszék székkapitánya köszöntötte a megje-

lentekeket, majd János Kinga, a Bod Péter Tanítóképző volt tanulója katonadalokat adott elő. Ezt követően Bartha Imre, a Dálnoki Veres Lajos Törzs törzskapitánya a Történelmi Vitézi Rend megalakítását és annak történetét ismertette dióhéjban, a szakadásokra is kitérve. V. Ambrus Ágnes párhuzamot vont v. Laczkó László és v. Mező Ferenc életútja és hősi halála között, majd felkérte Laczkó Áront, Laczkó László fiát, hogy ossza meg gondolatait, személyes hangvételű visszaemlékezéseit a jelenlevőkkel.

Vitéz Mező Ferenc (Kőröstarcsa, 1919. november 1.–Kászonjakabfalva, 1944. szeptember 3.) tartalékos zászlós, a 24-es határ vadász zászlóalj katonája, a magyar tiszt arany vitézségi érem kitüntetettje emlékére a Történelmi Vitézi Rend emléktáblát avatott 2014. október 11-én a református temetőben. 1944. szeptemberében az 1051 méteres Nyírponk és a Katroza közötti térségben a 24-es határ vadász zászlóalj géppuskás százada a túlerőben levő szovjet lovasság és lövészgyalogság támadásait több ízben sikerrel hártotta el, hősiességgel védte és fedezte a magyar csapatok visszavonulását, rengeteg ellenséges katonát megsemmisítve.

Miután a tüzgépek harc képtelenné váltak, kezelői egymás után elesettek vagy megsebesültek, és lőszerük is fogyóban volt, Mező Ferenc tartalékos zászlós, a géppuskás szakasz parancsnoka, maga is több sebből vérezve, odafeküdt a még egyetlen működő géppuska mögé, sebesült kezét rákötötte a géppuska ravaszára, és utolsó golyóig és leheletéig sikeresen verte vissza az újra meg újra rohamozó szovjet támadást, végül pisztollyal és kézigránáttal vívott közelharcban esett el, de esküjéhez híven bajtársait nem hagyta el. Halála után az oroszok még bedobtak egy gránátot a gépfegyverállásba. Holtteste az ellenség kezére került, akik bosszúból nem hagyták eltemetni, kitették közszemlére a templom elé. Kászonjakabfalváról tiszt legénye éjszaka a szovjet harcelőrsők között átkúszva kilopta és szekéren Kézdivásárhelyre szállította, ahol titokban eltemették a Laczkó család kriptájába. Az oroszok már akkor a város határában voltak. Csak ideiglenesen akarták a Laczkó-kriptába temetni, hogy az oroszok elvonulása után a Bene-sírba helyezték át végleges nyughelyére, de akkor még az orosz betörés miatt nem lehetett katonának sírt ásni. Az oroszok elmentek, de a kommunisták hatalomra kerülése után olyan hangulat uralkodott a városban, hogy nem mertek a sírhoz nyúlni.

Laczkó Áron arra is részletesen kitért, hogy Mező Ferenc miként került kapcsolatba családjával: tiszt legénye ismerte Bene Arankát, Mező Ferenc menyasszonyát, aki a Laczkó családdal rokon kapcsolatban állt. A gyászoló Bene család kitelepedett Magyarországra, majd onnan 1956-ban kivándoroltak Ausztráliába. Attól kezdve a Laczkó család saját halottjának tekintette Mező Ferencet, gyertyát gyújtott az elesett katona lelki üdvéért és virágot vitt a kriptába. „Családunk híven őrizte Mező Ferenc emlékét, mert nemcsak ugyanabban a 24-es határ vadász zászlóaljban szolgáltak és katonabajtársak voltak, hanem azért is, mert ő Laczkó Lászlónak a barátja is volt. Mező Ferencnek tudomásunk szerint élő hozzátartozói nincsenek, így hát a Laczkó család rokonának fogadta.” – mondotta Laczkó Áron. Pregitzer Fruzsina Jászai Mari-díjas színművész, a Magyar Kultúra Lovagja Futó Dezső főhadnagy az 1930-as években írt Emlékezzünk! című költeményét olvasta fel, Bata Hajnalka népdalénekes pedig az alkalomhoz illő népdalt adott elő.

Lukács Bence Ákos, Magyarország Csikszeredai Főkonzulátusának vezető konzulja méltatta Mező Ferenc hősiességét.

„Mező Ferenc azért tudott úrrá lenni félelmeim, testi fájdalmain, mert csak a szolgálat, a feladat iránti hűség vezérelte. Azért tudta életét feláldozni, mert számára a közösség, a haza szolgálata véresen komoly dolog volt, mint ahogy az volt az akkori nemzedékek tagjai számára is. Család, nemzet, haza: akkoriban a legtöbb ember úgy nőtt fel, hogy ezek az értékek megkérdőjelezhetetlenek voltak számára.” A megemlékező közösséget és az emléktáblát megáldotta Bodó Imre ny. főesperes, Kézdivásárhely plébánosa és Beder Imre kézdívásárhelyi református lelkipásztor.

A koszorúzás után a jelenlevők közösen énekelték el a magyar és a székely himnuszt.

Az emléktúra résztvevői Ojtoztelepre és Sósmezőre, az Ojtozi szorosba utaztak, ahol a 24-es határ vadász zászlóalj harcait vívta 1944 őszén Pozsonyi Attila alezredes vezetésével. 1944. augusztus 28-án az első szovjet támadás a zászlóalj 4-es számú tisztiorosztárára érte Sósmezőnél, ahol Cseh György főhadnagy és katonái – mintegy 70 fő – egyetlen személy kivételével hősi halált haltak. Ezen a napon a m. kir. soproni 18-as honvéd gyalogezred 1917-ben vívott harcairól is megemlékeztek.

Bajtársi ebédet maradtak együtt az emlékezők augusztus 14-én az ünnepség után a kézdívásárhelyi Bujdosó Étteremben. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki támogatóknak: v. Kopacz László úrnak, a Bujdosó Étterem tulajdonosának.

Úz-völgyi zarándoklat – augusztus 26.

Évről évre egyre híresebbé válik az Úz-völgyi zarándoklat, az I. és II. világháborús véres harcok helyszíne mára már ezreket vonz szerte a Kárpát-medencéből – nemcsak emlékezni, hanem eleinkről példát venni, a holnaphoz hitet nyerni. Hiszen az úzi emlékünnepről ez az üzenete: erőt adni a múltból táplálkozó jövőépítéshez. Egyre több a fiatal, olyanok, akik a 90-es években,

A TVR tagjai az Úz völgyében

(Fotó: v. Péterfi István v.hdg)

az emlékműavatást követő, eleinte még szerény ünnepekkor jöttek el az Úz völgyébe, most meg gyerekeikkel térnek vissza minden évben. A Történelmi Vitézi Rend tagjai is minden évben nagy számmal gyűlnek össze az Úz-völgyében. Csíkszék, Bardoc-Miklósvárszék, Sepsiszek, Kézdiszek és Brassó-Hétfalu szék vettek részt az idén.

Zászlófelvonás: v. Nagy Zoltán Sepsiszek, v. Szima Csaba Kézdiszek - Rendünk tagjai és Préda Barna Fotó: v. Péterfi István v.hdgy.

niát a Csíkszentmártonban szolgáló Kovács Zsolt plébános tartotta, beszédében aktuális témákat is érintett: „A történelmet nem felidézni kell, nekünk kell folytatni azt!... Nem az a magyar, akinek a nagyapja az volt, hanem akinek a gyereke is az lesz!” Református istentiszteletet szintén visszajáróként Bucsi Zsolt Tamás, a sepsiszentgyörgyi Vártemplom lelkipásztora tartott.

Világi szónoklatot ezúttal Gergely András csíkszentmártoni polgármester mondott. Röviden felidézte a hely történetét, kiemelve, hogy az I. és a II. világháborúban hősi halált halt eleink áldozata mégsem volt hiábavaló, mert él nemzetünk e tájon, mert az 1994-es emlékműavatás óta egyre nagyobbá és ismertebbé vált Úz-völgyi zarándoklaton egyre többen mondják ki, itt továbbra is élni akarunk – és ez az a megtartó erő, amely a jövőtervezéshez elengedhetetlenül szükséges!- mondotta. Ugyancsak állandó része az ünnepségnek a kulturális műsor. Idén a Hévízgyörki Asszonykórus, illetve a kovásznai Református Férfidalárda adott elő katonadalokat. **A kötömbös-kopjafás emlékműnél az első koszorú elhelyezésének joga a veteránokat illeti meg: idén a még élők közül az ünnepségen egyedüli résztvevőként a sepsiszentgyörgyi Bartha Mihály hajtott főt bajtársai emléke előtt.** A rendezvény a székely himnusz elénekelésével zárult.

Háromszék Napilap nyomán, v. Molnár Zsolt v.hdgy.

Kegyeletadás.

A székely hősökre, s Kormányzó úrra emlékeztünk

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzse 2018. augusztus 31– szeptember 03. között kegyeleti autóbuzos zarándoklatot szervezett Magyarországra. A zarándokút kezdeményezője és vezetője v. Lázár Elemér főkapitány-helyettes, Erdély országos törzskapitánya volt. Részt vettek: Udvar-

hely-, Sepsi-, Csík-, Kézdi-, Bardoc-Miklósvár, Maros- és Brassó székek vitézei és családtagjaik. Az anyaországban még csatlakozott 5 erdélyi rendtárs. Székelyföld két törzskapitánya: v. Máthé Lóránt Pál és nemzetes Bartha Imre kíséretével először augusztus 31-én a bánffyhungyadi református templomot tekintettük meg.

Jakab Mihály Gyula lelkész mutatja be a szokatlan arányú, minden nézetből jellegzetes képet mutató református templomot, mely a város egykori vásárterén áll

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsének zarándokúton részt vevő tagjai a református templom előtt

„...haló honvéd sóhajt: fiam...feleségem...” Szeptember 1-jén 11 órától Prügyön ünnepi megemlékezést tartottunk a kézdivásárhelyi dr.v. Laczkó László t. zászlósról, aki hősi halált halt a prügyi református templom tornyában, ahol megfigyelőként értesítette bajtársait a közelgő veszélyről. A megemlékezés istentisztelettel kezdődött, Nagy Károly református lelkipásztor ígét hirdetett, Csehely Richárd polgármester közönte Rendünk tagjait, majd az Erdély Törzs által, az előző években felszentelt, a templom falán elhelyezett emléktábla megkoszorúzására került sor. Az ünnepségen részt vettek az anyaországból v. Juhász Béla tkp., Ojtozi Attila v.hdgy, v. Bálint Béla Zoltán v.hdgy., Rendünk Borsod-Abaúj-Zemplén megyei tisztségviselői. Beszédet tartott v. Lázár Elemér főkap.-h. Erdély otkp, dr.v. Huszti Orbán Sarolta Maroszek székkapitánya. Vitéz Laczkó Áron ismetette édesapja, dr.v. Laczkó László életútját. Mike Bernadett, a hősi halált halt magyar katona dédunokája elszavalta dédnagyapja emlékére Gyónyi Géza: „Csak egy éjszakára” c. versét, mely a világirodalom egyik legmegrázóbb háborúellenes verse. Az ünnepség koszorúzással és nemzeti imáinkkal ért véget, majd állófogadásban részesítettek a helyiek. V. Juhász Béla tkp. úr személyes ajándékát adta át minden egyes kirándulóknak, melyet ezúton is megköszönünk.

Prügyi ref. templom: v. Lázár Elemér h.fkp, Erdély otkp, v. Juhász Béla tkp., v. Ojtozi Attila v.hdgy, Bartha Imre VRNT tkp. és Máthé Lóránt Pál tkp.

Mike Bernadett szavalata dédapja emléke előtt. Fotók: v. Molnár Zsolt v. hdgy.

Prügyről Hajdúnánásra tartott az utunk. Dr. Juhász Endre alpolgármester úr fogadta a Rend tagjait. Együtt emlékeztünk meg a 3000, Csík vármegyéből, 1916 évben, a román betörés elől menekülő székelyekről és nánási befogadóikról. Hálaképpen a TVR Székely Törzse által, 2016-ban állított márvány emléktáblánál virágkoszorút helyeztünk el.

Zarándoklatunk következő állomása Hajdúnánás volt

Szeptember 2-án részt vettünk Kenderesen a Horthy Miklós Emlékére Alapítvány és a helyi önkormányzat által szervezett Horthy Emléknapon.

Először a Horthy-kastélyparkot néztük meg, ahol Régenszék képviselői helyezték el az emlékezés koszorúját vitéz nagybányai Horthy István (1902–1942) kormányzó-helyettes, repülő főhadnagy mellszobránál, aki 1942. augusztus 20-án halt hősi halált. A Horthy-családnak ez évben többszörös évfordulójára emlékeztünk: vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr születésének 150., a család kenderesi temetésének 25., illetve özv. Horthy Isvanné, szül. gróf Edelsheim Gyulai Ilona születésének 100., halálának 5.

évfordulója. Az ökumenikus istentiszteletet követően a Horthy család mauzóleumánál az unoka, Horthy István emlékezett a 25 évvel ezelőtti újratemetésre. Kenderesen csatlakoztak zarándokutunkhoz magyarországi rendtársaink, vitéz Hunyadi László főkapitány úr vezetésével.

Kenderes, ref. templom, istentisztelet előtt, v. Hunyadi László főkapitány

A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsének delegációja a Horthy család mauzóleumánál (Fotók: Daróczy Erzsébet)

Pádár Lászlóné polgármester Horthy kormányzó szavaival köszöntötte a megemlékezőket, majd arról szólt, hogy az önkormányzat az újratemetés óta minden évben méltósággal emlékezik. Az újratemetés kitörölhetetlen emlék mindannyiunk számára. Minden, Horthy Miklós kormányzó úrhoz kapcsolható épület és létesítmény egyfajta szimbólum. Büszkék és hálásak vagyunk az általa teremtett értékekre, vállaljuk történelmünket és méltóképpen ápoljuk az emléket kötelességből és az iránta érzett tiszteletből, de ugyanígy él bennünk Ilona asszony emléke is. Emlékezzünk a jövőben is méltósággal és kegyelettel Kormányzóra és családjára! – zárta szavait a városvezető.

Kovács Sándor országgyűlési képviselő szerint jó lenne megválasztani azt a történelmi kort, azt a földrajzi helyet, ahol megszületünk és élünk, és egyszer majd meghalunk. Mivel ez lehetetlen, ott, és abban a korban kell helytállanunk, ahova és amikor az Isten teremtett bennünket.

A Rend Vitézi Székének képviselete a koszorúk elhelyezése előtt

A tengerész parcellában felavattuk vitéz lófő Kovács György Antal fedéltmester, székkapitány emlékére és tiszteletére állított kopjafát, melyet a Horthy Miklós Társaság, a Történelmi Vitézi Rend és a Magyar Tengerészek Egyesülete (MATE) emelt, alkotója vitéz Máthé Lóránt-Pál tkp. Az emlékmű létrejöttében kiemelkedő szerepe volt vitéz Székely László v.hdgy. szervezési munkájának. Köszönet mindenkinek, aki segítséget nyújtott Gyuri kopjafájának létrejöttében.

Delegációnk vitéz lófő Kovács György Antal fedéltmester, vitézi székkapitány kopjafájánál

Kenderes után Szolnokon folytatódott történelmi zárándokunk: v. Lázár Tibor őrnagy, dr.v.Kontra Jenő professzor úr, több anyaországi rendtársunk és Szolnok város alpolgármestere, Szabó István úr fogadtak bennünket. A felújított egykori tiszti étkezdében, a bajtársi ebéd elfogyasztásakor volt alkalmunk kötetlen beszélgetésre is.

v. Lázár Elemér h.főkapitány

Szabó István alpolgármester úr a megemlékezésen, Sepsiszék zászlaja és díszőrsége, s a nemzetvédő pajzs mellett, melyet v. Kirs Attila (Pest TSK.) tart.

A Székely Törzs székeinek koszorúját helyezik el v. Máthé Lóránt-Pál és Bartha Imre VRNT. törzskapitányok. Fotók: Budai István Antal VRNT.

Vitéz primor szotyori Nagy Gyula és vitéz primor szotyori Nagy Áron emlékezete, Szolnok

2013. augusztus 31-én avatta fel az Erdélyi Történelmi Vitéz Lovagrend vitéz primor szotyori Nagy Gyula (1887-1945) altábornagy és vitéz primor szotyori Nagy Áron (1887-1962) vezérőrnagy emléktábláját a szolnoki Belvárosi Nagytemplom előtt. Az ikertestvérek a Magyar Királyi Honvédség kötelékében szolgáltak, közülük Nagy Áron Szolnokon hunyt el és a város temetőjében helyezték örök nyugalomra. Kettejük szorosán összefonódó katonai pályája indokolta, hogy az emléktáblán együtt emlékezzen rájuk az utókor. Erdélyi rendtársaink minden évben megemlékeznek a Székelyföld e két neves szülöttéről. A történelmi visszaemlékezést, a két hős magyar katonatiszt érdemeinek méltatását v. Kontra Jenő professzor úr tartotta.

Utolsó magyarországi „szolgálati” napunk délutánján Berettyóújfaluban, a szálláshelyünkre érve kapcsolódhattunk, rövid pihenőt tartottunk a helyi strandon, melynek gyógyvize messzeföldön híres. Az ünnepi vacsora közben v. Lázár Elemér h.fkp.átadta v. Lovass Sajtos Szilárd református tábori lelkésznek, honvéd századosnak, a TVR.székkapitányának a Piis Meritis II fokozatú kitüntetését, elismerve több, mint 10 éves kimagaslóan jelentős szolgálatát. Székkapitány úrnak megköszönjük minden eddigi munkáját, s kívánjuk, legyen alkalmunk több jelentős eseményen való közös részvételünkre, további szép és jelentős feladatokat kívánunk Százados úrnak!

Vendégfogadónknak, Csorba Ilona asszonynak is megköszöntük szíves vendéglátását.

A hazafele vezető úton Torockón tartottunk pihenőt, megcsodálva azt a helységet, amelyet Erdély legszebb falujának tartanak. A települést 1999-ben Europa Nostra-díjjal jutalmazták kulturális öröksége megőrzéséért. Erdély legnyugatibb „székely

végvára” nemhiába érdemelte ki ezt a kitüntetést, hiszen felújított és fehérre meszelt 19. századi, 20. század eleji házai, néprajzi múzeuma, erődített unitárius temploma, na meg a fölé magasló Székely-kő – amely mögül kétszer kell fel a Nap – méltóvá tesz erre. A szívvel-lelkel gyönyörködtető természeti- és építészeti környezet valóban feltöltődést jelentett fizikailag is a lelkiekben gazdag élményekkel hazatérő székely vitézek számára.

v. Molnár Zsolt v.hdgy.,
Sepsiszentgyörgy, Nemes Gyula VRNT., Régenszék

KOLOZSVÁR

Szeptember 14-én nyílt meg Kolozsváron, Magyarország Főkonzultusának rendezvénytermében vitéz Tokay Rozália v.hdgy., fafaragó művész életmű kiállítása. A művésznőt, aki – nem is melleleg (!) – az általa alapított Szent Kamill Otthon és Árpád-házi Szent Erzsébet Otthon vezetője, gazdag művészi műsorral köszöntötték. Sokan megjelentek, erdélyiek, anyaországiak és külföldiek egyaránt.

Szívből gratulálunk Nemzetes Asszonynak, s kívánunk további művészi sikereket, az otthonok fenntartásához erőt, támogatókat, Isten áldását.

v. Soltész Gyula főszéktartó

(Fotó: Agopcsa Andrea)

Szárabajta 74 éve nem felejt! – 2018. szeptember 26.

Ott, annak a templomnak falai közt, ott, abban az iskolában és azon a téren emlékezett az utókor, ahol valaha azok imádkoztak, azok tanultak és azok éltek, akiket 74 esztendeje a Gavrilă Olteanu vezette vérszomjas Maniugárdisták kivégeztek. A szárazajtai tragikus események óta sok idő telt el, de a sebek még nem gyógyultak be: fáj a hátramaradott családtagoknak, sajog azoknak, akik megélték azt az időt, s látták, mire képesek egyes emberek, mely néhány nemzedéknyi távolságból a mai közösséget is megrendíti. A vértanúk előtt hajtottunk fejet 2018. szeptember 26-án.

A Történelmi Vitézi Rendnek, a Dálnoki Veress Lajos Törzsszékéből Bardoc-Miklósvárszék, Sepsiszék és Kézdiszék tagjai vettek részt a megemlékezésen. Kelemen-Karikás Árpád református lelképásztor a Prédikátor könyvéből vett ígére épített beszédében úgy fogalmazott: „Lássuk be, a jó Isten

mindennek rendel időt. Több évtized elnyomás után, 1940-ben újra magyar világot rendelt, s Székelyföld ismét székely lett, majd négy esztendővel később nemcsak elvesztettük azt, de szeptemberben, amikor gyilkos indulatokkal teli emberek szállták meg a falut, még szörnyűbb időket volt kénytelen megélni Szárabajta. Mégsem fordultunk el Istentől, tudtuk: megtart, s ad nekünk még szép jövődőt. És adott akkor, amikor a 40-es évek végén a kis faluban öt esztendő alatt százharmincnál több gyermek jött világra, s azóta is folytonosan gondoskodik rólunk, megtartott magyarságunkban, így ma itt lehetünk, és emlékezhettek vértanúságot szenvedett nemzettársainkra.” – mondotta, majd a Fennvalót arra kérte, segítse a veszteséget szenvedőket, szívükben még mindig fájdalmat hordozókat, és adjon békességet, bizodalmat, megtartó hitet Szárabajta népének.

Az emlékezők a nagybaconi rézfűvósok vezetésével a szárazajtai tizenhárom mártír iskola előtt felállított emlékművéhez vonultak, ahol az IKE-sek verset és éneket adtak elő, Kelemen-Karikás Ilona pedig Wass Albert Patkányok honfoglalása című művét olvasta fel.

Beszédet mondtak vitéz Benkő Emőke, a Magyarok Világszövetsége (MVSZ) Erdélyi Országos Tanácsának alelnöke, s nemzeti Szabó Miklós VRNT, a Történelmi Vitézi Rend Bardoc-Miklósvárszék v.hadnagya, aki a szárazajtai történesek mellett az internálótáborokba hurcolt és ott elhunyt székelyekről is szólt, majd a ma politikai vezetőit szólította meg.

Gábor Ferenc, az MVSZ Országos Tanácsának elnöke beszélt a Fekete-Körös völgyében, a nagy román tengerben szigetként élő magyarság szárazajtaiakhoz hasonlókat megélt Köröstárkány és Kisnyégerfalva (1919-ben), valamint Magyarremete és Gyanta (1944-ben) vértanúságáról beszélve úgy fogalmazott: a ma nemzedékének meg kell mutatnia, felnőtt az elődök példájához, s tesz azért, hogy a napjainkban folyó történelmi kisémmizésünket, kulturális és szellemi jogfosztásunkat megakadályozza. Ha nem így cselekszünk, gyermekeink nem fogják itthon keresni a megélhetést, utódaikat nem itt fogják felnevelni, közösségünk pedig felmorzsolódik.”

Pap Attila sepsiszentgyörgyi belvárosi református lelkész, Németh Izsák dédunokája úgy fogalmazott: Az istentiszteleten öröm volt hallani, hogy a tragikus történesek után is a falu újra talpra tudott állni, és bízott a jövőjében, majd az áldozatok neveit – Elekes Lajos, Gecse Béla, Nagy András, Nagy D. József, Nagy Sándor, Málnási József, Németh Gyula, Németh Izsák, Szabó Benjámin, Szép Albert, Szép Albertné Málnási Regina, Szép Béla és Tamás László – olvasta fel. A kegyelet virágait előbb a hozzátartozók, majd az emlékezők helyezték el, végezetül himnuszunkat énekelték az egybegyűltek.

v. Molnár Zsolt v.hdgy., Sepsiszentgyörgy

Szárabajtai vértanúk emlékműve. A megemlékezést követően, a TVR. tagjaival.

(Fotó: v. Péterfi István v.hdgy.)

Zarándoklat a Dédnagyapám sírjához a Mezőségbe. Vallomások.

Vannak olyan napok az ember életében, amikor rátör egy bizonyos nyughatatlanlás, amikor érzi, hogy valami mást kell tennie az előző napokhoz képest. Egy belső kényszer hatalmasodik el rajta és érzi, hogy ez a valami szétfeszíti a mellkasát, hevesebben ver a szíve és majdnem reszket az izgalomtól, mint egy kisgyermek, várva a találkozást. Képek, fényképek jelennek meg lelki szemei előtt és majdnem látja a múltat, várva a képzeletbeli találkozást az Őssel.

Ilyen volt nekem is az a napom, amikor hajnali 6 órakor elindultam nagybátyámmal a Mezőséget bejárva, megkeresni közös elődünk nyughelyét. Nem volt könnyű, ám annál izgalmasabb volt a várakozás, mert időközben **annyi mindenről tudtunk beszélgetni, így lehetőségem nyílt magamba szívni az általam még ismeretlen családi történeteket.**

Aztán egyszer csak megérkeztünk Szamosújvárra. Első utunk a régi rabtemetőbe vezetett, ahol megsimogattam a nagy betyár, Rózsa Sándor sírját. Innen alig egy saroknyira van a régi híres Szamosújvári római katolikus örmény temető. Itt a több évszázados kovácsoltvas temető bejáratát kapunál reszketni kezdtem az izgalomtól, aztán benyomtam a nyikorgó kaput. Megállt a levegő, amikor beléptem és hirtelen azt sem tudtam, hogy merre induljak el, csak néztem az ódon sírköveket, ismerős nevet kutatva. Nagybátyámat követve elindultunk befelé, nyomasztó volt a csend, élő léleknek nyoma sehol, csak mi voltunk ott és a Régiék szelleme. Bő két órát töltöttünk el a kereséssel. Mivelhogy az egyetlen élő személy, aki dédapám temetésén részt vett, az akkor 3 éves nagybátyám volt, csak az ő homályos emlékeire hagyatkozhattunk. Az izgatottságom egyre fokozódott, aztán végre megtaláltuk, egy vén tuja mellett ... Igaz, hogy csak egy földhalm, egy hant jelzi a helyét, de meglett, megvan, Istennek legyen hála! Meghatódva térdeltem le, rátettem a kezem a sírhantra, ... és aztán mély csend következett. Csak nagybátyám szuszogását hallottam magam mellett. Majd felállva könnyes szemébe néztem és csendben átöleltük egymást.

Ott, akkor fogadalmat tettem, és megígértem dédapámnak, hogy fejfát fog kapni tőlem nemsokára.

Rátettem a sírhantra a kis koszorúmat, majd elmondtam hangosan a Rendi Imánkat - ezt Ő is mondhatta életében és nem is egyszer.

És ekkor éreztem csak isten igazából, hogy megkönnyebbülök. Megnyugodtam, mivel már tudom, hogy hol alussza örök álmát, jelt állítva neki: már nem csak a család emlékezetében él, hanem kézzel fogható fizikai nyomot tudok állítani ösömnek, dédapá-nak. Tudom, hogy jövőre hova térhetek vissza gyerekeimmel, az ükunokákkal. **Látogatásunk másik ajándéka az volt, hogy rá-találtunk a család, a rokonság egy részére - nagy örömmre.**

Ki volt az én dédapám?- kérdeznék most az emberek.

Vitéz Frink (Görgényi) Tivadar - őrmester - született 1895-ben Szamosújváron, meghalt 1953-ban. Asztalosmester volt, 1915 januárjában vonult be Dézsre, a 32. honv. gyalogezredhez. A 11-es menetzászlóaljjal az orosz frontra került, először a Bruszilov-féle offenzíva ellen harcolt, majd Luck mellett hősiességéért megkapta első kitüntetését. Rövidesen az olasz harctérre küldték. A Karszt hegységben, Piave és Motta di Livenza mellett tüntette ki magát. A háború végéig szolgált, majd a forradalom kitörése után szerelt le, a csoport törzsvezetőjeként.

Kitüntetései: Egy alkalommal 1. osztályú Ezüst Vitézségi Érem (Nagyezüst Vitézségi Érem); két alkalommal 2. osztályú Ezüst Vitézségi Érem (Kisezüst Vitézségi Érem); Bronz Vitéz-

ségi Érem, Kcsk- Károly Csapatkereszt. 1940-ben, Szamosújváron teljesített szolgálatot. 1942-ben avatták vitézzé.

Kelt: Székelyudvarhely 2018 Magvető havában.

v. Máthé Lóránt-Pál tkp. Székely Törzs.

Főhajtás az Aradi 13 vértanú emléke előtt.

Október 6-án Székelyudvarhely központjában, a Polgármesteri Hivatal és a Haáz Rezső Múzeum az alkalomhoz illő, a tragikus eseményt idéző, megható installációt (modern képzőművészeti alkotás) hozott létre. A Történelmi Vitézi Rend udvarhelyszéki állománya szép számban vett részt a megemlékezésen és elhelyezte koszorúját. Külön örömeinkre szolgált, hogy együtt ünnepeztünk egy szegedi hölgy rendtársunkkal, valamint az ünnepi meghívott, a Liszt Ferenc és Bartók-Kazinczy díjas DÉVAI NAGY KAMILLA, érdemes művésszel, az alkalom fennköltségét erősítve dalaival, és így közösen készítettük el az emlékfotót.

v. Máthé Lóránt- Pál tkp. székely törzs.

„Mire a falevelek lehullnak...”

Kis- és Nagykedei megemlékezés a „Nagy Háború” befejezésének 100. évfordulóján

2018 október 20-án az Udvarhelyszékhez tartozó Kis- és Nagykedében, a két falu lakói megemlékeztek a „Nagy Háborúban” elesett hőseikről, mely a hősi halált halt nagykedei katonák tiszteletére állított emlékműnél kezdődött koszorúzással. A Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsszék udvarhelyszéki állománya is elhelyezte az emlékezés koszorúját. Ezt követően istentiszteletre került sor a két falu közti magaslaton álló istenházban, ahol az unitárius egyház 450 éves fennállására és a száz éve befejeződött első világháború hőseire emlékeztek. A templomi szertartás után a kiskedei templomkertben méltó helyén álló, I. világháborús emlékmű megkoszorúzása következett, beszédet mondott a nagykedei születésű vitéz Dávid Ferenc székkapitány. Kiemelte az emlékezés fontosságát és röviden szólt a Történelmi Vitézi Rend tevékenységéről is.

A megemlékezés kapcsán a kis- és nagykediek felkutatták az emlékműveken megörökített hősök hozzátartozóit és kiállításon mutatták be a világháborús relikviákat, valamint a leszármazottak felidéztek a nagyszülőktől, dédszülőktől hallott I. világháborús történeteket.

Nemzetes Csörgő István

VRNT.kultúrfelelős Udvarhelyszék

Mátyás király Brassóban

Mátyás király születésének 575. és trónra lépésének 560. évfordulója alkalmából, a „Kelemen Lajos” Egyesület által megszervezett eseménysorozat keretén belül tudományos konferenciára és emléktábla leleplezésére került sor, amelynek a fő szervezője nemzetes Sente László volt, Brassó-hétfaluszéki rendtársunk. Ezen az eseménysorozaton a Történelmi Vitézi Rend Székely törzsszéke állományának több tagja is részt vett.

2018. november 10-én Brassóban, az evangélikus egyház Parohia nagytermében került sor a Mátyás királyról szóló tudományos előadásokra. Az első előadó Dr. Gaál György történész volt, aki – ugyanakkor – a „Kelemen Lajos” Műemlékvédő Társaság elnöke is, Mátyás király életéről tartott tartalmas előadást. A második előadást gróf Kálnoky Mátyás fiatal történész tartotta és a Mátyás korabeli huszárokról szólt. Az előadások után emlék-

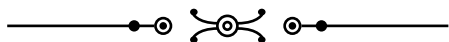

tábla elhelyezésére került sor Brassó központjának egyik legforgalmasabb sétáló utcájában, a Kapu utcában, mely Mátyás király Brassóban való tartózkodása 551. évfordulójának állít emléket. A legenda szerint Mátyás, a moldvai hadjárat után, álruhában Brassóba ment, s betért egy fogadóba. Megvacsorázott, de evés közben hallgatta a helybeliek beszélgetéseit.

Távozáskor egy cédulát hagyott az asztalon a következő írással „,Hic fuit Mathias rex, comedit ova sex” (Itt járt Mátyás király, megevett hat

tojást). A fogadós ennek az eseménynek az emlékére egy emléktáblát helyezett el a fogadó falán amely a fenti latin szöveget és egy koronát ábrázol. Mátyás király több, mint 30 éves uralkodása alatt sok kiváltsággal látta el a Cenk alatti szász várost.

Csergő István VRNT. kultúrfelelős, Udvarhelyszék

KÉZDISZÉK SZÉKKAPITÁNYSÁGA

Május 12. Vitézavatás, Kézdivásárhelyen. Egyásgünk teljes létszámmal vett részt a Rend e nagy ünnepén.

Augusztus 13-14. A 32-esek és 24-esek emléktúrája, valamint emlékezés v. Mező Ferencre

Szeptember 22. Kirándulás, „csapatépítő kikapcsolódás”

A kézdiszéki TVR tagjai kiránduláson vettek részt az ozsdolai erdőben, hogy a rendi össztartozást erősítsék. Az erdei séta, a katonadalok éneklése, valamint a közös kürtöskalács-sütés hitet és erőt adott a további tevékenységek szervezéséhez, a székely nép és a magyar nemzet ügyeinek szolgálatához.

Szeptember 26. Szárazajta

„Mindenknek rendelt ideje van és ideje van az ég alatt minden akaratnak”- a háborúnak, a gyűlöletnek, az ölésnek, a meghalásnak, a gyászoknak és a sírásnak (Prédikátor) – mottó jegyében

emlékezett szeptember 26-án Szárazajtán a TVR Dálnoki Veress Lajos Székely Törzse a falubeliekkel és más civil szervezetekkel a 74 esztendővel ezelőtti tragikus eseményekre és a falu tizenhárom mártírjára. **1944. szeptember 26-án hajnalban** fegyveres önkéntesek a Gavrilă Olteanu által vezetett Iuliu Maniu-gárda oldalán állva összegyűjtötték a faluból a listán szereplőket, az iskolába kísérték, útközben puskatussal ütötték, az iskolában őrizték, megkötözték, kínozták, vizes kötéllal verték őket. Majd az iskolaudvarra összegyűjtött falubeliekre géppuskát és golyószórót fogva, szemük láttára 13 személyt végeztek ki, kettőt lefejeztek, a többi fegyverrel lelőtték.

Az ünnepségen v. Szabó Miklós hadnagy v. Bartha Imre törzskapitány üzenetét közvetítette, Sepsi-, Bardoc-Miklósvárszék-, Barssó-Hétfalu- és Kézdiszék képviselői pedig elhelyezték a megemlékezés koszorúját az emlékmű előtt.

Október 6. Az 1849. október 6-án kivégzett 13 aradi és két pesti mártír, köztük **Batthyány Lajos gróf, Magyarország első miniszterelnöke** hősi viselkedésükkel megmutatták, hogyan tudnak a magyar szabadságért harcolók katona módjára, méltósággal meghalni. Utolsó perceikkel is a nemzetnek és a világnak hősiességéből példát mutattak.

A kézdiszéki Történelmi Vitézi Rend tagjai idén is tisztelettel emlékeztek az aradi tizenháromra a Nagy Mózes Elméleti Líceum udvarán. A megemlékezésen a Nagy Mózes Líceum és a Református Kollégium diákjai közös műsorral idézték meg a mártírhalált halt hősök tetteit és a szabadságharc eseményeit. Az ünnepségen a kézdiszéki TVR elhelyezte a megemlékezés koszorúját a Nagy Mózes Gimnázium falán lévő – a 13 aradi vértanú és az iskola egykori tanára, az aradi vértanúk gyóntatópapja, Sujánszky Euszták emléktáblája alatt.

Október 13. Árpád-túra

A kézdiszéki TVR is képviseltette magát a Brassó-Hétfalu szék által kezdeményezett **Árpád-túrán**, amelyet a Cenkre, az Árpád-szobor maradványaihoz szerveztek. A cenki megemlékezés után a Dálnoki Veress Lajos Székely Törzse tagjai az egy éve újraállított Árpád-szobor-fejénél emlékeztek és koszorúztak a brassói evangélikus templom udvarán.

Október 21. Kézdiszék

Október 21-én a kézdiszéki TVR tagjai a református műemléktemplom előtt elhelyezett kopjafánál és istentisztelet keretében emlékeztek az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc albisi áldozataira, Elekes Balázusra és Bartha Mózesre. Az istentisztelet, valamint a rövid ünnepi műsor után a családtagok, a község előljárói, valamint a kézdiszéki TVR képviselői elhelyezték a kopjafa talapzatához a kegyelet koszorúit.

Október 23. A kézdiszéki TVR minden évben részt vesz az 1956-os forradalom tiszteletére szervezett fáklyás felvonuláson, majd a Hősök emlékművénél megtartott ünnepi műsoron, amellyel Kézdivásárhely a forradalmárok emlékének adózik. Az ünnepi megemlékezésen az emlékezés koszorújával tiszteleg a hősök áldozata előtt.

vitéz Ambrus Ágnes székkapitány, Kézdivásárhely

Vitéz Lófó Lakatos Géza Székely Törzsszék

Főhajtás a hősök előtt Csíkmadéfalván

A Történelmi Vitézi Rend – Székely Törzse – főhajtással

tisztelgett 2019. január 7-én Csíkmadéfalván, a Turulmadaras Emlékműnél, ahol 1764 vízkereszt éjszakájának január 7-re virradó hajnalán, az osztrák katonaság elkövette a vérlázító tömegmészárlást: A székek küldöttei tanácskozássra gyűltek össze Madéfalván, a Mária Terézia császárnő által kiadott katonai rendelkezések ellen, ami sértette az addigi székely törvények és önrendelkezések sok évszázados gyakorlatát. Több mint 200 küldött és helyi lakos székely atyafi lett áldozata a hatalmi terrornak. Ezt követte a tömeges kivándorlás a székekből, amelynek a mai napig súlyos következményei vannak!

A Budapesten élő, csíkszeredai építész, Tamás József elkészítette - ellenszolgáltatás nélkül - a most is látható emlékművet, melynek csúcán a turulmadár látható. Az emlékmű kivitelezője Szász István építész, a turulmadár öntője a gyergyócsomafalvi Köllő Miklós. A feliratot tartalmazó márványtáblát Sánta Nándor készítette. A felirat két részből áll, amelynek a szöveges felső felét a kolozsvári dr. Szádeczki Lajos történész, a verset dr. Balló István, csíkszentimrei származású, csíkszeredai tanár írta. Az emlékmű felszentelése 1905. október 8-án történt.

Tamás József építész idős kori képe /A lebontásra ítélt, majd Esztergom város műemlékévé nyilvánított nyugvóhelye Tamás József építésznek

vitéz Orbán Imre Csíkszék

2019. február 3. Orbán Balázs

Megemlékezés és tisztelgés a „legnagyobb székely” előtt; „Kétszáz Orbán Balázssal meg tudnám dönteni III. Napoleon császárságát”. Victor Hugo szavait idézve szeretném érzékelteni a „legnagyobb székely” személyiségének nagyságát.

Orbán Balázs 190. születésnapjára való emlékezés a székelyudvarhelyi önkormányzat által megszervezett megemlékezés-sorozat keretén belül került sor: a város központjában 1995-ben felállított Orbán Balázs szobor megkoszorúzására. A megemlékezésen, valamint a koszorúzáson a Történelmi Vitézi Rend vitéz Lakatos Géza Székely Törzsszék Udvarhelyszéki Állományának több mint 14 tagja vett részt. A megemlékezés február 3-án a déli harangszó elhangzása után a Székely Dalegylet, Balázs Ferencz Vegyeskar, Alla Breve Vegyeskar tolmácsolásában előadott Nemzeti Imánk eléneklésével és szavalással kezdődött. Ünnepi beszédet mondott Gálfi Árpád polgármester, beszédében szólt Orbán Balázs nagyságáról, majd kiemelte az újabb támadást nemzeti szimbólumaink használata ellen, és a fiatalok külföldre távozását is szóba hozta, **emlékeztetve a fiatalokat, hogy itthon van rájuk szükség!** A polgármester beszédét követően a Palló Imre Művészeti Szakközépiskola 4-osztályos diákjai népdalokat énekeltek. Simó Sándor, a Székelyudvarhelyi Unitárius Egyház-

község esperesének beszéde következett, majd a megemlékezés koszorúi kerültek elhelyezésre a „legnagyobb székely” szobránál, ahol a Történelmi Vitézi Rend udvarhelyszéki állománya is elhelyezte az emlékezés és tisztelet koszorúját. A rendezvény a Szózat és a Székely Himnusz eléneklésével ért véget.

Csergő István VRNT. kultúrfelelős, Udvarhelyszék

Emlékezés a Don-kanyar hőseire, 2019. január 13. Marosvásárhely, katolikus temető

A Történelmi Vitézi Rend, v. lófő Lakatos Géza Törzsszék Marosszéki állománya részt vett a hagyományos Don kanyari csata megemlékezésen. 1943. január 12-én indította meg támadását a szovjet Vörös Hadsereg a Don-kanyarban, melynek következtében a 207 ezer fős 2. magyar hadsereg mintegy százezer katonája vesztette életét. A Don-kanyari offenzíva 76. évfordulójára emlékezve a Marosvásárhelyi 23. Határvadász Hagyományörző Csoport és az EMKE Maros megyei szervezete szervezésében január 13-án, vasárnap 18 órakor megemlékezésre került sor a marosvásárhelyi római katolikus temetőben, a Don-kanyari áldozatok emlékművénél. Rendünk tagjai szép számban voltak jelen az eseményen, gyertyát gyújtottunk és koszorút is helyeztünk el az emlékműnél.

A májusi Nagyáldozat Kantátájától a Székely Himnuszig

Egy maroknyi székely gyűlt össze 2019. február 22. zimanok délutánján, hogy megemlékezzen Csanády Györgyről, a Székely Himnusz szövegének szerzője születésének 124. évfordulóján.

A megemlékezésre a székelyudvarhelyi belvárosi református temetőben került sor, a Székely Nemzeti Tanács városi szervezete, a Történelmi Vitézi Rend, vitéz lófő Lakatos Géza, Székely Törzsszék Udvarhelyszéki Állománya és a Balázs Ferenc kórus szervezésében.

A Magyar Himnusz eléneklése után ünnepi beszédet mondott Bíró Edit nemzetes asszony, önkormányzati képviselő. Beszédében kiemelte, hogy most már **utca is viseli Csanády György nevét és nagy valószínűséggel szobrot is fognak állítani a szerzőről elnevezett utcában.** Az ünnepi beszédet követően a székelyudvarhelyi Haáz Rezső Múzeum igazgatója, Miklós Zoltán beszélt a szerzőről, a himnusz születéséről és utóéletéről, hogyan is lett a Májusi Nagyáldozat misztériumjáték Kantátájából a Székely Himnusz. **Végül megemlítette, hogy a múzeum tervei között szerepel egy emlékszoba létrehozása, amelyet a szerző személyes tárgyaival akarnak berendezni.** Ezeket a személyes tárgyakat a szerző fia adományozta a múzeumnak. Berkecz Orbán Zsolt református lelkész tartott rövid prédikációt, majd koszorúzásra került sor. A Történelmi Vitézi Rend, vitéz lófő

Lakatos Géza, Székely Törzsszék Udvarhelyszéki Állománya is elhelyezte az emlékezés koszorúját.

A megemlékezés a Székely Himnusz eléneklésével zárult, amely a csekély résztvevő ellenére is szépen és fennköltén szólt.

Csergő István VRNT. kultúrfelelős, Udvarhelyszék

A Becsület Napjára emlékezett a Történelmi Vitézi Rend, v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék Udvarhelyszéki Állománya

1945.február 11.

A Történelmi Vitézi Rend, v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék Udvarhelyszéki Állománya 2019. február 9-én, a székelyudvarhelyi római katolikus temetőben, a II. világháborús honvéd síroknál emlékezett meg a Becsület Napjáról. A megemlékezés kezdetén egy perces néma csenddel és főhajtással tisztelegtek vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr halálának 62. évfordulóján.

Ez alkalmából beszédet mondott vitéz Máthé Lóránt-Pál törzskapitány. Ismertette Budapest ostromának történetét: a harmadik leghosszabb ideig tartó városostrom volt (Sztálingrad és Moszkva után) a II. világháború alatt, mely 104 napig tartott (1944 okt. 29-től 1945 febr. 11-ig), ebből 53 nap teljes bekerítésben. Ezt követően a törzskapitány az 1945 február 11-i kitörés eseménysorát vázolta fel: az ostrom kezdetekor mintegy 75000 magyar és német katona volt a városban, a kitörés első napján, nagyjából 20000 katona vesztette életét és csak 785 fő jutott át a szovjet vonalakon; többségük elesett vagy fogságba került. Végezetül, az ostromot követő megtorlások kegyetlenségét említette meg, amit a szovjet „felszabadító” hadsereg követett el, nemcsak az elmenekülni képtelen, sebesült katonákon vagy hadifoglyokon, hanem a városban maradt civil lakosságon is: az ostromot követően ugyanis, jutalmul, 10 napi szabad rablás volt engedélyezve a szovjet katonáknak. A szovjet hadsereg és szövetségesének (a román királyi hadseregnek) veszteségei meghaladták a 400000 főt.

A főváros védői – függetlenül attól, hogy katonák vagy civilek voltak - igazi hősök voltak! Rájuk emlékezni nemcsak állampolgári jogunk, hanem kötelességünk!

A megemlékezés a kegyelet koszorújának elhelyezésével és nemzeti imánk eléneklésével zárult.

Csergő István VRNT. kultúrfelelős, Udvarhelyszék

Gerendás Panzió - 2018 december 15.

Marosszéken nagyon jó a kapcsolat a Történelmi Vitézi Rend, v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék Marosszéki Állománya és a Szent László Lovagrend tagjai között. Részt veszünk egymás eseményein és személyes kapcsolataink is jó szinten alakulnak. Az előbbieken leírtakat alátámasztva megemlítem: a két Rend

több tagja részt vett egy évzáró közös eseményen, amely „fehér asztal” mellett zajlott, a makfalvi Gerendás Panzióban igen jó hangulatban.

v. Albertini Zoltán v.hdgy. kultúrfelelős, Marosszék

Mécsesek a sírhantokon

2018 október 31-én, Mindenszentek előestéjén a Történelmi Vitézi Rend Székely Törzsszék Udvarhelyszéki állománya egy-egy mécsessel és fehér rózsával emlékezett meg a székelyudvarhelyi római katolikus temetőben örök álmukat alvó II. világháborús katonákról, a kommunizmus áldozatairól és egy 1848-as honvédről.

A II. világháborúban elhunyt katonák parcellájánál helyezték el a mécseseket és a kegyelet virágait. Ebben a parcellában három magyar katona alussza örök álmát: Kiszely István tüzér és fegyvermester, P. Szota András tábori lelkész és Veres András honvéd. Kiszely István és Veres András fejfaként szolgáló keresztjét - amelyet az idő vasfoga majdnem teljesen elpusztított - a Történelmi Vitézi Rend, Udvarhelyszéki állománya 2016-ban állíttatta fel újra.

Ezután vitéz Pálfi Géza plébános sírjánál gyűjtöttünk gyertyát és helyeztünk el virágokat. Pálfi Géza 1941-ben született a Székelyudvarhelyhez közel fekvő Máréfalván. 1964-ben szentelték pappá, 1981-től Székelyudvarhelyen plébános. A kommunista rezsimmel való szembenállása miatt a Szekuritáté sokat zaklatta¹. 1984 februárjában a szekuritáté emberei megverték és ennek következtében, március 13-án belehalt sérülésekbe. Pálfi Gézát a Történelmi Vitézi Rend 2014-ben, halálának 30. évfordulóján avatta postumus vitézzé. Végül a 2014-ben, a Történelmi Vitézi Rend által bronz emlékporthét kapott Kis Ferenc 1848-as honvéd, Bem József ezredtrombitásának sírjánál helyezték el a gyertyát és a kegyelet virágát.

Vita mortuorum in memoria vivorum est posita.

Az elhunytak élete az élők emlékezetében van.

Csergő István VRNT. kultúrfelelős Udvarhelyszék

Zászlóadás Sepsiszentgyörgyön

A Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állománya 2018. június 3-án, vasárnap a sepsiszentgyörgyi Krisztus Király római katolikus plébániának magyar zászlót ajándékozott!

Ünnepélyes keretek között vonultak be a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki részvevői a Krisztus Király római katolikus plébániára. A szentmise előtt Ft. Dávid György plébános külön köszöntötte a Rendünk tagjait, majd a gyerekekről és az összetartozás napjáról beszélt. A zászlók megszentelése előtt Kajcsa Zsanett Pósa Lajos: Magyar vagyok című vesét szavalta el. Megemlítem, hogy a megyei és sepsiszentgyörgyi önkormányzat is ajándékozott zászlókat. A szentmise végén közösségi nap keretében belül közös ebéden vettünk részt.

Kopjafát állítottak a hősöknek, Sepsiszéken

2018. november 31-én Bán József örvezető és Székely Zsigmond honvéd emlékére kopjafát állított a sepsiszentgyörgyi Magyar Erdélyért Egyesület (MERT) a megyeszékhelyi köztemetőben levő közös síron. Az avatót Bán József rokonai és a Történelmi Vitézi Rend sepsiszéki állományának képviselője jelenlétében tartották.

(Fotó: v. Péterfi István v.hdgy)

Nagy Gábor MERT-elnök köszöntőjében elmondta, 24 hadisírt tettek rendbe, jelölték meg idáig, ez az első alkalom, hogy rokonokkal is találtak kapcsolatot. A kopjafát Kövér György faragta

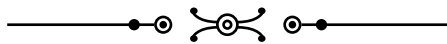
¹ Ferenczi Sándor (2009): A gyulafehérvári (Erdélyi) Főegyházmegye történeti papi névtára Szent István társulat, Verbum.

Gidófalván és Sepsiszentgyörgy önkormányzatának támogatásával állították.

József Álmos nyugalmazott tanár, helytörténész, emlékbeszédében azokat a háborús körülményeket elevenítette fel, amikor 1944. szeptember 8-án a román hadsereg elfoglalta Sepsiszentgyörgyöt. Bán József híradós örvezető és Székely Zsigmond honvéd akkor vesztette életét.

Bán József három, felnőttkort megért testvérének egy-egy gyermeke is jelen volt a megemlékezők között. Bán Dénes papírra vetett visszaemlékezését Nagy Gábor olvasta fel: Bán József Lécfalván született 1920. június 11-én. Nyomdászként dolgozott a Székely Nép nyomdájában, mielőtt bevonult volna. A Magyar Királyi X. híradós zászlóaljban, majd a IX. hegyivadász dandár híradós századában szolgált Csikban és az Úz-völgyében. 1944. szeptember elején megsérült, de hamar visszatért, akkor egy árkász csapathoz, mely szeptember 8-án egy leventekatonatábor kiűritésén fáradozott a sepsiszentgyörgyi vízház Árkos felőli oldalán. Ott esett el a betörő alakulat elleni küzdelemben, halálát aknarepesz okozta. A víztartály közelében hantolták el hősi halált halt társával együtt, a somosdi Székely Zsigmonddal közös sírba. Az unokaöcs utóbbiról kiderítette, hogy 1919. december 4-én született. A harcok enyhültével a család exhumáltatta a két holttestet, és a köztemetőben helyezték őket örök nyugalomra, szintén közös sírba. – „Nagybátyám betartotta katonai esküjét, életét adta hazájáért, Székelyföldért” – hangsúlyozta Bán Dénes.

*Háromszék Napilap nyomán
v. Molnár Zsolt v.hdg*

ÉSZAK-ERDÉLY, Szilágyság

Magyar ünnep a szilágysági Völcsökön

Többszörös ünnepet ült a völcsöki magyarság 2018. október 27-én: a felújított református templomért való hálaadást egy új közösségi ház alapkövének letételével, valamint a két világháborúban elesett hősök emlékművének avatásával kapcsolta egybe a helyi közösség!

Az egykori országzászlók hangulatvilágát megidéző emlékmű egy valóságos kis oltár, ami 15 első- és 6 második világháborús katona nevét őrzi. Mellette a Történelmi Vitézi Rend kopjafája áll. Az emlékmű Rendünk támogatásával valósulhatott meg, különösen v. Lázár Elemér h.fkp. és v. Kocsis László tkp. urak erőfeszítése révén. Köszönet Nekik mindezért!

Az ünnepi istentiszteleten Rendünk margittai, nagyszalontai és nagykarolyi vitézei álltak díszőrséget v. Lázár Elemér h. fkp., v. Máthé Loránt Pál tkp. és v. Kocsis László tkp. urak vezetésével. Ünnepi beszédet mondott v. Bikfalvy György szkp. úr.

Kossuth szavaival kívánjuk: „legyenek a szent emlékü vértanúk megáldottak poraikban, szellemeikben a hon szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökkévalóságban keresztül!”

Dr. Geréb Miklós VRNT szkp.

MAROSSZÉK 2018-as ÉV KRÓNIKÁJA

JANUÁR 1. TISZTELGÉS A PETŐFI SZOBORNÁL – Az EMKE Maros megyei szervezete január elsején, hétfőn 12.30 órakor Marosvásárhelyen, Petőfi Sándor szobránál hagyományos újképzőntő rendezvényén a nagy költőre emlékeztünk. Beszédet prof. dr. Ábrám Zoltán mondott, majd Ötvös József nyugalmazott református lelkipásztor áldása után koszorúzás következett, majd közös éneklésre kerül sor. Rendünk képviselve volt és koszorút is helyeztünk el a szobornál.

JANUÁR 13. DONI EMLÉKEZÉS – Motto: Fiam, soha ne tudd meg, mi az a háború!”

A marosvásárhelyi várban az egykori tiszti épületben 16. alkalommal emlékeztünk a doni katasztrófára, a magyar hadsereg számára a II. világháború letragikusabb eseményére, amikor a túlerőben levő és jobban felszerelt szovjet hadsereg 1943. január 12-én a Don folyó mellett áttörte a magyar állásokat, aminek következtében szinte teljesen megsemmisült a második magyar hadsereg. Az idei emlékezést az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület (EMKE) és a Marosvásárhelyi 23. Honvéd Határvasdász-zászlóalj hagyományörző csoport szervezte. Dr. Ábrám Zoltán köszöntet mondott segítő-társainak, Berekméri Róbert és ifj. Benkő József hadtörténészeknek, akik azóta is kutatják ezt a történelmi eseményt. Nekik, valamint dr. Csige Sándornak, a csíkszeredai magyar konzulátus konzuljának emléklapot adott át. A szombati rendezvény a katolikus temetőben zárult, a résztvevők megkoszorúzták a bejáratnál levő doni áldozatok köztéri szobrát, és talapatánál több gyertyát is meggyújtottak az elhunytak emlékére. Jelen voltunk ezen az eseményen, koszorúzással és gyertyagyújtással tisztelegünk.

JANUÁR 26. ÁLLOMÁNYGYŰLÉS

A marosvásárhelyi unitárius egyház termében zajlott le ez évi tavaszi állománygyűlésünk. Jelen volt Régenzék is ezen a találkozón. Megtisztelt jelenlétével v. Máthé Loránt Pál tkp. úr is. Mindkét szék tartott egy beszámolót az elmúlt év tevékenységéről, majd bemutattuk a marosszéki krónikát kivetítve is. V.Máthé Loránt Pál tkp. értékelte az anyagot, majd a jövőre vonatkozó terveket sorolta fel. Az állománygyűlés bajtársias hangulatba zajlott le.

MÁRCIUS 10 SZÉKELY SZABADSÁGNAP

Az autonómia békét, stabilitást és szeretetet hoz!– mondta Szilágyi. Szabolcs Attila, az Országgyűlés Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnöke azt a pillanatot idézte fel, amikor Budafok polgármestereként 5 éve Magyarországon elsőként kitzte

hivatalára a székely zászlót. „A zászló azóta a szabadság, az összetartozás jelképe lett, és a jelképre ma is nagy szükség van!” A székely szabadság napját levélben üdvözölte a Marosvásárhelyen alakult Szabad Emberek Pártja (POL). A román-magyar regionális vegyes párt elnöke, Dan Mașca, a romániai regionális mozgalmak „lándzsahegyeinek” nevezte a székelyeket. Dávid László, a Sapientia EMTE rektora az SZNT Gábor Áron-díjasaként mondott beszédet. **A tömeg a székely vértanúk vesztőhelyének a megkoszorúzása után egy 2,5 kilométeres felvonulásra indult, hogy a prefektusi hivatalban átadja a megmozdulás petícióját.**

MÁRCIUS 15.

Örvendetes, hogy az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanácsnak a marosvásárhelyi Petőfi-szobornál – immár hagyományosan – szervezett március 15-i rendezvénye elsősorban a fiatalokról szól. S március idusának üzenetét nem mások, mint a fiatalok tolmácsolták.

Miután dr. Flender Gyöngyi Magyarország Csíkszeredai Főkonzulátusának nevében felolvasta Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnökének ünnepi üzenetét. A fiatalok következtek műsoraikkal majd koszorúzással zárult a rendezvény. Ott voltunk szép számmal.

MEZŐPANIT, KORONKÁN

A Marosvásárhely melletti településekn tagjaink aktívan részt vettek a megemlékezés megszervezésében és lebonyolításában. A közösség értékelte is a Rend tagjai által végzett munkát. Ez így is van rendben, mert mindenhol éreztetnünk kell jelenlétünket.

ÁPRILIS 21 - Vitézavatás

Sepsiszentgyörgyön a Krisztus Király katolikus templomban megható környezetben zajlott a 2018-as vitézavatás. Szép számban voltunk jelen a maroszséki törzsből és körünkből Berecki Sádort avatta főkapitány úr a nemzetvédelmi tagozatba. Köszönetünket szeretnénk tolmácsolni a szervező törzsnek a színvonalas rendezvényért.

JÚNIUS 4 TRIANONI MEGEMLEKÉZÉS

Június 4-e a nemzeti összetartozás napja, az összmagyarság fontos eseménye, amikor a trianoni békediktátumra emlékezünk, amely minden tekintetben megcsónkította Magyarországot és a magyar nemzetet. A nemzeti összetartozás napja az 1920-as trianoni békeszerződés aláírásának évfordulójára emlékező, június 4-re eső nemzeti emléknap Magyarországon, amelyet

2010. május 31-én iktatott törvénybe az Országgyűlés. **Kinyilvánították, hogy „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, amelynek államhatárok feletti összetartozása valóság, és egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme”.** Az EMNT Maros megyei szervezete hétfőn 16.30-tól megemlékezést szervezett a marosvásárhelyi Bolyai téri unitárius egyházközség templomkertjében. A szervezők ugyanakkor felkérték Marosvásárhely és Maros megye történelmi egyházait, hogy június 4-én 16 óra 32 perckor szólaltassák meg a templomok harangjait, emlékező a gyászos trianoni békeszerződés aláírásának időpontjára. A Maroszséki Szék tagjai részt vettek ezen az eseményen is.

JÚLIUS – NYÁRÁDREMENTE

A Maroszséki Szék egy része részt vett Nyárádremetén, Kopacz Imola rendtársunk meghívására egy kellemes délutáni beszélgetésen. Természetesen a szépen megterített asztalról nem hiányzott semmi, amit a szem és száj megkíván. Bajtársi hangulatban zajlott ez a találkozó is. Úgy tűnik, lassan rendhagyóak lesznek az ilyen találkozások.

AUGUSZTUS 20. Az eseményre új kenyér napján került sor. „Ez alkalomra Tőkés Tibor neves pékmester elkészítette a megye – közel tíz kilós – kenyerét, melyet a történelmi egyházak képviselői megszenteltek, utána pedig a jelenlévők között szétosztották.” A szervezők ez alkalomra egyórás ünnepi műsorról készültek, amelynek zömét néptánc és népdalok alkották, de természetesen meglepetéssel is szolgáltak a nagyérdeműnek. Amint a szervezők mondták: hagyományteremtés a cél, következésképp jövőre is ünnepelhetünk a városban Szent István napján.

SZEPTEMBER 30. BEKECS

A Bekecs Egyesület és a Nyárádmagyarósi Polgármesteri Hivatal idén szeptember 30-án tartotta meg a hagyományos Bekecsi Lovas Napokat. A rendezvény délelőtt 10 órakor kezdődött

a hősök sírjánál, ígét hirdetett Nagy Béla református lelképásztor. Benkő József történész, tanár történelmi ismertetőt tartott, az iskolások szavaltak, majd koszorúzásra került sor. 11 órakor a Bekecs-tetőn folytatódott a rendezvény, zászlófelvonással, lármafagyújtással, az iskolások bemutatták műsorukat, ígét hirdetett Oláh Dénes római katolikus esperes. 12.30-tól a Körtöves-mezőn folytatódott a megemlékezés, ígét hirdetett Gerő Attila tábori lelkész. Délután kulturális műsorra, több néptáncgyüttes fellépésére is sor került, majd 16 órakor íjász- és barantabemutató kezdődött, illetve megtartották az iskolák vetélkedőjét. Az események nagy részén képviselve volt Maros Székünk is.

OKTÓBER 4. ARADI VÉRTANÚK

A marosvásárhelyi Postaréten zajlott le az esemény a megszo-kott meghitt hangulatban. Az esemény szervezőinek sikerült politikamentessé tenni a rendezvényt és a hangsúlyt a fiatalságra helyezni. Természetesen rendünk a hagyományokhoz híven képviselve volt itt is.

OKTÓBER 13. HONVÉD KERESZT ÁLLÍTÁSA

Jelenlétünkkel megtiszteltük a meghívást erre a meghitt és vidékünkön sajnos elég ritka eseményre, amely Szovátán zajlott le. A rendezvény fontosságát érzékelhetjük a mellékelt meghívóban szereplő személyiségek névsorából, valamint a tervezett programból: v. BOCSKAI ISTVÁN Szováta - Sóvidékszék szkp. köszöntése; v. MÁTHÉ LÓRÁNT- PÁL tkp. ünnepi beszéde. SZOLLÁTH HUNOR helytörténész ismertető beszéde a helyszínen történekről. FÜLÖP LÁSZLÓ ZSOLT- Szováta polgármesterének ünnepi beszéde. TÓTH MIKLÓS népdalénekes katonadalainak előadása. Kereszt leleplezése: KÖLLŐ TIBOR plébános úr imájával, majd felszentelése és megáldása. V. LÁZÁR ELEMÉR h. fkp. úr beszéde. A kegyelet koszorúinak az elhelyezése. Himnuszaink eléneklése. Minnél több ilyen eseményre lenne szükség!

SZEPTEMBER 2 KENDERES. AZ ERDÉLYI TÖRZS RENDEZVÉNYE

Fontos családi kapcsolata van az eseménynek a maros-széki székkapitány aszonnyal. A Történelmi Vitézi Rend Erdélyi Országos Törzsének egy csoportja szeptember 2-án részt vett Kenderes Város Önkormányzata és a Horthy Miklós Emlékére Alapítvány által szervezett Horthy Emléknapon. Ez alkalommal az erdélyi törzsszékek kopjafát lepleztek le vitéz lófő Kovács György Antal emlékére a Horthy-kripta mellett. Régenszék képviselői vitéz nagybányai Horthy István (1902–1942) kormányzó-helyettes, repülő főhadnagy mellszobrát koszorúzták meg a kenderesi Horthy-kastély parkjában. Szeptember 1-én a csoport tagjai a prügyi református templomban – amelyben Móricz Zsig-

mond, nagy magyar íróknak is konfirmált 1891-ben – istentiszteleten vettek részt, majd megkoszorúzták azt az emléktáblát, amelyet a lovagrend 2014-ben helyezett el a torony falára. Ezen az rendezvényen felelevenítették a maros-széki szkp dr.Husztai Orbán Sarolta édesapja által átélte eseményeket a prügyi templomtoronyban:

1944 szeptemberében a magyar és német csapatoknak ,nem sikerült biztosítani a Keleti és Déli Kárpátok átjáróit. Ebben az időben Orbán Mihály a 32-es hegyi-ágyús üteg figyelő tisztese volt Gyimesfelsőlokon, harcolva vonultak vissza az orosz hadsereg előretörésekor. Orbán Mihály a prügyi templomtoronyban végzett megfigyeléseket az orosz csapatokról. Innen 64 aknavetővel irányította a tüzéreket. Az oroszok által a Tiszán át épített pontonhidakat többször is szétlővette. Néhány pillanat a tragikus történetről: Egy reggel dr.Laczkó László, t. zászlós fölment a prügyi templom tornyába, hogy saját maga ellenőrizze az orosz csapatok mozgását. A napsugár visszatükrözött a távcsőüveg lencséjéről, és az orosz mesterlövész kilőtte a toronyból. Itt halt hősi halált dr.Laczkó László. A torony kilövésekor Orbán Mihály megsebesült és kórházba került Sárospatakra. Dr.Laczkó László fia, v.Laczkó Ádám (v.hadnagy, Kézdiszék) és dr.v.Husztai Orbán Sarolta (Maros-szék székkapitánya) Orbán Mihály lánya itt találkoztak és megemlékeztek azokról a honvédekről, akik tudván a végső vereséget, a költő szavai szerint: „félvén se félve” itt is kitartottak.

A templom kertjében levő emlékműnél beszédet tartott többek között dr.v.Husztai Orbán Sarolta szkp, aki apja emlékei szerint ismertette a

történeteket és végezetül elszavalta Kányádi Sándor „Félvén se félve,, című versét.

150 éve született Horthy Miklós, Magyarország kormányzója

A következő napon – maros-széki tagokkal kiegészülve – Kenderesre utaztak az erdélyi vitézek. Itt a Horthy-kastély parkjában Régenszék képviselői Horthy István mellszobrát koszorúzták meg, majd a csoport a kastélyt látogatta meg. Ezt követően a kenderesi református templomban vettek részt Istentiszteleten, majd a Horthy mauzóleumhoz vonultak. Itt Horthy István, a Kormányzó unokája, Pádár Lászlóné Kenderes polgármestere és Kovács Sándor magyar országgyűlési képviselő tartottak beszédeket, kiemelve azt, hogy ez alkalommal vitéz nagybányai Horthy Miklós (1868, Kenderes – 1957, Estoril, újratemetésére 1993-ban került sor Kenderesen) kormányzó születésének 150., a család kenderesi temetésének 25., özv. Horthy Istvánné (szül. gróf Edelsheim Gyulai Ilona) születésének 100. és halálának 5. évfordulója tiszteletére került megszervezésre a Horthy-emléknap.

OKTÓBER 21. Mottó : „Az igazság szabaddá tesz!”

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Maros megyei szervezete, az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesülettel közösen 2018. október 21-én, vasárnap 12 órától az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseit tisztelte a Bolyai téri Unitárius Egyházközösség Dersi János termében. Ezen a rendezvényen is képviselve voltunk.

A beszámolót összeállította vitéz Albertini Zoltán Gyula v.hdgy.

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

A Magyar Királyi Államvasutak 30-as számú őrháza fogalom a magyar történelemben

Ez volt a legkeletibb ilyen épület, az egykori magyar-román határon, a Rákóczi-vár romjai alatt. Az alatt a vár alatt, amely idén jelentős felújításon esik át. Az **őrház** egy államközi egyezmény keretén belül épült, a Tatros folyó mellett, 1897-ben. 1920-ig, majd 1940-44 között tartozott Magyarországhoz. A II. világháború alatt a pincéjében bunkert alakítottak ki, az Árpád-vonal része lett. A 60-as évektől 2003-ig többségében használaton kívül volt. Ekkor vásárolta meg vitéz Deáky András gyimesbükki lakos, aki a legfontosabb állagmegóvási munkákat elvégeztette a házikon és **ezt Gyimesbükknek ajándékozta**. Ekkor széles körű adománygyűjtés kezdődött a község, a Budakeszi Kultúra Alapítvány és a Szeret-Klézse Alapítvány szervezésében. Ennek köszönhetően 2008-ban átadhatták a felújított őrházat, benne Bilibók Ágoston vasúttörténeti kiállításával. Május 10-től szeptember 15-ig, naponta 10:00 és 17:00 között látogatható. Az őrház mellett láthatjuk a Gyöngyi mozdonyt, egy határkövet és tankcsapdát is.

Az őrház feletti magaslaton állnak a **Rákóczi-vár** romjai. A krónikák szerint 1626-ban Bethlen Gábor építtette. Később Rákóczi Ferenc, majd a Habsburgok is megerősítették. Védelmi szempontból nem volt jelentős, de az alatta 30 méterrel futó út és a rajta folyó kereskedelem ellenőrzését el tudta látni. A várba egy meredek lépcsősoron lehetett feljutni, melyet zsindeletű védett. Az új vasútvonal 1897-es építése miatt a hegyoldalon és a lépcsőn egy tizenöt méteres bevágást kellett ejteni. Ezt követően a régi lépcső helyére egy meredekebb, ma is látható, 95 fokból álló feljárót építettek. A vár jelenleg felújítás alatt áll. Civil kezdeményezésre 220.000 euró gyűlt össze. A renoválás 2016-ban kapta meg az építési engedélyt és 2017-re a tervek szerint végeztek is volna a munkával. A helyi önkormányzat azonban elfelejtette meghosszabbítani a 2017 szeptemberében lejáró engedélyt, így a munka csak az idei évben fog befejeződni. A várépület 90, a felső sziklaterasz 60, a várhoz vezető lépcső szintén 60 négyzetméteren fekszik majd. A várépület kétszintes lesz, az alsó részen kiállítóterem és mosdók kerülnek kialakításra, a felső szinten pedig a sziklateraszhoz kapcsolódó kávézó lesz. / Makovecz Gyula Péter

Ezrek fegyelmezetten, rendezett sorokban a Kárpát-medence legnagyobb ételszentelésén

Csíkszereda, Szabadság tér: minden év húsvétvasárnapján megtelik. Reggel 8 órakor már rendezett sorokban, fegyelmezetten várták a hívek, hogy püspöki áldásban részesüljenek a kosarakban helyezett eledeleik. Az évről évre ismétlődő szer-

tartás szerint Tamás József püspök végezte az igeliturgiát, egy szentírási szakaszt, evangéliumot és rövid üzenetet intézve a hívekhez, amit az eledelek megáldása és a könyörgés követett. A végén az összesereglett sokaság együtt énekelte nemzeti imádságunkat és a Székely Himnuszot. (<https://szekelyhon.ro/aktualis/ezrek-fegyelmezetten-rendezett-sorokban-a-karpat-medence-legnagyobb-etelszentelenen/>) **Székelyhon, 2018. április 1.**

Aláírásgyűjtés a Beke-Szőcs ügyben. Folytatódnak a megfélemlítések

A Wass Albert-meltili kiállást büntetnék. / 2018. július 21.
Folytatódnak a román állam megfélemlítő akciói – mondta Kulcsár-Terza József háromszéki parlamenti képviselő. **Dan Tanasă feljelentette a brassói táblabíróság meltili ügyészségen a Wass Albert halálának évfordulóján szervezett megemlékezésért, „háborús bűnösök kultuszának ápolásáért”.** Be is hívták, és kihallgatták a Kovászna megyei rendőrség bűnügyi osztályán. Az író halálának évfordulóján évek óta szervezett megemlékezést, érdekes, hogy eddig semmi sem történt, ám ezúttal, február 17-én ott volt a rendőrség két képviselője, felvételt készítettek, fotóztak. Az is érdekes, hogy a rendőrség figyelmeztette a Háromszék és a Székely Hírmondó szerkesztőségét, amiért a megemlékezésre szóló felhívást közzétették. Ezáltal közvetve üzentek, jobb ha elmarad a rendezvény. /.../ Bedő Zoltán, kiemelte: a rendőrségen is elmondta, most is hangsúlyozza, amíg ő él és szabadlábban van, Wass Albertől meg fog emlékezni, őt nem lehet megfélemlíteni. Ezek után **Wass Albert ártatlanságát hangoztatva elmondta, 1946-ban egy kommunista népbíróság halálra ítélte anélkül, hogy jelen lett volna, védelmet biztosított volna számára. Egyetlenegy jogász sem volt ebben a bírói testületben.** A mai Románia, mely azt vallja magáról, hogy demokratikus jogállam, elutasította a perújrafelvételi kérelmet. **Az amerikai hatóságok ötször is utánanézték Wass Albert múltjának 1951 és 1979 között, amikor bevándorlási engedélyt kért, amikor állampolgárságot igényelt, amikor Nicolae Ceaușescu kommunista államfő a kiadatását kérte, amikor**

fia, Wass Huba felvételizett a katonai akadémiára, és később, amint emelkedett a ranglétrán. Utóbbi dandártábornoki rangot ért el, majd a brüsszeli NATO-központban az észak-atlanti katonai szövetség főtitkárának és vezérkari főnökének főtanácsadója volt.

TURULMADÁR – Olvasói levél: „Turulmadárból többet is telepítettek az 1000 éves magyar állam tiszteletére, de a trianoni döntést követően többségük elveszett. A múlt héten Erdélyben jártam és találtam belőlük egyet. Nem kerestem, véletlen bukkantam rá és a kísérőm nem is tudta, ez mekkora kincs. A csatolt képeket úgy küldöm, mint valami képeslapi üdvözlöt Székelyhídról.” 2018. júliusában, Szuróczy L.

96 éve hunyt el Mihalik Kálmán Szegeden, 26 évesen

A halála óta eltelt évtizedek során csaknem feledésbe merült, ám 1990-ben egy idős asszony kereste föl Gál Imre fafaragót, megmutatva, Szegeden hol is nyugszik himnusz-szerzőnk. Az Erdélyi Kör tagjai újra megváltották a sírhelyet és rendbe is hozták a sírt. 2009-ben dízsírhelyet kapott, amikor a Székely Nemzeti Tanács Székelyudvarhelyen hivatalosan is Székelyföld Himnuszaként fogadta el Mihalik Kálmán dalát, mely 1922. május 22-én Budapesten csendült fel nyilvánosan a Székely Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Egyesületének találkozáján. Az 1921-ben született Székely Himnusznak Csanády György székelyudvarhelyi költő írta a szövegét. Neki szerencsésebb sors adatott. Több mint fél évszázadnyi alkotó élet, míg a zeneköltőnek, Mihalik Kálmánnak negyedszázadnyi hazafias győtrelem után a hagymáz – idegen szóval a tífusz –

vetett méltatlan véget. Jó volna, ha Oravicabánya – a „fellelt!” Mihalik-emlékházzal – hazafias zarándokhelyévé válna majd Európa minden szabadságszerető fiának, bármily nemzetiségű legyen is! / Dr. Szabó László írásából

Székelyek Márton Áron püspök szentté avatásáért! 2018. október 7-10.

400 fős felcsíki egyházi kórus énekelt a Magyarok Nagyszombatja búcsúünnepén Rómában, a Szent Péter-bazilikában Márton Áron püspök boldoggá avatásának előmozdítására. Vasárnap, október 7-én szentmisén vettek részt és énekeltek a római Szent Ignác-templomban, s október 8-án a Magyarok Nagyszombatja búcsúünnepén a római Szent Péter-bazilika Katedra-oltáránál tartott magyar nyelvű szentmisén vettek részt. A 14 egyházi kórusból álló zarándokcsoport (Balánbánya, Csíkszentdomokos, Dánfalva, Madaras, Csicsó, Madéfalva, Delne, Szépvíz, Szentmiklós, Borzsova, Taploca, Gyimesfelsőlök, Gyimesközéplak egyházközségek és Csíkszereda Millenniumi-templomának kórusai) szintén népviseletben vett részt a Szent Péter téren az általános pápai kihallgatáson okt.9-én. A zarándokok a szépvízi zászlón kívül egy 8 méteres magyar és egy 8 méteres székely zászlót is magukkal vittek. Az általános pápai audienciára 15 egyházi énekkel készültünk – mondta Gábor Zoltán, a kórus egyik vezetője. Legszebb Mária-énekeinket énekeljük el. Ezek között van a „Boldogasszony Anyánk”, az „Egészen szép vagy, Mária” és a „Dicsértessék a Jézus, Mária neve”. Elénekeljük az „Isten, hazánkért térdelünk elődbe...” kezdetű szenténeket és P. Márk József csíksomlyói ferences szerzetes Márton Áron püspökről szerzett himnusát is. Énekes zarándoklatunk egyik fő célja ugyanis megemlékezni Márton Áron 1938-ban történt püspöki kinevezésének 80. évfordulójáról és jelenlétünkkel előmozdítani Áron püspök boldoggá avatásának ügyét a Vatikánban. Az általános pápai audiencia alkalmából a felcsíki csoporthoz Borboly Csaba megyei tanácselnök és Tamás József segédpüspök, általános helynök is csatlakozott. A zarándokcsoport egy nagy méretű fotókönyvet vitt a pápának a felcsíki községekről, s okt.10-én hazafelé indult.

Daczó Katalin/Hargita Népe

Székelyek Rómában. Hangsúlyos jelenlét!

Fotó: Ambrus Róbert, Molnár Fülöp

(Ferenc pápa azóta meglátogatta a Székelyföldet, és a szakrális helyen, a csíksomlyói nyeregben mutatott be szentmisét. Márton Áron szentté-avatásáról nem tett említést. /szerk.)

DÉLVIDÉK

Délvidéki zászlóbontás

Ünnepélyes zászlóbontó gyűlés helyszíne volt 2018. augusztus 18-án az Elemér községbeli Szent Ágoston templom Link Lajos VRNT vitézi alhadnagy szervezésében. A Vitézi Szék képviselőiben v. Hunyadi László főkapitány, v. Béres Ferenc Mo. országos törzskapitánya és v. Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány ismertették a Vitézi Rend múltját, jelenét és célkitűzéseit a jelenlévőknek. A templom alatti családi sírboltban közösen megkoszorúzták Kiss Ernő honvéd altbgy. sírját. A vértanú tábornok eleméri földbirtokos volt, és mint ilyen, a templom kegyura is. Az út során felkeresték és tisztelegtek Törökbecse magyar vonatkozású emlékhelyein, így a Leiningen-Westerburg Károly vörgy. aradi vértanú szobránál a rk. templom kertjében, Rohonczy Lipót honvéd ezr. sírjánál, Délvidék egyetlen fennmaradt 1848/49-es emlékművénél, az 1904-ben emelt Hungária-szobornál, és a XIII. században emelt és a török dúlás által lerombolt aracsai pusztatemplomnál. Remény szerint a Vitézi Rendhez való kapcsolódás egy újabb hidat épít a történelem viharaitól sokat szenvedett, megtépett és megfogyatkozott délvidéki magyarság és a Kárpát-medence többi magyarja között.

Törökbecse – Leiningen-Westerburg Károly szobránál

Elemér, templomkert – Kiss János altbgy szobránál

(Fotó: Koczás Erzsébet)

Egyre nehezebb magyarként élni Délvidéken

Egykori erős büszkeségünk és mentsvárunk Szent László király óta. A magyarság pusztulása a török hódoltságnak kitett területeken itt volt a legnagyobb. A visszafoglalást követően Bécs kiemelt érdeke lett a szerb határország fegyverben tartása, hogy fenn tudja tartani a magyar államterület megcsonkításával létrehozott Szerb Vajdaságot és Temesi Bánságot. Az „oszd meg és uralkodj” eszméjét itt tudták a Habsburgok legtokéletesebben megvalósítani, legalábbis az 1918. évi összeomlásig. Ekkor a lakosság kevesebb, mint negyedét kitevő szerbek kihirdetik: Szerbiához csatolják déli vármegyéinket. 1941-

Link Lajos nemzetes úr átveszi v. Csák Attila alkotását

ben ugyan visszatérnek a magyar Szent Koronához, de négy év múlva Tito partizáncsapatái kegyetlen és véres bosszúhadjáratban tizedelik meg a magyarokat. Ezt Délvidék etnikai meghódítása követi. Földosztás címén telepítik a szerbeket magyarlakta régióiba, mígnem létszámfölényük nyilvánvalóvá lesz.

A Délvidéket meglehetősen gyakran, de helytelenül Vajdaság néven is halljuk emlegetni, noha az egy szerb elnevezés. 1848-ban a karlócai szerb nemzetgyűlés mondta ki a Szerb Vajdaság (és a Temesi Bánság) létrehozását, azonban csak 1860-ig állt fenn. Magyarországnak ekkorra sikerült felszámolnia ezt az osztrák közigazgatási területté parancsolt képződményt. Bács-Bodrog, Torontál, Szerém (és részben Temes) vármegyék vidékét ma röviden Bácskának, Bánságnak és Szerémségnek, összefoglalóan pedig Délvidéknek hívjuk. Figyeljünk a helyes nevekre, ne vegyük át a tájékoztatlanok rossz szokását.

v. Soltész Gyula főszéktartó tkp.

FELVIDÉK

Vitézek Lapja – Felvidéki szám, 1939. II.21.

Borító oldal kezdő sorai: A világháborút követő forradalmak közt fennmaradásában veszélyeztetett, megcsontított és lelkeségében is megrontott magyarság a maga megmaradt élet-ösztönével a nagy összeomlás után magára eszmélt és a forradalmak okozta kábultságából feléledve, elindult megkeresni ősi, ezeresztendősi, régi magyar lelkét. Innen-onnan 20 esztendeje, negyed századja, hogy ez a magyar lélekkeresés, ez a magyar

lélekhívásmegindult és azóta a magára eszmélt nemzet keresi régi önmagát és egymást, érezvén hogy csak önmagára és egymásra találva, egymás kezét fogva és minden magyart egyetlen, hatalmas akaratba öelve, tud megküzdeni a nemzetet fenyegető veszedelemmel.

Felvidék területének visszacsatolásánál a felszabadító honvédek bevonulásával majdnem egyidejűleg, az Országos Vitézi Szék megkezdte a szervezést a felszabadult területeken. Hirdetményben hívta fel azokat a világháborús tűzharcosokat, - kiknek a Rendbe való felvételére kellő jogérmük volt - hogy a járási vitézi hadnagyoknál jelentkezzenek. A megjelenő Vitézek Lap tartalmából: Mi a magyar Vitézi Rend; eszméje, a vitézek kötelességei, jogai és a kedvezmények; továbbá a felvételi jogosultsággal és a felvétel folyamatával foglalkozott a lap az 1939 februárjában megjelent különleges kiadásában. Ezek ma sem vesztek semmit az érvényességükből. **Vitéz Barci Gábor** a havilap akkori főszerkesztője a felvidéki magyarságot a lap oldalán ekként szólította meg: *Visszatért MAGYAR Felvidéki Véreink!*

Ennek a történelmi életösztönnek a parancsából kiált most felétek az egymást keresésszeretében a Magyar Vitézi Rend! Keres benneteket a nagy magyar szétszóródottságban! Keresi a ti magyar kezeteiket, hogy összefogódzva, titeket is magunkhoz láncolva, együtt harcoljunk meg a magyarság élet-halál harcát.... Hűségtekért, magyar szívetek megtartásáért áldjon meg titeket a magyarok Istene! Ezekkel a szavakkal köszöntünk benneteket mi, a magyar Vitézi Rend tagjai. A Ti magyarságotok azoknak a magyarsága, akik szenvedéseken, megpróbáltatásokon keresztül próbára tettetek - és a próbát kiálltátok... E nemzethűségért a magyar Vitézi Rend, mint a legtisztább történelmi gondolatnak rendi képviselője, az egész nemzet nevében mond köszönetet. Közületek pedig azokat, akik a magyar közösségnek, a magyar fajnak érdekében legönzetlenebbül, legvitézebbül szolgáltak, a Rend tagjai sorába hívja,...

Hősök napja Bagota -2018. május 26.

A Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei egysége Felvidéken szervezte a hősök napi megemlékezést az Ógyalla-Bagotai részen, melyen részt vettek a vitézekkel egyetemben a helybeli és környékbeli lakosok, szervezetek is, mint egykor 1942-ben.

A Történelmi Vitézi Rend Komárom - Esztergom Megyei Székkapitánysága
Csemadok Ógyallai Alapszervezete
Basternák László Polgári Társulás

Tisztelettel meghívja Önt és családját a
„Hol sírjaik domborulnak“
című történelmi megemlékezésre, mely a
Magyar Hősök Napja alkalmából kerül megrendezésre
2018. május 26-án Ógyalla bagotai városrészében.

**Emlékezzünk együtt
a hősekre!**

Általánossá vált, hogy május utolsó vasárnapján, vagy ehhez közeli napon a 1924-ben elfogadott törvény alapján a Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei székkapitánysága évente megemlékezik a két világháborúban elhunyt, vagy súlyosan megsérült hősekről. Az idei megemlékezést v.Hrala Gyula rendezésében Felvidéken, Bagotán tartottuk, rendtagjaink v.Dinga László György szkp. vezetésével vettek részt, megjelentek a környékbeli egyházak, szer-

vezetek, iskolák képviselői is. A megyei hivatal Jobbágy József képviselő, az Ógyallai Önkormányzatot Basternák Ildikó polgármesterasszony képviselték. A szervezésben segítséget az Ógyallai CSEMADOK alapszervezet nyújtott.

Bagota felvidéki magyar település Mátyusföld déli részén, de a térképen hiába keresnénk, mert a reszlovakizáció keretében Ógyallához csatolták, ezt pedig átnevezték **Hurbanóvónak**.

A megemlékezés szentmisével kezdődött a bagotai Szent Anna templomban, amelyet a helyi Ordódy, földesúri család építtetett a falubeliek részére. A mise kezdete előtt a vitézek zászlójukkal tisztelegve, ünnepélyesen vonultak be a templomba. V. Hrala Gyula a résztvevőknek röviden elmondta az Ordódy család és a falu közös történetét, kiemelve a legnehezebb időszakot a „Malinovszkij-féle felszabadítás” idejét, amikor a mindenből kifosztott magyar földbirtokos család éhhalálra lett volna ítélve, ha Bagota falu népe nem menti meg őket. Csak később tudták meg, hogy a lakosok megbeszélték, s az Ordódyakat minden egyes napon meghívták ebédre. Ezért itt és most néhai Ordódy Marica is emlékezve, az ő nevében köszönetet mondtam a falubelieknek.

Az emlékmisét Dr. Józsa Attila ógyallai esperes-plébános celebrálta. Hangsúlyozta: nem hiába áldozták fel hőseink az életüket. Figyelmeztetett azonban a kereszténység ellen napjainkban megnyilvánuló veszedelmekre. Kiemelte, mekkora szükség van ma a Vitézi Rendre és minden igaz magyar emberre. Ma nem a harctereken, hanem a civil életben kell megállni a helyünket. - A szentmise befejezése után elénekeltük a magyar szent imát, a Himnuszt és a Boldogasszony Anyánk himnikus dalt. Ógyallán

már szinte szokássá vált, hogy a magyarul imádkozó vallási ünnepségeken részt vesznek mindkét vallási felekezetből, így a szentmisén együtt imádkoztunk a református Erdélyi Tímea tiszteletes asszonnyal, s református testvéreinkkel. **Koszorúzás, emlékezés – vitéz Ordódy István Jász-Kun huszárcapitányról emlékeztünk**

A szentmise után a bagotai temetőben v. Hrala Gyula ismertette vitéz Ordódy István életútját. *(Az Akikre büszkék vagyunk! rovatunkban életéről bővebben. Szerk.),* Vitéz Odódy István Jász-kun huszárcapitánynak, az I. világháború hősének sírjánál állunk,

hogy tiszteletünket tegyük, s kegyelettel fejet hajtunk nemcsak az itt nyugvó hősünk emléke előtt, de azok előtt is, akiknek a teste ott nyugszik az olasz hegyekben, valahol a Don folyó partján és a lengyel temetőben. **Vitéz Ordódy István végigharcolta a Nagy Háborút, átélte a Limanowói győztes csatát, hőstetteivel soha nem dicsekedett, de a Jász-Kun Huszárezred történelméről szóló könyvben-naplóban tetteit megörökítették.** Hőseink között említem a II. világháborúban Ausztriában, vagy Németországban hősi halált halt Hrala Istvánt. Annyit tudunk róla, hogy a háború végén se tette le a fegyvert. Csak annyit mondott: az esküm köt, mennem kell magyar egységgel. Említem a komáromi református gyülekezet 130 katonáját, akik hősi helytállással és hősi halálukkal írták be nevüket történelmünkbe. Értük, ezekért a katonáért - és több ismert, vagy ismeretlen hőseért - szól ma az ima, és szólal meg a templom harangja. Őket is illetik a ma elhelyezett koszorúink. - A közös imák után Basternák Ildikó, Ógyalla város polgármester-asszonya a helyi önkormányzatot képviselve helyezte a sírra koszorúját. A Történelmi Vitézi Rend nevében v. Dinga László György, v. Lipovniczky Kázmér és v. Smidh Róbert koszorúzott; Jobbágy József Nyitra megyei képviselő, valamint Erdélyi Tímea tiszteletes asszony helyezték el koszorúikat, csakúgy, mint a helybéli politikai pártok, civil szervezetek és az iskolák. A koszorúzás alatt a helyi Csemadok Ószirózsa Népdalköre adott elő katonanótákat.

I. világháborús kiállítás. Bagota, kultúrház

„MINDEN MAGYAR EMBER KÖTELESSÉGE KARODOT FOGNI A HAZÁÉRT, S HA KELL, MEGHALNI ÉRTE!” - Ez volt a mottója a kiállításnak, amelyet v. Hrala Gyula az I. világháborúról szóló saját gyűjteményéből állított össze. A kiállítást a himnusz elhangzása után - amelyet Döme Attila adott elő - Basternák Ildikó Ógyalla polgármestere 150 résztvevő előtt meg. Polgármesterasszony többek között megköszönte v. Hrala Gyulának a helyi háborús eseményeket bemutató kiállítási anyagot, amelyet a település történelméről megőrzött, rendszerezett, s a nyilvánosság elé tárt.

V. Hrala Gyula: A kiállításról elmondtam: két részre tagolható, Bagota település múltja, a helybeliek részvétele a Nagy Háborúban, név szerint bemutatta a helyi frontharcosokat és a komáromi református egyház áldozatait. A kiállított anyag rámutat a háború borzalmaira és a háttérben zajló eseményekre. Hangsúlyozza a magyar katonák haláltmegvető bátorságát. Bemutatja a semmit nem mérlegelő hősiesség és önfeláldozás példaképeit, a bajtársiasságot. Az összeállításnál célt volt, hogy a kiállított anyagban a helyiek rátaláljanak esetleg a felmenőikre, vagy az ismerőseikre. Történelmi pillanatokat örökítenek meg a tárgyak-fotók a Komáromban állomásozó, s innét frontra induló egységekről is, úgymint a 12. gyalogezredről, s a cs.kir.19. komáromi vadászokról. **A kiállítás szenzációi voltak a nemrégiben felfedezett képek a galíciai harcterekről, amelyek vitéz Ordódy Istvánnak, a Jász-Kun Huszárezredben szolgáló huszárkapitánynak hagyatékából kerültek a tulajdonomba körülbelül 30 éve. Jelentőségüket nem ismertem, de megőriztem ezeket: nagyon rossz állapotban voltak, s mostanra sikerült a több mint 100 éves negatívokat digitalizálni és megfelelő képeket készíteni belőlük. A Hadtörténelmi Intézet pedig a kérésre elküldte a Jász-Kun Huszárezred naplószerű történetét, amelyben sok helyen a bagotai Ordódy István hőstettei is említve vannak, s így a képeket szövegekkel ellátva a kiállításon bemutattuk.**

Befejezésül elmondtam: San Franciscóban a magyar 56-os emlékművön olvasható angol nyelven ez a felirat: „A MAGYAR SZELLEM HALHATATLAN, EGYSZER ELJÖN MEGVÁLTANI AZ EMBERISÉGET!” - ezeket a szavakat nem magyar ember írta. Hozzá csak annyit: ÚGY LEGYEN. A kiállítás keretében a helyi CSEMADOK alapszervezet által megrendezett kultúrműsorban felléptek a helyi óvoda, iskola gyermek-előadói, a női népdalkör, Tóth Szilvia citera kíséretével, énekeltek, verseket Fejér Vivien mondott, Kulin Eduard hegedűjátékában gyönyörködhettünk.

v. Hrala Gyula

A Szent Korona Felvidéken, Komáromszentpéteren (Nyitrai kerület, Komáromi járás)

A felvidéki magyarságnál mindig nagy ünnepnek számít a Szent Korona hivatalos másolatának bemutatása egy-egy településen. A Szent Korona nem köthető semmilyen politikai párthoz, az ősszmagyarságot képviseli, így hozzájárul a Magyarok összefogásához.

Szentpéter, mint ősrégi magyar település, nagy pompával fogadta a Jobbágy József polgármester úr felkérésére megjelent Szent Korona hivatalos

másolatát, s a Koronaország tagjait. Az esemény szervezése és a fogadás a Történelmi Vitézi Rend közreműködésével történt. Az ünnepség körmenettel kezdődött, több mint ezer résztvevővel. **Az egyházi zászlók után a díszmenetben a felvidéki zászló mellett cserkész, és Árpád-házi zászló lengett. Szokás szerint az élen az egyházi méltóságok haladtak, mögöttük a Szent Korona a koronaörök és a Történelmi Vitézi Rend tagjai kíséretében. A díszmenet rendkívül impozáns volt: huszárok, barantások, íjászok, cserkészek, a helyi borlovagrend, nagykárolyi, esztergomi és több testvéri borlovagrend zászlóikkal vonult, Ófelségét kísérve. A résztvevők közt haladtak a baptista felekezet képviselői, sőt a helyi szlovák Konvalinka Énekkar is igényt tartott részt venni a körmenetben. Hosszú lenne megnevezni az összes szervezetet, iskolát és a többi polgári résztvevőket.**

A menet megállt a helyi szociális otthon előtt, ahol már várták a gondozottak, akik koruk vagy egészségük miatt nem tudtak részt venni az ünnepségen, hogy ők is tisztelettel hajthassanak fejet a magyarság legbecesebb történelmi ereklyéje előtt.

Az ünnepélyes szentmisét Godolányi Róbert esperes celebrálta oltártestvéreivel a templomkertben. A mise kezdete előtt a házigazda, Jobbágy József kifejezte örömét és történelmi eseménynek nevezte, hogy Ófelsége, a Szent Korona hivatalos másolata a szentpéteri templom falai közé érkezett. **Felszólította a résztvevőket, hogy a koronát fogadjuk hittel, szeretettel, alázattal.**

Több meghívott vendég kapott lehetőséget rövid felszólalásra, **kiemelve a magyarság összefogásának fontosságát.**

Szentmise után a résztvevők a helyi r. kat templomban fogadták a Szent Koronát, ahol megszentelték az erre az alkalomra készített emléktáblát, amely v. Smidt Róbert faragó munkája, mely a templomban kapott dízhelyet, a koronaünnep emlékeként. Boldogasszony Anyánk eléneklése és a közös imák után az oltár előtt elhelyezett Szent Korona megtekinthető volt. Összeállítás: v. Hrala Gyula; Fotók: Szukola István VRNT, Bergendi Gellért

Hírek, események, évfordulók

80 évvel ezelőtt: ELSŐ BÉCSI DÖNTÉS

Balról jobbra: František Chvalkovský, Galeazzo Ciano, Joachim von Ribbentrop, Kánya Kálmán

A szlovák és magyar felek által felkért két döntőbíró, Ribbentrop német és Ciano gróf olasz külügyminiszter 1938. november 2-án meghozott döntése volt. A döntést Bécsben, a Felső-Belvedere kastélyban hirdették ki. Az etnikai revíziót megvalósítva 11 927 km² (az utólagos kiigazításokkal 12 012 km²) Trianonban elcsatolt területet juttatott vissza Magyarországnak, 869 ezer fős lakossággal, akik közül 752 ezer fő (86,5%) volt magyar és 117 ezer más nemzetiségű. **A döntésnek köszönhetően újra magyar lett Kassa, Rozsnyó, Ungvár, Munkács, Beregszász, Rimaszombat, Érsekújvár, Komárom, Léva és Losonc városa.** A honvédség november 5. és 10. között vonult be a csehszlovák hadsereg által kiürített területre, ahol mindenütt örömmel fogadták őket. Az új határokon túl 67 000 magyar maradt. November 13-án hirdették ki az 1938. évi XXXIV. törvénycikket a Magyarországhoz visszacsatolt felvidéki területeknek az országgal való egyesítéséről.

KANADAI TÖRZSSZÉK

Rövid beszámoló a kanadai Törzsszékről

Mindenekelőtt ezúton is szeretném megköszönni v. Majthényi László tb. törzskapitány úrnak hosszú éveken át kifejtett önzetlen és példamutató munkáját a Kanadai Törzsszék vezetésében és Rendünk képviselésében itt Kanadában. Külön köszönettel tartozom neki a sok segítségért, hasznos tanácsért és bölcs útmutatásért, amire a továbbiakban is tudom, hogy számíthatok. Gratulálok továbbá a Vitézi Rend Vitézi Széke által adományozott Lovagkereszt kitüntetéséhez, melyet Rendünk is elismerte sokéves, az emigrációban is jelentős munkáját.

Szeretném megköszönni a tisztségéből visszavonult v. Farkas László székcapitány úrnak áldozatos munkáját a Rend pénzügyi dolgainak intézésében.

Gratulálok Ugray Tamás úrnak, Kelet-Kanada területére tör-

tént székcapitányi kinevezéséhez. Bízom benne, hogy sikeresen tudunk majd együtt dolgozni.

2017. február 13-án, 91 éves korában elhunyt v. Rogócz Ferenc rendtársunk, akiről a Vitézi Tájékoztató Hadak Útja részében külön emlékeztem meg.

Sajnálattal kell tudomásul vennem, hogy a Kanadai Törzsszék állománya egyre fogy. Tagjaink szétszórtnak, egymástól nagy távolságra élnek, állománygyűléseket, vagy akár csak baráti összejöveteleket tartani kivitelezhetetlen. A helyi Magyar Házak következetesen elmulasztják Rendünk kanadai vezetőinek meghívását a nemzeti ünnepeinkre emlékező eseményekre.

Mindezek ellenére azok, akik koruk és egészségi állapotuk miatt tehetik, mindent megtesznek a Rend Kanadai Törzsszékének megtartása, kanadai képviselése és a Történelmi Vitézi Rend eszmeiségének fenntartása érdekében.

Dr. v. Sztopa Emil törzskapitány, Kanada

NÉMETORSZÁG TÖRZSSZÉK

Az alábbiakban ismertetjük törzsszékünk ezévi fontosabb eseményeit:

2018 január 14. Ökumenikus istentisztelet

Az Ulm környéki katolikus és protestáns gyülekezet közös, ökumenikus istentiszteleten vett részt az ulmi Wengenkircheben. Misét celebrált Merlás Tibor atya, ígét hirdetett Nt. dr. Varga Pál református lelkész.

A szentáldozás és úrvacsoraosztás után a megjelent rendi tagok kérésére Tibor atya megáldotta és megszentelte a Történelmi Vitézi Rend Németország Törzsszékének új zászlóját. A gyerekekkel külön foglalkozott nemzeti Székely Enikő VRNT. A gyülekezetek tagjai az ünnepséget a „Boldogasszony anyánk“ és a Magyar Himnusz elénekülésével zárták. Ezután az agapén kötetlen együttlét keretében ismerkedtek és beszélgettek egymással.

A zászlószentelés után: Merlás Tibor atya, v. szárazajtai Bakó Árpád székcapitány és Nt. dr. Varga Pál ref. lelkész.

2018. január 27. Törzsszékünk több tagja részt vett a Stuttgarti Magyar Bálon

A néptáncosokat megérdemelten tapsolja a közönség.

2018. március 18. Az Ulmi Magyar Kultúregyesület március 15-i interaktív ünnepségén sikeresen tevékenykedtek Székely Enikő VRNT, nemzeti Bakó Katalin, nemzeti Riester Ildikó, Riester Árpád VRNT és a székcapitány.

2018. szeptember 7-8. Szeptember első hétvégéjén Letenyén ismét találkoztunk a Zala megyei vitézekkel, akiket v. Bartal György András székcapitány vezetett. Jelen volt részükről v. Szabadi Tibor József NYD törzsszéki vitézi hadnagy, v. Papp Gábor vitézi hadnagy, v. Kósa Miklós Csaba, v. Wilcsek Klára Kósáné, v. Fehér Gábor, v. Harcz Endre és Németh Ferenc VRNT. Riester Árpád VRNT és

Domsips Dona és Riester Árpád VRNT az előadás közben

A találkozó néhány résztvevője: v. Papp Gábor, v. Szabadi Tibor József, v. szárazajtai Bakó Árpád és v. Bartal György András székcapitány

nemzeti Riester Ildikó vetített képes előadást tartottak „Újra itt van a nagy csapat“ címmel. Közreműködtek: Hege-düs Szabolcs, a fővárosi Szent Margit Gimnázium orgona- és zongoraszakos tanára, valamint Domsips Dona szóló-énekes, a Béres Kamaragyűttes tagja.

2018. október 14. Ezen vasárnapon a „Magyarok Nagyszonyja“ ulmi búcsún vettünk részt. Misét celebráltak dr. Tempfli Imre lelkész Stuttgartból és Merlás Tibor atya Ulmból. Az ezt követő együttlét alatt Óvári Krisztián vezetésével a kiscserkészek mutatkoztak be, akiknek ulmi csoportjával Székely Enikő VRNT foglalkozik.

A kiscserkészek az előadásuk után. (Ferenczy-Vass Éva VRNT a hátsó sorban jobbról a második)

Guido Wolf miniszter a pulpitisnál

2018. október 18. Törzsszékünk több tagja jelen volt a Stuttgarti Magyar Konzulátus által rendezett 56-os emlékünnepevényen, ahol örömmel és meglelégedéssel hallgattuk Guido Wolf Mdl Baden-Württemberg-i Európa- és igazságügyminiszter baráti, elismerő szavait Magyarországról.

2018 október 27. Ezen a napon avatták vitézzé dr. szárazajtai Bakó Botond Zsolt várományost. Az avatáson jelen volt a székkapitány családja, Székely Enikő VRNT és családja, Riester Árpád VRNT és nemzeti Riester Ildikó, valamint budapesti és szombathelyi barátaink. Az avatás alkalmat adott v. Soltész Gyula főszéktartó úrnak arra, hogy megismerkedjen és elbeszélgeszen az avatottal és annak családjával.

Az első sorban: nemzeti Bakó Brigitta, Bakó Tímea Kinga, Bakó Evelin Csengele, Bakó Izabella Csilla és dr. szárazajtai Bakó Botond Zsolt

Csoportkép az avatás után, a Belvárosi templom előtt: jobbról balra v. Imre László európai törzskapitány, Székely Enikő VRNT, v.szárazajtai Bakó Árpád székkapitány, Riester Árpád VRNT és nemzeti Riester Ildikó, v.szárazajtai Bakó Botond Zsolt, nemzeti Bakó Katalin, a bal szélén nemzeti Bakó Brigitta, valamint barátok és a gyerekek

2018. november 1. Halottak napján megkoszorúztuk a Sárvár melletti Ikervár község területén, a Péterfa-majorban található 14 székelyföldi levante sírját, akik 1945 március 20-án estek el az itteni honvédő harcokban. Örömmel nyugtáztuk Ikervár önkormányzata és polgármestere, Fehér Ferenc közreműködését, hiszen ők gondozzák évek óta ezt a sírkertet.

A hősi halott székely levanték sírkertje, a kopjafán a vitézi koszorú

A kórus és a művészek

2018. november 11. A stuttgarti Hunnia Baráti Kör és a Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség szervezésében a „Kratochvil Károly“ férfikórus „Sej, besoroztak“ című előadását hallgattuk meg Ulmban. Közreműködtek Bálint Natália mezzoszopránn, Vecsey Gyula bariton (a hamburgi operaház művésze), valamint Evgeny Alexeev zongoraművész, kiknek fellépése osztatlan sikert aratott.

2018 november 25. A Mátyás király-év alkalmából az *Ulmi Magyar Kultúregyesület termeiben*

vetített képes előadást tartottunk e témából. Riester Árpád előadásában foglalkozott igazságos uralkodónk származásával és jeles hadi cselekedeteivel. Közreműködött nemzeti Riester Ildikó, szavaltak Székely Enikő VRNT és Ferenczy-Vass Éva VRNT. Székkapitányunk hozzászólásában Mátyás király elfeledett brassói tartózkodását ismertette, hiszen éppen ezekben a

napokban avatták fel az erre utaló új emléktáblát az időközben „eltűnt” helyén.

Az előadás után tartottuk meg idei állománygyűlésünket, ahol beszámoltunk ezévi tevékenységünkről és rögzítettük a 2019-es esztendő teendőit.

Ulm, 2018 december 22.

v. szárazajtai Bakó Árpád székkapitány

Az előadó Riester Árpád VRNT

Székely Enikő VRNT szaval

BUDA TÖRZSSZÉK

2018. évi eseményei

1/ 2018.01.05. Belvárosi Plébánia Templom. A Szent Korona hazatérésének 40. évfordulójára emlékeztünk. A rendezvény fő szervezője vitéz Woth Imre törzskapitány, a Magyar Királyi Koronaőrök, a hagyományörző koronaőrök parancsnoka volt. Törzskapitány úr felkérte törzsszékünket a rendezés szervezésében való részvételre, a helyszínen lévő rendezők megszervezésére, irányítására. Buda, Pest és a két Pest megyei törzsszékéből 15 fővel vettünk részt a lebonyolításban. A megemlékezésen a Honvédelmi Minisztérium magas rangú képviselői mellett, Magyarország több közjogi méltósága és az Amerikai Egyesült Államok Nagykövetségének ügyvivője is megjelent.

2/ 2018.01.12-13. Részvétel a Mátyás Templomban a Doni Emlékező Szentmisén és koszorúzás másnap a Hadtörténi Intézet és Múzeum Díszudvarán. Pest Törzsszékével ismét közösen szerveztük a megemlékezéseken való részvételt. A 75.

évforduló alkalmából a Hadtörténeti Intézet és Múzeum 3 napos nyílt napot tartott, előadásokkal, kiállításokkal, bemutatókkal. Az előző évek rossz tapasztalatai miatt az első napi központi koszorúzáson nem vettünk részt. Ezt a 2. napon az előadások meghallgatása után külön, vitéz Szantner Gábor hagyományörző rendtársunk díszelgő támogatásával tettük meg, előző főkapitányunk, vitéz Radnóczy Antal emléktáblájánál és a Rendünk által állított Doni emléktáblánál. A Mátyás Templomban vitéz Turba László tb. törzskapitány úr volt a vezető, a Hadtörténeti Intézet és Múzeumban vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány, Buda Törzsszék vezetője látta el ezt a feladatot.

3/2018.01.12. este, Pákozd, Doni Kápolna. Emléktűzgyújtás és megemlékezés a doni áldozatokra.

Buda Törzsszékéből néhányan jelen voltunk a Fejér megyei alegységünk tagjaival együtt a 25. alkalommal megrendezett ese-

ményen. Rendünk egyik még élő doni túlélője a 96 éves vitéz Smohay Ferenc is részt vett az eseményen. Ezen a helyszínen Rendünk képviselőjében a Fejér megyei alegység koszorúzott, vitéz Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány úr és vitéz Mihályi Katalin vitézi hadnagy asszony vezetésével.

4/2018.01.20. Hotel Flamenco (a Feneketlen tónál). A 2018. évi központi Vitézi Bál.

Három év után ismét megrendeztük a Vitézi Rend hagyományaihoz tartozó bálunkat. A helyszín tökéletes választás volt. A régi bállokhoz képest sok új elemmel tarkított este nemcsak a mi szemünkben volt sikeres és emlékezetes. A Hotel dolgozóitól olyan visszajelzést (elismerést) kaptunk, hogy ilyen színvonalas este régen volt náluk, és ilyen intelligens, viselkedni tudó társasággal ritkán van dolguk. Nagy örömünkre a bálon az ország minden részéből voltak rendtársaink, a szervezők szemében ez volt a legnagyobb siker.

5/ 2018.01.21., Margitsziget a kolostor romjainál. A hagyományos Szent Margit mise.

Néhai vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úr idejében rendszeresen részt vettünk a misén. Ezt a hagyományt folytattuk, melyen rendezőként és szereplőként volt jelen két rendtársunk, vitéz Hermann Eszter Domszky Andrásné és vitéz Harmat Péter. A misét Erdő Péter bíboros celebrálta. Sajnos, a szakadó hóesés miatt a szokottnál kevesebb volt a résztvevő, de így is megtelt a romkápolna.

6/ 2018.02.11. de. Hazatérés Templom (Bp., V, ker. Szabadság tér). A Horthy Miklós Társaság által szervezett megemlékezés Kormányzó úr halálának 61. évfordulóján. A Horthy Miklós Társaság által minden évben megrendezett, a Kormányzó úr halála napjának évfordulója körüli megemlékezésen az esemény fő támogatójaként a Történelmi Vitézi Rend nagy létszámmal volt jelen. Rendünket több törzsszékünk is képviselte, a díszegység felállítását és vezetését is a Rend biztosította. Igét hirdetett a házigazda Hegedűs Lóránt lelkész úr, megemlékező beszédet mondott vitéz Zetényi-Csukás Ferenc, a Horthy Miklós Társaság elnöke, dr.vitéz Bucsy László törzskapitány és vitéz Jaross Tamás. A megemlékezés magas színvonala és a szónokok kiváló beszéde feledtetni tudta a hallgatósággal a rendezvény előtt tüntető gusztustalan, hazug, liberális, proli bekiabálásokat, melyet kimondottan a megemlékezés ellen szerveztek.

7/ 2018.02.11. du. Budapest XII. ker.-i Turul szobornál: megemlékezés a budavári kitörés áldozataira.

Több szervezet közösen rendezett megemlékezése. Hagymányosan évek óta a programot a XII. kerületi KDNP szervezete adja, míg a díszegységgel a Történelmi Vitézi Rend támogatja megemlékezést. Ez a rendezvény törzsszékünk hivatalos kitö-

rés-megemlékezése, melyen kb. 20 fővel vettünk részt. Rendünk díszegység-parancsnoka, vitéz Kardos László székkapitány úr vezényletével zászlós, koszorúzó és felsorakozó díszegységgel emeltük a megemlékezés színvonalát. Ahogy az a szónokoktól most is elhangzott, a kitörés áldozataira való megemlékezés még mindig tabu téma.

8/ 2018.02.17. Mátyás. Az 1945-ös budavári kitörés áldozataira, a Mátyás eléréig katonákra és a Mátyásról bevonult doni áldozatokra emlékeztünk. A rendezvény, mely a Történelmi Vitézi Rend központi Kitörés megemlékezése, most is négy helyszínen került megrendezésre. Törzsszékünk szép létszámmal, kb. 30 fővel képviseltette magát.

9/ 2018.02.23., Budafok-Nagytétény Önkormányzat díszterme és az 1956-os emlékmű. A kommunizmus áldozataira való emlékezés a XXII. kerületben. A XXII. kerületi alegységünk képviselte Rendünket a XXII. kerületi Önkormányzat megemlékezésén. A rendezvény az Önkormányzat dísztermében kezdődött egy emlékező műsor keretében, majd az épület előtti 1956-os emlékműnél végződött az áldozatok előtti tisztelgés koszorúinak elhelyezésével. Budapest e városrésze magas társadalmi tisztséget betöltők részvételével emlékezett a kommunista terror áldozatairól. Karsai Ferenc polgármester és Szabadi Attila a XXII. kerület országgyűlési képviselője mellett jelen volt Németh Zsolt államtitkár és Tőkés László református püspök, európai uniós képviselő.

10/ 2018.02.24. Világcsücsök Közösségi Tér (1132 Bp. Váci út 50.). Rendtársunk vitéz Bagaméri László Szent Korona előadása. Az előadótermet megtöltötték az érdeklődők. Vitéz Bagaméri rendtársunknak ez már a sokadik előadása volt a Szent Koronáról, a rajta lévő ábrákról, jelképekről, valamint a

hozzá fűződő történelmi eseményekről. A közel 3 órás előadás minden perce élvezetes volt, köszönhetően az előadó felkészültségének, tudásának és magával ragadó előadói képességének.

11/ 2018.03.14. Budapest II. ker. Gábor Áron emlékmű. Részvétel a II. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésén. Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos 48-as megemlékezése is, melyet idén is díszegységgel támogattunk. A központi rendezvényekkel való ütközés miatt egy nappal előbb került megrendezésre ez a megemlékezés. A munkanap ellenére Buda Törzsszéke szép számban volt jelen. A rendezvény szónokai voltak: dr. Láng Zsolt polgármester, dr. Gulyás Gergely országgyűlési képviselő és Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, országgyűlési képviselő.

12/ 2018.03.15., Budapest XXII. kerület. Részvétel a XXII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésén.

A rendezvényen a XXII. kerületi alegységünk vett részt, akik koszorúzással tisztelgtek az 1848-49-es hősök emlékének.

13/ 2018.03.15., Budapest XII. kerület Gesztenyés kert az 1848-as obeliszknél. A XII. kerületi Önkormányzat 1848-49-es megemlékezésének koszorúzásán való részvétel. A kerületi megemlékezés korábban kezdődött a MOM Művelődési Házban. Ezt követően hagyományosan a Művelődési Ház előtt elterülő Gesztenyés Kertben álló 48-as obeliszknél helyeztük el az emlékezés koszorúit. Rendünk nevében vitéz Madaras Ágnes vitézi hadnagy koszorúzott.

14/ 2018.03.15. Gödöllő. Lovas felvonulás 1848-49 hősei tiszteletére.

Ezt a felvonulást Gödöllő városa több éve megrendezi, így emlékezve az 1848-49-es szabadságharc hőseire. A lovasok között természetesen korhű ruhába öltözött huszárok is vonultak. Főszervező és vezető a KÖMA KELET TSZ. törzskapitánya, dr. vitéz Bucsy László úr volt. Mivel Buda Törzsszék központi megemlékezését az előző napon tartottuk, így néhányan jelen lehettünk és a fogatokon résztvevői is lehettünk a felvonulásnak.

15/ 2018.04.14. Buda Törzsszék tavaszi állománygyűlése. Az állománygyűlés változatlan helyszínén, az I. kerületi Budavári Művelődési Ház színháztermében került megrendezésre. A majdnem három órás program alatt megemlékeztünk elhunyt rendtársainkról, meghallgattuk Buda törzskapitányának helyi és országos beszámolóját és megnéztük az előző fél év eseményeit

bemutató vetítést. Kitüntetések, megbízatások és emléklapok is átadásra kerültek, melyek a törzsszék aktív munkájának köszönhetőek. **Körünkben ünnepelhetjük a 93 éves vitéz Cseresnyés Pál tb. törzskapitány urat**, aki az állománygyűlés zárásaként a Szózat egy egyedi stílusban való előadásával tisztelt meg minket. A hivatalos rész után kötetlen bajtársi beszélgetésre került sor.

16/ 2018.05.24. Óbudai Temető. Néhai vitéz Miklósi Zsolt törzskapitány úrra emlékeztünk.

Halálának 10. évfordulóján, mint minden évben, most is megemlékeztünk Buda néhai törzskapitányáról sírjánál. Az eseményen özvegye, Ildikó asszony is jelen volt. A törzskapitányi visszaemlékezés után a rendtársak is visszaidéz-

tek néhány történetet törzskapitány úrral kapcsolatban. A virágok elhelyezése után a megemlékezést most is imával zártuk.

17/ 2018.05.26., Budapest XXII. kerületi Evangélikus Templom kertje. Megemlékezés a Budapesti Kitelepítettekre.

A budapesti kitelepítések 60. évfordulójára elkészült emlékműnél róttuk le kegyeletünket a kitelepítés áldozatai előtt. 67 évvel ezelőtt ezekben a napokban kezdődött az érintett budapesti emberek kismimizése, elhurcolása. A megemlékezést vitéz Majzik Klára vitézi hadnagy, egykori kitelepített, az emlékmű megálmodója és létrehozója szervezte. A szobrot rokona és rendtársunk vitéz Majzik Mária képzőművész alkotta. Beszédet mondott többek között a XXII. kerületi Önkormányzat alpolgármestere és Németh Zsolt államtitkár. Verset mondott vitéz Bagaméri László. A koszorúk elhelyezését díszegységünk tagjai végezték. A rendezvény állófogadással zárult.

18/ 2018.06.04. Székesfehérvár, Országzászló tér. Trianoni megemlékezés és a felújított Ereklés országzászló és Trianoni emlékmű felavatásával. Ennek az emlékműnek a fel-

újítási támogatására gyűjtött Rendünk országos szinten. Ezért 2018-ban ez a helyszín lett a Történelmi Vitézi Rend központi Trianoni megemlékezése. A támogatási kezdeményezés indulásakor a szervező Fejér Szövetség felajánlotta, hogy minden olyan szervezet, cég, magánszemély, aki legalább 100.000 Ft-tal támogatja a felújítást, annak a neve felkerül egy-egy általa választott (örökbe fogadott) vármegyére. **A gyűjtés során a Történelmi Vitézi Rend alegységei, tagjai és hozzátartozói 1.000.000 Ft-tal támogatták a felújítást, így 10 vármegyét fogadva örökbe.** Ennek köszönhetően (sajnos hivatalosan csak ezt engedélyezték) a Rendünket gazdaságilag és jogilag kiszolgáló egyesület neve a támogató törzsszékek megjelölésével együtt felkerült több vármegyére is. **Az anyaországi törzsszékek mellett az erdélyi törzsszékek két vármegyét fogadtak örökbe.** Buda Törzsszék tagjai pontosan 100.000 Ft-tal támogatták a felújítást, ezért Hunyad vármegyére az egyesület neve mellett a Budapest-Buda Törzsszék szöveg is felkerült. Budához tartozik még, hogy **vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány leánya, Béres Eszter apai nagyapja születési helyének vármegyéjét, Abaúj-Torna vármegyét fogadta örökbe.** A rendezvényt kiemelt létszámmal és teljes díszegységgel támogattuk. Székesfehérvár város Önkormányzata külön köszönőlevelet küldött Fejér megyei alegységünknek.

19/ 2018. 06.04. Bp., XII. kerület Turul szobor. A KDNP XII. kerületi szervezetének Trianoni megemlékezése. A KDNP-től a rendezvényen való megjelenésre és a díszegységgel való támogatásra most is külön meghívást kaptunk. Bár a székesfehérvári

rendezvényen egybeesett ez a megemlékezés, és emiatt a létszám megosztott volt, azért így is méltón tudtuk képviselni Törzsszékünket.

20/ 2018.06.15. XII. kerület Mindszenty tér. Megemlékezés Mindszenty József bíboros hercegprímásra. A bíboros úr szoboravatásának 5. évfordulójának alkalmából táblaavatással egybekötött megemlékezést tartott a Keresztény Konzervatív Egyesület, a Farkasvölgyi Baráti Kör, a KDNP XII. kerületi szervezete és a Történelmi Vitézi Rend. Mivel az esemény egyik rendezője Buda Törzsszék volt, ezért a megemlékezést díszegységgel is támogattuk.

20/ 2018.06.17. Hazatérés Temploma (V. kerület Szabadság tér). Horthy Miklós Kormányzó úr születésének 150. évfordulójára tartott megemlékezés. A Horthy Miklós Társaság és a Történelmi Vitézi Rend közös rendezvénye mindkét szervezet számára az év egyik kiemelt eseménye volt. Ennek tudatában Buda Törzsszék is kiemelt létszámmal emlékezett meg Rendünk alapítójáról.

21/ 2018.07.06., Bp., VII. ker. Dohány u. 2. Megemlékezés Koszorús Ferenc vezérkari ezredesre és páncélosaira a budapesti zsidó gettó megmentésének 74. évfordulóján. Koszorús Ferenc Zsinagógával szembeni emléktáblájánál tartott megemlékezést a Történelmi Vitézi Rend és a Horthy Miklós Társaság. Rendünket most is több Törzsszék is képviselte.

A díszegységet Tengerész alegységünk adta. Az ezévi megemlékezés színvonalát emelte, hogy a zsidóság képviselője is részt vett a megemlékezésen és az ezt követő baráti beszélgetésen. Pest Törzsszékünk vezetője, vitéz Balog Barna törzskapitány úr tájékoztatta a megemlékezőket, hogy kezdeményezik a magyar nyelvű emléktábla mellett annak angol, német és héber nyelvű változatát is elhelyezni. Ha a helyi Önkormányzat engedélyezi a kezdeményezést, akkor már 2019-ben a 75. évfordulón, de legkésőbb 2020-ban a Vitézi Rend 100. évfordulóján már a többnyelvű táblák mellett emlékezhetünk minden érintettel közösen a magyar történelem egyik legnagyobb és legbátrabb tettére.

22/ 2018.07.22., Hősök Tere. „Amiért a harang szól, Nándorfehérvár 1456” című rendezvény.

Az esemény egyik fő szervezője most is rendtársunk, vitéz Foltán László nemzetes úr volt. Ez az egész napos rendezvény 10. éve már, hogy útjára indult. A Történelmi Vitézi Rend díszegységgel és zászlóval vett részt a délelőtti megemlékezésen. A déli harangszóig a felállított színpadon folyamatosan műsorszámok és előadások voltak. Délben a harang kongatását követően elindult a kerékpárosok hagyományos emléktúrája. Este a kerékpárosok visszaérkezése után koncerttel zárult az egész napos rendezvény.

23/ 2018.08.10., a Gödöllői Királyi Kastély Parkja. Megemlékezés a tragikusan elhunyt Kiskormányzóra, vitéz nagybányai Horthy Istvánra.

A Kiskormányzónak a Kastély parkjában található szobránál minden évben megemlékezést szervez a Történelmi Vitézi Rend helyi Törzsszéke, dr. vitéz Bucsy László törzskapitány úr vezetésével. A mostani megemlékezésen Rendünk több törzsszéke is részt vett, köztük Buda Törzsszéke is. A rendező törzskapitány úr utasításának megfelelően rendi díszben, kitüntetések nélkül voltunk jelen. A rendezvény után egyik gödöllői rendtársunk vendéglátásának köszönhetően egy kellemes bajtársi beszélgetésre került sor.

24/ 2018.08.14, Székesfehérvár, Fogadalmi ünnep.

A Szent István-i országfelajánlás napján a Magyar Szent Család ereklyéinek jelenlétében Spányi Antal megyéspüspök a Szentek és Mária közbenjárását kérte hazánkért és minden keresztyén

családért. Az ereklyék kíséretét hagyományörző koronaőrök adták. A hétköznap ellenére Törzsszékünkől néhányan jelen tudunk lenni az ünnepen. A Fejér megyei alegységünk tagjai egész éves kiemelkedő és a várost támogató munkájuknak, szolgálataiknak köszönhetően kiemelt helyet kaptak a rendezvényen. A fogadalmi szentmise után részt vehettünk az azt követő díszvacsorán is.

25/ 2018.09.02. de., Kenderes. A Kormányzó úr újratemetésének 25. évfordulója és vitéz lófő Kovács György kopjafájának avatása.

Erre a két, Rendünk számára nagyon fontos eseményre nagyon sok rendtársunk érkezett Kenderesre. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Kárpát-medence minden részéből érkeztek, nem csak az anyaországból. Buda Törzsszéke több mint 30 fővel képviselte magát. Az egész rendezvény úgy nézett ki, mintha csak a Történelmi Vitézi Rend rendezvénye lett volna. Természetesen a teljes díszegységet is Rendünk adta. A megemlékezés a hagyományoknak megfelelően a református templomban kezdődött megemlékező istentisztelettel. Innen fegyelmezett menetben vonultunk át a Horthy kriptához, ahol Kormányzó úr újratemetésének jubileumi 25. évfordulóján emlékeztünk az 1993-as történelmi eseményre. A beszédek után Rendünk több koszorút is elhelyezett a Kriptában. Ezek után került sor vitéz lófő Kovács György szék-kapitány úr kopjafájának felavatására, mely tökéletes másolata az erdélyi Csíkdelnén még áprilisban felállított kopjafának. A

tengerész- és rendi méltatás mellett Horthy István, Kormányzó úr unokája külön is megemlékezett a Horthy család igaz barátjáról, támogatójáról.

26/ 2018.09.02. du. Szolnok. Két II. világháborús tábornok emléktáblájának koszorúzása, s ezt követően bajtársi ebéd.

A kenderesi megemlékezések befejezése után, a közel 50 fővel, busszal érkezett erdélyi rendtársainkkal együtt érkezünk Szolnokra, ahol először egy ételében és hangulatában is felemelő bajtársi ebéden vettünk részt. Az ebéd alatt került átadásra a székesfehérvári Ereklés Országzászló támogatását megköszönő két emléklakett a hozzájuk tartozó oklevelekkel, mellyel Székesfehérvár városa köszönte meg erdélyi törzsszékeink kiemelt támogatását. Az emléklaketteket és az okleveleket vitéz Béres Ferenc Magyarország országos törzskapitánya adta át vitéz Lázár Elemér helyettes főkapitánynak, Erdély országos törzskapitányának. Az ebéd után megemlékeztünk két II. világháborús erdélyi tábornokról, akiknek pár évvel ezelőtt erdélyi rendtársaink emeltek emléktáblát. A megemlékezésen velünk együtt emlékezett a Honvédség képviselője és Szolnok város nevében egyik alpolgármester úr is. A méltató beszédek után került sor vitéz primor szotyori Nagy Gyula altábornagy és ikertestvére, vitéz primor szotyori Nagy Áron vezérőrnagy emléktáblájának megkoszorúzására.

27/ 2018.09.15., Bodaszőlő-Zelemér a Baltazár Kastély kertje. Kormányzó úr, vitéz nagybányai Horthy Miklós és Baltazár Dezső református püspök szobrának avatása.

Nem sokkal a rendezvény megkezdése előtt lett meghirdetve, Kormányzó úr több szobrának felállítására való országos gyűjtés. Ez a rendezvény volt az első helyszín, ahol a Horthy Miklós Társasággal együtt két szobrot is avathatott a Történelmi Vitézi Rend, melyeket egy-egy rendtársunk készített. Kormányzó úr szobra vitéz Csák Attila, míg Baltazár Dezső szobra nemzeti Túri Török Tibor alkotása volt. A püspök úr nem csak jó barátja, hanem tanácsadója is volt Kormányzó úrnak. A rendezvényen a családok is képviseltették magukat. A Horthy család

mellett a Vásáry család is megjelent. Köztük volt a püspök úr unokája, a világhírű zongoraművész és karmester Vásáry Tamás is. Az ünnepség narrátora a Horthy Miklós Társaság elnöke, vitéz Zetényi-Csukás Ferenc úr volt. A megemlékezők között Rendünket vitéz Bucsy László törzskapitány úr képviselte, aki történelemkönyvekbe illő méltató beszédével nagymértékben emelte az esemény színvonalát. A szobrok leleplezése után egy jó hangulatú bajtársi ebéden vehettünk részt. A Hajdúböszörményhez tartozó településen az ország minden részéből jelen voltak Rendünk tagjai. Buda, Pest és Közép-Magyarország Kelet Törzsszékeinek tagjai külön busszal utaztak a helyszínre. Egyelőre csak nyilvánosan látogatható magántulajdonú helyeken tudjuk elhelyezni Kormányzó úr szobrait. Reméljük, a jövőben

változni fog a megítélése, és sikerül elérnünk, hogy ne a kommunista hazug történelem, hanem a valós történelem alapján ítéljék meg az általunk már jól ismert Magyarországot megmentő és felemelő történelmi szerepét. A szobrokra való országos gyűjtés továbbra is folyamatosan tart. Az eddig beérkező támogatásoknak köszönhető a következő Horthy szobor felállításának nincs anyagi gátja, ezt Rendünk bármikor meg tudja tenni.

28/ 2018.10.05. Érd Kálvin tér, az Aradi Vértanúk Emlékműve. Megemlékezés a 13 aradi tábornokra mártírhaláluk 169. évfordulóján. Az érdi Önkormányzat által szervezett ünnepség Rendünk központi megemlékezése is. A kellemes időben Budáról többen is részt tudtunk venni az eseményen. Az érdi idén is nagyon méltó megemlékezést tartottak, melynek ünnepi műsorát az érdi általános iskolások adták. Beszédet mondott T. Mészáros András, Érd polgármestere. A rendezvény az aradi tábornokok emlékművének koszorúzásával zárult. Számunkra az este vitéz Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány úr családi házában folytatódott: kis bajtársi beszélgetésre kaptunk meghívást.

29/ 2018.10.22. Bp. XI. kerület Múegytem rkp. az 1956-os Múegytemi Emlékműnél. A Nemzeti Örökség Intézete és a Szabadságharcosokért Közalapítvány közös megemlékezése az 1956-os Forradalom és Szabadságharc 62. évfordulója al-

kalmából. A meghívást a Magyar Állam ez évi első hivatalos rendezvényén való részvételre most is megkaptuk. A megemlékezés 4 helyszínen zajlott. A Múegytemi 1956-os emlékműnél kezdődött, a Múegytem aulájában folytatódott, majd fáklyás felvonulás következett a befejező helyszínig, a Bem térig. A tavaly elhunyt rendtársunk, vitéz Kellner Lajos eredeti Csepel teherautóját Pest Törzsszék tagjai vezették a felvonuláson, mely a másik két „old timer” Csepel teherautóval együtt szolgált a rendezvényen. A teherautó mellett velünk volt vitéz Kellner Lajos eredeti 56-os zászlójának tökéletes másolata (az eredeti a Nemzeti Múzeumba került) és másik két eredeti 56-os zászló. Rendünket a koszorúzáson és a további rendezvényeken vitéz Balog Barna Pest TSZK. törzskapitánya és vitéz Béres Ferenc Buda TSZK. törzskapitánya képviselte a zászlók vitelével. A befejező Bem téri rendezvényen zászlóinkkal aktív résztvevői lettünk a Magyar Állam megemlékezésének. A fáklyás felvonulás alatt, a zászlók segítségével folyamatosan felidéztük az 1956-os eseményeket a velünk vonuló fiataloknak.

31/ 2018.10.23., Budapest II. kerület Széna tér. A II. kerületi Önkormányzat megemlékezése az 56-os forradalom 62. évfordulóján. A szervező II. kerületi Önkormányzat rendezvényének díszegységgel való szolgálatát idén is Rendünk adta. Ez a rendezvény Buda Törzsszék hivatalos 56-os megemlékezése is. Az előző évi rossz idő miatt elmaradt rendezvény után most csodálatos időben emlékezhettünk a forradalom hőseire. Polgármester úr, dr. Láng Zsolt mellett a másik két megemlékező a II. kerület országgyűlési képviselői voltak, Varga Mihály pénzügyminiszter és Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter. E rendezvényen is kiemelten szép számmal voltunk jelen. Rendünk nevében vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány és egy volt Széna téri harcos, vitéz Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány koszorúzott.

30/ 2018.10.23, Bp. XXII. kerület Budafok-Tétény Városháza. A XXII. kerületi alegség részvétele a helyi Önkormányzat az 56-os forradalom 62. évfordulóján rendezett megemlékezésén, mely két helyszínt is érintett. Az ünnepi műsor után a rendezvény az Önkormányzat épülete előtt fejeződött be, az 56-os emlékmű megkoszorúzásával.

33/ 2018.10.27. Belvárosi Plébánia Templom. A Vitézavatás időpontja és helyszíne.

A tavalyi kecskeméti avatás után Székesfehérváron szeretnénk volna megtartani a Vitézavatást, ezzel is emlékezve arra, hogy 80 évvel ezelőtt is ebben a városban tartották a vitézavatási ünnepséget, első alkalommal nem a budapesti Margit-szigeten. Sajnos, az egyetlen alkalmas helyszín, a Székesegyház felújítása miatt - vissza kellett tértünk a budapesti Belvárosi

Plébánia Templomba. 2018-ban a posztumusz avatásokkal – mely 14 fő volt - az avatottak létszáma meghaladta a 100 főt. Buda Törzsszéke is 12 új rendtársunkkal büszkélkedhet! Az Avatási Ünnepségen posztumusz és tiszteletbeli vitézi címek mellett, kitüntetések is átadásra kerültek. Varga Miklós előadóművész, aki szintén budai lakos, tiszteletbeli vitézi címmel került Rendünkbe. Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy Rendünknek ezen az egyik legnagyobb ünnepén, eseményén a zenei kíséretet a Honvédelmi Minisztérium Veszprémi Légierő Zenekara szolgáltatta, rendtársunk, vitéz Katona János karnagy úr vezetésével. Karnagy úr szintén a kitüntetettek között volt, elismerve ezzel több évtizedes magas katonai és művészi munkásságát.

32/ 2018.10.23. Budapest XII. kerület Gesztenyés Kert. A XII. kerületi Önkormányzat koszorúzása az 56-os forradalom 62. évfordulóján: a kerületi ünnepség után került megrendezésre. Rendünket Buda Törzsszék XII. kerületi alegysége képviselte az ünnepségen és a koszorúzáson is. Az emlékműnél a Történelmi Vitézi Rend nevében koszorút helyezett el Buda Törzsszék vezetője, vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány és vitéz Madaras Ágnes vitézi hadnagy asszony.

áldozatokra való emlékezés után a sírok közötti séta közben virágokat helyeztünk el, ill. mécsest gyújtottunk az itt nyugvók sírjain. Nagy örömünkre szolgált, hogy újonnan avatott rendtársaink közül sokan emlékeztek velünk.

34/ 2018.11.04. Újköztemető 301-es parcellája. Hagymányos megemlékezésünk a forradalom leverésének napján az áldozatok sírjainál. Ez a rendezvényünk Budapest és Pest megye Törzsszékeinek közös rendezvénye, melyet 13. alkalommal szerveztünk meg. A hagyományoknak megfelelően először a 301-es parcella táblájánál tartottunk megemlékezést és koszorúzást. Az ünnepség levezetője vitéz Szabó János Pest Törzsszék székkapitánya volt, verset mondott vitéz Bagaméri László. Az emlékező beszédet vitéz Balog Barna Pest Törzsszék törzskapitánya tartotta, aki Buda Törzsszék vezetőjével, vitéz Béres Ferenc országos törzskapitánnyal együtt helyezte el koszorút az emlékműnél. Az

35/ 2018.11.06., Bp., V. ker. Falk Miksa u. 24-26. Emléktábla avatás özv. Horthy Istvánné részére.

Utolsó magyarországi lakhelyén kapott emléktáblát születésének 100. és halálának 5. évfordulója alkalmából özv. Horthy Istvánné, szül. gróf Edelsheim-Gyulai Ilona. A rendezvény fő szervezője a Horthy Miklós Társaság volt, de természetesen a Történelmi Vitézi Rend több törzsszékének tagjai is jelen voltak, így Buda Törzsszék tagjai közül is néhányan részt vettek az eseményen. Rendünk megbízott hivatalos képviselője dr.vitéz Bucsy László törzskapitány úr és Törzsszéke, a Közép-Magyarország Kelet Törzsszéke volt, a Történelmi Vitézi Rend koszorúját is ők helyezték el az emléktáblánál.

36/ 2018.11.09. Bp., XII. kerületi Apol Vilmos tér. Megemlékezés néhai boldog gróf vitéz Apor Vilmos püspökre, a szobránál. A szervező Apor Vilmos Emlékbizottság és a XII. kerület Hegyvidék Önkormányzat felkérte a Történelmi Vitézi Rend helyi alegységét a megemlékezésen való részvételre. Buda Törzsszék tagjai több kerületből is érkeztek. Vitéz Kardos László székkapitány, díszegységparancsnok vezényletével, díszegységgel is támogattuk a megemlékezést. 21 évvel ezelőtt II. János Pál pápa ezen a napon avatta boldoggá a mártír püspököt a római Szent Péter téren. E rendezvényen beszédet mondott Lázár Csaba színművész, rendező. Az Önkormányzattól külön köszönetet is kaptunk a rendezvény támogatásáért.

37/ 2018.11.17., Buda Törzsszék őszi állománygyűlése.

A közel három órás program alatt megemlékeztünk az előző fél évben elhunyt rendtársainkról, meghallgattuk Buda törzskapitánya beszámolóját és megnéztük az előző fél év eseményeit bemutató vetítést. Ezt követően kitüntetések és kinevezések átadására került sor, melyet díszvendégünk, vitéz Majthényi László Kanada Törzsszék tb. törzskapitánya adott át. Ebben az évben szépen bővült Buda Törzsszék állománya, 2 fő posztumusz, 7 fő várományos és 3 fő VRNT rendtárssal. A hivatalos rész után vitéz Dani Zoltán, a szerb hadsereg volt ezredese tartott előadást a Szerbia bombázása alatti híres tetteről, a „lopakodó” repülőgép lelövéséről és arról, hogy ez az esemény hogyan változtatta meg az életét.

Továbbra is minden hónapban megtartjuk a Budai Klubnapot a Fidesz XI. kerületi Budafoki úti irodájában és részt veszünk rendszeresen a Pest Törzsszék és a Horthy Miklós Társaság által tartott újpesti klubnapokon is.

Megköszönöm minden rendtársam 2018. évi munkáját, s kérem, legyünk együtt a jövőbeni eseményeken, rendezvényeken – minél nagyobb számmal.

*A beszámolót összeállította:
vitéz Béres Ferenc tkp., otkp.
Fotók: Koczkás Erzsébet*

PEST TÖRZSSZÉK

Pest, állománygyűlés

Vitéz Balog Barna tkp., v. Béres Ferenc otkp., v. Turba László tb.tkp. hallgatják v. Lovag Viktória beszámolóját

Vankó József VRNT. v.hdgy. előadása

2018. március 15. Rendi ágak közös főhajtása

2018. március 15.-én Csepelen a Vitézi Rend három rendi ága: a Történelmi Vitézi Rend, az I.C.O.C. és a Kárpát-medencei VR koszorúzott a forradalom 170. évfordulóján.

Csepelen évek óta együtt koszorúzunk, többek között v. Dékány Ágoston országos tkp. úrral együtt kezdeményeztük, mivel 1998 óta tagja vagyok a Vitézi Rendnek.

Az elküldött képek a Petőfi szobornál, Bp. XXI. ker. Csepel Önkormányzat által szervezett március 15. koszorúzáson készültek. A képeken Nagy Zoltán TVR. VRNT. v.hdgy., Kótai Margit I.C.O.C. nemzetvédelmi tagozat hadnagya, v. Pintér József I.C.O.C. ty. Császárné v. d. Fekete Marianna Kárpát-medencei VR. tkp.

*Rendtársi üdvözléssel:
ty. Császárné v. d. Fekete Marianna tkp.*

Az 1956-os Szabadságharc hőseire emlékeztünk

A TVR Pest Törzsszéke szervezésében zajlott Rendünk megemlékezése, 2018. november 4-én, a Rákoskeresztúri Köztemető 301-es parcellájánál.

Törzsszékünk tisztségviselői változásai:

Átminősítést nyert 2 fő: vitéz Szabó János, vitéz Vankó József. Kinevezésben részesült: vitéz Balog Barna törzskapitány, vitéz Szabó János, nemzetes Nagy Zoltán.

Rendtagjaink együttesen vesznek részt Buda és több törzsszék helyi rendezvényein is. Ezúton is megköszönöm minden rendtársamnak az egész éves munkáját, s kérem a továbbiakban a még nagyobb létszámmal való részvételt a Rend meghirdetett eseményein, rendezvényein.

v. Balog Barna tkp.

ÉSZAK-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

Székesfehérvái vitézi hadnagyság

2018.01.11. Székesfehérvár Zsolt utcai Községi Ház

A közéleti és Kulturális Szalon programsorozata keretében az év első rendezvényén a **„nyugtasson a Donnak zúgása..”** dr Szabó József János hadtörténész dokumentumjátékának előadásán vettünk részt. Az előadás a doni áttörés 75. évfordulója alkalmából a magyar királyi 2. hadsereg hőseire, áldozataira állított emléket. A Nagyváradi Szigligeti Színház és a dabasi Áldos Színpad művészei megható, elgondolkodtató előadásával megelenedett az esemény történelmi háttére, a **katonák helyállása a nélkülözés a kiszolgáltatottság az elképzelhetetlen hidegben, s az embertelen körülmények között.** Elgondolkodtató a mai kor emberének, fel sem fogható az a szenvedés, amit a katonáink átéltek. A hadtörténész szerint példaértékű bajtársasság jellemezte a sereget. Az első vonal szembeszállt az oroszokkal azért, hogy a második, harmadik vonal visszavonulhasson, tehát **feláldozták magukat.** Véleménye szerint szerint a Don kanyarban történtek **üzenete** mégsem a vereség: **az esemény a magyar bajtársiasság kiemelkedő példája.**

A fehérvári alcsoport különösen nagy létszámmal vett részt a rendezvényen.

Az előadás után jóízű beszélgetés során átéreztük az összetartozás élményét, mely elődeink helytállásának köszönhető.

2018.01.12. Pákozd, Mészeg-hegy. Doni megemlékezés, emléktűzgyújtás a Don-kanyar Emlékkápolnánál. A **hősi halált halt katonákra emlékeztünk** Pákozdon az Urivi áttörés 75. évfordulóján. A megemlékezésen részt vett v. Smohay Ferenc **rendtársunk**, a m.kir. honvéd hadsereg tüzére, aki részt vett adoni harcokban, s a visszavonulás borzalmainak részese volt. A dupla évfordulós, ünnepélyes, önkormányzati megemlékezésen Székesfehérvár országgyűlési képviselője, a történelmi egyházak helyi vezetői emlékeztek és tisztelegtek a közel 128 ezer elesett, eltűnt, fogságba esett vagy megsebesült magyar katona emléke előtt.

Verebi Önkormányzat szervezésében részt vettünk a Községi Házban szervezett Verebi Esték két előadásán.

2018.02.16. Horthy Miklós megítélésének története. **Előadó:** Turbucz Dávid PhD tudományos munkatárs, MTA BTK Történettudományi Intézet

2018.02.23. A Vitézi Rend és a magyar sors. **Előadó:** vitéz Hajdú Szabolcs tb.tkp.

Köszönet az előadónak a tényszerű, történelmi háttért bemutató és elemző előadásáért.

2018.02.26. Székesfehérvár Ötvenhatosok Tere. A kommunizmus áldozataira emlékeztünk.

Közösen szervezett megemlékezést a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja alkalmából Székesfehérvár Önkormányzata és a Fejér Megyei Önkormányzat.

A díszörök bevonulását és a Himnuszt követően emlékműsort adtak a Székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnázium diákjai, akik versekkel és történelmi visszaemlékezésekkel idézték fel a kommunista diktatúra magyarországi kiépülését.

A háborúban teljesen kivérzett Magyarország, amely el-

szenvetde többek közt az orosz katonák kegyetlenkedéseit, még fel sem ocsúdott a tragédiákból, mikor az elvtársak már hatalmuk előkészítésén dolgoztak a szovjet katonai jelenlét hathatós támogatásával. Miközben a magyar nép a háborúban elesett, vagy szovjet hadifogságba került vagy „malenkij robotra” elhurcolt sok százezer testvérét siratta, azon közben a kommunisták már létrehozták a hírhedt Államvédelmi Osztály elődjét, és Péter Gábor vezetésével tábort vertek a nyilasok egykori székházában, a budapesti Andrássy út 60-ban.” - fogalmazott beszédében Molnár Krisztián, aki beszédében Márai Sándor gondolatát is idézte a hazáról, mely szerint: *„az a tudat, hogy van egy nyelv, egy érzés, egy szerződés, láthatatlan és tapinthatatlan szerződés, amelyet az ember egy földrajzi hellyel, egy éghajlattal, néhány étellel, régen elhalt emberek tapasztalataival és bűneivel, erényeivel kötött. Az író nagyszerű megfogalmazásában az is benne van, hogy a haza nem cserélhető tetszés szerint. És még, ha valaki el is kényszerül hagyni az otthonát, boldog csak akkor lesz, ha oda mielőbb visszatérhet.”* - tette hozzá a Fejér Megyei Közgyűlés elnöke. A megemlékezés koszorúzással zárult.

2018.03.10. Pákozd, Katonai Emlékpark. Ünnepélyes keretek között, 9. alkalommal nyitotta meg kapuit a látogatók előtt a Katonai Emlékpark-Pákozd-Nemzeti Emlékhely.

A megnyitó a Helyőrségi Zenekar térzenéjével vette kezdetét. Dr. Görög István ügyvezető bevezetője után Tessely Zoltán országgyűlési képviselő ünnepi beszédére került sor, majd Tolcsy Béla Kossuth díjas zeneszerző, énekmondó 1848 márciusát megidéző műsorát hallhatták a jelenlévők. Vargha Tamás HM parlamenti államtitkár tavaszköszöntő gondolatai után az Emlékparki Emlékérem kitüntetések átadására került sor. A rendezvényen Lévay Miklós alezredes, a HoHE székesfehérvári szervezet vezetőjének kíséretében jelen volt v. Smohay Ferenc v.hdgy, egykori m.kir. tüzér **főhadnagy**, rendtársunk. **Ezúton mondunk köszönetet Lévay Miklós alezredes Úrnak, amiért gondoskodik rendtársunk jelenlétéről a kiemelt rendezvényeken.**

2018.03.15. Székesfehérvár, ünnepi megemlékezés, koszorúzás a szabadságharc 170. évfordulója alkalmából. A TVR képviseletében v.Mihályi Katalin vitézi hadnagy és v. Kováts Tibor vitézi alhadnagy helyezte el a megemlékezés koszorúját.

2018.04.16. Iszkaszentgyörgy, Amádé-Bajzáth-Pappenheim Kastély. Pálffy György Tudománytörténeti vándorkiállítás megnyitója. A rendezvényen a Fejér Szövetség meghívására vettünk részt. A mintegy 330 magyarországi származású személyt és azok világra szóló szellemi alkotásait bemutató „Magyarországon született tudós elmék világraszóló eredményei” című kiállítás tartalmát Dr. Pálffy György 16 éves tudományos kutatómunkája alapján állította össze. A kiállítás szervezői elkötelezett hívei a magyarországi származású géniuszoknak és annak a történelmi küldetésnek, hogy nemzetünk felemelkedése szolgálatában a magyarországi származású elődök és a jelenben élők szellemi nagysága iránti tiszteleten keresztül növelhető az utódok önbecsülése és tenniakarása. **„Mert vannak dolgok, melyeknek emlékezete nélkül nincsen jövő”** (Kossuth Lajos)

2018.04.20. Csókakő, I. Világháborús emlékmű újraavatása

A 60-as években épült az I. világháborús emlékmű Csókakőn, amelynek tetejére most került föl a turulmadár. A csókakői katonákat április 20-án kezdték sorozni a Nagy Háború frontjaira. A 23 hősi halott neve csak a rendszerváltás után került az emlékműre. Beszédét mondott Raffay Ernő történész is, aki felidézte, hogy az Antall kormány idején, mint a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára kezdeményezte a világháborús emlékművek felújítását. Beszélte továbbá arról is, hogy hiányolja: nem készült, nem készül az első világháborúról magyar film. Pedig a forgatókönyv alapanyagául kiváló irodalmi művek kínálkoznak. A történész Somogyvári Gyula és Markovits Rodion, múlt századi írók nevét is említette példaként.

2018.05.18. Székesfehérvár, Magyar Honvédelem napja Sportbemutatóval és gálaesttel ünnepelte katonáit Fehérvár. A Helyőrségi Zenekar Korzó-toborzójával, a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj tisztjelöltjeinek katonai sportbemutatójával, majd gálaesttel ünnepelte Székesfehérvár a Magyar Honvédelem napját. A Vörösmarty Színházban rendezett „Fehérvár köszönti katonáit” esten átadták a Gyuricza Béla emlékgyűrűt és a Székesfehérvár Önkormányzata által alapított Sipos Gyula díjat is. A TVR részére küldött meghívásnak eleget téve vettünk részt a rendezvényeken.

Országzászló és Országzászló-tér avatása!

Trianon 98. évfordulóján, az 1936 májusában fölavatott Rimanóczy-emlékmű helyén, és 70 évvel annak elbontása után 2018. június 4-én Székesfehérvár ismét a helyére illesztett egy jelentős zárókövet abban a szimbolikus épületben, ami, ha elkészül, az itt élő sokszínű közösség visszatalált önazonosságának fehér vára lehet. /.../ Az országzászló helyreállítását kezdeményező Fejér Szövetség képviseletében Boór kijelentette: Székesfehérvár Országzászló tere végre méltóvá vált a nevéhez. /FEOL.hu A Fehérvári Alcsoport tagjai köszönetét fejezi ki a Történelmi Vitézi Rend vezetőségének, az összes adományozónak és támogatóknak. E támogatások révén 70 év után újra lobog az Országzászló Székesfehérváron!

Az Országzászló kifejezi a Kárpát Haza magyarságának napjainkban is megújuló összetartozását. Az Ereky Országzászló tartalmazza a történelmi vármegyék földereklyéjét. Külön köszönet dr. Boór Ferencnek, a Fejér Szövetség társelnökének, aki kezdeményezte, elindította, felkarolta és vállalta ezt a nehéz feladatot és felelősséget. Kitarásának és elkötelezettségének köszönhetően készült el az eredeti állapotnak megfelelően helyreállított Ereky Országzászló és Trianon Emlékmű Székesfehérváron. Meghirdette és megalapította az **Országzászló Védnöki Testületet, melyhez** - kezdeményezésére, -a Székesfehérvári Önkormányzat jóváhagyásával csatlakozott a Történelmi Vitézi Rend is. Ötletgazdája az emlékműnél történő díszorségek felállítására, melynek feladata a megemlékezések során, civil szervezetek mozgósításával emlékezni, emlékeztetni történelmünk jeles eseményeire.

2018.06.09. Székesfehérvár, Ciszterci Templom, Vitézi Esküdtétel. „Továbbvitt nemes eszmék.” /Szanyi- Nagy Judit tudósításából, FEOL Fejér Megyei Hírportál.

Esküt csak azok tesznek, akik hisznek a holnapban, a jövőben – hangzott el a ciszterci templomban megrendezett ünnepélyes vitézi esküdtételen szombaton.

1938-ban, éppen 80 esztendeje tartottak vitézavatást a hagyományoktól eltérően Székesfehérváron, a Margit-sziget helyett az akkor frissen feltárt Nemzeti Emlékhelyen – idézte fel a meggyezékhely és az 1920-ban alakított Vitézi Rend történelmének

egyik fontos állomását vitéz Béres Ferenc otkp. Idén tizenheten tettek esküt az Észak-Dunántúli Törzsszék keretein belül.

A Szent Korona, amelyre az esküt tették, mutatja és tartalmazza azt a mércét, egységet és gondolkodásmódot, melyet követniük kell az elkövetkezendőkben. Ugyanis hazánk már ezer éve a keresztény világ támogatója – emelte ki vitéz Hunyadi László főkapitány. Az eskütételen túl – egy főt vitézi hadnaggyá neveztek ki, négyen pedig a Magyarságért Érdemrendet vehettek át. A Honvéd Hagyományörző Egyesület (HoHE) díszermét is átadták, melyet két fő vehetett át.

2018.06.30. Pátka I. világháborús emlékmű felújítását követő újraavatás

A pátkai önkormányzat meghívására díszegységgel vetünk részt a község főterén álló emlékmű újra avatására rendezett ünnepségen. A rendezvényen v. Hajdú Szabolcs tb. tkp. is beszédet mondott.

Fejér megyében a katonai mozgósítást 1914. július 26-án rendelték el. A Pátkáról bevonuló 648 férfi elsősorban a Piavénél és a keleti fronton harcolt, de Szerbiába, a Száva folyó mentére, s Boszniába is vonult innen magyar katona. Közülük 92-en soha nem tértek haza otthonaikba, életüket vesztették a háborúban. 42 hadiözvegyet és 28 hadiárvat hagytak maguk után. 1925-ben az ő emléküik előtt tisztelegve avattak emlékművet Pátkán. A 92 hősi halált halt pátkai katona közül 85 ember kiléte ismert. Nevük szerepel a vörös tadosi mészkőből készített emlékmű oldalán. Az alkotás oszlopának legtetetjén turulmadár vigyáz, karmai között koszorú és kard. Az emlékmű restaurálását Csontos Attila szobrászművész végezte. Az Első Világháborús Centenárium Emlékbizottság közel másfél milliós támogatása mellett az önkormányzat, s néhány helyi lakos is hozzájárult a költségekhez.

I.világháborús tablókiállítás székesfehérvári állomása – jelentős rendi látogatottság!

A megnyitó ünnepi pillanatai

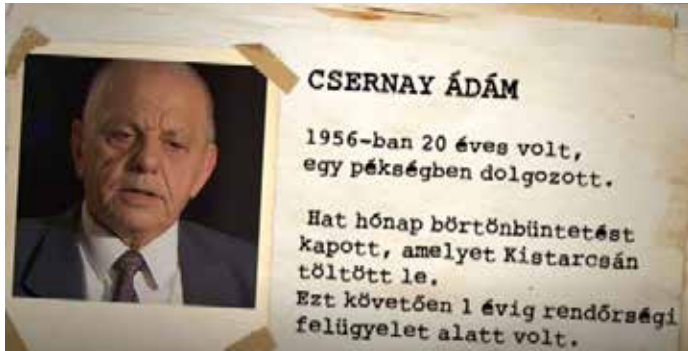
A megnyitón hagyományörző bemutatót is láthattak az érdeklődők, melyet zömében rendtársaink tartottak. Nagyszerű rendezvény, melyen immár negyedik éve veszünk részt több rendtársunkkal együtt. – mondja Szantner Gábor nemzeti úr, v. hdgy.

„1918 nyarán vége felé közeledett az emberiség történetének legvéresebb drámájának első felvonása. Egy tablókiállítás sorozat utolsó állomásán vagyunk, hiszen azt mondják, hogy 1918 őszén véget ér az első világháború. Való igaz, hogy a nálunk szerencsésebb történelemmel rendelkező népek esetében az első felvonás függőnye valóban legördül 1918 őszén. A mi történelmünkben azonban drámai mélypont következik. Esküszegők, hazaárulók, köztörvényes bűnözők és elmekörtani szinten idealisták országvesztő uralkodása következik – amit forradalomnak becéznek – hogy megágyazzon a különféle színekkel címkézett terror előtt. /.../Nem a mi dolgunk az ítélkezés, az viszont a mi dolgunk, hogy megismertessük a történelmet. Megismertessük a mi történelmünket, hogy tudjunk emlékezni fehérvári katonáinkra, tudjunk emlékezni és át tudjuk adni az emlékezés kultúráját, tudjunk emlékezni, hogy soha többé ne kezdjük el a XX. századot. Most, amikor az Önök figyelmébe ajánlom ezt a tablókiállítást, egyúttal arra kérem tisztelettel a levéltárat, hogy készítsék elő a kevésbé dicsőséges 1919-es esztendő kiállítását is. Azt hiszem, a sorozat valódi vége akkor fog bekövetkezni.” - tette hozzá Székesfehérvár alpolgármestere. - fogalmazott Róth Péter alpolgármester a tablókiállítás megnyitóján.

Spányi Antal megyéspüspök úr (képen közepén), v. Ravasz István alezredes úr (j.3.)huszár hagyományörzőkkel – és rendtársaimmal

2018.07.24. Székesfehérvár, Királykút Emlékház, Hétvezer est

Az Est vendége volt vitéz Csernay Ádám 56-os veterán, aki az 1956-os budapesti harcok forгатagában megtapasztalt élményeiről számolt be. Találkozás és kötetlen beszélgetés egy élő szemtanúval mindig más élmény. Nem mindennapi történeésekről hallottunk egy nem mindennapi embertől, egy tanú jóvoltából.

Tisztelt Rendtársunk! Kedves Ádám! Köszönjük a szép estét, amely igazi ajándék volt a hallgatóság számára.

2018. 08. 14.-20. Székesfehérvár, Enying. Szentek körében Székesfehérvár Fogadalmi ünnepén

2018.08.14. – Hűsz magyar szent ereklyéje jelenlétében ünnepeletek a fehérváriak a szentistváni országfelajánlás emléknapiján, melyen hagyományosan minden évben a TVR is részt vesz. A város fogadalmi szentmiséjére érkezett ugyanis a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Missziós keresztje. A fogadalmi szentmisében a Magyar Szent Család ereklyéivel kiegészítve, a Szűzanya és a magyar szentek oltalmába ajánlotta Spányi Antal megyés püspök hazánkat és a magyar családokat.

2018.08.15. de 9:00 Megemlékezés és koszorúzás a Lános Kornél Gimnázium épületénél,- a Budai úti egykori laktányánál - a Magyar Királyi 3. Szent István Gyalogezred emléktáblájánál, a doni harcokban elesett katonák emlékére. Az eseményen részt vett többek közt v. Smohay Ferenc, v. Béres Ferenc országos törzskapitány. Babucs Zoltán hadtörténész az ünnepségen az ezred 1939-től 1945-ig terjedő időszakának csatáit foglalta össze, az országgyarapítás időszakát, majd a hatalmas vérveszteségeket a keleti fronton.

Felidézte, hogy 1945 a II. világháború a vereséget hozta el Magyarországra számára és egy teljesen más szemléletű rendszer került hatalomra az ország területén. „1945-ben nemcsak a Magyar Királyság, hanem annak társadalmi berendezkedése és a Magyar Királyi Honvédség is sirba szállt. Az egykori 3-asok, csakúgy, mint többi honvéd bajtársaik az új Magyarországon megtűrt,

v. Smohay Ferenc II. világháborús hős, a Don poklát megjárt katona, a M.Kir. Szent István 3. Honv. Gyalogezred egykori tisztje, háttérben a Fehérvári Alcsoport tagjai

3. Honvéd Gyalogezred katonái voltak és ezredük jelmondatát sem feledték el: amely szerint „Szent Istvánnal álljuk mindig a vártát.” – fogalmazott Babucs Zoltán.

„Nagyboldogasszony napján a tiszteletet adó népet nem kellett hívni.”

Székesfehérvár, belváros du. 16:15 Nagyboldogasszony napi Kegyeleti Zarándoklat a Királyi Sírokhoz, a Szent Korona másolatával, melyen hat fős díszegységgel vettünk részt, v. Béres Ferenc országos törzskapitány jelenlétével.

2018.08.19. Enying, Batthyány Kastély, Ünnepi megemlékezés keretében, rendtársunk, v. Vasadi Gusztáv a Szent Korona- ékszerek másolatát ajándékozta az önkormányzatnak, melyet Viplak Tibor polgármester Úr vett át. Az eseményen részt vett v. Papp Attila, v. Arany Magyar Győző, v. Mihályi Borbála vitézi alhadnagy.

2018. 08.18. -án megtartott utolsó „fehérvári törvénylátó” országgyűlés 80. évfordulója

1938 augusztus 18-án az országgyűlés Kormányzó Úr, vitéz nagybányai Horthy Miklós jelenlétében kihelyezett ülést tartott Székesfehérváron. Mély elkötelezettséggel jelölte ki a keresztény hit megőrzését, erősítését, ami az egyedüli lehetőségnek látszott ősi nemzetünk megmaradásának az akkor ellenséges környező hatalmak gyűrűjében. Augusztus 20. Szent István temetésének napja. A hálás utódok az 1938-a törvényben nyilvánították augusztus 20-át nemzeti ünnepé, országalapító szent király, István tiszteletére.

Ez az ünnep Szent Istvánt állítja elénk, a rendíthetetlen hitű, népének életet és jövőt biztosító államférfit.

v. Mihályi Mária Keszei Endréné

2018.09.04. Székesfehérvár, Gyergyó tér, megemlékezés.

1944. szeptember 7-én hajnalban a székesfehérvári Magyar Királyi 3. Szent István Gyalogezred 159 hazát védő katonája vesztette életét a Gac-oldalban egy szovjet előőrs betörése nyomán. A gyergyói emberek a hősokeket két tömegsírba temették. 1990-ig nem volt szabad megemlékezni róluk, de mindig voltak bátor emberek, akik gondoskodtak arról, hogy halottak napján gyertya égjen a hős katonák nyughelyén. 1990 után gyergyóiak

és székesfehérváriak közösen, szabadon emlékeznek meg róluk. 2014-ben társadalmi összefogással emlékparkot alakítottak ki Székesfehérváron a Királysor és a Géza utca kereszteződésénél annak a 159, a második világháborúban elesett fehérvári katonának az emlékére, aki Gyergyószentmiklós határában vesztették életüket. Petrin László, a Fejér Megyei Kormányhivatal főigazgatója beszédében felidézte a történelmi eseményeket, és kiemelte, hogy árulás folytán haltak hősi halált a magyar kadétok: az ellenség a gyilkolásra, a kegyetlen mézárásra elszánva végezte ki a katonákat, napokig hagyva őket fájdalmasan vérezni, haláluságjukban szenvedni. A segíteni akaró székelyeket pedig golyózápor tartotta távol, majd a halottakat a személyiségüktől is megakarták fosztani a dokumentumaik elvételével – ez egy borzasztó és szörnyűséges káini gyilkosság volt, fogalmazott a főigazgató. A megemlékezés végén a résztvevők megkoszorúzták a 2014-ben felavatott emlékkövet. Az ünnepségen részt vett Deák Lajosné, a rendezvény főszervezője, a határon túli magyarokkal kapcsolatos ügyek tanácsnoka, önkormányzati képviselők, valamint Gyergyószentmiklósról Antal Szabolcs, továbbá a megye, a város, a történelmi egyházak, a fegyveres és rendvédelmi szervek, valamint az intézmények és a civil szervezetek képviselői és a szervező Honvédség és Társadalom Baráti Kör Székesfehérvári Szervezetének képviselői.

2018. 09. 11. 18:00-19:18

78 perces díszőrséggel 13 perces őrségváltásokkal emlékezünk Észak-Erdély és Székelyföld egészséges és igazságos visszakapulására Magyarországhoz a Magyar Királyi Honvédség bevonulásának 78. évfordulós napján testvérvárosunkba, Csík-szeredába. Vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó 1940. szeptemberében, Kolozsvárott elhangzott beszédének felidézése és a megemlékezés koszorújának elhelyezése után a székely nemzeti imádság elnéklésével tiszteltünk a korszak magyar politikai és katonai vezetése előtt és emlékeztünk a felejthetetlen pillanatokra, melyekkel 78 évvel ezelőtt - ha csak öt évre is, de - visszaadták székelyeknek és magyaroknak egyaránt az egészséges és igazságos Magyarország feltámadásába vetett hitét.

2018.09.29. Pákozdi, Katonai Emlékpark - Rész vettünk a IX. Honvédfesztivál, a Magyar Honvédség születése 170. évfordulójára rendezett ünnepségen.

A rendezvény dr. Gyuricza Béla vezérezredes emléktáblája előtti megemlékezéssel kezdődött, ahol a tisztelet virágait helyeztük el. Ezt követően 10.00 órakor, koszorúzási ünnepség került sor a csata emlékművénel. Az eseményen részt vett és beszédet mondott dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter:

– *Az a legfontosabb, hogy emlékezzünk a hősökre, és példaként állítsuk magunk elé őket. Százhetven évvel ezelőtt a*

Mészeg-hegy tövében az első magyar önálló honvédsereg kivirta első győzelmét, irányt mutatva az országnak, az embereknek. A jövőnek azt üzenték, a honvédség csak akkor lehet eredményes, ha maga mögött tudja a társadalom támogatását. Többet kell beszélnünk a hazáról, hogy mindenki úgy éljen, ez a haza az enyém, ezt védte, ezért áldozta életét az apám, nagyapám és a többi felmenőm. Ezért kötelező megtennem mindent!

Az emlékműnél katonai tiszteletadás mellett helyezték el a TVR koszorúját.

A rendezvényen jelen volt v. Smohay Ferenc, v. Hajdú Szabolcs tb. törzskapitány, v. Mihályi Katalin Mohosné vitézi hadnagy, v. Mihályi Borála Reinerné v. alhdgy.

12.30 órakor kezdődött a Pákozdi 1848 – A reményt adó győzelem” zenés történelmi játék az Esztrád Színház előadásában a sokszáz ifjú nemzetőr, 150 gyalogos, 70 lovas hagyományörző és sok táncos elevenítette fel a pákozdi csatát. **A történelmi játék keretében felelevenítették a történelmet, huszár és katonai hagyományörzők, ifjú nemzetőrök.** A táncok, a koreográfia mozgalmas és látványos volt: puskatűz és ágyűdörj; lovak ügettek, vágáltak. Koltay Gábor zenés történelmi játékot rendezett.

2018.10.03. Székesfehérvár, Belváros - Varkocs György várkapitányra emlékeztünk, hősi halálának 475. évfordulóján

v. Mihályi Borbla Reinerné vitézi alhdgy, v. Csulak Levente, v. Kovács Tibor vitézi alhdgy.

A város védelmében hősi halált halt várkapitány emlékére 1938-ban állított szobrot a város, amely 2013-ban, a Szent István Emlékév tiszteletére megújult. Szulejmán szultán 1543. augusztus végén vezette seregét Székesfehérvár alá, amelyet mintegy 5-6 ezer főnyi sereg próbált védeni. Miután a török ostrom során seregével Fehérvár kapuin kívül rekedt, Varkocs György és serege a Budai kapu híján előtt halt hősi halált. A törökök aztán megszegtek a szabad elvonulásra vonatkozó ígéretüket és leszámoltak a magyarok lakta várossal. A város védelmében hősi halált halt várkapitány emlékére 1938-ban állított szobrot Székesfehérvár. A szobor Erdei Dezső alkotása, mely a 2013-as Szent István Emlékév tiszteletére megújult. „Azokra a hősökre emlékezzünk, akik nem rettentek meg az ellenség félelmetes hírétől, erejétől, azokra a hősökre, akik kivételes bátorsággal, az utolsó lehetőségig harcolva haltak vértanúhalált, a magyar haza és a kereszténység védelmében. Annak ellenére is vállalták a harcot, hogy külső segítségben nemigen bízhattak. Varkocs György halála az önfeláldozó hazaszeretet, a hősiesség és a bátorság példája. Ezen értékeket tartja szem előtt Fehérvár

városa ma is, amikor évenkénti rendszerességgel megemlékezik a hős várkapitányról. Arról a kapitányról, akit önfeláldozása - Hunyadi Jánoshoz, Jurisics Miklóshoz, Dobó Istvánhoz vagy Zrínyi Miklóshoz hasonlóan – nemzetünk hősei sorába emelt.”
- hangsúlyozta ünnepi beszédében Kulcsár Mihály, a Szent István Király Múzeum igazgatója.

2018.10.05. Székesfehérvár, Aradi Vértanúk Napja - Koszorúzással tisztelegtünk az 1849 október 6-án kivégzett aradi vértanúk emléke előtt Székesfehérváron, az 1888-ban, közadakozásból emelt székesfehérvári vértanúk emlékoszlopánál a Halesz-ligetben. A megemlékezésen a Széchenyi István Szakközépiskola diákjai adtak műsort és Demeter Zsófia történész mondott beszédet.

Az 1849 januárjától 1854-ig tartó bestiális megtorlás célja a magyar politikai és katonai vezetés lefejezése volt. Az áldozatok pontos számát máig sem tudjuk – közvetlenül a szabadságharc leverése után 128 embert végeztek ki, több százan kerültek várfogságra, több ezren sáncmunkára. /.../ A Székesfehérvárhoz és Fejér megyéhez köthető mártírok sorsáról szólva megemlékeztünk a statáriális eljárással helyben kivégzett két csákerényi papról, Manszart Antal katolikus plébánosról és Szikszay János református lelkészről, valamint a haleszi vértanúkról – Gáncs Pálról, Havelka Ferencről, Hübner Andrásról, Kuczka Mihályról, Uitz Ignácról és Varga Mihályról –, akik nagyrészt fehérvári mesteremberek

voltak.

2018. 10. 19. 18:00-20:49 - 99 perces díszőrséggel, 4 és fél perces őrségváltásokkal emlékeztünk a Nemzeti Hadsereg Székesfehérvárra történő bevonulására.

(forrás: Fejér Szövetség honlapja)

A díszőrséget vállalók névsora: v. Hajdú Szabolcs tb. tkp., v. Mihályi Katalin v.hdgy., v. Mihályi Mária Keszeiné v. alhdgy., v. Mihályi Borbála Reinerné v. alhdgy., v. Kováts Tibor v. alhdgy., v. Arany Magyar Győző és fia, v. Arany Magyar Győző, v. Szepesvári Henrik.

Jelenlévő rendtársaink: v. Mordényi Endre, v. Csulak Levente, v. Osztotics Gyula,

Külön köszönet a szolgálatért: az ünnepi beszéd megtartásáért v. Csernay Ádámnak, v. Kanizsai Zsoltnak, s a rendszeres díszőrséget vállalóknak: v. Kováts Tibor v.alhdgynak, v. Arany Magyar Győzőnek és fiának v. Arany Magyar Győzőnek.

2018.10.19. Székesfehérvár, 56'-os megemlékezés, Gróf Széchenyi István Műszaki Szakközépiskola.

Bartók József a Budapesti Műszaki Egyetem II. éves villamosmérnök hallgatója 1956. október 23-án este a Magyar Rádiónál leadott sortűz alkalmával vesztette életét. A város szülötte és az iskola jogelődje, a Székesfehérvári Gépipari Technikum kiváló diákja volt.

A koszorúzáson részt vettek - többek között - a város Önkormányzata (Deák Lajosné Zsuzsanna), a Történelmi Vitézi Rend, az iskola tanárai és diákjai valamint a család. Az iskola diákjai életképet adtak elő, korhű öltözetben és korhűen berendezett környezetben az '56-os eseményekből. Ezt követte az "Akkikre büszkék vagyunk" Bartók József emlékpályázat eredmény hirdetése. Az emlékpályázat - 2017-ben - az iskola vezetése, az Oktatásfejlesztő Széchenyi Alapítvány és Bartók Károly (Bartók József testvére) közreműködésével jött létre, hogy az iskola diákjai – évenként ismétlődően kiírt pályázat keretében - kutassák fel, hogy az iskola közel nyolcvan éves múltjában kik azok, akik a gazdasági, műszaki vagy politikai életben kiemelkedőt alkottak, sikert értek el, vagy pozitív módon beírták magukat a történelembe.

2018.10.22. Történelmi egyházak imádságos emlékezése a Fadrusz-keresztnél.

A történelmi egyházak helyi képviselői, Székesfehérvár és Fejér megye közéleti vezetői, valamint emlékezők százai imádkoztak együtt az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseiért Spányi Antal, megyés püspök meghívására hétfőn délelőtt Szent Imre-templom falán elhelyezett Fadrusz-keresztnél elhelyezett emléktáblánál.

2018.10.23. Ötvenhatosok Tere

A forradalom és szabadságharc hőseire emlékezve az Ötvenhatosok terén kezdődtek a városi ünnepi megemlékezések október 23-án. Ünnepi beszédében Dr. Vizi László Tamás, a Kodolányi Egyetem rektorhelyettese az 56-os forradalom sajátosságairól és a fehérvári eseményekről is szólt.

A TVR képviselőjében elhelyeztük az emlékezés koszorúját a fehérvári sortűzben elhunyt fiatalok emlékművénél.

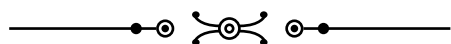

A történelmi zászlók bevonulása, háttérben a TVR tagjai

v. Csernay Ádám, egykori Pesti srác koszorút helyez el az emlékműnél

Fotók: ÖKKFEHÉRVÁR, Molnár Atrúr
A beszámolót összeállította v. Mihály Borbála v.hdgy

KOMÁROM-ESZTERGOM m. Székkapitányság

Vérteskozma – Az utolsó magyar huszárroham

A Vérteskozma vezető út mentén található emlékművet az 1945. január 20-31. között a Vértes hegység területén harcoló Magyar Királyi 1. Huszáradosztály tisztjeinek és katonáinak emlékére állították. Minden év januárjában eljönnek ide a környező településekről, hogy fejet hajtsanak a katonák előtt, miközben saját felmenőikről is megemlékeznek, akik átérték a háború viharait, veszteségeit Gánton, Csákváron, Vérteskozmán és

Kőhányáspusztán. A huszáradosztály katonái a Konrád III hadművelet keretében kerültek bevetésre 1945-ben. A hadművelet célja: elérni a Dunát keleti irányban, hogy a Balaton és a Vértes között elhelyezkedő szovjet csapatokat elvágják, majd észak felé fordulva áttörjenek Budapest felé, hogy a budapesti védőkkel a kapcsolatot újra megteremthessék. A Konrád III hadművelet végül elbukott, a huszáradosztályból alig néhány tiszt és katona élte túl a harcokat./FEOL

XVIII. Doni Hősökért Emléktúra. Tardosi állomását immár negyedszer Szantner Gábor VRNT.v.hdgy szervezte

Nyílt napok a Hadtörténelmi Intézet és Múzeumban, 2018. jan. 12-14.

A Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg doni katasztrófájának 75. évfordulója alkalmából rendhagyó programokkal és ingyenes belépéssel várta az érdeklődőket a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum (HM HIM) január 12-14. között. A 75 évforduló alkalmából rendezett háromnapos program első napján – január 12-én – a kegyeleti megemlékezéseken volt a fő hangsúly, szombaton pedig inkább az ismeretterjesztő és tudományos megközelítésen – mondta el érdeklődésünkre dr. Kovács Vilmos ezredes, a HM HIM parancsnoka. A nyílt napon részt vevő látogatókat tudományos előadások, ingyenes tárlatvezetés, második világháborús fegyver- és egyenruha-bemutatók, valamint a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg történetét összefoglaló filmvetítés is várta. /Honvédeme.hu.

Nagy megtiszteltetés érte hagyományörző egyesületünket, melynek több rendtársunk is tagja. A Hadtörténelmi Múzeumban voltunk élő díszlet!

Szantner Gábor VRNT.v.hdgy.

Az I. világháború harcaira, hőseire emlékeztünk

A Nagy Háború magyar Hőseiről, a csatatereken nyújtott hősiesség helytállásukról, a limanovai hagyományörző rendezvénytől Caporettoig, a három Isonzó Expresszen túl az ideig, 2018-as Galícia Expresszen való meghívásos részvételemig, valamint az évenkénti előadásos kiállításaimmal és a Magyar Hősök Napja szervezésével méltóképpen megemlékeztünk. További fontos

feladatunk a méltatlanul feledésre ítélt II. világháborús Hőseinkről való hasonló rendezvényeken való részvétel, ill. az előbbiekhöz hasonlóan, saját szervezéssel emlékeztetni!

Limanova, 2014.XII.13.

Isonzó Express, 2017.VII.18./ Isonzó Express, 2015. VII.23.

A Galícia Expressz valószínűleg az utolsó ilyen zárandokvonat volt: ezen a történelmi utazáson az együtt emlékeztünk, a harcterek jelentős csatahelyszíneit felkerestük, és leróttuk kegyeletünket a Hősök, áldozatok, mártírok előtt. 2017-ben a Vitézi Rend csoportjában 20 rendtársunk vett részt ezen az utazáson, 2018-ban 16-an. A MÁV Nosztalgiával kialakult jó kapcsolatainknak (Itt azért kiemelném szerény személyemet, mivel valamennyi történelmi utazáson részt vettem a Hagyományörzőkkel: Jásdi Balázs csapatával együtt) köszönhetően jelentős részvételi kedvezményt kaptunk. **Kapcsolataink a MÁV Nosztalgia utazásszervező céggel változatlanul kiválóak. A továbbiakban is értesítem Rendtársainkat az esetleges történelmi jellegű, tartalmas és színvonalas utazásokról, melyeken vegyünk részt, ha lehetséges, minél nagyobb létszámmal.**

Szantner Gábor VRNT., v.hdgy.

KÖSZÖNŐLEVÉL

2018.dec.7.

LIMES – ANAVUM, Regionális Honismereti Társulás, (Jókai u.78. 94360 Nána) Párkány – Nána
Szantner Gábor vitézi hadnagy VRNT.
József Ágost Emléktársaság elnöke

Társulásunk a napokban értékelte a közelmúltban szervezett rendezvényeit, melynek a legfontosabb programja, november 6-án, HAZATÉRÉS címmel került megrendezésre. Ennek keretében volt egy könyvbemutató, GYŐZÖTT AZ IGAZSÁG címmel Babucs Zoltán szerző jelenlétével, majd emlékeztünk a felvidéki magyarság egyik legszebb, és legemlékezetesebb történelmi eseményére, az 1938-as visszacsatolásra, a párkányi Mária Valéria hídon. Ezennel szeretném Önnek és társának, Dr.Vizi Lászlónak, a Vitézi Rend jogászának és rendtársainknak megköszönni, hogy ezen a megemlékezésen és az esten velünk voltak. A mind a könyvbemutatón, mind a hídon való megemlékezésen szép számmal jelen lévő felvidéki és esztergomi megemlékezőknek, egy felejthetetlen élményt adtak Önök, külön a Rend egyenruhás – kort-idéző – s a vitézi Rendet is bemutató megjelenésükkel. A

párkányiak hálásak Önöknek, hogy az Önök részvételével is idézhettük az 1938-as dicső korszakot, és Önök által sikerült felviláglantani az akkori magyar katonák bevonulását. A könyvbemutató, a fáklyás felvonulás, a tárogatószólók, a versek, énekek nekünk, itt élő magyaroknak, szívet és lelket melengető érzést adott, de erőt is ahhoz, hogy kitartsunk, megmaradjunk, küzdjünk ha kell, harcoljunk- mert az Anyaországi magyarok mellettünk vannak. Külön tisztelet azért is, hogy a katonai hagyományok őrzőiként, együtt is leróhatjuk a tiszteletünket elődeink előtt.

Tisztelettel és szeretettel Dániel Erzsébet elnök

Trianon bűnére emlékeztünk Környén

A Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom megyei Székkapitányságának számos tagja találkozott Környén június 2-án a római katolikus templom előtt, majd a helyi lakosokkal együtt részt vett a szentmisén. Az emlékbeszédet jómagam tartottam, idézve gr. Apponyi Albert híressé vált szavait.

Trianon emlékmű és plébánia-avatás Környén, augusztus 11.

Csaknem évtizedes készülés, a műemlékvédelmi felügyelettel történt számos egyeztetés után végre zöld utat kapott az önkormányzat és a katolikus egyházközség a plébánia felújítására. Környe Község Önkormányzatának jelentős szellemi és anyagi támogatásával, vezetésével a Környei Római katolikus Plébánia, a Háromkirályok Alapítvány és a hozzájuk csatlakozó Történelmi Vitézi Rend Komárom-Esztergom Megyei Székkapitányságának Környei Csoportja úgy tűnt, nagy fába vágta immár közös fejszéjét. Röpke három hónap állt rendelkezésükre, hogy a régi plébánia-épületet felújítsák és megszervezzék azt az ünnepség- illetve megemlékezés-csoportot, mely a közelmúltban, de a távolabbi időkben sem volt a faluban, de még a környéken sem.

A polgármesteri hivatalban és környékén már reggel 8 óra körül gyülekeztek a község és a környék lakói, várva a Szent Korona hiteles másolatát. A várt időben a vitez Nagy Szilveszter székkapitány vezette koronaőrök kíséretében meg is érkezett Ófelsége. Közben

egyre nőtt az érdeklődők és ünneplők száma, és érkeztek a meghívott

prominens egyházi és világi vendégek, előbbieik élén Spányi Antal megyés püspök atyával, utóbbiak között Czunyiné dr. Bertalan Judit országgyűlési képviselővel, Popovics Györggyel, a megyei közgyűlés elnökével, számos környéki és távolabbi település polgármesterével. Jelentős számban jelentek meg a Történelmi Vitézi Rend tagjai, élükön vitéz Hunyadi László főkapitánnyal, vitéz Dinga László György székkapitány úr vezetésével Komárom-Esztergom megye és Nyugat-Felvidék teljes tisztikara és állományának számos tagja.

A Szent Korona hiteles másolatát nagy körmenet kísérte a Három Királyokra felszentelt római katolikus templomba. Templomunkban püspöki szentmisével folytatódott ünnepségünk. /.../ A kivonulás után a templom mögött lévő felújított plébániánál folytatódott az ünnepség. Beke László polgármester úr mondott beszédet, melyben kiemelte: ismét beigazolódtott, hogy micsoda ereje van a hitnek, az összefogásnak, az együtt gondolkodásnak és cselekvésnek. Elmondta, hogy a na-

Környei kislányok környékük gazdag népviseletében az ünnepségen

gyon szoros határidő ellenére megvalósulhatott ez a régi álmom, ez a 72 millió forintos beruházás. (Megjegyzem, nekünk külön örömről szolgál, hogy a felújítást helyi vállalkozók végezték el.) A nemzeti színű szalag püspök atya, plébános atya, országgyűlési képviselőasszony, a megyei közgyűlés elnöke és polgármesterünk által történt átvágásával került sor a plébánia átadására, majd püspök út felszentelte az épületet. Utána a Tardoskeddi Férfikórus adott elő két ide illő dalt. Innen sétáltunk át a 20-30 méterre lévő új Trianon Emlékműhöz. A „díszegységet” itt is az elszakított területek népviseletébe öltözött lányok adták, majd az elrabolt területekről származó termőföldet a környeivel összekeverve a nemrég ültetett Barátság Fájához szórtuk. Közben Wass Albert Üzenet haza című versét szavalta el Nagy Mátyás tanuló, a Püspöki Kar Trianon utáni imáját pedig nemzeti Árendás Péter rendtársunk olvasta fel. Az emlékműnél Czunyiné dr. Bertalan Judit szólt a megjelentekhez. Beszédében figyelmeztetett az emlékezés és emlékeztetés felelősségére: 1920. június 4-e a magyar történelem fekete órája, gyászos napja. A magukat győztesnek kikiáltó hatalmak és árulóból vált győztesek belemarkoltak Magyarországra és leszakították Magyarország csodáit: Erdélyországot, Felvidéket, Délvidéket, Kárpátalját, Órvidéket, olyan területeket, ahol most is magyar szó cseng, ahol 100 év elmúltával is magyar szív dobog és magyarul imádkoznak. /.../

Az emlékmű leleplezése alatt – mint a diktátum kihirdetésekor is – zúgtak templomunk harangjai és Szabó Imre tardoskeddi barátunk énekelte gyönyörűen Erkel Ferenc Bánk bánjából Bánk áriáját, Hazám, Hazám... címmel. Még minket szervezőket is mélyen megérintettek a történetek.

Az emlékművet püspök atya szentelte meg és vitéz Nagy Péter református lelkész kért rá áldást.

Több órás ünnepségünk és megemlékezésünk zárásaként került sor az emlékmű koszorúzására. A tiszteletet tevők között volt vitéz Hunyadi László főkapitány úr és vitéz Dinga László György székkapitány úr, valamint a környei alcsoport nevében vitéz Erdei József és magam, nemzeti dr. Árendás József is./.../Mint a nap forgatókönyvének egyik szerkesztője és narrálója a bevezetőben említetteknek és minden szervezőnek, közreműködőnek és nem utolsó sorban minden kedves vendégünknek mindannyiunk nevében hálással köszönöm szívvel, lélekkel való jelenlétüket.

Dr. Árendás József VRNT.

Vitézi családi nap Környén

Vitéz Dinga László székkapitány úr üdvözlő beszéde után megkezdődtek a programok, miközben a Tájház pajtájában felállított üstben már rottyogott az ebédnek való. Vitéz Zeidler Sándor szkp. úr is megtisztelt minket jelenlétével, és egy érdekes előadást hallgathattunk tőle az 1848-tól 1945-ig átadott kitüntésekről. Előadását a kitüntetések, és néhány régi kitüntett fotói, valamint egy-két eredeti darab bemutatásával tette még látványosabbá, érdekesítőbbé mindenki számára. Hrala Gyula rendtársunk gondoskodott művészi megkomponált falatkáival, amelyek nem csak szemet gyönyörködtettek, de nagyon finomak is voltak. A tájház időközben teljesen megtelt rendünk tagjaival, családtagjaikkal és barátaikkal. Így nemzeti Dr.Árendás József nemzeti úr nagyon hasznos újraélesztési gyakorlatának bemutatóját már egész népes tábor követte figyelemmel. A bátrabbak ki is próbálhatták a tanult alkalmazását, ezt követően frissítő meridián tornán vettünk részt közösen a doktor úr vezetésével. A finom ebédet Pákozdi Ferenc, Környe község alpolgármestere főzte mindenki meglegedésére. A nap végén már a következő találkozást tervezve köszöntek el

PÁRKÁNY-ESZTERGOM - KÖNYVBEMUTATÓ

80 évvel ezelőtt, 1938. november 6-án vonult be az Esztergomot Párkánnyal összekötő Mária Valéria hídon a budapesti I. hadtest, élén nagybaconi Nagy Vilmos altábornaggyal. Az altábornagy emlékirataiban a párkányi bevonulásról ez olvasható: „Amikor lovam a lábát tette Párkány újra magyar földjére, egy ősz magyar letérdelt, és úgy köszöntött.”

Babucs Zoltán rendtársunk felvidéki könyvbemutatóján vettünk részt dr. Vizi László nemzeti úrral és a Laborc György Péter nemzeti úr gyűjteményéből kapott korabeli zászlóval élhettük át újból annak az egykori dicsőséges napnak boldog pillanatait, amikor a Mária Valéria híd kellős közepén összetalálkozott Esztergom és Párkány ujjongó lakossága. A könyvbemutatón sokan voltunk, de lehettünk volna többen is. Akik megtisztelték a rendezvényt: párkányi, esztergomi, budapesti, szőgyéni, érsekújvári, nánai, búcsi résztvevők. Jelen volt Romanek Etelka Esztergom polgármestere, Bánhidya László Esztergom alpolgármestere, az esztergomi Ferences Gimnázium diákjai, Szantner Gábor VRNT., v.hdgy, a József Ágost Emléktársaság elnöke, a főherceg megszemélyesítője, dr. Vizi László, a Magyar Királyi Szent István 3. honvéd gyalogezred Hagyományörző Egyesület alelnöke, Horváth István régész, az Esztergomi Körzeti Televízió, a Duna TV Kárpát Expressz stábjja, Balogh Gábor, a Csemadok OV alelnöke és Kliment Éva titkár, Lukovics Tamás az MKP polgármesterjelöltje, Szigeti László megyei képviselő és sokan mások. Köszönjük, hogy együtt emlékezhettünk apáink és nagyapáink boldog történéseire, a felvidéki magyar történelem dicsőséges pillanataira.

Lejegyzette: Berényi Kornélia, az ideiglenes elszakított felvidéki Szőgyénből.

MÁNY Vitézi Egysége

Megemlékezés a Don melletti harcokban hősi halált halt magyar- és mányi katonákra

Megemlékezés a Kitörésben részt vett, hősi halált halt katonákra és civil lakosokra – minden év február első felében

Hagyományos, csaknem két évtizedes múltra visszatekintő eseménye falunknak; központi eseménye a Történelmi Vitézi Rendnek.

A II. világháború pusztítása végigsöpört Magyarországon. Nem kímélte a falvakat, városokat sem. Mány gyászolta és emlékezik a Don melletti csatákban eltűnt, hősi halált halt, vagy sebesülten, de hazatért mányi és magyar katonákra.

Gyászoljuk és emlékezünk azokra, akik védték Budapestet, s 1945. február 11-én kitörték a szovjet hadsereg által körülzárt Budai Várból, hogy átjutva a szoros katonai gyűrűn, eljussanak saját hadtesteikhez. Nehézfegyverzet nélküli roham: katonai előkészítéssel, de civilekkel, gyermekekkel – a várakozó szovjet egységek gyilkos ösztüzébe. Halomra öldökölt magyarok, németek; a világháború végén. Amikor már szinte minden eldőlt. S folytatódott az üldözés a budai hegyeken át, hajtóvadászat a menekülők után. Sok még a feltáratlan sír ezen a gyilkos útvonalon... A Mány határához eljutott katonákat, köztük Kokovai Gyulát, az Egyetemi Zászlóalj fiatal katonáját, végül is a német egységek „vették át” az őket bűjtató, sebesüléseiket ellátó néhány családtól, akik a környező falvakba való átmenekítés helyett mégis házaikban, pincéikben reménykedtek a túlélésben.

A református templomban vitéz Szabó Ferenc református eseperes, a Dunamelléki Református Egyházkerület főjegyzője, a mányi református hívek lelkipásztora emlékezett, s hívta fel a figyelmet a hit, a szeretet fontosságára.

Vitéz Szabó Zoltán polgármester a mányi lakosok szenvedéseire, az elviselt háborús borzalmakra emlékeztetett, amikor Mány lakosai az 1944-es adventben és szent karácsony estéjén is katonai támadásoknak kitéve, a frontvonalban éltek, s csak

1945. februárjában kezdődött az ideiglenes áttelepítés a környező falvakba, amelyek még befogadóképesek voltak. A Mányról való áttelepítés oka volt: az orosz előrenyomulás útjában volt a falu; s a főváros teljes átkarolásának felvonulási terepévé vált, s a Budai Várból való kitörési útvonalat valakik felfedték, s az orosz egységek szinte „várták” a Keszthely-Szomor-Mány-Zsámbék felé kitörőket. A Mány határában emelt Kitörés Emlékköve erre a halálmenekülésre hívja fel a figyelmet. Reményünk, hogy soha többé nem kell háborús veszteségről, gyászról emlékeznünk.

Vitéz Soltész Gyula, a Történelmi Vitézi Rend főszéktartója, törzskapitány, a Don melletti harcokat megszenvedő katona visszaemlékezéseit idézte, s egy katonáét, aki 2 évvel a doni katasztrófa után, a Kitörésben vett részt, s naplójából ennek részletét hallhattuk. A felolvasást követő döbbenetes csend mindent elárult.

A 92 éves Payer János, egykori mányi lakos, akit 1946-ban telepítettek ki Németországba, a Mány körüli harcokról, a fiatal emberek futóárok-ásásra

való kivézéséről mesélt; s hogy a vele együtt, az oroszoknak dolgozó három mányi fiatal holttestét, lőtt sebekkel két nappal később találták meg a határban... „Túl kellett élni. S mint legidősebb férfitagja a nagycsaládnak, vigyáznom is kellett az asszonyokra. Sok mányi férfit soroztak be a magyar hadseregbe, édesapám és nagybátyám is katona volt. A front többször változott, Mányon szinte minden házat szétlőttek, a mányiakat kiköltöztették Etyekre, Biára, csak néhány család maradt mindenáron. Hogy mit tettek az oroszok, amíg váltakozott a frontvonal, nem is lehet elképzelni! – Ezeket az emlékeket hordozom, nem lehet elfelejteni!”

A felújított Hősi Emlékműnél áldást mondtak a katolikus és református egyház lelkészei. A kegyelet virágait helyezték el Mány község intézményeinek vezetői, az egyházak képviselői, a Történelmi Vitézi Rend központja és több törzsszéke, valamint a jelen lévő civil szervezetek. A Kitörés Emlékkövével szintén elhelyezték a megemlékezés koszorúit.

A Honvéd Hagyományörző Szervezetet képviselve, Pap

György nyugállományú százados, elnökhelyettes tartotta megemlékezését a Kitörés emlékkövével. Beszédének zárógondolata:

Muhi, Mohács, Világos, Doberdó, Don kanyar, Budavári Kitörés... Hazánk történelmének meghatározó, tragikus helyszínei. Mindegyik egy-egy kiáltás is: **Nézd meg, magyar, hányszor ütött a végromlás órája hazának! Mégis, Széchenyivel mondom és vallom: Sokan azt gondolják: Magyarország – volt. Én**

azt szeretném hinni: megmarad keresztény országunk – és lesz Magyarország! Ebben hiszünk, ebben bízunk. Isten bennünket úgy segítjen.

Megköszönjük az eseményen a Dalárda szolgálatát Stréhli György karnagy úr vezényletével, Illés Richárd úr orgonán való közreműködését, a Szent László Honvéd Hagyományörző díszegység részvételét. Megköszönjük a Nagykarácsony Nyugdíjas Egyesület tagjainak munkáját, melyet évről-évre töretlen lelkesedéssel végeznek, s köszönetet mondunk mindenkinek, akik hozzájárultak e kegyeletteljes megemlékezés emlékezetes lebonyolításáért.

vitéz Szabó Zoltán polgármester

Fotók: Tóth Péter Csaba, v.Tolnai E.

Megújult a katolikus templom örökmécsese

Az ötvös-restaurátor, vitéz Hunyadi László úr – a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya - az örökmécses restaurálását követően feltárta annak történetét:

Az örökmécses első szemrevételezésekor feltűnt a nagyfokú hasonlóság a korabeli divatos bécsi egyházművészeti műhelynek, az Anders tervezőjének: Lippert Józsefnek (*) a stílusa és a mányi Szent Kereszt Felmagasztalása templom gyönyörű műtárgya között. Ez az ún. historizáló stílus. Ezek alapján következtethetünk arra, hogy a műtárgy 1860 és 1890 között készülhetett, nagy valószínűséggel érseki vagy püspöki ajándékként.

A Historia Domus kutatása adhat segítséget a Donátor kilétéről.

Jelenleg teljes pompájában ragyog az örökmécses, s a templomi alkalmakkor, szentmiséken a hívek is gyönyörködhetnek benne. Nagy örömmre szolgált, hogy ünnepélyes keretek között – mondhatjuk, az ökumené jegyében – adhattam át a református templomban, a katolikus egyházközség képviselőjének, a má-

József atya köszönetet mond vitéz Hunyadi László főkapitány úrnak
(Fotó: Tóth Péter Csaba)

nyi katolikus hívek plébánosának, József atyának, a február 17-i megemlékezésünk során.

Kívánom, hogy ennek az örökmécsesnek a fénye legyen biztatás a magyar kereszténység megmaradásához.

v. Hunyadi László, a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya

Veszprém Vármegyei Vitézi Szék

Egységünk már hagyományosan két központi helyen fejt ki tevékenységét: Pápán és Veszprémben. A pápai csoport munkáját Galántai Márta Edit vitézi hadnagy irányítja. Önállóan vesznek részt az állami megemlékezéseken, koszorúzásokon. Kulturális tevékenységük színtere az Edvy Malom Fogadó, ahol előadásokat tartanak történelmi és magyarságismereti témákból.

Veszprémben a vitézi rendezvények közösek a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet programjaival. Nagy az átfedés ugyanis a tagságot tekintve. Itt könyvbemutatók, konferenciák és megemlékezések szervezése jelenti a munka zömét. Ezt a munkát nagyrészt vitéz Pintér Kornél törzskapitány végzi.

Az év elejét közösen ünnepeltük a tapolcai Honvéd Hagyományörző Klubbal, majd az ő meghívásukra csatlakoztunk a doni megemlékezéshez Badacsonytomaion, ahol szentmisével kezdődött a program és a Hősök Emlékparkjában ért véget.

A veszprémi könyvbemutatók sorát Druca Attila kezdte, melyen ismertette a Dudás ügyről szóló könyvét. Őt Zsóka Piroska követte a hortobágyi kitelepítések történetét idézve a hallgatóság elé. Ezen mint érintett, megjelent Beer Miklós váci megyéspüspök is.

A tavasz folyamán vendégünk volt Szesztay András, majd Tatár Imre mutatta be az egyik őse 1956-ban készült fényképeit közreadó kiadványt.

A nyári szünet után Jásdi István szőlősgazda, szerző családregegyét ismerhettük meg, majd Géher Ferenc mutatta be anyai ágú őseinek a gróf Korniss családnak a példáján az erdélyi főnemesi családok sorsát.

Sajnos, több temetésen is képviseltük a Veszprém Megyei Székkapitányságot, illetve a Törzsszéket: Ilyen volt Fazekas János VRNT temetése és Lovas Istvántól való búcsúzás is.

Részt vettek tagjaink az elmaradt Horthy Miklós emlékmisét kiváltó imaórán, a Koszorús Ferenc emlékkonferencián, a Szovjet Megszállás Emlékművének budapesti felavatásán és még számos helyen, beleértve az állami ünnepségeket, mint a Hősök Napja, az 1848-ról és 56-ról való megemlékezéseket.

Saját kezdeményezésünkre került emléktábla a veszprémi Várbörtön falára, amivel a kommunista diktatúrák áldozatainak kívántunk emléket állítani.

Szociális munka területén közreműködtünk a református Szeretetszolgálat kárpátaljai gyűjtéséhez könyvekkel, iskolaszerekkel és ruhaadományokkal.

Mayer Ferenc VRNT törzsszéki hadnagy

Emléktáblát avattak a politikai elítéltek tiszteletére Veszprémben

A kommunista diktatúrák alatt a veszprémi várbörtönben raboskodóknak és az egykori fegyintézetben kivégzett politikai elítélteknek állítottak emléktáblát a Veszprémi Törvényszék udvarán

A kommunizmus világszerte százmillió áldozatot követelt!-mondta bevezetőjében Pintér Kornél, az emléktáblát állító Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet elnöke. Porga Gyula, Veszprém város polgármestere hangsúlyozta: az emléktábla azok hősiességét hirdeti, akik képesek voltak ellenállni a diktatúra elnyomásának, akár életüket is áldozva meggyőződésükért. Látszólag az áldozatok azok, akiket legyőzött a kommunizmus, mára azonban azok váltak győztesse, a szabadság zászlóvivőivé, akiknek lelkét nem tudta megtörni a diktatúra. Olyan időkben álltak ellen a gonoszoknak, amikor ez az életükbe került. Az emléktáblát Márfi Gyula veszprémi érsek és Oláh Emil alezredes, a Protestáns Tábort Püspökség kiemelt vezető tábort lelkésze áldották meg. A rendezvényen közreműködött a Magyar Honvédség Légierő Zenekar /Veol, Márton Attila tudósításából

Köszönet nemzeti Beregszászi Hegyi László VRNT. tatabányai vitézi alhadnagy úr segítségéért, a rendezvény lebonyolításában nyújtott közreműködéséért.

v. Pintér Kornél tkp.

Tapolca, újév-köszöntés a Honvéd Hagyományörző Egyesülettel

Doni emlékmise és koszorúzás Badacsonytomaion: Veszprém

rémi Alegységünkkel, s vitéz Pinbér Kornél tkp. úrral vettünk részt a megemlékezésen.

Vitéz Ravasz István alezredes koszorúz

EMLEKMŰ-ÁTADÁS – 2018. VI.19.

Budapest, SZORAKÉSZ (Szovjetunióban Volt Magyar Politikai Rabok és Kényszermunkások Szervezete) kezdeményezésére, „a szovjet megszállás áldozatainak emlékére” állított emlékmű avatásán képviseltette magát a Veszprém Megyei Székkapitányság v. Pintér Kornél törzskapitány és Mayer Ferenc VRNT törzsszéki hadnagy részvételével. Az emlékoszlopot átadta: dr. Orbán Viktor miniszterelnök és Menczer Erzsébet, a SZORAKÉSZ elnöke **2018. június 19-én, az országgyűlés által nemzeti emléknaprá nyilvánított „felszabadulás napján”, utalva arra, hogy 1991-ben Viktor Silov altábornagy személyében e napon hagyta el hazánkat az utolsó szovjet katona.**

2018. október Veszprém, Várbörtön, emléktábla-avatás. – az 56-os Hősök tiszteletére

Imát mondott és az emléktáblát felszentelte dr. Márfi Gyula veszprémi érsek
Vitéz Pintér Kornél törzskapitány emlékbeszédét tartja

Vitéz Juhász Antal verssel emlékezett az 56-os áldozatokra. Megjelentek az eseményen az 56-os egykori fogvatartottak, áldozatok, az itt elhunytak özvegyei, s a városi vezetők.

Pápa, vitézi találkozó. Szervező: v Galántai Márta Edit vitézi hadnagy

Az ünnepi eseménynek az Edvy Malom Fogadó adott otthont. Hadnagy Asszony munkája eredményeként e nagyszabású találkozó a már szokásos magas színvonalon került megrendezésre. **Javasoljuk a régiós Vitézi Találkozók megszervezését: ismeretségek elmélyítésére, a helyi történelem és a rendi egységek munkájának jobb megismerésére.**

Könyvbemutató Veszprémben a hortobágyi kitelepítések-ről: Beer Miklós váci megyéspüspökkel

Megköszönjük Püspök Úr részvételét, mellyel még nyomatékosabb hangsúlyt kapott ennek a könyvnek a bemutatója.

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG NYUGAT TÖRZSSZÉK

Az aradi vértanúk emléknapja Érden 2018.10.06

Az aradi vértanúk emléknapján az 1848-49-es forradalom és szabadságharc leverését követően Aradon kivégzett 13 vértanúra, illetve az ugyanezen a napon, Pesten kivégzett Batthyány Lajosra, Magyarország első független, felelős kormányának miniszterelnökére emlékeztek a Történelmi Vitézi Rend tagjai. Érden a városközpontban lévő református templom kertjében ünnepi beszédet mondott a város polgármestere. Az alkalomhoz illő szép műsort a Kőrösi Csoma Sándor általános iskola énekkaros diákjai adták elő. A Történelmi Vitézi Rendet mintegy 30 fős csoport képviselte. Jelen volt a Vitézi Szék négy tagja is, akik a templomkertben álló emlékművön koszorút helyeztek el.

Újra fényében ragyog Százhalombattán az 56-os forradalom és szabadságharc tiszteletére emelt kopjafa

Október 6-án Százhalombattán az Óvárosban a Keresztény Értelmiségek Szervezete szervezésében gyertyagyújtással emlékeztünk az Aradon kivégzett 13 tábornokra és a Pesten kivégzett miniszterelnökre. A megemlékezésen részt vett Sinka László alpolgármester úr is. **Ezúton is megköszönöm alpolgármester úr intézkedését, hogy a kopjafa felújítását elősegítette, a munkálatokat elvégezhettem. Isten áldja!**

vitéz Ádámosi-Sipos Albert v.hdgy.

Emléktáblát szenteltünk fel az I világháború kiscsörgényi hősi halottai emlékére: Emléktábla a nagy háborúban elesett honvédeknek Kiscsörgényben, a református templomban. 2018. november 13.

A Marosvásárhelytől 12 kilométerre délre fekvő Kiscsörgényből elszármazott vitéz Ádámosi-Sipos Albert, az I. világháború befejezésének 100. évfordulóján márványtáblát adományozott szülőfaluja közösségének, a falu 13 hősi halottja tiszteletére.

Kiscsörgény, ref. templom

„Itt kereszteltek, itt konfirmáltam Isten kegyelméből.” – írja v. Ádámosi Sipos Albert rendtátrunk

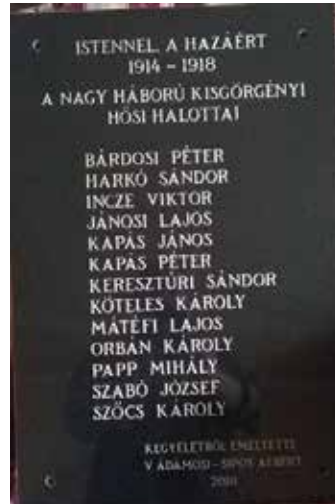
A Történelmi Vitézi Rend Százhalombattán élő tagja elmondta: bár nagyapja, Ádámosi József szerencsésen hazatérhetett a Nagy Háborúból, mégis kötelességének érzi nagyapja elesett bajtársai emlékének ápolását, akik szülőföldjüktől több száz kilométerre, jeltelen sírban nyugsznak.

Egy kis történelmi áttekintés: a Nagy Háború volt a történelem legnagyobb magyar katonai embervesztéssel járó katonai konfliktusa. A háború 1914. július 28-tól -1918. november 3-ai Padovai fegyverszünettel ért véget. A Magyar Királyságban 1914-1918. között 3.5 millió katona szolgált a Hazát, ebből 662 ezer katona esett áldozatul; hősi halált halt. 700 ezer sebesült és 700 ezer hadifogságba esett vagy tűnt el. Ez volt a Magyar királyság vesztesége dióhéjban. A hősi halált haltak lélekszáma megegyezik Debrecen, Miskolc, Szeged és Pécs lakosságával. Hatalmas áldozat, hatalmas veszteség! És ez még nem minden... A szörnyűség ezután következett: megszállás, az ország kifosztása és a „szomszédok” között a Magyar királyság feldarabolása. Nagyapáink, nagyanyáink, apáink, anyáink lettek „idegen kisebbség” ott, ahol több száz éve őseik, őseink nyugszanak egyik pillanatról a másikra, kifosztva vagyonukból és megalázva em-

beri mivoltukból. Élni, túlélni, emlékezni és gyarapodni szorgos munka árán, bizonyítani, hogy 1100 év után is itt vagyunk és élni akarunk!

Köszönöm a mindenható Úristennek, hogy a mai napon részese lehettem a felemelő, emlékező pillanatoknak, lélekben itt vagyok Önökkel, veletek és fejet hajtok !

„Gondolj merészet és nagyot, / És tedd rá éltedet: / Nincs veszve bármi sors alatt / Ki el nem csüggedett!”

„Ügyletben v. Sebő Ödönnel” – az 1100 éves határon

A százhalombattai vitézek 2018. nov. 4-én a KÉSZ szervezésében, megemlékezésen vettünk részt, gyertyagyújtással emlékeztünk az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésének 62. évfordulóján. Imát mondott v. Illésy Mátyás atya.

KÖZÉP-MAGYARORSZÁG KELET TÖRZSSZÉK

ESEMÉNYNAPTÁR

A 2017. novemberétől 2019. márciusáig terjedő időszak törzsszéki eseményeit a terjedelmes anyagra való tekintettel szinte csak az események időpontjának megadásával fotóbeszámolóként adjuk közre.

2017. november 23.
– ÁLLOMÁNYGYŰLÉS

2017. NOVEMBER 23.

A Történelmi Vitézi Rend és a Horthy Miklós Társaság együttműködési megállapodását írja alá v. Hunyadi László főkapitány és Zetényi-Csukás Ferenc elnök.

Művész úr (jobbról a 3.) rendtársaival a kiállítás megnyitóján

2018. január 5. – Emlékezés vitéz Wass Albertre, a gödöllői Református Líceum diákjaival.

2018. január 18. – Iszaszegi Alegységünk doni megemlékezése

2018. február 10. Megemlékezés Maderspach Viktor honv. huszár főhadnagy cinkotai sírjánál.

2018. február 8. MÁNY – Megemlékezés a doni harcok és a Kítörés emlékére

Koszorúz a Vitézek Bajtársi Közössége (Történelmi Vitézi Rend, Kárpát-medencei Vitézi Rend)

2018. február 11. Hazatérés temploma, Budapest. Ünnepi istentisztelet Kormányzó úr halálának 61. évfordulóján. A megemlékező beszédek egyikét dr. v. Bucsy László tkp. úr tartotta.

2018. március 15. Gödöllő. Lovas díszelgés
 Szervezők: Dr. v. Bucsy László tkp., v. Bárány István v. hdgy., v. Tószegi Lajos v. alhdgy., nt. Hanák Ede

2018. április 4. – Tápióbicske, Tavasz hadjárat emlékére.
 Koszorúz a Monori és a Gödöllői Alegység

2018. április 6. Megemlékezés az Isaszegi csata évfordulóján nt. Hanák Ede és az Isaszegi Alegységünk által felújított Képesfa-emlékhelynél

A csatabemutató helyszínén v. Bodrogi Imre v. hdgy. által vezetett gyalogos hagyományörzők

2018. április 7. Wass Albert emlékhely-avatás, Pécel

Péceli, üllői, monori és isaszegi alegységeink képviselői az emlékhelynél

2018. április 8. – Megemlékezés Teleki Pál halálának évfordulóján, gödöllői sírján

Koszorúz a Vitézek Bajtársi Közössége: Történelmi Vitézi Rend és a Kárpát-medencei Vitézi Rend

**Gödöllő – Történelmi zászlóink igen látványos díszsorfa-
la mellett, a Premontrei Gimnáziummal együtt tartjuk már
hagyományosan megemlékezésünket Árpád-házi Kálmán
hercegre és a Muhi csatára. Nagy öröm, hogy az általános
iskolák is bekapcsolódtak ebbe a rendezvénybe!**

2018. 04. 11.

Koszorúz a Vitézek Bajtársi Közössége: Történelmi Vitézi Rend, Kárpát-medencei Vitézi Rend és az I.C.O.C. Vitézi Rend

Csoportkép: együtt a testvér vitézi ágak képviselőivel

**Pajtaszínházi találkozó, Bag. – 2018. április 28.
Amatőr színjátszó társulatok találkozója v. Dobay Glauser
Márta és nt. Tószegi Lajos fellépésével**

**2018. május 26. - Rendtársaink részvétel a lengyelországi
Nedec váránál tartott trianoni megemlékezésen.**

Trianon-megemlékezések – 2018. június 4.
Törzsszékünk minden egysége méltóképp emlékezett 1920. június 4-re, az országveszejtő békediktátumra.

„Az egész dokumentáció, melyet szövetségeseink a béketárgyalások alatt rendelkezésünkre bocsátottak, csaló és hazug volt. Mi is hamis alapokon határoztunk.”

Idézet Lloyd George (brit miniszterelnök a trianoni döntés idején) 1928-ban elhangzott beszédéből

„Európa békéje a trianoni békeszerződés napján szűnt meg.”

Baldwin, angol miniszterelnök

„Egy nemzet nincs megalázva azzal, hogy legyőzték, vagy ha aláírt, késsel a torkán, egy végzetes békeszerződést. Becstelenné válik azonban, ha nem tiltakozik, ha tönkretételéhez maga is hozzájárulását adja. Nem a vesztes a bukás, hanem a lemondás.”

Théophile Delcassé, egykori francia külügyminiszter

Székesfehérvár, 2018. június 4. – Országzászló- és Országzászló-tér avatása

A Történelmi Vitézi Rend több törzsszéke jelentős részvétellel tisztelte meg ezt a – város szempontjából is jelentős – eseményt. Az alkotás egyedülálló abban a tekintetben, hogy

az oltáron – talapzaton - elhelyezett Szent Korona alatt a koronázási jelvényekhez tartozó koronázási kard is megtalálható! Ez oltár alatt Magyarország valamennyi vármegyéjének neve és címere gyönyörű domborművön megörökítve. Az oltárra latinul vésvé: „Hiszek egy Istenben, / Hiszek egy hazában, / Hiszek egy isteni örök igazságban / Hiszek Magyarország feltámadásában. Amen.”

(Fotó: ÖKKFEHÉRVÁR, Simon Erika)

2018. június 24. – Úrréti tóünnep

Lovasaink a Dr.v. Bucsy László tkp. által megnyitott gödöllői Úrréti Tóünnepen

2018. JÚLIUS – Vereckei hágótól a Pozsonyi csata színhelyéig tartó lovas zarándoklat Gödöllő térségi résztvevői a Rendünk által állított gödöllői Pozsonyi Csata emlékoszlopnál, melynek alkotója nh. vitéz Füredi Gábor v.hdg. úr volt.

Üllői rendtársaink szervezésével és részvételével:

2018. július 21. – Vitéz Csák Attila szkp. szobrászművész rendtársunk bronz Horthy-szobrának bemutatója a budapesti Attila Hotelben, a Kormányzó úrra emlékező rendezvényen. A megemlékezés szervezője a Horthy Miklós Társaság.

2018. augusztus 10.

Megemlékezés a rendi ágak közös részvételével (Történelmi Vitézi Rend, Kárpát-medencei VR. I.C.O.C. VR. és a Gászó-féle VR.) a Kiskormányzó halálának évfordulóján a gödöllői Királyi Kastély parkjában lévő szobránál.

2018. szeptember 2. Kenderes. Horthy-Miklós – emléknap.
Vitéz lófő Kovács György szkp. kopjafájának felszentelése

2018. szeptember 15. Horthy Miklós kormányzó úr és titkos tanácsosa, dr. Baltazár Dezső mellszobrának leleplezése a zelemér-hajdúböszörményi Baltazár-kastély parkjában. A kastély felújítása a tulajdo-

nosnak, Barabás Jánosnak és családjának köszönhető. A Kormányzó úrra emlékező beszédet dr. v. Bucsy László tkp. úr tartotta. A szobrokat a rendezvény-szervező Horthy Miklós Társaság és a KÖMA KELET TSZK. állította. A Horthy-szobor v. Csák Attila szkp. rendtársunk alkotása. A Baltazár szobor létrejöttét Zetényi Csukás Ferenc, a Horthys Miklós Társaság elnöke nagyvonalú támogatásának köszönhető; a szobor alkotója Túri Török Tibor szobrászművész.

Dr.v. Bucsy László tkp. úr megemlékező beszéde

v. Csák Attila szkp. szobrászművész

Zetényi Csukás Ferenc, Vásári Tamás karnagy, zeneszerző, a Horthy Miklós Társaság elnöke

Baltazár püspök leszármazottja és Túri Török Tibor szobrászművész

Veresegyház

NEMZETI GYÁSZNAPUNK
1849. október 6.
AZ ARADI VÉRTANÚK
KIVÉGZÉSÉNEK
169. ÉVFORDULÓJÁN

Lahner György honvéd vezérőrnagy, aradi vértanú szobrának leleplezése

2018. október 23. Megemlékezések az 1956-os Forradalom és Szabadságharc évfordulóján, Gödöllőn

2018. október 30. – Gödöllő.

Halottak napján megemlékezés az I. és II. világháború hőseire és áldozataira. A műsort minden évben összeállítja nt. dr.v. Bucsyné Prém Katalin VRNT. nemzetes asszony.

2018. november 3. Üllő
Vitéz Török János (1914-1944) ejtőernyős őrmesterre és bajtársaira emlékeztünk

2018. november 2. Budavári Polgári Szalonban dr.v. Bucsy László tkp. munkásságát elismerő oklevelet ad át Babucs Zoltán történésznek a felvidéki bevonulás kapcsán tartott előadása alkalmával.

2018. november 3. Aszód.

Vitéz Wass Albert szobrának leleplezése és bemutatása dr. v. Papp Lajos tb. rendtársunk megnyitó beszédével és törzsszékünk zászlós-köpenyes díszegységének szolgálatával. A szobor megvalósulása nagyrészen kartali alegységünk tagjainak köszönhető: nt. Tukora János, nt. Buzás István, nt. Járvári Zoltán rendtagjainknak.

2018. NOVEMBER 6. Ilona asszony emléktáblájának leleplezése Budapest, Falk Miksa utcai, utolsó lakhelyénél, a Horthy István Alapítvány szervezésében. Az emléktábla-állítás költségeihez törzsszékünk is hozzájárult.

A megemlékezésen üllői és monori alegységeink tagjaink is lerótták kegyeletüket. A szervezésért külön köszönet illeti vitéz Zentai István v. alhdgy. urat.

2018. november 9. Megemlékezés Teleki Pál születésének évfordulóján, gödöllői szobránál, a Teleki Pál Egyesülettel és a Premontrei Gimnáziummal.

„Becsületünk előbbre való jólétünkénél!” – Teleki Pál

2018. november 17. A Nemzeti Hadsereg budapesti bevonulásának 99. évfordulóján tartott visszaemlékezés a budapesti Attila Hotelben. A megemlékező beszédet dr.v. Bucsy László tkp. úr tartotta. Ez alkalommal került sor a korábbi, ideiglenes Horthy-szobor cseréjére, v.Csák Attila szkp. szobrászművész magas művészi értéket képviselő alkotásával.

2018. november 23. ÁLLOMÁNYGYŰLÉS, Gödöllő, Premontrei Gimnázium aulája

Budapest népéhez!

Magyarország legszégysenteljesebb korszaka után a fővezérségem alatt álló nemzeti haderő részei bevonulnak Budapestre, hogy ősi, szívünkhöz forrott nemzeti színeinket kitűzzük Buda várára.

Csapataim oltalma alatt minden igaz magyar nyugodtan végezheti és kell, hogy végezze azt a munkát, mely összességében újrapíli Magyarországot.

Én és csapataim főfeladatunknak tekintjük, hogy Budapest sokat szenvedett népén segítsünk, főleg hogy az előtünk álló nehéz telet számára elviselhetővé tegyük.

Aki jó magyar, örömmel fogad bennünket, de a hivatásos bujtogatók és rendbontók óvakodjanak, mert irgalmatlanul fog bűnhődni az, aki Budapest meggyőződésű népének bűn óhajolt nyugalmát rosszakaratúan megzavarni igyekszik. Bűnhődni fog az is, aki az újraszóletett magyar nemzeti haderő szepilóttén zászlaját ismerő hazug rágalomokkal meggyalázza.

Állatok bilájából országunk a posztutús azziersz adórdótt, tanuljanak meg hűnbánón a minden bűnök legnagyobbikaert vezetékni. Ez az, amit a haza ma tőlük jógon megkíván.

Erőszakoskodásokat, felvonulásokat, rendzavarásokat semmiesetre sem tűrök, s ha ilyenek előfordulnának, úgy ezeket a legszigorúbb eszközökkel torolnám meg.

Viselkedjék mindenki nyugodtan és legyelmzettlen, járuljon mindenkori egy szívvel-lélekkel hozzá, hogy a nagyjelentőségű nap valóban Magyarország új felvirágzásának hajnalát jelentse.

Horthy Miklós s. k.
Buzák.

Törzsszékünk örömteli rendi teendőinek elvégzése után a fiatalok, cserkészek, tengerészek, rendtársak – ez évben is - nt. Ambrózi Zoltánnak és a hadtápot mindig lelkesen vállaló Huszti Gyula barátunknak köszönhetjük a magyaros vendéglátást. A képek önmagukért beszélnek.

2018. december 15. MÁTYÁS KIRÁLY ÉV

A MÁTYÁS KIRÁLY ÉV KAPCSÁN NAGY KIRÁLYUNKRA KÖZÖSEN EMLÉKEZIK AZ EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, A TELEKI PÁL EGYESÜLET ÉS A TÖRTÉNELMI VITÉZI REND AZ EVANGÉLIKUS TEMPLOM FALÁN LÉVŐ EMLÉKTÁBLÁNÁL

Köszönettel tartozunk mindenkinek, akik a zord idő ellenére indítatva érezték magukat arra, hogy ezen a megemlékezésen részt vegyenek!

(Fotók: v. Bárány István, v. Lovas Károly, nt. Prém Katalin, v. Tószegi Lajos, Tóth Péter Csaba)

Tisztelt Rendtársaim!

Amikor egy évre visszatekintünk, szinte hinni sem akarjuk, mennyi minden fért ebbe a rövid időszakba. A rendi munka mellett helyt kell állnunk az Élet más területein is. Ezért figyelemre méltó és köszönetet érdemel az összefogás és akarat, amely révén ezeket a nagyszerű eseményeket megvalósíthattuk. Bízunk abban, hogy az előttünk álló év hasonlóan szép pillanatokot tartogat számunkra! Kérem ezért, aki úgy érzi, kicsivel több időt és energiát tudna a rendi feladatok ellátásába fektetni, tegye meg. Külön megköszönöm aktív tagjaink helytállását.

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány

KELET-MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

2018. év eseményei

2018. 01.21. Szatmárcseke „A Magyar Kultúra Napja”
Ismét ökumenikus istentiszteletre gyűltünk össze a helyi református templomban, abból az alkalomból, hogy megünnepeljük Himnuszunk születését.

Január 22-ét megelőző héten minden a magas kultúráról szól országunkban és a határon túli területeken is. A megyei önkormányzat az Országos Széchenyi Könyvtárral együttműködve közzsémélre tette a Megyeháza dísztermében a Himnusz eredeti kéziratát és Erkel Ferenc kézzel írt partitúráját. Az autográf iratok megtekintésével élményszerűvé válnak ismereteink.

A Kölcsei Társaság az idén is átadta Melocco Miklós szobrászművész plakettjét egy olyan tehetségnek, aki sokat tesz és tett a magyar kultúráért, annak éltetéséért és építéséért.

Ezt az elismerést Szörényi Levente szövegíró, Kossuth-díjas zeneszerző, zenész vehette át.

Ő az, aki a vasfüggönnyel elzárt országban Bartók és Kodály után a beat és a rockzenébe sugározta át a népzene erejét. Rock operáival, rock balladáival a rendszerváltást segítette elő.

A csónak alakú fejfák temetőjében megkoszorúztuk Kölcsey síremlékét; a Kölcsey Társaság felkérésére mindig Rendünk ad díszőrséget. Az istentiszteleten és a koszorúzáson különös vendéget köszönthettünk: Fáy Pétert. Ő Kölcsey Ferenc testvérének, Sámuelnek egyenes ági leszármazottja, a három, még élő örökös egyike.

Dr. Jánosi Zoltán, a Társaság elnöke, az ünnepély után megköszönte, hogy egyenruhánkkal emeljük a megemlékezés méltóságát. Rendünket nagy létszámmal képviseltük.

2018. 03.25 Borsi. II. Rákóczi Ferenc születésének 342.évfordulójára emlékeztünk

Az idén is megünnepeltük a határtól 10 km-re fekvő Borsiban a vezérlő fejedelem születési évfordulóját. Dr. Csatáry György, a II. Rákóczi Ferenc Magyar Főiskola Kárpátalja történése emlékeztetőjében példának állította a fejedelmet a mai kor emberének abban, ahogy a különböző nemzetiségű és társadalmi osztályhoz tartozó embereket a szabadság érdekében egyesíteni tudta zászlaja alatt. Ünnepi beszédet mondott még dr. Gálik Gábor, a Társadalmi és Örökségvédelmi ügyekért, valamint a Kiemelt Kulturális Beruházásokért felelős helyettes államtitkár. Megtudtuk, hogy a magyar állam jelentős öszszeggel támogatja a régóta felújításra váró Borsi várat. Első lépésben a fejedelem mellszobra alá díszes oszlop, posztamens került, és a szobor körüli talapzat is megújult. Kultúrműsor és koszorúzás következett.

2018-04.27 Tudományos tanácskozás a szatmárnémeti Láncoș - templom Kálvin Központjában

Vitézi Rendünk tagjai dr. Bene János Nyíregyházi Jósza András Múzeum címzetes igazgatója társaságában hallgatták az előadásokat

Szép hagyomány, hogy a Rákóczi szabadságharc majtényi fegyverletétel (1711. április 30.) emléknapija előtt, történelmi tudományos emlékülést tartanak Szatmárnémetiben. Az idei év különösen emlékezetes: 410 éve halt meg Rákóczi Zsigmond, 425 esztendeje született II. Rákóczi György, 315 esztendeje kezdődött a II. Rákóczi Ferenc vezette kuruc szabadságharc.

Megtudtuk, hogy mi volt a Rákóczi dinasztia szerepe Közép-Európában, mennyi lehetett a Rákóczi birtokok értéke a 17. században. A Rákóczi család női tagjai is kiemelkedők voltak: az erdélyi fejedelemasszonyoknak is jutott szerep a reformációban és megismerhettük Rákóczi Julianna Borbála (1672. szeptember – 1717. május 26., II. Rákóczi Ferenc nővére) tevékenységét is. Előadás hangzott el II. Rákóczi György hibás lengyel politikájáról, s a lengyelek azt követő 1657. évi bosszúhadjárataról. A Vajai Múzeum tudományos kutatója bemutatta a Vajai Szoborparkot, a legkiemelkedőbb hősök portréit.

Másnap, 04.29.-én koszorúzáson vettünk részt a Majtényi síkon, a domahidai vasutasok által épített emlékműnél.

A Partiumban a magyar hagyományok és kultúra ébrentartásának fáradhatatlan harcosa Muzsnai Árpád, az Erdélyi Magyar Közművelődésért Egyesület vezetője. Az ő érdeme az érminszei Ady ünnepségek, és a szödemeteri Kölcsi megemlékezések is.

1711. 04.30.-án itt, a Vécsey-házban írták alá a Rákóczi szabadságharcot lezáró békét

2018. 05.11 Dr. Szilassy Géza: Az elnémított légió - könyvbemutató, Móricz Zsigmond Könyvtár, Nyíregyháza – A LEVENTEMOZGALOMRÓL:

Az írás minket, vitézeket, egy nagyon is érintő mozgalomról, a Levente intézményről szól. Mi az oka annak, hogy generációk nőttek fel oly módon, hogy semmiféle ismerettel nem rendelkeztek e légióról? – Vagy ha igen, a történetek hazugságok és torzítások voltak. Miért félhetett a kommunista hatalom oly nagyon a volt leventéktől?

A trianoni diktátum után a kormánynak egy célja lehetett: az elcsatolt területek visszaszerzése. Lepleznie kellett valódi tervét, így a katonai kiképzést testnevelési program keretében hirdette meg. Az 1921-es törvény valamennyi 12-21 éves fiút rendszeres testnevelésre kötelezett. A fiatalok alaki kiképzését világháborús tisztek, vitézek végezték, az én Nagypám is leventeoktató volt. 1938-ban Magyarország visszaszereshette egyenjogúságát a fegyverkezés terén. Az új véderő tv. a testnevelési kötelezettséget leventekötelezettséggé alakította át. Képzésük kiterjedt: katonai alapismeretek, elsősegélynyújtás, tűzoltás, térképoltás, lögyakorlat, ejtőernyőzés, vitorlázórepülés, gépjárművezetés stb. A mozgalom fénykorát 1941 körül élte, amikor vitéz Bély Alajos vezérezredes állt a leventék élére. Az 1944. októberi nyilas hatalomátvétel után a leventékre is vonatkozott a totális mozgósítás, a kiűritési és felkoncolási parancs. Több tízezer került a frontra, elesetek vagy orosz, amerikai, francia hadifogságba kerültek. A Hunyadi SS-hadosztállyal különösen sokan váltak a háború áldozatává. 1945 februárjában Dálnoki Miklós Béla Ideiglenes Kormánya rendeletben feloszlott minden „fasiszta” politikai szervezetet. Ezzel a Levente intézmény és a Vitézi Rend sorsa is megpecsételődött. A győztesek történelme kezdődött.

A 91 éves Dr. Valent Mihály, egykori nyíregyházi levente

Levente jelvény

2018-06.10. Rendtársunk 50. születésnapja

Emlékező ünnepre gyűltünk össze a debreceni Régi Vigadóban, nemzeti Kujbus Jánosnak ünnepeltük az 50. születésnapját. A rendtársainkon kívül ott volt Vigh Károlyné kenderesi kedves ismerősünk, Flóra néni 95. éves nyugalmazott vitéztársunk, barátok, kereszt-szülők, rokonok. János nagy öröme ajándékba egy Kossuth kardot kapott, amivel bővíthette eddigi gyűjteményét. Az autentikus cigányzene mellett, hangulatos beszélgetés mellett fogyasztottuk el a finom ünnepi ebédet.

2018-06.23 Emlékezés a hortobágyi kitelepítésekre

Kelet-Magyarországi TSZK koszorúz

Ebben az évben a figyelem Baranya megyéből elhurcoltakra koncentrált. Az ő bűnük az volt, hogy a déli határsávban laktak, közel Titóhoz, aki már az 50-es évekre „láncos, csahos” kutya lett. A rabok elhelyezése tematikus volt, a baranyaiakat a Borzas-tanyán dolgoztatták.

Pécs városa 2018-08.29-én emlékművet állíttatott a kitelepítettek tiszteletére. A kopjafát Szatyor Győző, Koós Károly-díjas szobrász készítette, akit sze-

Az egykori kitelepítettek koszorúznak

mélyesen is megismerhettünk a hortobágyi templomban. A megemlékezés végén elhelyeztük a kegyelet koszorúját a sok megaláztatást, a meghurcoltatást szimbolizáló emlékkeresztnél.

2018. 09-02. Háromszoros megemlékezés Kenderesen

Rendünk jelentős létszámmal képviseltette magát a kenderesi református templomban, hogy emlékezzünk a Horthy családra. 150 éve született a Kormányzó Úr, 25 éve temettük újra, és 100 éve született menyé, Ilona asszony.

2017.09.08-án visszaadta lelkét teremtőjének vitéz lófő Kovács György Antal, fedézetmester, vitézi székkapitány, Ilona asszony testőre. A TVR nagyra becsült, szeretett tagjának kopjafát állíttatott a mauzóleum melletti tengerész parcellában.

A Horthy Miklós Társaság konferenciát szervezett a helyi művelődési házban. Dr. Szakály Sándor a Kormányzó Úr életútjáról beszélt, Koltay Gábor filmrendező Ilona asszonnyal kapcsolatos személyes élményeiről, Maruzs Roland alezredes pedig a tiszti Vitézségi Aranyérmesek hősi tetteiről.

2018-09-15. Vitéz nagybányai Horthy Miklós és Baltazár Dezső mellszobrainak ünnepélyes felavatása

Hajdúböszörmény külterületén található Zelemér, ahol egykor Baltazár Dezső (1871-1936) református püspök és jogász élt. Főrendházi tagként, a református zsinat és konvent elnökeként a politikai élet fontos szereplője volt. Ezért látogatta meg őt Horthy Miklós 1927.06.03-án.

A Horthy Miklós Társaság a kúria udvarán ennek az eseménynek állíttatott emléket Horthy Miklós és Baltazár Dezső szobraival. A meghívott vendégek között volt Vásári Tamás zongoraművész és karnagy is, aki meleg szavakkal emlékezett nagypapjára, Baltazár Dezsőre, gyermekkori élményeit mesélve elmondta, hogy ezeken a köveken Klebelsberg Kunó is járt.

A Történelmi Vitézi Rend nagy számmal képviseltette magát és történelmi zászlókkal tette autentikusabbá az ünnepet.

Vásáry Tamás, Baltazár Dezső püspök szobrának alkotójával, Túri Török Tiborral

Horthy Éva, Horthy Miklós kormányzó úr szobra előtt rendtársainkkal

2018.10.13 Kállósemjén. Emlékkülés, konferencia a Kállay kúriában

Huszonöt éve nyugszik hazai földben Kállay Miklós egykori miniszterelnök. Az eseményt megtisztelték jelenlétükkel a Horthy, a Kállay és a Bessenyei család leszármazottai: Horthy Éva, Horthy Emese, Horthy Dezső, Kállay Helén és Bessenyei Balázs. A szocializmusban tönkrement kúria ma

már méltán lehet ünnepségek színhelye. Belicza László polgármester úr küldetésének tartja Kállay Miklós emlékének ápolását. Komizár Dénes fiatal történész pedig igazi szakmai vezetője az intézménynek. Előadások hangzottak el, dokumentumfilmekben láthattuk Horthy Miklós, Kállay Miklós és Bessenyei Zénó élő alakját.

Kállay Helén elmondta: nagyapját háromszor temették el: New Yorkban, Rómában és végül hazai földben, az otthoni kriptában talált örök nyugalomra. Gyermekkorában azt is meg kellett élnie, hogy történelem tanára csirkefogónak nevezte a Nagyapját.

Bessenyei Zénó (1880-1953) Mária Terézia híres testőrének oldalági leszármazottja. A Horthy-korszakban a fővárosi beruházások szervezője volt, a Fővárosi Közmunkák Tanácsának elnökeként. A Horthy Miklós Társaság minden alkalmat megragad arra, hogy a marxista és a liberális történelemírásnak a Horthy-korszakot gyalázó szemléletét helyreigazítsa. Ezért került sor erre a konferenciára is, melynek zárásaként a felújított kriptában koszorúztunk.

Komizár Dénes és Horthy Éva Kállay Helén előadása

Rendünk tagjai az előadáson

A Kállay kúria kertjében

Szerzők: vitéz Böszörményi Valéria és Runyó József VRNT.

DÉL-KÖZÉP MAGYARORSZÁG TÖRZSSZÉK

Bács-Kiskun megyei Székkapitányság 2018. év eseményei

Január 14. Doni évfordulót a Kecskeméti Nagytemplomban Hagományörző katonákkal, huszárokkal közösen vettünk részt a megemlékezésen. Zászlóinkkal díszőrséget álltunk, emeltük az ünnepi mise színvonalát. Ezt követően a II. világháborús emlékhelynél közösen koszorúztunk a város vezetőivel. A szózat eléneklésével zárult a megemlékezés.

Február 11. Budapest Hős védőire – a Kitérésre emlékezünk megyénk több városában.

Február 25. A kommunizmus áldozatainak emléknapja, megemlékezéseken vettünk részt.

Március 15. Megyénk városaiiban Törzsszékünk egységei részt vettek az ünnepi műsorokon, koszorúkat- virágokat helyeztünk el a megemlékezések helyszínén. (Fotók: Lapunk 1848-49 - A Magyar Forradalom és Szabadságharc c. összeállításában)

Április 7. Tavaszi állománygyűlés, Kecskemét

A református egyház díszterme adott otthont rendezvényünknek. Az ünnepélyes megnyitó után v. Tiszavölgyi István szkp. ismertette az elmúlt időszak eseményeit, és az előttünk lévő feladatokat.

Vitéz Béres Ferenc otkp. tájékoztatója következett Rendünk helyzetéről, eseményeiről. Évfordulós vitézeink köszöntése következett, illetve Országos Törzskapitányunk átadta v. Gebei Gyula 92 éves rendtársunknak a Vitézi Rend Ezüst keresztje

kitüntetést. Gyula bácsi idős kora ellenére az egyik legaktívabb rendtársunk, aki a gyógyteák nagy tudósa, s nagyon sokunkon segített már tanácsaival.

Hozzászólások következtek a közös bajtársi ebéd előtt. A családias, jó hangulatú összejövetelünkön állományunk közel 70 %-a jelen volt.

vitéz Tiszavölgyi István székkapitány

Április 14. Beteg rendtársunkkal, nemzetes Bertalan Ferencel tartjuk a kapcsolatot. Sajnos, életét már toloszékben éli, de különösen n. Béni Tibor és v. Villám Ildikó heti kapcsolatban van vele. Gyakran látogatják és tájékoztatják Rendünk életéről. Jobbulást kívánunk Kedves Rendtársunknak, Barátunknak!

Május 27. Hősök Napja.

Városunkban több napon keresztül, több helyszínen tartották meg a Hősök Napi megemlékezés-sorozatot. Rendünk minden egyes alkalommal képviseltette magát, virágokat, koszorúkat helyeztünk el. Megyénk több városában is részt vettünk a megemlékezéseken.

Kecskemét

Kiskunfélegyháza

Június 4. Trianon. A megemlékezéseken alcsoportunk tagjai is jelen voltak több városban is képviselték Rendünket.

Június 9. HM Feszt. (Military találkozó Bugacon) v. Varga Zoltán kiskunfélegyházi rendtársunk képviselte Rendünket.

Június 24. Kiskunfélegyházán v. Varga Zoltán szervezte a múzeumok éjszakája kiállítását. Itt szeretném megjegyezni, hogy rendtársunknak a Móra Ferenc múzeumban állandó kiállítása van, régi korok katonai relikviákból!

Június 24. Üldözöttek emléknapja. Szintén a központi ünnepségen vettünk részt, a „kulák” szobornál. A vörös terror áldozataira emlékeztünk megyénk több városában, Kalocsán több rendtársunk részvételével.

Július. 21. V. Varga Zoltán részt vett a Balatonfüreden rendezett Anna-bálon családjával. (Fotó: a bálók ismertetésénél.)

Augusztus 20. Szent István király ünnepén több városi rendezvényen is részt vettünk.

Augusztus 29. Tomori emlékmisén vettek részt kalocsai rendtársaink.

Szeptember 1. Ludas szállás vadászati megnyitó. Főkapitány úr vezetésével már sokadszor vettünk részt ezen a szép, hagyományos szentmisével induló vadászati ünnepségen. Misét dr. v. Bábel Balázs érsek celebrálta. (fotó: Kalocsai Vitézi Hadnagyság beszámolójában.)

Szeptember 2. Kormányzó úr újratemetésének 25. évfordulója Kenderesen. Kalocsai rendtársaink vettek részt a megemlékezésen.

Szeptember 22. Keresztszentelés Hillye szálláson. A szentkereszt festési munkálatait Rendünk tagjai ajánlották fel a Homokmégyi egyházközségnek.

Szeptember 28. Rendünk két tagja vett át Dr. Szobonya Zoltán Emléklapot a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés Elnökétől.

Szeptember 29. Keresztszentelés Csillagos pusztán.

Október 6. Aradi vértanúinkra emlékeztünk megyénk több településén is.

Október 20. Állománygyűlés. Kiskőrös

Az egyik legszínvonalasabb rendezvényünk volt. Zászlóink bevonulása után, v. Béres Ferenc otkp. adott engedélyt állománygyűlésünk megtartására. Kiskőrös város polgármestere, Domonyi László és Seffer Attila katolikus plébános urak is megtisztelték jelenlétükkel és felszólalásukkal összejövetelünket. Megemlékeztünk elhunyt Rendtársainkról, majd v. Tiszavölgyi István mb. tkp. tartott beszámolót az elmúlt időszak eseményeiről, leendő feladatokról. Országos Törzskapitány úr tájékoztatóját hallgattuk Rendünk aktuális helyzetéről. Rendhagyó módon az új, leendő rendtársaink bemutatkozása következett. A felszólalások előtt kitüntetések, megbízások átadására került sor. **Három hölgy, v. Mácsai Annamária, v. Maczkó Erzsébet és v. Paulisz Zsuzsanna a VR. Bronz Érdemkeresztjét** vehette át.

Megkoszorúztuk az 56-os kopjafát, ahol Fodor Tamás gimnáziumi történelemtanár tartott ismertetőt Kiskőrös 56-os eseményeiről. Petőfi Sándor szülőházát kerestük fel, ahol idegenvezetéssel ismertették a Petőfi család történetét. Bajtársi ebéd következett, sok-sok finomsággal, süteményekkel, italokkal. 122 fős alcsop-

2018.10.20.

portunkból közel 80 fő vett részt. **Rendezvényünkről** elismerő cikk jelent meg a kiskőrösi „Alföldi Tükör” lap október 26-i számában. E cikkben többek között rövid ismertetést adtam a Vitézi Rendről, alapításáról és alapítónkról, vitéz nagybányai Horthy Miklósról is. *(Fotók: Matos Katalin)*

Október 23. Forradalmunk évfordulója alkalmából alegegyházzal együtt részt vettünk a városi ünnepségeken, koszorúzásokon. E két fotó a kecskeméti megemlékezésen készült.

Október 27. Vitézavatás Budapesten. Számunkra talán a legfontosabb eseményünkön nem csak az avatandó rendtársaim jelentek meg, hanem szép számmal jel voltak a „régí” vitézek is.

November 4. Az 1956-os forradalom leverésének gyásznapja. Részt vettünk a megemlékezésen, a Szentháromsági temetőben, ahol felújították a háborúk hőseinek sírhelyeit.

November 10. Kecskeméten tartották Katona József születése alkalmából rendezett megemlékezést, melyen egységünk szép számmal részt vett.

November 29. Jótékonyági ebéd rászoruló embertársainknak. Adományunk állandó helyszíne a Carol Wojtyla Barátság központ, melynek vezetőivel hosszú évek óta jó kapcsolatot építettünk ki, kölcsönösen segítjük egymás munkáját.

December 13. Évzáró klubest 2018. december 13. Kecskemét, Karol Wojtyla Barátságközpont Rendezvényünkön részt vett v. Béres Ferenc otkp. úr is, s megyénk távolabbi pontjain lakó rendtársaink is eljöttek. Baráti, családi hangulatban telt estünkön átbeszéltük az idei esztendő eseményeit, a jövő év feladatait. Szókasunkhoz híven, sok finom házas étellel, itallal vendégelték meg egymást rendtársaink. *vitéz Tiszavölgyi István mb. törzskapitány*

KALOCSA

Határon túli püspökök zarándoklata Kalocsára – 2018. február 11.

Jakubinyi György gyulafehérvári megyéspüspök és vitéz Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek

(Fotók: Kalocsa Belvárosi Plébánia)

Évközi 6. vasárnapon, Farsang vasárnapján, február 11-én, mely egyben a betegek világnapja is, a határon túli püspök atyák Kalocsára látogattak. Az ünnepi szentmisét dr. Jakubinyi György gyulafehérvári érsek úr, Erdély érseke vezette. Koncelebráltak Bölskei László nagyváradi megyéspüspök, Roos Nándor temesvári megyéspüspök, Schönberger Jenő szatmárnémeti megyéspüspök, Németh László nagybecskereki megyéspüspök, Tamás József gyulafehérvári segédpüspök, Orosz Atanáz miskolci görögkatolikus megyéspüspök, valamint a házigazda, a zarándoklat életrehívója és főszervezője, dr. vitéz Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek, a Történelmi Vitézi Rend tiszteletbeli tagja. A szentmisén a kalocsai Főszékesegyházi Kórus is közreműködött. Örömteli közös imádságnak és felemelő pillanatoknak lehettek részei mindazok, akik jelen voltak ezen a nagymagyar ünnepen.

Hála és köszönet érte Balázs érseknek, Magyarország második zászlósurának, a koronahozó Szent Asztrik érsek 91. hivatalbéli utódának./ Kalocsa Belvárosi Plébánia

Kommunizmus Áldozatainak Emléknapja Kalocsa, 2018. II. 23.

Wass Albert-megemlékezés; felolvasó-maraton, február 23.
A Kalocsai Wass Albert Baráti Kör megemlékezést tartott az 56-os Emlékparkban lévő Wass Albert-szobornál, s a Történelmi Vitézi Rend tagjai adták a díszörséget. Ezt követően kezdődött a 25 órás felolvasó-maraton a Hunyadi utcai Közösségi Ház nagyszobájában.

Az 1919. évi vörösterror kalocsai áldozataira emlékeztünk június 25-én

Kalocsa azon városok egyike, ahol a népelemlézetben még ma is élénken él az az 1919-es tavasz, amikor a háborúban kitért országra ráadásaként rászabadult a kommunizmus pokla is. A hosszú évtizedeken keresztül kötelező jelleggel „dicsőséges 133 nap” néven említendő örület hivatalos narratívája és az akkori események rideg valósága közti áthidalhatatlan ellentmondás gyorsan megtanította a környék népének, hogy mennyit ér a kommunizmus „igazsága”. Ma is érdemes fölidézni, hogy az utókor se feledje gaztetteiket.

(KALOHÍREK)

Vitéz Machay Lajos István, Rendünk tagja tartotta a megemlékező beszédet a rendezvényen
(Fotó: Matos Katalin)

Szent István Király Napi szentmise és megemlékezés – augusztus 20.

Tomori megemlékezés és Érseki szentmise – augusztus 29.

Augusztus 29-én, a mohácsi csata évfordulóján Bábel Balázs érsek szervezésében emlékezett meg a Főegyházmegye nemzeti hőseinkről, valamint Tomori Pál egykori kalocsai érsekről, aki a mohácsi csata hadvezére volt. Az ünnepség a Főszékesegyház mellett álló Tomori szobornál kezdődött, ahol a jelenlevőket a főpásztor köszöntötte és buzdító szavakkal szólt a mohácsi csatában elesett hősök példájáról, valamint az utódok küldetéséről.

Kalocsa-Kecvskeméti Főegyházmegye

Érseki szentmise és vadászati évadnyitó Ludasszállás, 2018. IX. 1.

Búcsúi szentmisét, vadászati évadnyitót, valamint a teremtett világért való imnapot tartottak a Kalocsa melletti Ludasszálláson szeptember 1-jén. A szentmisét celebrálta és szentbeszédet mondott vitéz Bábel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek, Rendünk tiszteletbeli tagja.

„Mindenkinek nagy felelőssége van a teremtett világ védelmében. Tegyük meg mindent, és imádkozunk, hogy az emberiség felismerje a teremtés ajándékának csodáját, melyből felragyog a Teremtő szépsége”- mondta beszédében Bábel Balázs püspök úr.

(Fotó; Kalocsai Belvárosi Plébánia, Matos Katalin, v.Béni Tibor)

„Talán megszoktuk már és természetesnek vesszük, hogy itt, a semmi közepén szeptemberben vadászati évadnyitó Szent Hubertus-misén veszünk részt, amelyet a kalocsai érsek celebrál, a Főszékesegyházi Kóruossal, viseletbe öltözöten, lobogókkal. Bizton állíthatjuk, ilyen – ezekkel az adottságokkal – az országban sehol máshol nincs!” – fogalmazott Mészáros István kanonok, prépost, a rendezvén házigazdája. A kápolnát istenszerető emberek emelték 1887-ben, de idővel pusztulásnak indult. 2007-ben Tóth Kálmán vadász lelkiismerete szavára hallgatva rendbe tetette. 2007. július 22. óta,

amikor Bábel Balázs érsek újrászentelte a kápolnát, minden évben megülik a szentelési évfordulót, s ezt hagyományosan szeptember első szombatján teszik, hiszen a vadászati idény szeptember 1-jével kezdődik, s a kápolna – bár mindenkié – elsősorban mégiscsak a vadászok közösségéé, akik Szent Hubertus oltalmát és pártfogását most különösen is kéri, eredményes és szép vadászatok reményében. (Kalocsai Belvárosi Plébánia) Vitéz Hunyadi László a Történelmi Vitézi Rend főkapitánya vadásztört ajándékozott nemes Tóth Kálmán úrnak, aki a Vitézi Rend Ezüst Nemzetvédelmi Keresztjének birtokosa, a Ludasszállási búcsú és vadászati évadnyitó főszervezője.

Az új Angeli-kereszt felszentelése, szeptember 22.
A kereszt mázolásai munkálatait a Történelmi Vitézi Rend hillyei származású tagjai végezték el.

Csillagosi Gatter-kereszt felszentelése, szeptember 29.
A szentkereszt festési munkálatait a Történelmi Vitézi Rend hillyei származású tagjai készítették el.

(Fotók: Rideg Katalin, Homokmégy)

A visszaállított, újrászentelt körösztről:

Alvégi köröszöt 2005 nov.27.-én áldotta meg Dr.Bábel Balázs érsek úr, jelen voltak még Moró László és Nyíró Ferenc plébánosok. Beszédet mondott Romsics Imre múzeumigazgató.

Halomi köröszöt Iveglics József szentszéki ügyész fogadalmi teljesítésére, sógora Csajághy Sándor a szentistváni uradalom ispánja állíttatta 1822-ben. A keresztet az 50-es években a kommunisták a homokbányába döntötték, majd 2005-ben a halomiak újraállították.

Kiskecskemégyi jelenleg Mária-kép elődjét Vörösváczy Antal annak emlékére emeltette, hogy négy fia hazatért az I.világháborúból. Az eredeti Jézus emléket a 60-as években a kommunisták ledöntötték, majd 1971-ben a Kiskecskemégy lakói, 50 méterrel az eredeti helyétől újjáépítették.

Hillyei Mária-emlék és Baka-körösz felújította; Zugmann Györgyné sz.Markó Zsuzsanna és a Markó család 2007-ben.

Mácsai köröszöt 2006 őszén szentelte fel Moró László plébános, Somorai László látta vendégül az ünneplőket.

Choléra köröszöt 2016 nov. 1.-én Mindenszentekkor főtisztelendő Moró László szentelte fel, Rideg Gábor újította fel.

Stációk köröszjei közadakozásból újultak meg, adakozók névsora 47 név a középső kereszt hátulján olvasható. Fel-szentelte 2015-ben Dr.Bábel Balázs kegyelmes érsek úr, Rideg László a Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés Elnöke jelenlétében.

Alsómégyi Tulagódai körösz közadakozásból újult meg 2015 novemberében szentelte fel Moró László plébános, kb.150 fő alsómégyi leszármazott vett részt az ünnepségen.

Hillyei paléi körösz a homokmégyi földútnál közadakozásból újult meg. 2016 jézusszive pénteki fogadalmi napon szentelte fel Moró László plébános, kb.60 fő vett részt az ünnepségen.

Alsómégyi Markella köröszöt 2016 májusában szentelte fel Moró László plébános, az ünnepségen kb.200 fő vett részt, öregsertőiek is énekeltek.

Dulovits pusztai köröszöt újraállították Dulovits Árpád királyi főtanácsos leszármazottai 2016 július 7-én. Szentelte Csorba Dávid újmisé és Moró László plébános. Kb.40 fő vett részt az ünnepségen.

Angeli körösz a Schaffer-tanya mellett Hillyén 2018 szept. 22.-én szentelte Moró László plébános, kb. 40 fő jelent meg az ünnepségen.

Csillagosi Mária-kép helyén felállított körösz 2018 szeptember 29.-én.

Szombati köröszre még folyik a gyűjtés.

A beszámolót és a keresztet utáni adatokat felkutatta, összeállította vitéz Vörösváczy Csaba székkapitány

Kunszállás - HM -NAP

A német és magyar csapatok szívósan védekeznek az orosz páncélos támadásban

(Fotó: vitéz Varga Zoltán)

A világháborúban harcolt katonákra emlékeztek

Kiskunfélegyháza Város Önkormányzata október 31-én tartotta halottak napi megemlékezését az első és második világháborúban elhunyt félegyházi katonák tiszteletére állított emlékműveknél.

A megemlékezés virágát helyeztük el Cseh József repülőőr-mester sírjára is. vitéz Varga Zoltán

Több törzsszék közös részvételével!

Atilia hun király szobrának felszentelése Zelemér, 2019. IV. 6. Rendünket több törzsszék is képviselte ezen a nagyszerű eseményen. A szobor alkotója vitéz Turi Török Tibor szobrászművész rendtársunk.

(Fotó: Kovács Gábor Antal)

HÍREK, események

A Bács-Kiskun megyei, Bajai járásban található Hercegszántó kegyhelyén található a világ legmagasabb, rozsdamentes acélból készült Mária szobra!

2008. október 13-án Hercegszántó határában

vitéz Bábel Balázs, a Kalocsa-Kecskeméti főegyházmege érseke avatta fel a világ legnagyobb méretű, 11 méter magas, rozsdamentes acélból készült Szűz Mária-szobrát. **A településről 1956-ban Amerikába disszidált 73 éves Vöö Sándor** felajánlásából és támogatásával készült. A kegyhelyet 1838-ban **Klobusiczki Péter** kalocsai érsek szentelte fel, és nyilvánította kegyhellyé az ott történt jelenést követő csodás gyógyulások és imameghallgatások hatására, a megfelelő egyházi kivizsgálást követően. **A szobrot a Pécssett élő Rigó István szobrászművész két év alatt készítette el.**

Dr. Juharosné, vitéz Molnár Piroska tb.szkp. asszony küldte a tájékoztatást.

SOLI DEO GLORIA!

Az Országos Nyugdíjas Polgári Egyesület Nagykőrösi Szervezetének utóda, az Egymásért Nyugdíjas Szervezet, Pünkösöd Ünnepeire való tekintettel rendbehozta a református temetőben található Nemzeti Emlékhelyet, valamint a közelében felállított német Emlékoszlopot és annak környezetét. Szervezetünk közel 15 éve végzi a Nemzeti

Emlékhely karbantartási, valamint tisztántartási munkálatait és a továbbiakban is azonosul a fenti gondolatokkal. Korunk erejéhez mérten hasonló segítséget máskor is meg kívánunk adni!

vitéz Varga Péter Pál az Egymásért Nyugdíjas Szervezet tiszteletbeli elnöke

Jász-Nagykun-Szolnok megyei Székkapitányság

Állománygyűlés, 2017. november 25.

A Történelmi Vitézi rend Jász- Nagykun Szolnok Vármegye az őszi állománygyűlését 2017. november 25. napján tartotta meg a megye székházának Márvány termében. Az állománygyűlést megtisztelte jelenlétével vitéz Hunyadi László főkapitány, vitéz Soltész Gyula főszéktartó törzskapitány, vitéz Tiszavölgyi István Bács-Kiskun Vármegye székkapitánya. Az állománygyűlés nemzetes lovag Morvay István VRNT vitézi hadnagy által vezetett zászlóbevonulással vette kezdetét. Vitéz, lovag Szerencsés Sándor székkapitány köszöntője után előadásában megemlékezett a 73 évvel ezelőtt lezajlott Budapest ostromáról és az azt követő kitérésről. Vitéz Hunyadi László főkapitány, és vitéz Soltész Gyula főszéktartó tkp. tájékoztatót tartott a Történelmi Vitézi Rend helyzetéről és aktuális feladatairól.

Kitüntetések átadása következett: v.l. Szerencsés Sándor szkp. Ezüst Érdemkereszt, vitéz Lázár Tibor Bronz Érdemke-

reszt, nemzetes I. dáma Morvay Istváné Bronz Nemzetvédelmi Kereszt és vitéz Szerencsés Szilárd Bronz Érdemkereszt kitüntetésben részesültek. Vitéz Lázár Tibor v.hdgy. honvéd őrnagy beszámolót tartott a hazánk Magyarország és Európa védelmére létrehozott határozárnál töltött szolgálatainak tapasztalatairól. Bajtársi ebédrel zárult állománygyűlésünk.

Horthy Miklós Budapestre bevonulásának 98. évfordulójának tiszteletére megemlékezést tartottak Kenderesen a Horthy –Ligetben 2017. november 18-án, melyet vitéz Bogdán Péter Kenderes volt polgármestere szervezett. Az ünnepségen vitéz Szerencsés Sándor Jász- Nagykun Szolnok Megye székkapitánya vezetésével, díszegységünkkel képviseltük Rendünket. A rendezvényen vitéz Vörösváczy Csaba vitézi hadnagy és díszegysége valamint hagyományörző csendőrök is résztvettek.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr halálának 61. évfordulójának tiszteletére megemlékezést tartottak Kenderesen 2018. február 9-én. Az ünnepségen vitéz Szerencsés Sándor Dél- Közép Magyarország Törzsszéke Jász- Nagykun Szolnok

Megye székkapitánya vezetésével, díszegységgel képviseltük Rendünket. A megemlékező istentiszteleten a kenderesi református templomban Nagy Kálmán tiszteletes úr megemlékezett vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr országmentő munkásságáról, kiemelve szűkebb hazájáért, Kenderesért végzett áldásos tevékenységét. Vitéz Szerencsés Sándor székkapitány vezetésével díszegységünk átvonult a kenderesi temetőben lévő Horthy család kriptájához, s megkoszorúztuk Kormányzó úr síremlékét.

Hovszkoje hősei és hős parancsnoka

A Rep-tár Szolnok Nonprofit Kft a szolnoki repülőmúzeum területén "Hovszkoje hősei és hős parancsnoka" címmel időszaki kiállítást rendezett. Az ünnepélyes megnyitóra 2018. március 15-én került sor a repülőmúzeum Szolnok, Indóház utcai kiállító csarnokában, melyen vitéz Szerencsés Sándor Jász- Nagykun Szolnok Megye székkapitánya vezetésével, díszegységünkkel képviseltük Ren-

dület. Köszöntőt mondott Kovács Ákos, a Rep-tár Szolnok Repülőmúzeum ügyvezető igazgatója és Koller József dandártábornok az MH. 86. Szolnok Helikopter Bázis parancsnoka. A kiállítást Magó Károly zászlós, az MH. 86. Szolnok Helikopter Bázis kutatója mutatta be. Elmondhatjuk, hogy a kiállítás megnyitóján részt vettek ismeretei a II. világháború eseményeiről jelentősen bővültek.

Tavaszi állománygyűlés

2018. I. félévi állománygyűlésünket 2018. május 25. napján tartottuk meg a megyeszékház Márvány termében, melyen részt vett vitéz Hunyadi László, a Rend főkapitánya is. Az állománygyűlés nemzeti Morvay István VRNT vitézi hadnagy által vezetett zászlóbevonulással vette kezdetét, ezt követően vitéz Szerencsés Sándor székkapitány köszöntötte a résztvevőket, majd a 2017. évi pénzügyi gazdálkodásról szóló beszámoló hangzott el nemzeti Kiss János vitézi alhadnagy előadásában. Vitéz Szerencsés Sándor székkapitány felkérte a meghívottként az állománygyűlésen

jelenlévő Magó Károly zászlóst, az MH. 86. Szolnok Helikopter Bázis kutatóját előadásának megtartására, amelynek témája: „Szolnoki Hősök nyomában a Don mellett”. Vitéz Hunyadi László főkapitány szólt az egybegyűltekhöz a Történelem Vitézi Rend aktuális kérdéseiről. Végül az állománygyűlés utolsó mozzanatként vitéz Hunyadi László főkapitány nemzeti Morvay István vitézi hadnagy, nemzeti Kiss János vitézi alhadnagy és nemzeti F. Molnár Sándor megyei zászló őr részére napi parancs keretében kitüntető vitézi címet

adományozott. A résztvevők felkeresték vitéz Szathmári István őrnagy emléktábláját, s koszorúval leróttuk kegyeletüket. Szathmári István 1956-ban - egyedül a szovjet tankok tüzeiben - katonáinak és a város lakosságának életét mentette meg. Ezzel zárult állománygyűlésünk hivatalos része. A közeli étteremben közös ebédet vettünk részt, ahol már kötetlenül beszélgettünk az elhangzottakról.

Megemlékezés vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr 25 évvel ezelőtti újratemetéséről

Ökumenikus istentisztelettel kezdődött a Horthy Emléknap 2018. szeptember 02.-napján a kenderesi református templomban. Az istentisztelet után a történelmi Vitézi rend tagjai zászlókkal átvonultak a Horthy mauzóleumhoz ahol a megjelenteket köszöntötte Pádár Lászlóné polgármester és Kovács Sándor or-

szággyűlési képviselő, majd a résztvevők elhelyezték koszorúikat vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr síremlékén. A szomszédos tengerész-parcellában felavatták vitéz lófő Kovács György Antal fedéltetőmester, vitézi székkapitány emlékére és tiszteletére állított kopjafát, amelynél a Rend tagjai szintén elhelyezték a megemlékezés koszorúját. A jelenlévő közel harmincfős erdélyi törzsszék tagjai a koszorúzást követően Szolnokra utaztak, ahol is a hősi halált halt vitéz Nagy testvérpár, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr erdélyi tábornokainak emléktábláját koszorúzták meg.

Kenderesen a nap tudományos konferenciával fejeződött be, amelyen állományunk is végig jelen volt.

Csicsman György VRNT, sajtóreferens

Székkapitányságunk részt vesz a törzsszéki rendezvényeken, ill. a központi események többségén. Köszönettel tartozom mindazoknak, akik aktívak a rendi munkában, az események szervezésében. Kérem Rendtársaimat a jövőbeni helytállásra is.

vitéz Szerencsés Sándor székkapitány

DÉL-ALFÖLD TÖRZSSZÉK

DONI HŐSÖKRE EMLÉKEZTÜNK OROSHÁZA-SZENTETORNYÁN

Vendéglő sokunk által már jól ismert, bőséges és finom vitézi ebédjét fogyasztottuk el, a vitézek házastársaival, gyermekeivel, családjaikkal együtt.

Hősök napja, május 27. Kardoskút (Orosháza-közel település, kb. 6-7 km. távolságban)

v. Ujj Sándor Pál és v. Sitkei József helyezték el koszorút a II. világháborúban elesett hét magyar katona sírkertjében Orosháza-Szentetornyán, emlékezve a doni áttörésre. A kopjafás emlékművet néhai v. Füredi Gábor szkp. faragta 2012-ben. A fényképeket dr. v. Domonkos István szkp. készítette.

A doni áttörés emlékére Békés megyében szervezett doni emléktúrán részt vevő magyar és német tartalékos katonák korabeli öltözetben meneteltek Gádorosról Orosházára. A **doni emléktúrát** szervezte és vezényelte a Történelmi Vitézi Rend tagja, Antal László, aki a Magyar Tartalékosok Szövetsége Orosházi Városi Szervezetének is elnöke. Orosháza-Szentetornyán, a Szent Lászlóról elnevezett katolikus templomban ökumenikus ünnepi Istentiszteletet tartottak az I. és II. világháborúban hősi halált halt katonák emlékére.

Állománygyűlés, Orosháza, 2018. május 22.

v. Béres Ferenc otkp., v. Kiss Sándor v. hdgy, v. Várady Attila v. alhdgy.

Dr. v. Domonkos István székfoglaló beszámolójának elhangzása után v. Béres Ferenc országos törzskapitány ismertette a Történelmi Vitézi Rend elmúlt évben végzett munkáját, kiemelve a kecskeméti vitézavatási ünnepséget, tájékoztatta a résztvevőket a Rend 2018. évi feladatairól, céljairól, lehetőségeiről. Ezt követően az orosházi Diófa

v. Ujj Sándor Pál zászló-tartó

Az ökumenikus ünnepi Istentiszteleten az evangélikus lelkész után emlékbeszédet tartottam. Ezt követően a templomkertben lévő hősi emlékműnél hangzottak el ünnepi beszédek, s leróttuk kegyeletünket hős katonáink emlékhelyénél, elhelyezve a kegyelet virágait. A községi temetőben a II. világháború hősi halott katonáinak sírjait koszorúztuk meg. Továbbá az I. világháborús hősi emlékműnél helyeztük el az emlékezés virágait. A templomkertben a helyi színjátszó csoport adott elő e történelmi eseményekhez méltó, színvonalas műsort. Ezt követően az itt felállított sátorban szeretetvendégségben volt részünk. Kötetlen beszélgetéssel, ismerkedéssel zárult ez a felemelő program. Az eseménysor a falu határában, az úgynevezett Pusztaközpontban lévő temetőben folytatódott: az I. vh-s emlékműnél helyeztünk el virágokat. **Nemzetes Antal László VRNT.**, aki többek között a MATASZ - Magyar Tartalékosok Békés Megyei Szövetségének elnöke, sokat segít nekünk ebben a beosztásában is, és úgy is, **mint önkormányzati képviselő.**

Ezúton is köszönetünket fejezzük ki Nemzetes úr Rendünk érdekében tett minden intézkedéséért, segítségéért.

Június 4. Nemzeti Összetartozás Napja!

Nemzetes Antal László, Orosháza város önkormányzati képviselője ünnepi beszédét mondja Orosházán, a Történelmi Emlékpark 1920-as emlékkövénél.

Dr. v. Domonkos István és v. Várady Attila v. alhdgy. egy-egy szál fehér rózsát helyeznek el – az 1920-as emlékkövénél

Október 6-án Orosháza Városi ünnepségén az ünnepi beszéd, az iskolások műsora után az önkormányzat vezetői, az egyházak elöljárói, a

fegyveres testületek parancsnokai, az iskolák és intézmények igazgatói és a Történelmi Vitézi Rend Békés Megyei Székkapitányának tagjai, vitéz Ujj Sándor Pál, és dr. vitéz Domonkos István mb. törzskapitány helyezték el a megemlékezés koszorúit az 1849-es emlékkövénél.

Október 23-án Orosháza Városi ünnepségén Dávid Zoltán polgármester, Bojtor István és Fejes Róbertné alpolgármesterek nyitották a koszorúzókat sorát. Őket követték többek között a Történelmi Emlékparkban az 1956-os emlékkövénél a Történelmi Vi-

tézi Rend Békés Megyei Székkapitányának képviseletében vitéz Horváth Katalin vitéz Várady László, vitéz Ujj Sándor Pál, és vitéz Várady Attila László mb. vitézi hadnagy.

Vitéz Várady Attila László tart előadást a Vitézi Rendről az Eötvös József Katolikus Általános Iskola VII-VIII osztályos tanulóinak. Az előadás végén a 2017. évi kecskeméti vitéz avatásról készült DVD-ről láttak részleteket a diákok és tanáraik.

Beszámoló: dr.vitéz Domonkos István mb.tkp.

Hódmezővásárhelyi Vitézi Hadnagyság éves tevékenysége 2017.10.20-2018.10.30

2017. október 20-án a Történelmi Vitézi Rend Hódmezővásárhelyi csoportjának kezdeményezésére a volt Arany temetőből exhumált 10 magyar katona sírhelyének avatása napja következett el. Ekkor földi maradványaik végre olyan helyen találtak örök békére, amely méltó a tetteikhez. Ekkor újult meg a görögkeleti és az evangélikus temetőben nyugvó katonák sírja is, összesen 72

sírhely. Erről a 2017-es újságban már beszámoltunk. Másnap, október 21-én ismét a Kincses temetőben, de már nem díszes ruhában, hanem a hadisírok gondozásához öltözve, a Bethlen Gábor Református Gimnázium tanulóival karöltve folytattuk azt a munkát, amit már 10 éve végzünk e téren. Ezen a napon 24 katonai sírt tettünk rendbe, melyből egy olyan volt, melyről tudtuk, hogy létezik, de csak aznap találtunk meg. Ismét kívá-

ló munkát végeztek a diákok és az ott lévő rendtársaink, Benkő László VRNT és Szabó György VRNT is. A munka végeztével az előző napon avatott hősi síroknál készítettünk csoportképet.

Október 22-én a Katolikus temetőben kerestünk hadisírokat István Gábor barátunkkal. A levéltári kutatások alapján meg is találtunk újabb 19 hősi sírt. Sajnos találtunk olyan sírokat is, melyek korábban jó állapotúnak tűntek, de az idő megmutatta, komolyabb helyreállítást kell rajtuk végezni.

November 17-én újabb megújult hősi parcella avatására került sor Szegváron, vitéz Ternai Zoltán rendtársunk munkájának köszönhetően. Katonai tiszteletadással, rendtár-

saink részvételével zajlott le az esemény. Köszönettel tartozunk Szegvár önkormányzatának is, amiért ilyen fontosnak tartotta rendtársunk javaslatát, s megújultak az ott nyugvó hősök sírjai. A rendezvényen együtt álltunk őrséget a Pállfy hagyományörző huszáregyesület tagjaival.

2018. január 8-án gróf czegei Wass Albertre emlékeztünk a könyvtár előtti szobránál

2018. április 6. Az I. világháborús emlékmű felavatása

Városunk legnagyobb ünnepe 2018. április 6-án, az I. világháborús emlékmű felavatása volt, melyre a polgármester rendtársunkat, Kovács Ferenc VRNT-t kérte fel. Az emlékmű avatása azért is érdekes, mert a helyiek által Lovasszobornak hívott monumentumot 1938-ban állították, de sosem volt hivatalos avatása. Így 100 évvel a Nagy Háború után, s 80 évvel a Lovasszobor felállítását követően történt meg az emlékmű avatása. A téren 2018-ban az első

háborúban hősi halált halt 3000 helyi katonánk neveit rótták acélba az emlékmű előtti részen. Nemzetes Kovács Ferenc rendtársunk beszédéből: „Az elmulasztott emlékmű avatás pótlására eleddig kellett várni. Itt áll a Lovasszobor, amott fémbe vésvé a nevek,

A 3000 vásárhelyi hős neve acélban – és virágfüzérben

örök mementóként a hadban odaveszettek emlékére. Neveik a földből világítanak a magas égre, s a lelkeik talán látják onnan a tiszteletet és szeretetet, mit irántuk érzünk. Neveik szentek, tetteik dicsők! Ember, ki itt megállasz, hajts fejed, borulj térdre a hősök emléke előtt. Mert voltak már ele-

gen, kik lábbal akartak tiporni dicső neveiken, mi mutassuk meg, milyen a méltó emlékezet! Amikor elhaladunk itt végtelen hálával és tisztelettel gondoljunk minden megdicsőült magyarra, minden életét a Hazáért áldozó vásárhelyire, kik példát adnak a Hazához való hűségből és önfeláldozásból.” - Érhet-e ennél nagyobb megtiszteltetés valakit, érheti-e nagyobb megtiszteltetés a Történelmi Vitézi Rendet? Nem. Örömmel vettük e megkeresést, s álltunk helyt itt is!

Április 30-án a Kincses temető újabb részein gondoztunk elhanyagolt hősi sírokat a Hód-Baranta Egyesület tagjaival közösen. Segített még leszármazottja a legidősebb algyői vitéznek, kit a Kormányzó 1934-ben avatott fel, a 103 évet megélt néhai vitéz Tóth János unokája, Szalmáné Simon Éva. Mintegy 10 sírt hoztunk rendbe ekkor és helyeztünk rájuk nemzetiszínű szalagot. Rendbe tettük vitéz Aczél Károly sírját is.

2018. június 4-én, Trianon 98. évfordulóján a volt Hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Szakiskola Hősi emlékművénél és országzászlójánál emlékeztünk a gyalázatos döntésre. A Himnusz hangjai után Dr. Márki-Zay Péter polgármester emlékezett, ezután vers és a koszorúk elhelyezése következett.

Rendünk alapítójának, vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr születésének 150. évfordulóján, a róla készült festményénél helyeztünk el virágot Kovács Ferenc VRNT, megbízott vitézi hadnagy és Elek András. A képet a híres vásárhelyi festő, vitéz Darvassy István készítette és adományozta a városnak.

A beszámolót összeállította Kovács Ferenc VRNT., mb.v.hdgy.

DÉL-DUNÁNTÚLI TÖRZSSZÉK

2017.11.04. Őszi Állománygyűlés Baranya megyében

v. *Halmai János szkp.*, v. *Ősz Zoltán v.hdgy.*, v. *Béres Ferenc otkp.*, v. *Szárzajtai János tkp.*, v. *Nyárfás Csaba szkp.*, v. *Bocz Casaba v. hdgy.*

v. *Nyárfás Bence újonnan avatott rendtársunk átveszi a díszes vitézi oklevelet*

Az állománygyűlésen megbeszéltük az elmúlt év eseményeit és az elkövetkező időszak feladatait. Az az újonnan avatott rendtársak átvehették okleveleiket és igazolványaikat. A Vitézi Rendben végzett munkájukért négy rendtársunk kapta meg a Vitézi Rend Bronz Érdemkereszt kitüntetését, név szerint vitéz Bender Attila István, vitéz Göcsei Miklós, vitéz Nagy Sándor János, vitéz Keresztényi Emerencia Sallainé. Gratulálunk rendtársainknak életükhöz, sok erőt, egészséget kívánunk, és Isten áldását kérjük életükre.

2017.11.09. Megemlékezés a Világháború befejezésének 99. évfordulóján

Az Osztrák Köztársaság Baranya, Tolna és Somogy megyei Tiszteletbeli Konzulja meghívását elfogadva a Pécsi Központi Temető I. világháborús emlékművénél a világháború befejezésének 99. évfordulója alkalmából tartott kegyeleti megemlékezésen és koszorúzáson vettünk részt.

Dr. Holló József miniszteri biztos emlékbeszédét tartja

v. *Szárzajtai János tkp.* és v. *Nyárfás Csaba szkp. koszorúz*

2017.11.04. **Nemzeti Gyásznap** Az 1956-os forradalom és szabadságharc áldozataira, továbbá a forradalom leverésének évfordulójára emlékezve részt vettünk a városi megemlékezésen a Barbakán sétány északi fala mellett felállított 56-os kopjafánál.

2017.11.16. Részt vettünk Málics Ottó, a „Mecseki Láthatatlanok,” az „Ottó szakasz” parancsnoka halálának 61. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezésen.

„1956. november 14-én délután négy órakor indította el a támadást a mecsekiek fő erejét képező 10-12 fővel rendelkező „Ottó szakasz”, Málics Ottó vezetésével a pécsváradai akciót. Tűzharc alakult ki a rendőrök és a forradalmárok között, melynek során mindkét részről voltak

halottak és sebesültek. Málics Ottó fejsérülést szenvedett, mecseki harcosársai előbb Komlóra, majd Pécsre szállították. Komlón az ügyeletes orvos nem fogadta be őt a kórházba (arra hivatkozva, hogy nem bányasérülést kellene ellátnia), Pécsre pedig nem érkezett meg, mert útközben meghalt. Pécs-bányatelepen temették el, nagy tömeg részvételével tartott szertartáson.” A Történelmi Vitézi Rend nevében koszorút helyeztünk el a hős forradalmár sírjánál.

2017.11.24. A Szovjetunióba hurcolt áldozatok emlékére tartott koszorúzással egybekötött megemlékezésen vettünk részt.

Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata a TVR. Baranya megyei Székkapitányság részére meghívást küldött 2017. november 24.-én 14:00 órákor kezdődő a Szovjetunióba hurcolt áldozatok emlékére tartott koszorúzással egybekötött megemlékezésre, melynek helyszíne a „Szovjetunióba elhurcoltak” emlékműnél volt. A TVR nevében koszorút helyeztünk el az emlékműnél.

2017. 11. 26. „Hangos Emlékfal” avatása Kisdobszán. A Hősi emlékművet fallal kerítették körül, mely történelmi eseményekkel, személyekkel kapcsolatos emléktáblák elhelyezésére szolgál. A megemlékezésen emléktáblát avattak a Reformáció 500. évfordulója alkalmából. Az itt elhelyezett emléktáblákat hangos tájékoztatószöveg egészíti ki, amelyet mozgásérzékelő indít a látogató megérkezésekor.

Minden táblához külön érzékelő és szöveg tartozik. Az emlékfal kialakításának közvetlen célja a település történetének megismertetése, ezáltal az idősebb és fiatalabb generáció kapcsolatának, együttműködésének erősítése. Az avatásra meghívást kaptunk és részt vettünk az eseményen. A koszorút a TVR nevében helyeztük el.

2017.12.03. Megemlékezés a Világháborúk Pellérdi áldozataira A Pellérdi Hősök Napja 2017. december 3-án 11:00 órákor szentmisével kezdődött. A megemlékezésre meghívást kapott a Történelmi Vitézi Rend Baranya megyei Székkapitánysága, melyen részt vettünk és koszorút helyeztünk el a templomkertben a hősök emlékére állított emlékműnél. A koszorút v. Réti Gizella és v. Nyárfás Bence helyezték el. Pellérden van eltemetve v. Hegyi József, az Ő síremlékénél emlékeztünk Doni Hős rendtársunkra: koszorút helyeztünk el tiszteletére a sírjánál.

2017.12.16. Évzáró Családi délután. Az elmúlt évek hagyományait folytatva, megrendeztük a Karácsonyi Családi délutánunkat, mely egyben a csoport évzáró ünnepe is volt. Nagyon bensőséges és jó hangulatban telt el az a pár óra, amit együtt töltöttünk a rendtársakkal és a családtagokkal. Kisebb ajándékokkal leptük meg egymást, aminek mindenki nagyon örült. Felidéztek az év

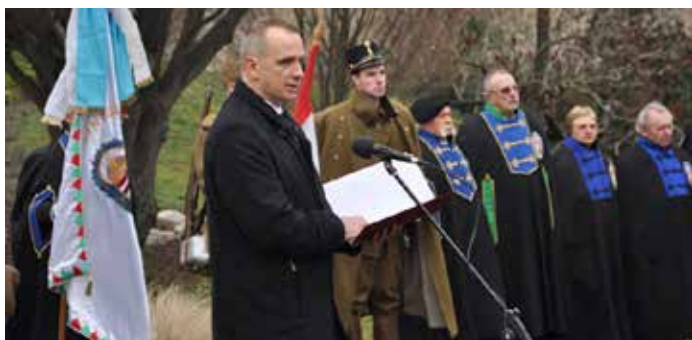
fontosabb eseményeit és elfogyasztottuk az erre az alkalomra készített süteményeket és koccintottunk a jövő évre és egymás egészségére. Nagyon kellemes hangulattal ért véget az ünnepség.

2018.01.13. Doni katasztrófa áldozataira emlékeztetünk Pécssett

A Don-kanyar hősei örökké méltók emlékezetünkre. Kizárólag katonáink hősiességének volt köszönhető, hogy a Don-kanyarnál a totális katasztrófa nem következett be, és az ellenség képtelen volt bekeríteni a teljes haderőt. Honvédekünk azért küzdöttek, hogy mi békében szolgálhassuk azt a nemzetet, melynek emlékeztére ők örökre méltóvá váltak. – hangsúlyozta dr. Földváry Gábor, a Honvédelmi Minisztérium jogi és igazgatási ügyekért felelős helyettes államtitkára Pécssett, január 13-án. „Nem fordíthatjuk félre a fejünket történelmünk veszteségei láttán! A fájdalom mindig mérhetetlen. A Don-kanyar nemzeti tragédiája olyan sebeket okozott a nemzetnek,

v. Nyárfás Bence, v. Nyárfás Csaba szkp., Maráczy Tibor VRNT., v. Réti Gizella, v. Hertelendi Gyöngyvér, v. Bánó Márta, v. Matheovits László, Vadász István VRNT

dr. Földváry Gábor

Dél-Dunántúli TSKZ, Baranya m. Székkapitánysága

melyek még a 21. században is alig gyógyulnak.” A délelőtti megemlékezéseken, amelyeket a TVR. Baranya-megyei csoportja rendezett a Pécsi Köztemető II. Világháborús emlékműnél, v. Szarazajtai János tkp. emlékeztetett beszédében arra, hogy a magyar honvédek – 35 C fokos hidegben vívtak több hétig tartó, egyenlőtlen küzdelmet és folytatták az utóvédharcot is. Hiányoztak az eredményes védekezés feltételei is, de harcoltak, amíg lehetséges volt, és erre nem utolsó sorban a katonai esküjük kötelezte őket. A korabeli riportok több esetben számoltak be hősi cselekedetéről. Ezekből a pécsi 4. hadtest katonái is kivették a részüket. A második magyar hadsereg 75 évvel ezelőtti hatalmas pusztulása, fiút, férjet, apáikat sirató családokat hagyott hátra - és sokáig még a méltó gyász sem adatott meg ezeknek a Hősöknek!

2018.03.15. Nemzeti Ünnepeinkre emlékeztünk Pécsen

Ahogy az ország egész területén, Pécsen is méltó megemlékezést tartottak a Nemzeti Ünnepe, március 15-e jegyében.

Az állománygyűlés kezdete

Szomer Ferenc VRNT. élménybeszámolóját tartja

ben. Idén, 2018-ban ráadásul a szabadságharc 170. Évfordulóját ünnepeljük. Nem csupán Petőfi Sándor, Arany János vagy Tánicsics Mihály neve került szóba, de a hagyományörzés különböző formáit is belecsempészték az ünnepségbe. Huszárok, magyar néptánc és népzene, magyar költészet és a trikolór színei egészítették ki a beszédeket és a koszorúzást. A koszorúzást hegedűszo kísértte, amelyet közös tánc és ünneplés követett. A Történelmi Vitézi Rend nevében koszorút helyeztünk el a Kossuth szobor talapzatánál.

2018.04.14. Tavaszi Állománygyűlésünk a pécsi református templom Kálvin termében tartottuk meg, mely a rendi zászló bevonulásával kezdődött. Közös imánk elhangzása után vitéz Szarazajtai János tkp. úr köszöntötte a megjelenteket, ismertette az elmúlt év eseményeit és a Vitézi Rend elkövetkező feladatait a 2018.-as évre. A hozzászólások és a közös feladatok megbeszélése után kötetlen beszélgetéssel zárult állománygyűlésünk.

v.Kosztolányi Dezső, v.Tóth Sándor, v. Matheovits László

v.Bánó Márta, v.Réti Gizella, v. Hertelendy Gyöngyvér

2018.04.22. Pellérdi emlékmise és az emlékmű újra szentelése Dr. vitéz Várnagy Elemér rendtársunk nagypapját a Vitézi Szék döntése alapján 2017.10.01-én Kecskeméten megtartott vitézavatáson posztumusz vitézzé avatták. Néhai vitéz Wittenberger György Baranya megyében, Pellérden született. A katolikus templom kertjében már régebben felállított háborús hősök emlékművére felkerült az Ő neve is.

Egységünk dízsorfala a megemlékezésen

A TVR tagjai és Tajti Zoltán Pellérd polgármester

Az újraszentelés: dr. Horváth István plébános és l. v. Szalay Lajos református lelkipásztor

Vadász István VRNT és dr.v. Várnagy Elemér öreg cserkészek az emlékmű előtt

Az esemény alkalmából szentmisén emlékeztünk meg rendtársunk nagypapjáról. Az emlékművet újraszentelte a plébános úr. Koszorút helyeztünk el az emlékműnél a Rend nevében a háborúban elesett hősrre emlékezve.

2018.05.27. HŐSÖK NAPJA megemlékezés - a magyar hősről, akik életüket adták hazájukért, vagy kimagasló hősi-

v. l. Szalay Lajos lelkipásztor imát v.Botz Csaba v.hdgy elhelyez a Hősökért a kegyelet virágait

es magatartást tanúsítottak a Haza védelmében. Különös aktualitását adja ezekben az években, így ebben az évben is, hogy az I. világháború, vagy amint akkor mondták, a Nagy Háború, centenáriumi éve van. Óriási a nemzet vesztesége! Talán nem is tudjuk pontosan, hány honfitársunk halt hősi halált, szenvedett életreszóló sebesülést, került hadifogságba. Talán nem véletlen, hogy Abele Ferenc vezérkari őrnagy kezdemé nyezésére, pont 1917-ben iktatták törvénybe az elesett magyar hősrre való megemlékezés.

2018.06.02.

TRIANON
 meglemlékezés
 Pécs-Vasas A Vasasi Szent Borbála Egyesület szervezésében idén is meglemlékeztek a pécsi polgárok a közel száz évvel ezelőtti, a magyarságot tragikusan sújtó trianoni békeszerződésről. Mint ismert, a trianoni békeszerződést 1920. június 4-én írták alá. Ruzsicsics Ferenc, a Vasasi Szent Borbála Egyesület elnöke hangsúlyozta: az elszakított területeken élő magyaroknak tudniuk kell: „Az anyaország kapui nyitva állnak.”

Az ünnepségen Hoppál Péter országgyűlési képviselő és Brenzovics László, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket.

Dr. Öri László alpolgármester, aki segítette a Trianon-kereszt felállítását.

A meglemlékezésen a TVR Baranya-megyei csoportja részt vett és koszorút helyeztünk el a TVR nevében.

Az alkotó: Barics József VRNT.

v.Szárazajtai János tkp, akinek az ötlete volt a Trianon-kereszt felállítása; beszédét tartja

önkormányzattal és az 56-os szövetség Baranya-megyei csoportjával közösen Trianon Keresztet állítottunk. Az ünnepség komoly elismerést kapott a sajtóban és az M1 TV külön tudósított az eseményről.

2018.06.04. Trianoni meglemlékezés és emlék kereszt állítása Pécsen A város életében nagy esemény volt az idei Trianon meglemlékezés. A Történelmi Vitézi Rend Baranya-megyei csoportja már évekkkel ezelőtt elhatározta, hogy létrehoz egy emlékhelyet a városban, ahol Pécs lakossága méltó módon emlékezhet minden évben a Trianoni békediktátumra. 2018-ban sikerült ezt az elképzelésünket megvalósítani az

ÓRÓK EMLÉKŰL ÁLLÍTOTTA:
 A TÖRTÉNELMI VITÉZI REND
 BARANYA MEGYEI SZÉKCAPITÁNYSÁGA
 AZ 56-OS SZÖVETSÉG
 BARANYA MEGYEI CSOPORTJA
 PÉCS MEGYEI JOGÚ VÁROS
 ÖNKORMÁNYZATA
 2018. JÚNIUS 4.

Az emlékműnél cserkészekkel és a vitézi zászlóval vitéz Kelemen Gábor

2018.06.24. Vitéz Nagybányai Horthy Miklós születésének 150. évfordulójára emlékeztünk; részt vettünk az emlékműsén. Németh Norbert református lelkész méltatta Kormányzó úr nagyságát, a haza és a magyarság iránti szeretetét. Példabeszédében utalt hős cselekedeteire és rámutatott arra, hogy egy olyan ember kezébe került a kormányzás, aki felvirágoztatta a haza sorsát és kivezette a sötét nyomorból. Az istentiszteleten megjelent a város alpolgármestere és Pécs város országgyűlési képviselője is.

dr. Öri László alpolgármester, Németh Norbert ref. lelkész, Hoppál Péter országgyűlési képviselő rendtagjainkkal a meglemlékezést követően

2018.09.01. Vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy úr születésének évfordulójára emlékeztünk. A hagyományokhoz híven idén is megemlékeztünk vitéz Igmándy-Hegyessy Géza testőr altábornagy úr születésének 136. évfordulójáról Domolospusztán, a családi kápolna kertjében és a lakóházánál elhelyezett emléktáblánál. Itt helyeztük el a megemlékezés koszorúit.

v. Szarazajtai János tkp., v. Matheovits László, v. Nagy Sándor, v. Botz László, v. Forró Norbert v. hdgy.

2018.09.08. ZRÍNYI Napok ünnepség POTE, Pécs - A Pécsi Tudományegyetem Általános Orvostudományi Kara és a Honvéd Hagyományörző Egyesület közös rendezésében tartott Zrínyi-napi ünnepségen vettünk részt. Az ünnepi beszéd elhangzása után koszorút helyeztünk el a Történelmi Vitézi Rend nevében a hős hadvezér emléksobránál, majd átvontunk az egyetem falán elhelyezett emléktáblákhoz ahol a Katonai nevelőintézet és a 6. Hadosztály emléktábláinak koszorúzása történt.

2018.09.09 ZRÍNYI EMLÉKÜNNEP Szigetvár Hagyományörzők vették ismét birtokba a szigetvári várat. A Zrínyi Ünnep Szigetvár város legnagyobb rendezvénye, amelyet idén 2018. szeptember 6-9. között rendeztek meg. Több mint 200 hagyományörző részvételével elevenedett meg idén is Zrínyi Miklós hősi kitörése, a „Zrínyi Miklós – Szigetvár 1566” emlékévk keretében a hagyományörzők az 1566-os ostrom leghíresebb jelenetének, a kitörésnek állítanak emléket történelmileg hiteles rekonstrukciójukkal. Erre az eseményre és a záró esti koszorúzásra kaptunk meghívót a Szigetvári Önkormányzattól. Az emlékezés koszorúját elhelyeztük az emlékmű talapzatánál az esti záró ünnepség alkalmával.

2018.10.06. Emlékezés a kivégzett Aradi Vértanúkra Pécssett. Az 1848-49-es vesztes szabadságharcot követően Aradon kivégzett 13 honvéd tábornokra, Batthyány Lajos miniszterelnökre és az osztrák Habsburg-megtörölés áldozataira emlékeztünk Pécssett az Aradi Vértanúk útján megtartott koszorúzáson.

2018.10.19. 1956-os megemlékezésen vettünk részt Hosszúhetényben A község Önkormányzatának képviselőtestülete nevében meghívást kapott a Történelmi Vitézi Rend az 1956. október 23-i forradalom és a Köztársaság kikiáltása évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepségre. A Rend nevében koszorút helyeztünk el az emlékhelyen lévő kopjafánál.

2018.10.20. 1956-os megemlékezés PTE ÁOK- emléktáblánál, az 1956. évi forradalom 62. évfordulója alkalmából a Pécsi Tudományegyetem Általános Orvosi Karának udvarán 1991-ben elhelyezett emléktáblánál. Az október 22-én megrendezett

egyetemi és főiskolai diákparlamentnek állít emléket, mely a pécsi forradalom nyitánya volt. A TVR nevében koszorút helyeztünk el az emléktáblánál.

2018.10.23. Ünnepi megemlékezés az 1956.-os forradalom 62. évfordulóján Pécssett

Pécs Megyei Jogú Város Önkormányzata meghívást küldött a TVR Baranya megyei csoport részére az 1956-os –forradalom és szabadságharc 62. évfordulója alkalmából megrendezésre kerülő városi ünnepségre, és koszorúzásra a 48-as téri 56-os emlékműnél. A rend nevében koszorúztunk és megjelentünk az ünnepségen.

2018.10.27 Vitéz Avatás Budapesten A TVR. DDT. személyi állománya a 2018. évi vitézavatáson kilenc fővel gyarapodott. Három főt várományosként avattak fel, kettő fő a Baranya-megyei csoporthoz, egy fő a Tolna-megyei csoporthoz ke-

rült. Nemzetvédelmi Tagozat soraiba avattak hat főt. Kettő fő a Baranya-megyei csoporthoz, négy fő a Somogy-megyei csoport állományához került. **Gratulálunk újonnan avatott rendtársainknak!**

Rendi munkák fotóival Vadász István VRNT, az események fotós krónikása szolgált.

Megköszönöm Nemzetes úr munkáját, s reméljük, akövetkező évben is számos eseményt tudósít majd fotóival.

A beszámolót összeállította vitéz Szarazajtai János DDT.TSZK törzskapitánya

MAGYAR KORONAŐRÖK EGYESÜLETE

A Szent Korona tisztelete a Kárpát-medencében

LEGRÉGEBBI NEMZETI EREKLYÉNKET ŐRZIK

Honvéd koronaőrök tettek esküt. A koronaórség fegyvernemi napján – június 1-jén, pénteken – kilenc honvéd koronaőr tett esküt az Országház kupolacsarnokában. A rendezvényen Korom Ferenc altábornagy, Honvéd Vezérkar főnök is jelen volt.

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Koronaórség állományát az eskütétel után Kövér László, az Országgyűlés elnöke köszöntötte. „A Szent Korona nemcsak ötvenöt királyunk koronázási ékszere, hanem a keresztény magyar államiság, az alkotmányos jogfolytonosság és a nemzeti összetartozás örök jelképe is” – hangsúlyozta Kövér László. Hozzátette: a mai ünnepi eskütételrel köszönettel tartozunk mindazoknak, akik nem hagyták feledésbe merülni ezt a történelmi hagyományt. **Ádám Barnabás koronaőr ezredes, a 32. Nemzeti Honvéd Díszegység Honvéd Koronaórség parancsnoka** érdeklődésünkre elmondta: a Honvéd Koronaórség 2011. május 30-án, ünnepélyes keretek között vette át a Szent Korona őrzését az Országházban. „Három fontos ismérve van egy koronaőr-

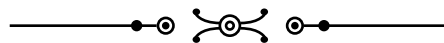
A Magyar Koronaőr Egyesület helytállását elismerve – adta át a kitüntetést Ádám Barnabás koronaőr ezredes vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnoknak

nek: az első, hogy kellő elszántsággal és elhivatottsággal bírjon, a második az, hogy bírja a monotonitást – a szolgálatot ugyanis huszonnégy órán keresztül látják el – a harmadik, talán a legfontosabb pedig, hogy ne ismerje a félelem szót” – fejtette ki az ezredes arra a kérdésünkre válaszolva, hogy milyen egy jó koronaőr.

honvedelem.hu

Koronaőreink az ünnepség utáni fogadáson Kövér Lászlóval, az Országgyűlés elnökével

FELVIDÉKEN A SZENT KORONA HIVATALOS MÁSOLATA! Történelmet írt Alistál!

Kiállítás – díszőrség a Szent Korona hivatalos másolatával – és a Koronaőrség kiállítása

2018. június 14-15. Sokan gyülekeztek a község utcáin, hogy megtekintsék a magyarságot összetartó Korona mását, s részesei legyenek e jelentős történelmi eseménynek... Lengett a zászló, hallatszott a lovak patáinak dübörgése, majd felzendült a zene a hangosbemondóban... Ez jelezte a Szent Korona Ünnepek kezdőpillanatát a csallóközi településen.

Horváth Tamás polgármester kitért a kultúra tudatformáló szerepére is. **Kiemelte: a történelmi pillanat magasztosságát a magyarságot összetartó Szent Korona hiteles másolatának jelenléte fokozza, s ez a Magyar Királyi Koronaőrök Egyesületének köszönhető.** „Hiszünk és minden nap bizonyítjuk, hogy egy nép egységes maradhat akkor is, ha szétszórják tagjait az országhatárok. Egységes és nép maradhat a közös szellemi örökségben, kultúrában, Európában.” zárta ünnepi gondolatait Horváth Tamás. Mint elmondta, mindenkinek a saját településén, környezetében, szülőföldjén kell szeretetteljesen helyt állnia magyar hűséggel, kitartással a keresztény Kárpát-medencében azzal az éltető reménységgel, hogy összetartozunk!

Ökumenikus istentisztelet és felvonulás a községben / Ünnepi szentmise a Szent Koronával:

A falu vezetősége rendtagokkal Fotók: Laky Erzsébet

Berényi József Nagyszombat Megye alelnöke a Szent Korona mását olyan tulajdonságokkal vértette fel, mint az erő és a biztonság „nyújtása”, amelyet a polgárok ma is keresnek Közép-Európában. Az összetartozást jelképező Szent Korona hivatalos másolatának Alistálba való látogatása azért is fontos, mert a jelenlétük erőt merítenek a magyarság egyik jelképének kisugárzásából. **Közösségi Ház átadása:** A közösségi házról a megyei alelnök felhívta a figyelmet arra, hogy lehetőségeihez mérten mindenki járuljon hozzá települése, régiója szépüléséhez.

*Forrás: KÖRKÉP.SK.
cikke nyomán*

FELVIDÉK, Komáromszentpéter, 2018. június 23.

A falu lakosságát megmozgató ünnepi felvonulást követően került sor a Szent Korona részvételével az ünnepi szentmisére. Ezt követően megtekinthető volt a „Magyar Szentkorona-kiállítás” a római katolikus templomban.

FELVIDÉK, Szent Korona-látogatás - XXI. Mécs László Szabadegyetem, Jászó. 2018. július 14.- 15.

Kiálló Koronaőrök: vitéz Nagy László, Bató Tibor – édesapja is koronaőr volt!; vitéz Nagy Szilveszter.

Vitéz Szukola István, a Nyugat-Felvidéki TSZK, Komárom-Esztergom megyei Székkapitányság vitéze, aki szervezte és lebonyolította a programot. Nagyon sokat köszönhetünk neki! Szívvel-lélekkel rendezte ezt a nagy eseményt, s az elismerés Őt illeti! Kovács Nóra énekes megtisztelte az eseményt színvonalas műsorával. Fotónkon az ünnepi szentmise után a premontrei atyával.

Július 15. Kanonok úr gyémánt miséjén álltunk szolgálatot a jászói gyönyörűségees barokk templomban

Sárospatakon járt A Magyar Királyi Koronaőrség története c. kiállítás

Szolgálatétel előtt v. Nagy László, v. Nagy Szilveszter, Bató Tibor koronaőrök

A Szent Korona történetét feldolgozó kiállítás színesítette az augusztus 20-ai és a Sárospatak újra várossá nyilvánításának 50. évfordulója alkalmából rendezett programsorozatokat. A magyar Szent Koronát 1953-tól 1978-ig az Amerikai Egyesült Államokban őrizték, a Fort Knox katonai bázison. Főként ezekről az időkről mesélt újdonságokat Magyar Koronaőrök Egyesületének elnöke, vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok. *Zemplén TV.*

KORONAŐR ALAPÍTVÁNY

A Koronaőr Alapítvány pártpolitikától független, a napi politikától semleges társadalmi szervezet, amely a Szent Koronát a Honvéd Koronaőrsegen keresztül támogatja.

Az Alapítvány célja a Honvéd Koronaőrsege működésének, fejlesztésének támogatása, kulturális, oktatási tevékenység végzése, a területen érdemeket szerzők munkájának elismerése, támogatása. Az Alapítvány célkitűzései közé tartozik a Magyarország alkotmányos folytonosságát megtestesítő Szent Korona társadalmi pozíciójának erősítése, történelmi hagyományainak megismertetése, az ezeréves magyar tradícióknak megfelelő Szent Korona tannak a Kárpát medencei lelkekben betöltött státuszának helyreállítása.

A Szent Korona őrzését és épségét fontosnak érzők, célkitűzéseinkkel egyetértők felajánlásukat az OTP 11702043-20006479 számlaszámra vagy a közvetlen kapcsolat felvétel után tehetik meg.

Adószámunk: 18650985-2-41

Kérem támogatóinkat az átutalás közleményében jelöljék meg, hogy személyüket támogatóként ezen oldalon feltüntethetjük-e.

vitéz Woth Imre koronaőr-parancsnok

Kérjük szíves figyelmüket és várjuk részvételüket Koronaőr Alapítványunknak a Koronaőr Szalon keretén belül megkezdett előadás-sorozatának meghallgatására.

Helyszín: Józsefvárosi Galériában; József krt. 70.

További információk: www.koronaoralapitvany.hu

Vitéz Nagy Szilveszter koronaőr, székkapitány - aki maga is elismert élsportoló - ÖRÖMHÍRE:

– Ismét nagy öröm a szívemnek, amit szeretnék megosztani veletek: „kislányom,” a bajnokom, 2019-ben ismét országos bajnok, Sprintbajnok lett! A TV-híradóban volt látható január 6-án a versenybejátszás, sőt, Erdélyből is küldtek linkeket vitéztársaink, melyeket nagyon köszönünk!

A NAGYSZERŰ HÍR: A Gyorskorcsolya Sprint Országos Bajnokságon Nagy Alexandra nyerte a női gyorskorcsolyázók vasárnap befejeződött sprint országos bajnokságát. Nagy Alexandra mind a négy futása alkalmával másodperceket vert riválisaira, mögötte két klubtársa csatázott az ezüstéremért, melyet végül Rigó Nikolett szerzett meg Malinovszky Lillát megelőzve.

(hunsport.com)

Helyezések eldöntése: az egyéni verseny csak akkor értékelhető, ha minimum 3 versenyzője van. Az egyéni összetett versenyek első három helyezetteje érdíjazásban részesül. Az első helyezettek pedig elnyerik a „MAGYARORSZÁG 2019. ÉVI SPRINT GYORSKORCSOLYA BAJNOKA” (MOKSZ Versenykiírásából)

Rendünk nevében szeretettel gratulálunk a női gyorskorcsolya Magyar Bajnokának, Nagy Alexandrának, s további fényes sikereket kívánunk!

vitéz Hunyadi László főkapitány

MAGYAR TENGERÉSZEK EGYESÜLETE

KENDERES 2018. szeptember 2. /Kopjafa-avatás vitéz lófő Kovács György szkp. emlékére

Tisztelt Ünneplők! Tisztelt Megemlékezők!

Mi, a Történelmi Vitézi Rend erdélyi tagjai az anyaországi rendtagokkal és ünneplőkkel közösen felavatjuk v.Kovács György Antal kopjafáját, melynek hasonmását ez év májusában helyeztük el Erdélyben, Csikdelnén. Az ottani eseményre azért került sor, mert néhai v.Kovács György felmenője ott született, egy 10 gyermekes családban, mely közül 9 fiú volt, s ebből négyen egyszerre szolgáltak a Nagy Háboruban. Érdemszerző leszármazottjaként lett Gyuri a TVR tagja. Munkás életében mint tengerész, kiváló, megbízható ember volt. Ezért is volt a Horthy családnak: Ilona asszonynak, néhai Horthy István hitvesének nagy bizalmasa. Ez a kopjafa, melyet most felszentelünk, jelezze itt is, hogy volt egy becsületes székelymagyar, aki hűséges volt nemzetéhez, s Horthy kormányzó úr szelleméhez, kinek emlékét megőrizzük időtlen időig. A jó Isten adjon örök nyugodalmat neki.

A mai nap folyamán megemlékezünk kormányzó urunk hazahozatalának 25. évfordulójáról, az államférfiről, aki a trianoni békediktátum után a csonka és kifosztott országot virágzóvá tette, visszaszerezvén Észak-Erdélyt, s a Székelyföldet is.

Ez nekünk, az ottaniaknak sokat jelentett, mert fénysugár volt, az éltető remény számunkra és az idősebb generáció számára, hisz visszakaptuk önbizalmunkat, nemzeti öntudatunkat. Számunkra, erdélyi magyaroknak Horthy Miklós kormányzó úr a legnagyobb hazafinak marad, példáját és emlékét a Történelmi Vitézi Renden keresztül tovább visszük, szellemét utódainkba beleoltjuk.

Az Úr adjon számára és családjá számára örök nyugodalmat itt az anyaföld ölén. Ezúton köszöntöm mindazokat, akikkel ez ünnepi alkalommal együtt lehetünk: társszervezetek képviselőit, rendtársaimat az anyaországból és a határon túliakat, élükön v.Hunyadi László fkp.úrral. Egyben megköszönöm a szervezőknek ez emékezetesen szép esemény megszervezését. Isten áldjon meg mindenkit, aki eljött erre az ünnepségre.

v.Lázár Elemér otkp.Erdély, h-fkp.

Tisztelt Főkapitány Úr, Tisztelt helyettes Főkapitány Úr, Tisztelt Rendtársak, Egyházi és Civil Személyiségek, Egyesületek és Társaságok, Tisztelt Megemlékezők!

Amikor az emberre rábíznak egy alkotói munkát, különböző lelki folyamatokon megy át, gondolatok, érzések cikáznak át rajta. Esetemben ismeretlen katonák szenvedései, nélkülözései, hős vállalások, mély hazafiság, a harcok heve elevenedik meg és keveredik olvasmányélményeimmel, kérdések zöme villan át rajtam és az együttérzés fájdalma karcolja föl lelkem.

Hasonlóképp kezdődött alkotói viszonyom v. lófő Kovács György Antallal is. Őt láttam személyesen, nem is egyszer, noha nem volt szerencsém beszélgetni vele, nem kellett elképzelnem alakját, hanem végig szemem előtt lebegett természetes, imponáló, méltóságteljes alakja, és folyton azt kérdeztem:

„Mit tettél, milyen örökséget hagytál hátra, hogy két helyen is emlék-oszlopot állítanak neked a tisztelőd”? - Aztán persze utánajártam életútjának, és a munkáim során SZIKLA-EMBERNEK neveztem el. Ki ne emlékezne hatalmas természetére, amint a vitézi avatások alkalmával, tengerésztársaival méltóságteljesen vitte a Szent Koronát a zsámolyon?

Vitéz Kovács György Antal, a székely gyökerekkel rendelkező vitézi székkapitány, a víz, a hajózás szerelmese, magyar

tengerjáró hajók fedélzetmestere, a Horthy-család támasza, Ilona asszony személyes testőre, a Horthy Miklós Társaság alapító tagja. Ha csak ennyit jegyez meg valaki róla, már nagyon sokat megtud. Mít is? **Merész hazafi, aki tettekben is dokumentálja hazaszeretétét, nemcsak egy indulat a magyarság-tudata, hanem szolgálat, kiállás, ellenállás.** Nem hiába tartotta méltónak a Történelmi Vitézi Rend arra, hogy tagjává avassa, és Arany Érdemkeresztrel is kitüntesse.

Tisztelt jelenlévők, ugye értitek már, hogy miért itt, a Kormányzói család közelében kap méltán emlékjelet ez a nagyszerű magyar? Érthető, miért kap két fejfát is. Ő a jelenkor egyik hőse, és büszkék lehetünk, hogy egy ilyen emberrel egy közösségbe tartozhattunk, mi vitézek is. Méltatói azt írják róla, hogy **HŰSÉG ÉS HAZAFISÁG** volt életének vezérfonala. Valamikor ugyanezt állították Mikes Kelemenről is, aki 57 évet élt haszontalan bujdosásban imádott fejedelme, II. RÁKÓCZI FERENC fejedelem mellett, hazafisága töretlen maradt, akár a hite. Valószínűleg Kovács György Antal is így volt hű egy eszméhez, így volt igaz fia a magyar hazának. Urnájának vízrebocsátása 2017. szeptember 18-án volt a Ludwig hajóról a Duna újpesti szakaszán. Utolsó útján elkísérték a tengerész és vitéz bajtársai. A Történelmi Vitézi Rend erdélyi törzsszékei, a Székely Törzs vezetésével 2018. ápr. 22-én, fejfát állítottak Csíkdelne közterén a Kovács család ősi fészkeiben. Most pedig itt, Kenderesen, a tengerészeknek fenntartott telekrészen, a Kormányzói család kriptájának közvetlen közelében újra emlékjelet állítunk. Égi vizekre távozásával őszinte, becsületos, feddhetetlen és igaz barátot veszítettünk el. Kovács György Antal így vallott életútjáról, pár soros, sajátkezű feljegyzésében: "40 évet töltöttem a világ legszebb nőjének, a HAJÓ-nak szolgálatában. Ha újrakezdeném életemet, újra tengerész lennék. Sajnos, már készülök az örök tenger, Neptun tengerére, "Erasmus hajójára", s jó tengerészszokás szerint, udvarolni, tenni a szépet az Angyaloknak, mint ahogy tettem a kikötők világában a "szép lányoknak." - Gyuri bácsi, engedd meg, hogy így búcsúzzam tőled: Megtiszteltetés volt, hogy ezekkel a gondolatokkal faraghattam fába emberi nagyságodat. **Példaszerű** életed megerősít abban: **hogyan lehet, hogyan kell emberül és igazán magyarul élni és cselekedni. Pihenésed legyen áldott, lelked nyugodjon békében.**

v. Máthé Lóránt-Pál tkp.,
v. lófő Lakatos Géza Székely Törzsszék, Erdély

(Fotó: Koczkás Erzsébet, v. Tolnai Eta)

Folyami hadihajózás

170 éve, 1848. július 25-én bocsátották vízre az Országos Hadigőzös Mészáros nevű hajót, s ezzel kezdetét vette a modern folyami hadihajózás Magyarországon.

Ez a nap nemcsak a hadihajósoké, de a megbecsülésé is – mondta Szilágyi Zsolt alezredes, az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hádihajós Ezred parancsnoka. "A magyar folyami hadihajósok számtalan alkalommal bizonyították bátorságukat és rátermettségüket az elmúlt évek alatt. A XX. század elején a Dunai Flottilla volt a legerősebb folyami hajóhad a Dunán, s kiválóan szerepelt az I. világháború harcaiban. „Folyami hadihajósaink a szabadságharc idején, az I. és a II. világháború harcaiban, majd a Duna és a Balaton aknamentesítésében, illetve a folyó biztosítása során, gyakran lehetőségeiket meghaladóan, de mindenesetre szívvel-lélekkel, bátorsággal, kitartással és kötelességtudással hajtották végre feladataikat” – hangsúlyozta dr. Kovács Vilmos ezredes, a HM Hadtörténelmi Intézet és Múzeum parancsnoka.

LAJTA („Leitha”) monitor múzeumhajó

Az I. világháború befejezése alkalmából Győrtől-Mohácsig bemutatókörúton vett részt!

Vitéz Székely László v.hdgy, hagyományörző sorhajóhdgy. Győrben ápr. 3-án és 4-én, Komáromban ápr. 10-én tartott történelmi vezetést a hajón, melynek felújításában a Zoltán Alapítvány önkénteseként ő is részt vet. V.Székely László v.hdgy hívta és várta rendtársainkat és családtagjainkat; az előre egyeztetett bemutatóknak nagy sikere volt! Köszönjük!

*A Lajta monitor a maga korában teljesen megújította a hadihajózást
(Fotó: Nagy Béla/Magyar Nemzet)*

Fémből készült, fedélzete íves, ún. csikbogárhátú. Fő fegyverzete a teljesen körbeforgatható ágyútorony. Kezelőszervei a hajó belsejében, védve voltak elhelyezve. Az 50 m. hosszú hajó teljes személyzete 50 fő matróz és 6 fő tisztikar. 1871-től 1918-ig állt hadrendben, többszöri átépítés után polgári felhasználásra került, elevátorhajóként. 1994-től e felújított állapotában múzeumhajóként szolgál, az 1887-es átépítéshez hűen. A Lajta az év nagy részében, anyakikötőjében, a Neszmélyi Hajóskanzenben látogatható.

A monitor-hajó egyik állomása: Baja-megálló

Baja önkormányzatának aljegyzője, dr. Schadt Melinda, Csabakné Besesek Andrea alpolgármester, s mellettem Lengyel Zsolt úr, az Európa cégcsoport hajózási felügyelője

Northenfeld 4-csővű gyorstüzelő ágyú bemutatása a kisiskolásoknak

Ennyire tetszett a dunai hadihajó bemutatása!

A Lajta-monitor Komáromnál. Rendünk több tagja is érdeklődött az akkori idők folyami harcászata, s a megmentett hadihajó iránt.

V. Fülöp Dezső, Felvidék, mellettem Beregszászi-Hegyi László nemzeti úr, v. Dinga László szkp úr és felesége

Reméljük, többször lesz még alkalmunk a Lajtán való találkozásra. Hozzatok magatokkal családtagjaitokat, barátaitokat, ismerőseiteket, hiszen a Lajta dicsőséges történelmünk egy darabja. Hű képet kaphatunk a hajós életről, a folyami csatákról, tengerészeink hősi helytállásáról.

*v. Székely László v.hdgy., a K.u.K.
Dunaflottilla Hagyományörző Egyesület sorhajóhdgy.*

A Monarchia haditengerészete és a hősi Lajta-mentés

Margitay-Becht András: Tank a Dunán! – Az osztrák–magyar dunai hajóhad és a „Lajta Monitor Múzeumhajó” c. könyvből Miért viseli a könyv a Tank a Dunán! címet? A magyarázat roppant egyszerű. Napjaink legfélelmetesebb szárazföldi harci eszközei, a harckocsik, köznapi elnevezéssel tankok erejét többek között a forgatható páncéltornyukban lévő, minden irányba akadálytalanul tüzelő lövegek adják. Ezt a megoldást pedig az első monitoroktól, többek között a Lajtától kölcsönözték e páncélos szörnyek tervezői. (A cikk nyomtatott változata a Magyar Nemzetben jelent meg, 2016.8.13-án.) A Monarchia mára szinte teljesen elfeledett haditengerészete és folyami erői katonai múltunk egyik sikertörténetét írták annak idején. Egykori flottánk ellenfelei elismerésétől is övezve mindig teljesítette feladatát, soha nem volt arra példa, hogy

osztrák–magyar hadihajó megadja magát. Bár magyarok jelentős számban szolgáltak a Monarchia tengeri egységein is, hozzánk mindig a dunai flottilla állt közelebb. Nem véletlen, hogy amikor a világháború végén az uralkodó szétesztotta az utódállamok között a haditengerészet hajóit, a flottilla Magyarországnak jutott. A győztesek önkénye miatt ugyan csak egy részét tudtuk ténylegesen birtokba venni, de a megmaradt hajók és legénységük a két háború közötti időben is tisztességgel teljesítették feladatukat./.../ Az 1871-ben vízre bocsátott Leitha (magyarul Lajta) monitor testvérhajójával, a Marossal együtt forradalmi újdonságnak számított a maga korában. Az egykor a Monarchia területén épült hadihajók közül helyreállítva már csak a Leitha maradt meg, hogy Budapesten emlékeztessen hadihajós múltunkra. Több, mint 140 éves életkorával ma ő Európa legrégebbi, több hadjárásban, köztük az első világháborúban is vítezkedett úszóképes folyami hadihajója.

Bár a szerző foglalkozását tekintve orvos és nem hivatásos tengerész, a témában igencsak jártas. Ezen túlmenően elévülhetetlen érdemei vannak abban, hogy ma Magyarország birtokolja Európa legrégebbi úszóképes folyami hadihajóját, amelynek története könyvében összefonódik a dunai flottilla történelmével. 2014 óta egy sokak számára szokatlan külsejű hajó horgonyoz Budapesten, a Duna Parlament előtti partszakaszán. Az 1871-ben vízre bocsátott Leitha (magyarul Lajta) monitort tisztelhetjük benne, amely testvérhajójával, a Marossal együtt forradalmi újdonságnak számított a maga korában. Alig tíz esztendővel az első forgó lövegtoronnyal ellátott, kizárólag gőzzel hajtott, páncélozott, s így a korabeli tüzérség számára sebezhetetlen hadihajó, a Monitor az Egyesült Államokban történt vízre bocsátása és bevetése után folyami használatra az Osztrák–Magyar Monarchia építette meg Európában az első hasonló hadihajókat. Ez a típus a mintául szolgáló amerikai előd után a monitor nevet kapta. Világszerte megmaradt példányait ma egy kézen meg lehet számolni. Az I. világháború után az antant követelésére leszerelt Leithát ugyanis eladták, évtizedekig polgári célra, kavicsrakó elevátorhajóként használták, míg végül teljesen eltűnt szem elől. Nagy esélye volt arra, hogy a többi méltatlan sorsra jutott dunai hajó után szintén kohóban végzi. Csupán az 1970-es évek végén ismerte fel Csonkaréti Károly hajózástörténész, jogász, egykori folyamőr a folyamoktró vállalatnál az akkor FK-201-es néven számontartott romos hajótestben az egykori Leithát. Az ő híradására figyelt fel e kötet szerzője, hogy a kettejük által elindított mozgalom egy csomó embert mozgósítva húszévi, nemegyszer reménytelennek tűnő küzdelem után oda vezessen, hogy ma a Leitha/Lajta monitor helyreállítva, fegyverzetét visszakapva hadtörténetünk jeles emlékeként nemzeti kincsé lehessen./.../

Amikor magyar hajók járták a tengereket

1933-ban, 85 éve született döntés a magyar Duna-tengerhajózás megindításáról; ennek alapján 1934 január 23-án a Magyar Királyi Kereskedelemügyi Miniszter utasította a Magyar Folyam- és Tengerhajózási Rt.-t, hogy a Kelet felé irányuló magyar árukivitel fellendítése érdekében a közvetlen – tehát átrakodás nélküli – és Budapestről kiinduló forgalom lebonyolítására rendeljen meg a Ganz Hajógyár Rt.-nél egy Duna-tengerjáró hajót, mely fedezetéül 498 ezer pengőt bocsátott a hajózási társaság rendelkezésére.

Az olyannyira várt és remélt utasítás alapján a MFT Rt.

Horthy Miklós kormányzó látogatása a BUDAPEST tengerjáró hajón

azonnal megrendelte a hajót, amely a Budapest nevet kapta. Az első hajó 1934 október 6-án indult el első tengeri körútjára, amelynek során érintette Isztambult, Izmirt, Pireuszt, Rodoszt, majd a palesztin kikötőket útbajtva elérte Alexandriát.

A Budapest már ezen útja alkalmával is teljes rakománnyal indult és minden arra utalt, hogy a jövőben is teljes kihasználtsággal közlekedhet. A hajó erről az első útjáról november végén érkezett haza. Az anyagi hasznon kívül sokkal nagyobb eredményt jelentett az út során szerzett tapasztalat, amely bebizonyította a magyar hajóépítő mérnökök, munkások és nem utolsósorban a magyar tengerészek minden kétség felett álló kiváló szaktudását, amely együttesen alapozta meg az elkövetkezendő félévszázad eredményeit. Magyar tengerjáró hajók korábban is közlekedtek, a flumei kikötőig azonban szárazföldön vagy vasúton kellett eljuttatni az árut. Ahhoz, hogy Budapestről indulhassanak hajók a tengerek felé, a Duna alsó szakaszát szabályozni kellett. /.../

1936-ban megépült egy, a Budapestnél nagyobb hordképességű és korszerűbb Duna-tengerjáró a SZEGED, majd folyamatosan bővült a flotta a TISZA, a KASSA, a KOLOZSVÁR és az UNGVÁR motorhajókkal. A további fejlődésnek a II. világháború kitörése vetett gátat. Hajóink a Szeged kivételével hadiszolgálatba kerültek és jelentős veszteséget szenvedtek. Az Ungvár 1941 november 8-án a Fekete tengeren futott aknára és süllyedt el, míg a Kolozsvárt 1943 január 22-én érte légi torpedótalálat a sulinai révben, melynek következtében a hajó olyan súlyos sérülést szenvedett, hogy a továbbiakban forgalomképtelenné vált. A két hajó elvesztése fájdalmas emberáldozatokat is követelt. 19 tengerész hősi halált halt a haza szolgálatában. A II. világháború követően az 1936-ban megalapított Duna Tengerhajózási Rt. hajói közül megmaradt 4 db Duna-tengerjáró hajó a megalakuló Magyar-Szovjet Hajózási Rt. tulajdonába került, így a DETERT csak jó hírnevét vihette továbbra is a Közel-Kelet kikötőibe, mivel tulajdonjogilag hajókkal már nem rendelkezett. 1955-ben a MESZHART megszűnt és helyét a MAHART valamint az ismét megalapított DETERT vette át. A GANZ Hajógyár a DETERT részére 1955-től 1967-ig évente folyamatosan bocsátotta vízre új fejlesztésű hajóit, köztük 11 Duna-tengerjárót és 9 db. tengerjárót.

Ez a fejlesztés alapozta meg, hogy **az 1934-ben elindított Duna-tengerhajózás akció jelentős mértékben kibővüljön és a 70-es évekre már magyar lobogó jelent meg a világtengereken, óceánokon, dicsőséget és elismerést szerezve a magyar tengerészek által hazánknak.** A tolohajózás megjelenése és térnyerése a Dunán egy időre háttérbe szorította a Duna-tengerhajó-

zást, mert gazdaságilag eredményesebb volt a tengeri szállítások átrakásos bonyolítása. Ebben az időszakban Duna-tengeri hajóink leginkább a Fekete tengeri és Kelet-mediterrán, valamint az Adria és Nyugat-mediterrán kikötők között forgalmaztak, gyakorta érintve Vörös tengeri kikötőket is. A 70-es évek végén új fuvarozási feladatokkal jelentkezett a magyar külkereskedelem, ami ismét felvetette a Duna-tengeri közvetlen forgalom újraindítását. 1980-tól a még meglévő 3 db. Duna-tengeri hajónk kezdte meg szolgálatát a Csepeli Szabadkikötő és a Közel-Kelet között. Ebben jelentős nautikai tényező volt, hogy a Duna zuhatagi szakaszának szabályozása megtörtént, amely zavartalan hajózást biztosított Duna-tengeri hajóink számára.

A Duna-tengeri relációban bonyolított magyar export-import forgalom fejlesztése további kapacitást igényelt, ami az NSZK tulajdonban lévő igen korszerű hajó bérlésével lett biztosítva. Ez felvetette egy lízing alapú flottafejlesztés lehetőségét, ezzel együtt előregedett hajóink selejtezéses pótlását, a flotta megújítását, de az akkori idők közlekedés-kormányzatának szűklátókörűsége, valamint a MAHART felső vezetésének igen negatív hozzáállása mindezt megakadályozták.

A HEREND tengerjáró hajónk

A 80-a évek második felében elkezdődött kedvezőtlen folyamatok, hajóink elöregedése, kényszerű selejtezése, vagy elhamarkodott, kellően át nem gondolt értékesítése, a mindezek következtében szükségessé váló pótlások elmaradása rohamosan vezetett a magyar tengerhajózás – ezen belül a Duna-tengerhajózás elhalásához, jelentős károkat okozva ezzel országunknak.

Ma, amikor mindezt szomorú szívvel kell konstatálnunk, mégis büszkén szólva emlékezünk a 85. születésnapra, a mintegy félévszázad sikereire, eredményeire – meghajtva fejünket a magyar tengerhajózás ügyét hűséggel, kiváló szakmai felkészültséggel és elkötelezettséggel szolgálók emléke előtt. – olvasható a történeti elemzés Garadnai András, a Magyar Tengerészek Egyesülete elnöke tanulmányában.

2000-ben a Vörösmarty volt az utolsó hajó, amelyről lekerült a magyar zászló. Azóta a magyar tengerészek kénytelenek külföldi hajókon szolgálni. Számuk elérheti a háromszázat is, akik még aktívak – mondta el az elnök./ Koloszár Tamás írásából

Minden kornak, minden generációnak – minden egyénnek, személy szerint is – megvan a felelőssége nem csak önmaga, családjá, de nemzete felé is!

Beszámoló kopjafa-állításról

Budapest, 2018. szeptember 15.

Tisztelt Nemzetes Hölgyek! Tisztelt Nemzetes Urak!

Csikdelne

Kenderes

Vitéz lófő Kovács György Antal tengerész székkapitány, Barátunk, 2017. szeptember 3-án itt hagyott bennünket, az égi tengerek partjára költözött. Elhatároztam, miután a család - Gyuri végakarátának megfelelően – tengerész-temetésben részesítette Gyurit, méltó emlékhelyet állítunk. Ezt az előterjesztésemet a TVR vezetősége olyannyira támogatta, hogy v. Hunyadi László főkapitány úr és v. Soltész Gyula főszéktartó úr megbízott ennek megszervezésével. Az emlékkopjafa felállításának helyéül legtermészetesebbnek a kenderesi tengerész parcella mutatkozott, ahol már v. Dávidházy András és v. Szimon Miklós tengerészkapitányok is nyugszanak. Nagytiszteletű Cseh Judit kenderesi lelkészasszony első megkeresésemre minden segítséget felajánlott, mi több, Gyuri emlékének egy díszsír helyet is. Szintén természetesen, és örömmel vállalták az emlékkopjafa megfaragását erdélyi rendtársaink. Megkezdődhetett a gyűjtés, az adakozás a kivitelezésre. Közben Gyuri erdélyi rendtársai, tisztelői is elhatározták, hogy a család ősi fészkében, Csikdelnén is állítanak egy kopjafát. Ez meg is történt: felszentelése április végén, az erdélyi vitézavatást követően, bensőséges és megható keretek között zajlott. Közben itthon is szorgosan gyűltek az adományok a hazai emlékfá felállításának költségeire. Elindulhatott a Kenderesre kerülő kopjafa megfaragása, amit v. Máthé Lóránd Pál, a Székely Törzs törzskapitánya vállalt, v. Lázár Elemér helyettes főkapitány úr pedig elhozta a kopjafát Kenderesre. A gyűjtés eredményes volt, a felállítás haladt az útján!

Ezúton mondok köszönetet a MATE, a HMT és a TVR megemlékező tagságának, továbbá minden adakozó barátnak, akik névtelenségüket kérték. Köszönjük a Nagytiszteletű Cseh Judit asszony vezette Kenderesi Református Presbitérium adományát, a díszsír helyet.

Köszönet a Kenderesi Önkormányzatnak a segítségért, különösen Bodor Tamás úrnak a kopjafa helyi felállításában, annak előkészületeiben nyújtott segítségéért.

Az adományozók részére egy emlékbortókat készítettem, hogy szerény emléket adhassak az önzetlen adakozóknak. Ebben segített Lezsák Sándor úron keresztül a lakiteleki Antológia Kiadó, Agócs Sándor úr igazgató: a meghívók elkészítésével.

Megköszönöm v. Szabó Zoltán úrnak, Máty községi polgármesternek.

terének a feledhetetlen főzőversenyek emlékére palackozott, erre az eseményre adományozott - már óbor-számba menő - emlékborkokat. *(Ezeket a főzőversenyeken Gyuri mindig „startolt”: különlegességekkel, erdélyi finom ízekkel lepté meg ott lévő barátait, s a szakértő zsűri részéről mindig elismeréseket, díjakat kapott.)* Köszönöm a szeptemberi kopjafa leleplezésében résztvevőknek a részvételt és a kitartást a nagy meleg dacára, hogy az évfordulóra méltóképpen tudtunk megemlékezni, s v. lőfő Kovács György Antalnak ünnepélyes keretek között dicső emlékhelyet állítottunk.

Néhány szó az elszámolásról:

Bevétel (adományok):

MATE (Magyar Tengerészek Egyesülete)	101.500 Ft
HMT (Horthy Miklós Társaság)	67.000 Ft
TVR (Történelmi Vitézi Rend)	50.500 Ft
magánszemélyek	60.000 Ft
összesen:	279.000 Ft

Kiadás: kopjafa (anyag, faragás, szállítás)	200.000 Ft
Kenderes Városgazdálkodás (a kopjafa felállításához betonszállítás)	10.000 Ft
utazási költségek (Bp-kenderes 3x, Bp-Lakitelek)	25.000 Ft
emlékboríték, emlékbélyegek	20.000 Ft
egyéb apró kiadás	14.368 Ft
összesen:	269.368 Ft

Maradvány összeg, összesen: 9.632 Ft

Ezennel köszönettel jelentem: v. lőfő Kovács György Antal tengerész barátunk megérdemelt emlékére létrehoztuk és felállítottuk a TALÁLKOZÁS kopjafáját (ezután már csak ápolni kell.) Vállalt feladatomat teljesítettem.

Köszönöm, hogy szolgálhattam.

v. Székely László mb. v. hdgy. hő. shh.

SZÜLETÉSNAPOT KÖSZÖNTÜNK!

Vitéz Detre Gyula, Kanada tb.törzskapitánya betöltötte 101. életévét 2018. március 19-én. Isten éltesen Gyula Bátyánk!

Vitéz Detre Gyula, Rendünk tb. törzskapitánya – és a részére, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem által kiállított ZAFÍRDIPLOMA, melyet Gyula bátyánk előtt csak egyetlen egykori, végzett „ludovikás” kapott eddig. Második képen: Budapest, Nemzetvédelmi egyetem. Vitéz Detre Gyula átadja kitüntetésait a Magyar Honvédség alezredesének.

Az I. világháború végzetes, befejező évében született. Sorsfordító történelmi események részese volt. Teljesült a vágyad, hogy a Ludovika Akadémián avassanak magyar királyi honvédtisztté, és 1941-ben visszatérhettél elrabolt szülőföldedre, a Délvidékre is. A sors keserű fintora, hogy a legnehezebb időkben kellett szolgálnod hazádat, népedet.

Néhány reményteljes, vidám év múltán mindez a semmibe foszlott, és menekülnöd kellett a hontalanságba. Második hazádban, Kanadában is megmaradtál hazafinak, igaz magyarnak.

Tiszti esküd szellemében, tántoríthatatlanul – írtad életrajzodban, amelynek lapjait hol nevetve, hol könnyezve forgatjuk, attól függően, hová repítettek a fátum forgószárnyai. Zrínyi vívóiskola, Magyar Harcosok Bajtársi Közössége, Vitézi Rend – mindenütt az

élen jártál, ahol a magyar ügyet kellett szolgálni. Gyula bátyánk, köszönjük a Teremtőnek az évszázados földi létedet, és kívánunk Neked katonás köszöntéssel erőt, egészséget!

vitéz Hunyadi László főkapitány
vitéz Soltész Gyula főszéktartó tkp.

Vitéz Orbán Ferenc 2018. február 3-án betöltötte 94. életévét.

Vitéz Orbán Ferenc a magyar haza, a Székelyföldért vívott harcok talán utolsó magyar katonája, a Bilibók-tetőért vívott ádáz küzdelem hőse, vitéz Sebő Ödön főhadnagy egyik legbátrabb katonája. Élete történelem! A Bilibók tetőn lévő emlékkő Feri bácsi alkotása, melynek felirata: „Kegyület a hősöknek, védők és támadók békésen pihennek (1944)”. A kő felső részén a rovásírás szövege így szól: „Hiszek Magyarország feltámadásában”. A hátrahagyott zajos és csendes idők, ebben a magas korban már nem mérhetők években, csak egy olyan mértékű egységben, mely széppé és könnyebbé teszi a jövőt. A lankadt

Csíkszereda, vitézavatás, főkapitány úrral – és kitüntetése átvételekor, az „Angyalos templomban”

fizikai erő, a testi csökkent rugalmasság, az ösztönök lassúsága, elhalványul a figyelem és a szellemi éberség jelenléte mellett. Az akaraterő, az élethez való ragaszkodás, távlati nézeteket szül, amely reményt ad mindezek megvalósíthatóságára. Óhaja nyomán, beköszönhet a 100. életéve is, mert erősödik a Mindenhatóba vetett hite, mely nélkül nem jutott volna idáig. Jelleme és kitartása nem maradt volna meg. Nem csak a haza védelmében, hanem nemzetével és önmagával szemben is hű, és elmozdíthatatlan!

Nagy tisztelet övezi a Történelmi Vitézi Rendben, kora elenére is szívesen látott vendég az összejöveteleken. Szeretettel hívta meg a farsangi bála vitéz Lázár Elemér, a Rend főkapitányhelyettese, Erdély országos törzskapitánya. A bál alkalmával lehetett volna köszönteni, 94. születésnapján, de időskori törekeny állapota ebben megakadályozta. Az orvos halaszthatatlan ágyban maradási, szigorú pihenést követelt. Így nem hangzottak el az előkészített ünnepi köszöntő szavak. Mindezek ellenére sikerült otthonában köszönteni, és jó egészséget kívánni. Szívélyesen tolmácsolta ezt vitéz Illés László szkp. és vitéz Orbán Imre v.hdgy. vitéz Lázár Elemér üzenetét és ajándékát vitéz Orbán Ferencnek. Meghatódva fogadta a méltató szavakat, és vette át a díszoklevelet, a virágsokrot és a kis ezüst medalliont.

Boldogan köszönte a megemlékezést, jó egészséget és sikeres munkát kívánt a Rend minden tagjának, meleg üdvözlőt küldte a Történelmi Vitézi Székeknek!

*vitéz Lázár Elemér h.fkp., Erdély otkp.
vitéz Orbán Imre, Csíkszék, 2018. február 16.*

Vitéz Cseresnyés Pál tb. tkp. ura köszöntjük 93. születésnapja alkalmából!

A Te alapelvedet idézem: „*Az ember jellemét, későbbi életfelfogását, politikai szemléletét és állásfoglalását a szülői ház eszmeisége, valamint az alma mater szellemisége, hazafias elkötelezettsége alakítja ki, mutatja meg az egyetlen helyes utat.*” – Egész eddigi életed ezt tükrözte és mind a mai napig példát mutatsz egyenes és hajlíthatatlan jellemeddel. Mindig azt az utat választottad – bármilyen rögsnek is mutatkozott – amely ezt az elvet nem sértette. – S mindemellett! Társasági emberként, humoroddal, nagyszerű szavataiddal, nagy szíveddel – lenyűgözted környezetet.

Az Élet – a történelem – Téged sem kímélt! A Ludovika Akadémia utolsó, 1944-ben induló évfolyam akadémiatájaként har-

coltál a szovjet ellen, és a vég harcok során I. osztályú Tűzkeresztrel és Bronz Vitézségi Éremmel tüntettek ki. ... Túlélted – de a kommunista éra mindenképp tönkre szeretett volna tenni. Nem fért bele az ideológiába származásod – csendőrtiszt Édesapa, Ludovika - de megint Te voltál az erősebb! Életed egy történelmi regény, melyet mindenképp meg kellene örökíteni!

Megköszönjük Rendünkért, nemzetünkért, Hazánkért tett sokéves munkádat, a Történelmi Vitézi Rend elismertsége érdekében tett felbecsülhetetlen érdemeidet!

Isten adjon egészséget és további erőt ennek a munkának a folytatására.

Baráti, rendtársi hazafias köszöntéssel, szeretettel

v. Hunyadi László főkapitány

A 90 éves Dr. vitéz Callmeyer Ferenc köszöntése

Dr. vitéz Callmeyer Ferenc (DLA) okleveles gépészmérnök, az építész-kamara első elnöke. 1928-ban született Miskolcon. Kétszeres Ybl-díjas, Prima Primissima-díjas, címzetes egyetemi tanár. A BMGE Építész-mérnöki karán 2001-ben arany oklevelet kapott. Az egyetem Szenátusa 2011-ben gyémántdiploma adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét. Tanulmányokat írt a napenergia építészeti hasznosításáról.

Könyvei jelentek meg a korszerű iskolaépítésről. Az 1956. október 25-i Kossuth-téri tömegmészárlás szemtanújaként a rendszerváltást követően megtervezte és saját kezűleg erősítette fel a gyilkos lövedékeket idéző 150 acélgolyót a Földművelési Minisztérium falára. 2011-ben avatták vitézzé Budapesten édesapja, id. vitéz Callmeyer Ferenc m.kir ezredes (1880-1944) várományosaként. Professzor úr, kedves Ferenc bátyánk, köszönjük alkotó szellemed értékes ajándékait, a nehéz időkben is kimutatott személyes bátorságodat, kultúránk és közjavaink építésében-védelmében végzett kiemelkedő munkásságodat, ifjaink odaadó oktatását, szeretettel teli és szeretni való, atyai tekintélyű karakteredet. Szívükből kívánunk Neked jó kedvet és egészséget. Tisztelettel és nagybecsüléssel:

vitéz Soltész Gyula főszéktartó tkp.

Dr. Juharosné Molnár Piroska Tb. Székkapitány Asszonyt köszöntötték születésnapján

Marci (4) Bulcsú (1) Bulcsú és Blanka (5) unokáimmal

Szeretettel és hálával köszöntjük Székkapitány Asszonyt e neves napon! Jó egészséget, sok örömteli évet, hogy családjá és a Rend, mint nagycsaládjá, továbbra is számíthasson tapasztalatára, segítségére, tanácsaira.

Mint Bács-Kiskun megyei rendtagok, nagyra értékeljük a hosszú évek sok-sok munkáját, mellyel fel-

Péter unokámmal

építette rendi egységünket, életével is példát mutatva a nehézségek leküzdésével.

Kérjük Székkapitány Asszonyt, a jövőben is maradjon biztos támaszunk, mint akire mindig, minden körülmények között számíthatunk.

*vitéz Soltész Gyula
főszéktartó*

vitéz Tiszavölgyi István mb. tkp.

Vitéz Deáky Imre, tb. székkapitány úr betöltötte 80. életévét!

Megható perceknek örvendhetett 2018. augusztus 20-án a Történelmi Vitézi Rend csíki csapata. Az ünnepség után vitéz Lázár Elemér Erdély otkp., fkp.h. úr egy kis megbeszélésre

szólította fel a jelenlévő rendtársakat. Felolvasta és átnyújtotta a Vitézi Szék által láttamozott Szent István Emléklapot, amelyen a magas tisztségviselők köszöntik **vitéz Deáky Imre tiszteletbeli székkapitányt, életének 80. születésnapján, egészséget, nyugalmat és hosszú életet kívánva rendtársunknak.** Vitéz Deáky Imre tb. székkapitány úr első székkapitánya volt a Csíki Szék rendi egységének: hosszú éveken át tisztes vezetője, támogatója és útmutatója.

A bajtársak szeretettel kívántak egészséget Imre bácsinak és az Úr áldását kérték további életére, hogy még sokáig lehessen vitézi közösségünkben.

*vitéz Lázár Elemér h.fkp. otkp.
vitéz Orbán Imre Csíkszék*

65. születésnapját ünnepelte vitéz Fehér Imre székkapitány 2018. október 27-én, családi körben

Kedves Rendtársunknak, a Rend egyik legaktívabb tisztségviselőjének kívánunk tisztelettel és szeretettel hosszú, boldog életet Családjá körében!

Baráti-bajtársi köszöntéssel,

vitéz Béres Ferenc országos törzskapitány

ÖRÖMHÍR!

HÁZASSÁGI ÉVFORDULÓT KÖSZÖNTÜNK!

Rubinlakodalmukon köszöntjük a Nyugat-Dunántúli Törzsszék, Győri Székkapitányságának vezetőit: vitéz Fehér Imre székkapitányt és vitéz Markó Kamilla, Fehérné törzsszéki vitézi hadnagy asszonyt, akik **2018. július 10-én ünnepelték 40. házassági évfordulójukat!**

Esküvőnk 1978.júl 10-én, a győri Magyar Ispita templomban. Az eskető pap Rákosi Elek püspöki helynök

„Mindig van a világon egy ember, aki a párjára vár; akár a sivatag, akár egy nagyváros közepén. Amikor pedig ezek az emberek találkoznak, és tekintetük egymásra talál, minden múlt és jövő teljesen elveszíti jelentőségét, s csak az a pillanat és a hihetetlen bizonyosság létezik, hogy ugyanaz a Kéz irt meg mindent a nap alatt. A Kéz, amely fölébreszti a Szerelmet, s amely mindenki számára, aki ebben a világban dolgozik, pihen és kincsét keresi, alkotott egy vele rokon lelket is.”

P.Coelho Jubileumi ünnep – és ünneplés

Családi vacsoraképeink részlete: dr. Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspök (középen) és Marics István plébános (jobbra, fehér ingben) celebrálta a jubileumi misét szűk családi körben

Tisztelt Nemzetes Úr, Nemzetes Asszony!

Legyen ez a szép házasság példa a jelen generációnak is: Együtt küzdeni a nehézségekkel, együtt örülni a családnak, s az unokáknak. Együtt a feladatok elé állni, s megvalósítani a közös álmokat, elérni a kitűzött célokat – az Élet támasztotta minden nehézség ellenére. Szeretettel kívánunk hosszú, boldog életet Családok körében, erőt Rendünk további épülésére és építésére.

vitéz Hunyadi László főkapitány

HÁZASSÁGKÖTÉS!

„Álmodzni csodálatos dolog. Annál csak egyetlen jobb dolog van. Tenni valamit az álmainkért, hogy megvalósuljanak.”
(Nógrádi Gábor)

2018. május. 5-én házasságot kötött nemzetes Nagy Béla Csaba VRNT és Nagy Piroska. Az árkosi református templomban fogadtak egymásnak örök hűséget. Áldást mondott Makkai Péter református lelkész.

A TVR sepsiszéki tagjai sok örömet és boldogságot kíván az ifjú párnak.

Szeretettel tudatjuk, hogy 2018 augusztus 18-án vitéz Bereczki Judit rendtársunk házasságra lépett. Örök hűséget fogadtak Zerboni Szabolccsal. E két szép fiatalnak, az új párnak kívánunk Rendünk nevében is boldogságot, megértést, egymás önzetlen támogatását. Kívánjuk, hogy teljessédjék ki a család a gyermekek kacajával, a jövő ígéretével. «Kik a mai nap szerelmük, reményük, boldogságuk horgonyát Isten oltára előtt egymás lelkéhez kötötték, s a síríg tartó örök hűséget esküdtek egymásnak, azoknak tiszta szívemből kívánom, hogy az Isten őket számos évekig erőben, egészségben tartsa meg, s családi életboldogságuk örömvirágai sohase hervadjanak el, az egymás iránti boldogító szeretet és bizalom kíséretében egy hosszú életükben.

vitéz Bocskai István szkp. Szováta-Sóvidékszék

A következő örömhírünk vagy a Zala megyei Székkapitányságból:

2018. 09. 22. Alsónemesapáiban házasságot kötött két vitézünk: vitéz Cziráki Petra és VRNT Kámán Géza vitézi hadnagy.

Sok boldogságot kívánunk az ifjú párnak!

vitéz Bartal György András
székkapitány

GYERMEKSZÜLETÉS!

„A világ minden gyermekkel újrakezdődik”

Közép-Magyarország Kelet TSZK. tagjai gratulálnak az újszülötthöz!

Sülysápi alegységünk tagja, Aranyos Csaba VRNT nemzetes úr karjában a 2018. július 17-én született ifjabb Aranyos Csaba. Az iker kislányok: Anna és Kata 5 évesek lesznek 2019. szeptember 26-án.

A Család nemzetünk megtartó erős egysége. Ilyen szeretetben növekedve váljanak öntudatos magyarokká a gyermekek! Sok boldogságot kívánunk!

Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány

Erdély, Kézdivásárhely magyar lakosainak száma egy szép kislány megszületésével gyarapodott! 2018. május 9-én 3360 grammal, 51cm-el megszületett Héjja Karolina, szülei és családja nagy öröme.

Adjon Isten boldog, szeretetteljes életet! Rendünk nevében is gratulálunk!

2018. július 30-án, Sepsiszentgyörgyön megszületett vitéz Nagy Zoltán és Tribel Yvette második kislánya, Flóra!

Rendünk nevében egészséget, boldogságot kívánunk az egész családnak!

Mindkét aranyos kislánynak, családjaiknak egészséget, sikeres és boldog életet kívánunk!

vitéz Soltész Gyula főszéktartó

2018. augusztus 21-én megszületett második leányunk is, Szilvási Ludovika Judit, 4,25 kg-al és 57 cm hosszúsággal, baba és az anyuka azóta is jó egészségnek örvendenek.

Keresztelés és az azt követő családi kép: A gyermekek, Veronika Rita és Ludovika Judit, szülők Szilvásiné dr. v. Domonkos Veronika Rita és Szilvási Balázs, a

vitézi nagyszülők dr. v. Ujj Veronika dr. v. Domonkosné, és dr. v. Domonkos István.

Szeretettel: a vitéz Szilvási és vitéz Domonkos Család Életüket kísérvé családjuk szeretete, óvó figyelme, biztonsága.

vitéz Béres Ferenc otkp.

2018. szeptember 16-án érkezett a családba Bíró Balázs László

Édesanyja dr. vitéz Tolnai Krisztina, édesapja Bíró László. Keresztelés a Kövi kápolnában, és egy ünnepi pillanat otthon.

Boldogságot, egészséget kívánunk a családnak; ilyen szeretetben neveljétek gyermeketeket.

vitéz Pintér Kornél Észak-Dunántúli TSZK tkp.

2018.10.14. Székesfehérvár, Mihályi Márk Gábor keresztelője

„Szeretetről zengjen keresztény szíved, vigyázzon rád a jó Isten, s az égiek.”

Vitéz Szentiványi Mária Mihályi Gáborné kilencedik dedúnakáját római katolikus szertartás keretében az Almássy telepi Krisztus Király templomban Tornyai Gábor atya megkeresztelte.

Az eseményen részt vett rendtársunk népes családja.

Balról jobbra haladva a keresztszülők és az ünnepelt, Tornyai Gábor atya és a boldog szülők

Megszületett Nagy Boglárka Tünde 2018. 11. 09-én, Szentendrén

Édesanyja vitéz Pálvölgyi Annamária, édesapja Nagy János.

Gratulálunk a kislány érkezéséhez! Örülünk a családi boldogságotoknak!

vitéz Soltész Gyula
törzskapitány
(főszéktartó)

2018. december 10-én megszületett legkisebb leányom, Mátyus Bianka Flóra. Születési súlya 4,57 kg. Gyönyörűségesen szép gyerek és rendkívül jól fejlődik. – írta vitéz Mátyus Imre, tb.szkp, a boldog édesapja

Szeretettel, boldogságot és egészséget kívánunk a családnak.

v.Béres Ferenc otkp.

Nt. Csellár Árdám és Réka esküvője 2017. szeptember 8-án. Az eskető pap törzsszékünk tagjainak szablys díszsor-fala között adja át férjének az ifjú arát.

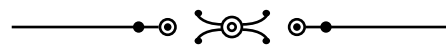

Nt, Csellár Árdám és Csellár Réka elsőszülött gyermeke, Zétény 2018. november 17-én látta meg a napvilágot.

Gyermekek által válik családdá a fiatal pár. Adja Isten, hogy boldogságban teljen

életetek, s örvendeztessétek meg családokat, nemzeteket gyermekek vállalásával.

Dr. vitéz Bucsy László törzskapitány

Székely Dezső

ÉDESANYÁM

Nálam nincs anya, nálam nincs anyu,
nekem mindkét szó kicsit savanyú,

az én szótáram ennél gazdagabb:
legszebb szava, Édesanyám, te vagy!

Éjszaka, süttött kenyér hajnala.
Akácméz íze. Rózsa illata.

Fehér orgonaágú anyakéz:
megremeg, ha tárt ablakán kinéz

s fátyolos szemmel távolba tekint,
gyermeke hátha megáll, s visszaint.

Szava: imádság, s zsoltaáros ige.
Őt a Teremtő rendelte ide,

hogy védelmezzen, bárki, bármi bánt,
s célomhoz adjon biztató irányt,

hogy álmában is fogja a kezem,
míg messzi útról hazaérkezem.

Ahol pislogó éji lámpa ég,
Ő virraszt értem, csak Ő, meg az ég.

Boldog csak addig vagyok igazán,
Amíg tudom: vár az Édesanyám.

Példaértékű: LENGYEL-MAGYAR BARÁTSÁG Megalakult a Lengyel-Magyar Együttműködés Intézete

A lengyel kormány jóváhagyta 2018. június 26-án a Waclaw Felczak Lengyel-Magyar Együttműködés Intézetének létrehozásáról szóló törvénytervezetet – közölte Michal Dworczyk, a lengyel miniszterelnökségi hivatal vezetője.

A lengyel alsóház december közepén fogadta el a kormányt az intézmény létrehozására felszólító határozatot. Ebben rámutattak: az ikerintézmény létrehozásáról a magyar Országgyűlés is döntött november 14-ei határozatában. E tényre utalt Dworczyk is a keddi kormányülést követő sajtóértekezleten, aláhúзва: a törvénytervezet azoknak a döntéseknek megvalósítását jelenti, amelyeket még tavaly hozott a lengyel és a magyar kormány.

A politikus közlése szerint a Felczak-intézet célja a kulturális és tudományos együttműködés támogatása, valamint az olyan lengyel-magyar innovációs projektek támogatása, „melyek révén létrejött szinergia közös hozzájárulást jelent az Európai Unió, valamint egész térségünk fejlődéséhez”. Dworczyk szavai szerint az intézet munkájára idén a lengyel állami költségvetésből 6 millió zlotyt (mintegy 1,4 millió eurót) szánnak. A miniszterelnökségi hivatal később kiadott közleménye szerint az intézet a lengyel-magyar együttműködés ilyen jellegű támogatása mellett elemezni fogja azokat az Európában végbemenő politikai, gazdasági és társadalmi változásokat, melyek hatással vannak a két ország biztonságára és fejlődésére”. A varsói székhelyű intézmény munkáját a miniszterelnök felügyeli majd. Az intézetnek lehetnek Varsón kívüli, kihelyezett irodái is. Jaroslaw Sellin lengyel kulturális miniszter-helyettes leszögezte: „A lengyel-magyar barátság európai viszonylatban példaértékű. Ez természetesen a történelmünkre vezethető vissza, de arra a

kölcsönös megértésre, közös tapasztalatra is, mely a lengyelek és a magyarok között mindig is létezett.”

A létrehozandó intézet névadóját, Waclaw Felczak (1916-1993) lengyel történészprofesszort, a II. világháborús futárt a lengyel-magyar barátság egyik megtestesítőjének tartják. Felczak egyetemistaként, 1938-1939-ben a budapesti Eötvös Collegiumban tanult. 1940-ben a lengyel földalatti ellenállás

küldte vissza Budapestre, itt megszervezte a Varsó-London-Párizs futár-összeköttetést. A háború után a csehszlovák államrendőrség letartóztatta, a lengyel biztonsági szervek kémkedés vádjával halálra ítélték. Büntetését később életfogytiglanira változtatták, 1956 októberében pedig kiengedték. 1958-ban újból elkezdte történész-pályáját, Magyarországgal és Jugoszláviával foglalkozott. 1987-ben vendégtanárként visszatért az Eötvös Collegiumba. 1988-ban előadássorozatot tartott a joghallgatóknak a szemközti Bibó Kollegiumban is, ahol azt tanácsolta Orbán Viktornak és társainak, hogy alapítsanak pártot. Néhány hónappal később megalakult a Fidesz, amelynek Felczak 1991-ben a tiszteletbeli tagja lett.

(MTI)

Erősebb a barátság Kiszely Zoltán politológus: A lengyel-magyar barátság nagyon hosszú múltra tekint vissza, a két nemzet mindig is segített egymásnak, és e kapcsolat sokkal erősebb, mint Brüsszel. Brüsszel „be akar minket rakni egy zsákba”. Azért piszkálják most Magyarországot és Lengyelországot is, hogy ne a saját érdekeiket kövessük, hanem a brüsszeli és a német érdeket, illetve azt, amely a német gazdaságnak és a brüsszeli bürokratáknak jó.

(hirado.hu)

(Fotó: MTVA – Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap)

„MEGMARADÁS” Alapítvány

Az alapítvány célja: Dr. Tóth Zoltán József családjának, gyermekeinek támogatása, annak érdekében, hogy a négy gyermek felnevelése, taníttatása biztonságos módon megtörténhessen.

Az alapítvány tevékenysége: fenti cél elérése érdekében az Alapítvány támogatja a gyermekek iskolarendszerű képzését, iskolarendszeren kívüli képzését, testi, lelki, szellemi fejlődését.

Mindkét alapítvány jellege: Az alapítvány nyitott, ahhoz bármely hazai vagy külföldi természetes és jogi személy bármikor az Alapítvány fennállása alatt tetszése szerinti vagyoni hozzájárulással csatlakozhat. A csatlakozás ténye a csatlakozót nem minősíti alapítótá, alapítói jogokat nem gyakorolhat. A csatlakozót megilleti azonban az a jog, hogy javaslatot tegyen a kuratórium részére a vagyoni juttatásnak felhasználására vonatkozóan.

Az alapítvány közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független és azoknak anyagi támogatást nem nyújt, azoktól támogatást nem fogad el.

Az Alapítványok számlaszámai:

Megmaradás Alapítván OTP Bank Nyrt. 11794015-21446672 (HUF) és 11763945-04504018 (USD)
Dr. Tóth Zoltán József Alapítvány OTP Bank Nyrt. 11794015-21446696 (HUF)

Köszönettel várjuk támogatásukat a Dr. Tóth Zoltán József és a „Megmaradás” alapítvány számára.

80 évvel ezelőtt: A 34. Eucharisztikus Világkongresszus Budapesten, 1938.

Himnusza volt: „Győzelemről énekeljen / Napkelet és Napnyugat...”

82 év elteltével! – Az 52. Eucharisztikus Világkongresszus Budapesten lesz 2020. szeptember 13-20 között!

A 34. Világkongresszus rendezésének jogát Budapest nyerte el. Ez – messze túlmutatóan annak egyházi jelentőségén – óriási elismerésnek számított. Volt már egyszer hazánkban ilyen kongresszus, de akkor még Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia részeként volt rendezője, s a kongresszus Bécsben volt.

A kongresszust óriási szervezőmunka előzte meg, a hazai szervezők demonstrálni akarták, hogy a külpolitikailag és gazdaságilag is bezárt Magyarország képes „világgraszólán” megrendezni az eseményt.

Ezen túlmenően – természetesen – az 1938. május 25-29. között lezajlott istentiszteletek, ünnepségek, kongresszusi ülések és körmenetek a magyar katolikus egyház erejét és a világegyházzal való egységét kívánták bizonyítani. Eugenio Pacelli bíboros államtitkár, a pápa legátusa (aki korábban, 1933-ban megkötötte Hitlerrel a sikertelennek bizonyult birodalmi konkordátumot, s aki később XII. Pius néven lett pápa) és a résztvevők többsége – kimondva, kimondatlanul – úgy vélte: a budapesti ünnepségek a lelki élet elmélyítése mellett politikailag a német nácizmus el-

vitéz nagybányai Horthy Miklós, Magyarország kormányzója és felesége a pápai kihallgatás után, amelyen értesültek arról, hogy Őszentsége Magyarországra bízta a XXXIV. Eucharisztikus Világkongresszus megrendezését. (Balról-jobbra: Vértessy Sándor a kormányzói kabinetiroda főnöke, Rotta Angelo c. érsek, budapesti apostoli nuncius, Luttor Ferenc apostoli protonotárius, a vatikáni magyar követség kánonjogi tanácsosa, Pacelli Jenő bíboros-államtitkár, Rognani Pius a pápai államtitkár magántitkára, Horthy Miklósné Ő Főméltósága, Gerlóczy Gábor a kormányzó szárnysegéde, Keresztes-Fischer Lajos tábornok, a kormányzói katonai iroda főnöke, Horthy Miklós kormányzó Ő Főméltósága, Koós Miklós alezredes, a kormányzó első szárnysegéde, Darányi Kálmán miniszterelnök, Chigi-Albani della Rovere Lajos herceg, a szuverén máltai lovagrend nagymestere)

len irányulnak. Mindez annyira jól érzékelhető volt, hogy Hitler megtiltotta a német katolikusok részvételét. A „másik” oldalra is volt azonban üzenete, a másik fő ellenség, „pogány” bolsevizmus felé.

Horthy fogadja Eugenio Pacelli bíborost, pápai legátust a Keleti-pályaudvaron (1938. május 24.)

Az önmagában is hatalmas ívű nemzetközi eseményt összekapcsolták egy nagy hazai ünnepségsorozattal, amely a 30-as években erőteljesen megnyilvánuló Szent István-kultusz betetőzéseként a szentté avatott király 900. évfordulóját volt hivatott megünnepelni.

Mindez nem kevés tudatossággal együttesen kívánta reprezentálni, hogy Magyarország ismét be tudja tölteni évszázados „kereszténység védő-

A kormány (balról Imrédy) a pápai legátus fogadásán a Keleti-pályaudvaron (1938. május 24.)

Serédi Jusztinián bíboros érsek, Magyarország hercegprímása

bástyája” szerepkörét, amely megint csak „két pogány között” maradt rá. A harmincas évek közepére erőteljes kondíciókkal rendelkező politikai katolicizmus és a nagy nemzetközi tekintélynek örvendő hercegprímás, Serédi Jusztinián kísérletet tett arra, hogy az 1912-es bécsi kongresszus után most már valóban Magyarország földjére hozzák a Kongresszust. Megfelelőnek látszott erre az 1938. év, amely azért is kívánatos volt, mert így össze lehetett volna kötni a kongresszus megrendezését Szent István király halálának 900. éves évfordulós

emlékévének megünnepelésével.

Az ünnepségek (ahogy az akkori sajtó írta, a „kettős szent év” rendezvényei) egyúttal kifelé és befelé egyaránt demonstrálták – mint tudjuk az utolsó békeévben –, hogy Magyarország még mindig a „béke szigete Közép-Európában”.

Az események erőteljes hazai és külföldi propagandájáról külön bizottságok gondoskodtak. A kongresszus fővédnöke, a református Horthy természetszerűleg nem lehetett, így a római katolikus kormányzó né kapta ezt a feladatot. A kortárs megfigyelők szerint a politikusok közül inkább Imrédy miniszterelnök szereplése dominált, akinek egyébként a Kongresszus előtti hetekben történő kinevezésében nem kevésbé játszott szerepet közismerten elkötelezett katolikussága. A Szent István-év legfőbb védnöke

Az Eucharisztikus Világkongresszus főoltára a Hősök-terén

azonban már Horthy volt, aki tudatosan igyekezett is felvállalni ezt az örökséget. A két esemény, de elsősorban a kongresszus elkövető szín pompával és nagyszabásúan került megrendezésre. A küldöttek és vendégek 33 országból érkeztek, mintegy 50 ezren, a hazai résztvevők száma néhol elérte a félmilliót is. Több tízezres körmenetek, különleges éjszakai szentségimádások, majd félmillió szentmisék, pazar budapesti díszkivilágítás, hatalmas és díszes vendégsereg tette emlékezetessé hívőknek és nem hívőknek egyaránt az eseményeket.

Budapesten a toledói bíboros éjfél miséjén mintegy százötvenezen áldoztak. (1938. május 27.)

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust 2020. szeptember 13–20. között tartják Budapesten.

A 2016. január 24. és 31. között a Fülöp-szigeteki Cebuban megtartott 51. Eucharisztikus világkongresszus végén jelentette be Ferenc pápa, hogy a következő kongresszus helyszíne Budapest lesz. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (52. Eucharisztikus világkongresszus; rövidítve NEK, IEC2020) 2020. szeptember 13–20. között tartják Budapesten. Dr. Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek úgy nyilatkozott, hogy a magyar katolikus egyház számára óriási jelentőséggel bír a kongresszus budapesti megrendezése, „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is”.

JATE Egyetemi Könyvtár, Szeged, 1998-1999.

A kormányzó né a kongresszust záró ún. Oltárszentség diadalmenetben, a Bazilika lépcsőjén (1938. május 29.)

Pacelli legátus búcsúzik Angelo Rotta pápai nuncius társaságában (1938. május 29.)

HADAK ÚTJÁRA LÉPTEK

Elhunyt KALLÓS ZOLTÁN – Erdély, Válaszút. 2018. január 14.

Kossuth-nagydíjas, Kossuth-díjas néprajztudós, népzenegyűjtő, a nemzet művésze, a Magyar Corvin-lánc kitüntetettje, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, a Magyar Néprajzi Társaság tiszteletbeli tagja, a magyar néprajzkutatás kiemelkedő alakja

volt. Koporsója a búcsúztatásán a választói Kallós Kúrián 2018. február 17-én.

(Fotó: Biró István / MTI)

Végso nyugalomra helyezték Kallós Zoltánt a kolozsvári Házsongárdi temetőben, írja az Új Magyar Szó. A neves népzene-kutató- és gyűjtő február 14-én hunyt el, életének 92. évében. Szombaton kedvenc dalával, az Ördöngösfüzesi Bujdosódal eljátszásával búcsúztak tőle családtagjai, rokonai, tisztelői. A mezőségi népdalt több tucat népzene-szövből szerveződött alkalmi zenekar játszotta a Kallós-kúria udvarán összegyűlt, mintegy ezer fő előtt.

„Szegényebbek lettünk egy nagy hazafival!” – Semjén Zolt olvasta fel Orbán Viktor üzenetét Kallós Zoltán gyász-szertartásán, 2018. február 17-én (KDNP a családokért)

A magyarul, románul és cigányul is beszélő kutató nemzetiségre való tekintet nélkül gyűjtötte e három nép hagyományait az észak-mezőségi falvakban Szék környékén, Kalotaszegen a Nádas-menti falvakban, a gyimesi csángóknál és a moldvai csángóknál. Gyűjtőmunkájával 15 ezer dallamot jegyzett le, 26 kazettát adott ki, közülük 8 balladát tartalmaz. Több népzenei lemeze és CD-je is megjelent Magyarországon, egy lemezét Amerikában is kiadták. A dalokat énekelte is, hangját az Ökrös együttesrel közös lemeze őrzi. Neve összeforrta az erdélyi és a magyarországi táncházmozgalom életre-hívásával és istápolásával is. A kommunista rendszer által 1950-ben elkobzott választói családi birtokot 1992-ben szerezte vissza, a szellemi és tárgyi javak megőrzésére érdekében összvagyonát felajánlásával még abban az

évben létrehozta a Kallós Zoltán Alapítványt, amely szóróközponttá fejlődött, óvodát, iskolát, közművelődési központot és múzeumot működtetett. A kúriában 1998-ban nyílt először kiállítás a nagyközönség számára, majd az épület renoválása után, 2010-ben megnyitották a Kallós Zoltán Múzeum- és Népművészeti Központot, amely az általa gyűjtött mezőségi, kalotaszegi és erdélyi szász népviseletek és használati tárgyak gyűjteményének ad otthont. 2017 júniusában a gyűjtemény a magyar állam támogatásával megkészszerzte kiállító felületeit. (MTI)

VITÉZ KÁNYÁDI SÁNDORTÓL BÚCSÚZTUNK
Életének kilencvenedik évében, 2018. június 20-án elhunyt vitéz KÁNYÁDI SÁNDOR. A Kossuth-díjas költőt, író, műfordítót szerda hajnalban érte a halál Budapesten, szülőfalujában, Nagygálambfalván helyezték örök nyugalomra. A Nemzet Művésze címmel is kitüntetett erdélyi magyar költő a mai magyar költészet egyik legnagyobb alakja, a Digitális Irodalmi Akadémia alapító tagja és a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja volt. 1929. május 10-én született Nagygálambfalván, édesapja Kányádi Mik-

lós gazdálkodó, édesanyja László Julianna, akit korán, 11 évesen veszített el. 1954-ben a kolozsvári Bolyai Tudományegyetemen szerzett magyar szakos tanári diplomát. Költői tehetségét Páskándi Géza fedezte fel: ő közölte 1950-ben első versét a bukaresti Ifjúmunkás című lapban. Kányádi a magyar irodalom közösségi elvű hagyományának folytatója volt. Az anyanyelv megtartó ereje, az erdélyi kisebbségi sors, mint alap-témák határozzák meg költészetét, mely a közösségi létproblémákat egyetemes érvényességgel szólaltatja meg. 2002 óta volt a Magyar Művészeti Akadémia tagja, 2007-ben a Magyar Írószövetség örökös tagjává választották. 2014-ben a Nemzet Művésze-díjjal, 2017-ben Prima Primissima-díjjal tüntették ki. Részt vett a Digitális Irodalmi Akadémia megalapításában, az ő kezdeményezésére nyílt meg 2012-ben Budapest I. kerületében a Mesemúzeum és Meseműhely. (MTI)

Őseim volnának

őseim volnának
de belőlük élni
még ha volna rá mód
sem élhet ki férfi

házuk is volt mindig
több száz esztendőig
nevük a nevemmel
tovább öröklődik

nem vitatom senki
idevaló jussát
de hát az enyémet
se nagyon vitassák

(1976)

Kökoporsó

*alkalmi versezet Molnár Józsefnek
Tótfalusi Kis Miklós méltó és
hűséges tanítványának*

a világnak olyan szögeletin élünk ahol csak holtunkban adják ki a bérünk	s protestáló hitünk mit reánk testáltak
a mi ünnepeink feketével írvák támaszaink mohos sírkövek és fejfák	hogya akadna mindig kikben meglakolnak meggátolói a közönséges jónak
és egy kökoporsó magasra emelve mintha a szellemek ravatala lenne	kiknek ujjböggyében s elméjében loppal jegyesül a jelen jövő századokkal
fölötte Szenczi-gond Apáczai-bánat	s akik életükkel föl-fölmosolyozzák meggyötört arcodat édes Erdélyország

(1991)

**Torontó egén leoltottak egy csillagot - In Memoriam vitéz
AYKLER BÉLA**

Torontóban 89 éves korában elhunyt **vitéz AYKLER BÉLA**. Szül. 1929. Ápr. 15., Nagyszőlős, Ugocsa, Anyja neve Spolarich Karola. 1941-45 soproni hadapródiskolai növendék, gallérján a 2 sáv, 2 gomb jelezte,

hogya a legjobb tanulók egyike. Kanadában 1949-be elvette Simon Margitot, gyermekei Leslie Aykler 1952. feb. 10.; Bob Aykler 1957. Ápr. 18. Második feleség Papp Zsuzsa.

Részlet Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes részvétnyilvánító leveléből, melyet az özvegynek, Ayklerné, Papp Zuzsannának írt: "Őszinte szomorúsággal értesültem szeretett férje, Aykler Béla, a kanadai magyar diaszpórá-közösség meghatározó és nagy tiszteletnek örvendő egyénisége haláláról. Ezekben a napokban sokan osztoznak az Önt ért pótolhatatlan veszteség fájdalmában. Kérem, engedje meg, hogy Magyarország Kormánya nevében őszinte részvétem és legmélyebb együttérzésem ezúton fejezzem ki!

Vitéz Aykler Béla Nagyszőlősön született 1929-ben auritzi és csikdelnei Aykler Béla néven. Tizenkét évesen került a Honvédtiszti Fiúnevelői Intézetbe. 1944-ben a kőszegi és soproni hadapródiskolában folytatta tanulmányait. A világháború bukása Ausztriába sodorta, ahol a családtagokkal élt, majd 1948-ben Kanadába távozott. 1953-ban Torontóban, haláláig tartó, jól jövedelmező ingatlanközvetítői pályafutása kezdődött. Nem sokkal ezután már közösségi házak, bérlakások, hotelek, magánlakások építésébe is belevágott. Mind sikeresebb üzletember lett.

1984-ben Kanada építészeti tanácsadójává választották, mely státusza lehetőséget biztosított számára, hogy 550 lakást építsen torontói magyarok számára. Üzleti sikerét a magyar közösségi élet fellendítésére fordította és a Rákóczi Alapítványban szerzett elvülhetetlen érdemeket felesége, Papp Zsuzsa elnökszöny oldalán. Az Alapítvány mérföldköveket rakott le az anyaországi és a kanadai gyermekek kölcsönös kapcsolatteremtésével, a kulturális kapocs erősítésében. Ez a program ebben az évben ünnepli 25. évfordulóját. A táborprogramokban eddig több, mint háromezer diák vett részt. A Magyarságismereti Mozgótábort az Európai Unió 2008-ban díjazásban részesítette.

Aykler Béla fontosnak tartotta a magyarság alapos tájékoztatását közéleti, kulturális és gazdasági téren egyaránt, ezért vásárolta meg 2004-ben a Kanadai Magyarság c. újságot, mely hetente hatalmas terjedelemben tájékoztatja az embereket a legfontosabb eseményekről, igazi köldökzsinór lett az anyaországi és kanadai magyarság között.

Veled való ismeretségem 30 évre megy vissza. Nagy hatású, magyarságát dinamikus felmutató magyarnak ismertem meg. Néhány évvel ezelőtt egy interjút készítettem veled a MAG TV jóvoltából. Béla bátyám a palotának is nevezhető lakásuk halljában fogadott. Kedves riportalany volt, aki nem szégyellte, ha elérzékenyült, mikor a nagyszülősi gyermekévekre, majd pedig a sokszor hányatott életére emlékezett. Sikerének felemlítésében végtelen szerénységgel nyilvánult meg, de amikor a nemzetszolgálatról kérdeztem, kiteljesedett. Lángolt és égetett is egyben, és a rétegek bontása során éreztem meg igazán, mennyire fontos, hogy tehetősége és lehetősége folytán a sorsközösségeinket kitarthatóan és dinamikus szolgálja.

Szolgált! És védte a hagyományokat, terjesztette az igét, a megmaradás hitét. Nagy oszlop dőlt ki a kanadai magyarok mellől, fényes csillag hullt alá Torontó egéről.

Sziki Károly

Búcsúzunk a Baráttól, aki életünk része volt. Nyugodj békében.

vitéz Majthényi László Kanada tb.tkp.

Elhunyt vitéz auritzi és csikdelnei Aykler Béla, kinek felmenője auritzi v. Aykler Domokos ezredes, nagyszabeni szolgálat idején a csikdelnei Bocskor családból származó lánynyal kötött házasságán keresztül szerzett nemesi címet. A még élő csikdelnei Bocskor leszármazottak és az erdélyi v. Lakatos Géza Székely Törzsszék nevében őszinte részvétnket fejezzük ki hozzátartozóinak.

A jóságos Úr adjon örök nyugodalmat neki.

Tisztelettel vitéz Lázár Elemér otkp. Erdély, h-fkp.

Csendben, észrevétlen ment el. Elhunyt vitéz BÁNKUTY GÉZA ötvenhatos, az emigráció egyik legismertebb alakja

Harcolt a Széna téren – s Ausztriában az emigráció egyik meghatározó tagjává vált. A többszörös magyar bajnok motoros Bánkuty '56 után Bécsben, több vezető sportolóval együtt alakította meg a Magyar Menekült Sportolók Világszövetségét, annak elnöke lett. Erről az

időszakról így beszélt: „Ügyvezető elnöke voltam, Puskás Öcsi volt a társelnök. Ábrahám Dezső lett a főtitkár, de csatlakozott hozzánk Gyarmati Dezső, Kocsis, Czibor, egyszóval az egész olimpiai csapat. Kéthly Anna a szociáldemokrata összeköttetései el tudta intézni a FIFA-nál, hogy játékedélyt kaphassanak *Öcsikék*. **Labdarúgóink piros-fehér-zöld nemzeti színű karszalaggal, átkötve egy fekete gyászszalaggal játszottak. Óriási propagandát fejtettünk ki Magyarország megszállása ellen. Amikor ezt a turnét végigjártuk, nagyon meggyengült a francia és az olasz kommunista párt.**”Jártuk az európai fővárosokat a labdarúgókkal és vízilabdásokkal, győzelmesen megmérkőztünk az ellenfelekkel és vittük 1956 hírét. Vádolnak azzal is, hogy szélsőjobboldali, fasiszta gondolkodású ember vagyok. **Badarság! Nem is lehetek az, hiszen a nevelőapám, aki örökbe fogadott, zsidó ember volt. Én a zsidó vallásban nőttem fel tizenhárom éves koromig, nekem a zsidósághoz közöm van.** Támogatta a Wass Albert Alapítványt, a rendszerváltás után Marsipusztán *létrehozott* egy '56-os Múzeumot. Ezért (is) '89 előtt és után is a kommunisták, illetve utódaik ellenfele, lejáratása célpontja volt. Amerikában sikeres üzletemberként is hazafi maradt. Bánkuty Géza tisztában volt azzal, hogy az emigránsoknak végülis könnyebb volt valamivel: „Mi élveztük kint a szabadságot a szó legszorosabb értelmében, bár szegények voltunk, csórók voltunk, dolgoznunk kellett, de szabadon éltünk. Obít [Obersovszky Gyula] halálra ítélték, ezek sýnylódtek a börtönben. **Mi külföldre menekültünk a haláltól, a börtöntől; ők, akik itthon szenvedtek, ők az igazi hősök. De azt is tudniuk kell, hogy Pongráz Gergelynek, Bánkuty Gézának a szíve, lelke magyar maradt, még ha évtizedekig nem jöhettünk is haza. Mindent elkövetek, és mindent el fogok követni, hogy segítsek azoknak az ötvenhatosoknak, akik itthon a mai napig száműzöttek.**” Bánkuty Géza 91 éves korában hunyt el Floridában. Nyugodj békében. Emléked megőrizzük.

vitéz Majthényi László tb. tkp. Kanada

Nemzetes BITTER JÁNOS és vitéz PÁNTIS ISTVÁN sírjánál emlékezett a Gödöllői Alegység.

Imáink elhangzása után felelevenítettünk sok közös eseményt, melyet Istennek hála, megélhettünk. Emléketek legyen áldott! Nem feledünk Titeket!

Dr.vitéz Bucsy László tkp.

Nemzetes CZUCZOR ISTVÁN - született 1957. március 19-én, elhunyt 2018. október 18-án, életének 62. évében. Rendtársunk a Buda Törzsszék tagja volt, 2001-ben nyert felvételt a Nemzetvédelmi Tagozatba. Temetése 2018. november 8-án róttuk le kegyeletünket a kispesti temetőben. Nyugodjon békében.

*vitéz Béres Ferenc
Buda törzskapitánya, otkp.*

Vitéz DEÁK JÓZSEF rendtársunk 2018.06.24-én, életének 85. évében a Hadak Újtára lépett. Tisztelt és szeretett rendtársunk emlékét szívünkben örökké őrizzük. Életében tiszteletet adó, hívő magyar emberként sok barátja, ismerőse és tisztelője volt. Példás családi életet élt feleségével, Irénkével. Gyermekeit és unokáját a hazaszeretetre és nemzeti öntudatra nevelte. Köszönjük a Jóistennek, hogy a Vitézi Rendünk tagja lett, így a miénk is volt és az is marad. Búcsúzunk Tőled, Nemzetes Uram! Nekünk mindig a mi Józsi bácsink maradsz. Megkérünk, imádkozzál odafent a Hazánkért, és értünk Magyarokért. Imánk és fohásunk kísérjen a Hadak Újtán. Nyugodj békében!

vitéz Szárazajtai János D-Dtúli TSKZ. tkp.

A Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet bajtársi közössége és a Történelmi Vitézi Rend állománya nevében megrendülten búcsúzom bajtársunktól, vitéz ECKERT EMIL nemzetes úrtól

1932-ben, Herenden, szerető családba született. Hamar megmutatkozott műszaki érdeklődése. A háború miatt későn, az inasévek után került Székesfehérvárra a gépipari technikumba. Az ott töltött évekre, tanáira mindig szeretettel emlékezett. Az osztálytársaival kötött barátságok évtizedekig megmaradtak. A 3 éves katonaság alatt Budapesten is komolyan sportolt. A veszprémi Fémművelő Vállalatnál, a későbbi Bakony Művekben kezdett dolgozni. 40 évig hűséges volt a munkahelyéhez, nyugdíjazásáig egy helyen dolgozott, különböző pozíciókban. Feleségével, Zsuzsával is a munkahelyén ismerkedett meg. Közel 61 évig éltek harmonikus házasságban. Lányuk három unokával ajándékozta meg őket, akiket feltétel nélkül szeretett és nagyon büszke volt rájuk. Szeretett utazni, nagyon érdeklődő volt. Nyugdíjbavonulása után megtalálta azokat a szívéhez és lelkéhez közel álló közösségeket, melyekben szívesen dolgozott.

Búcsúzik tőle, felesége Zsuzsa, lánya Csilla, veje Zoltán, az unokák, Lilla, Fanni és Ármin; rokonai, barátai, s a bajtársak, akikkel csaknem 20 esztendőn keresztül a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetben és a Történelmi Vitézi Rendben kü-

dött. 56-os közösségünk Veszprém megyei elnökeként és az Országos Ellenőrző és Felügyelő Bizottság alelnökeként, valamint a Történelmi Vitézi Rend balatonfüredi járási hadnagyaként hatalmas szolgálatot tett közös nemzeti ügyünknek. Mindig, minden történelmi időben a helyén volt a szíve és az esze. 1956-ban ezért is választották meg a veszprémi Fémfeldolgozó Vállalat Munkás-tanácsa elnökségi tagjává, s bár nehéz időszakokon ment át, soha

nem törték meg a gerincét. Tisztelték emberségéért, kimagasló emberi jelleméért, hatalmas műszaki tudásáért. Emlékszem mennyire megviselte, amikor az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárától megkapta a róla és családjáról írott több száz oldalnyi titkosszolgálati jelentéseket. Ekkor szembesült azzal, hogy munkahelyén kik is vették körül. Mégsem haragudott senkire, csak szánta, sajnálta őket.

Emilkém! Arra kérek végezetül, hogy a Mennyei Atyánál, ahol már vagy, idővel készíts nekünk is helyet a fénylő Trónus körül. Imádkozz együtt a Hadak Útját járó hazafiakkal megcsontított, kifosztott, az idegen erők által most is sanyargatott Hazánkért! Isten veled! Idővel újra találkozunk! Dicsértessék a Jézus Krisztus!

*vitéz Pintér Kornél tkp.,
a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezetének elnöke*

MEGEMLÉKEZÉS – vitéz makkoshetyei HETTYEY TIBOR ny. őrnagy

2018. október 21-én, a betegek szentségét magához véve, örökre magához szólította az Úr vitéz **makkoshetyei HETTYEY TIBOR ny. őrnagyot**, a Vitézi Rend tagját. Temetése 2018. november 16-án Sümegen, a Hetyey család temetkezési helyén történt az elhunyt példaadó életútjának megfelelő méltósággal. A Honvéd Hagyományörző Egyesület szervezésében Hetyey Tibort a Honvéd Fúvózenekara a nagyszámú gyászolóval együtt búcsúztatta, miközben eldördültek a díszsortűz lövései. A temetés előtt Barsi Balázs Atya a sümegi Ferences templomban tartotta a gyászmisét és Ő tartotta a temetési szertartást is. Az elhunyt őrnagy egyike volt azon kevés számú katonának, akik még túléltek a doni katasztrófát és a szörnyű, nemzetünket megtizedelő II. világháború utolsó harmadának borzalmaival. Szeretett halottunk az alföldi harcok során vállóvést kapott, így az utolsó hónapok reménytelen harcaiban már nem tudott részt venni.

A háború után családjával, két csecsemővel azzal szembesült, ha nem akarta az egyre nyomasztóbb elnyomó rendszert kiszolgálni, egész életében árnyékban fogja életét leélni. Így is történt. Szeretett feleségével itthon maradt, noha anyanyelvi szinten beszélt németül és magas színvonalon franciául.

Hosszú élete során példát mutatott hazaszeretetből és felesége rendkívüli kapcsolatteremtő képessége segítségével fel tudtak nevelni négy gyermeket. Keresztény hitét élete végéig megtartotta, ezzel is példát mutatott gyermekeinek, unokáinak és dédunokáinak. Szeretett felesége 2011-ben történt elvesztése után egyedül maradt, de gyermekei, unokái élete végéig mellette voltak. Élete utolsó bő 1 évtizedében elvesztette látását, de vakon is, segítséggel 100. életévéig ellátta magát. Ahogyan a templomi családi búcsúztatón elhangzott: Vele az előttünk lévő családi nemzedék utolsó tagja is eltávozott. Szomorúan, de felemelt fejjel búcsúzzunk Tőle.

A megemlékezést összeállította lánya Unger Tamásné (sz: Hettyey Katalin) és veje Unger Tamás

2018. szeptember 25-én, Kecskeméten hunyt el **vitéz HOMOKY JÓZSEF (+90)**. Máramarosszigeten született 1928. május 24-én. 2001-ben, várományosként nyert felvételt a Vitézi Rendbe. Aktív rendi tevékenységét a Vitézi Szék Bronz és Ezüst Érdemkeresztekkel és Bronz Nemzetvédelmi Kereszttel ismerte el. Temetése szűk családi körben történt. Nyugodjon békében. *v. Tiszavölgyi István tkp.*

2018. április 7-én, életének 57. évében, tragikus hirtelenséggel hunyt el **vitéz HORVÁTH JÓZSEF** hajógépész, a Dél-Dunántúli Törzsszék tagja, várdombi lakos. 1961-ben született Szigetváron. 1998-ban nyert felvételt a Vitézi Rendbe, néhai vitéz Horváth János (szül. 1896, av: 1933) várományosaként. Nyugodjon békében. *vitéz Ósz Zoltán v. hdgy (Tolna m.)*

Nt. HRUSTNSZKI FERENC felejthetetlen lovas barátunk és bajtársunk búcsúztatása a szadai temetőben, rendtársaink díszegységének szolgálatával 2018. augusztus 24-én. Talán majd egy égi fogaton találkozhatunk...

KÖMA KELET Törzsszék tagjai búcsúznak kedves Rendtársunktól! Emléked megőrizzuk.

Dr. vitéz Bucsy László tkp.

Elhunyt vitéz ILLYÉS LÁSZLÓ rendtársunk, a Történelmi Vitézi Rend, Erdélyi Törzs, Székely Törzse, Csíkszék székkapitánya

Életének 66. évében, váratlan hirtelenséggel, örökre eltávozott sorainkból Csíkszék székkapitánya, vitéz Illyés László nemzettársunk. Hátrahagyva a fájdalmat és a mély megdöbbenést, arcán ülő mosolyával szállt ki lelke testéből és lépett a Hadak Útjára, találkozni vitéz harcos őseivel, az égi paradicsomban, kik Isten szeretetével fénykoronázva nyújtanak neki befogadó kezét.

1952. november 3-án született Csíkszentsimonban, lófő, birtokos családban. Édesanyja Bardócz Margit, címerrel rendelkező nemes székely leszármazott, édesapja Illyés András, hivatalnok. Kisgyermekkorában elköltözött a család Csíkszentsimonból Csíksomlyóra, ahol élete utolsó napjait lakott. Iskoláit Csíkszeredában végezte, majd érettségi után számítástechnikai főiskolán szakosította magát, a gépszerelői szakban. Nős, két gyermek édesapja és példás jó magyar! 2013-tól a Történelmi Vitézi Rend Tagja, mint várományos nyert felvételt. Apai nagyapját, vitéz Illyés András jegyzőt, I. világháborús hőst, szerzett érdemei nyomán, 1942-ben vitézzé avatták. Utódai büszkén tartották emlékükből a háborús hőstetteket, így vitéz Illyés Lászlónak, mint unokának jutott a megtiszteltetés az érdem továbbvitelére. 2015-től végzi felelősséggel a székkapitányi megbízatás feladatait, hűséges tag, tiszteletben tartja a Rendi Kódex előírásait. Hirtelen halála nagy veszteség Csík állományának is. Egy igaz, hű székely – magyar embert veszítettünk el, aki viselkedésében és öltözkézésében eleget tett a nemzet igényeinek! Az egységes vitézi öltözék mellett büszkén öltötte magára a székely harisnyát, a csizmát, és a Bocskai - öltözék is jelen volt. Nyugodjon békében!

vitéz Lázár Elemér főkap.h., Erdély otkp.

Id. vitéz JORGA FERENC Szászrégenben született 1923. július 10-én. Az elemi osztályok elvégzése után szakmunkásképző ipari iskolát végzett. A „kis magyar világ” idején előbb levante katona, majd munkaszolgálatos. Szeretfalva környékén frontszolgálatot teljesített, majd román katonai átképzésen vett részt. Saját festőműhelyt nyitott, de az államosítás után szövetkezeti munkás lett. Vállalkozóként

dolgozott a görgegyüvegszíri római katolikus-, a marosfaluai görög-katolikus-, a lefájai görög-katolikus- és a dedrádszéplaki görög-katolikus templomoknál. Volt az abafájai szakmunkás festő iskola oktatója. Szobrai: Szászrégenben: Szent István és

Gizella, Márton Áron, Petőfi Sándor, Mikes Kelemen, II. Rákóczy Ferenc, Wass Albert, Benedek Elek. Sáromberkén: Teleki Sámuel erdélyi kancellár. Marosfaluiban: Szabolcska Mihály pap-költő. Marosszentimrén: Hunyadi János. Radnótfáján: Jézus Krisztus. Összesen kb. 1000 szobor és 3000 festmény alkotója. Dr. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke elismerő oklevéllel tüntette ki. 2005-től volt a Történelmi Vitézi Rend tagja. Id.vitéz Jorga Ferenc 2018. szeptember 21-én hunyt el.

Emléke legyen áldott, nyugalma csendes!

A Történelmi Vitézi Rend Vitézi Széke fájdalommal vesz végző búcsút kihült poraidtól. Megköszönjük, hogy ismerhettünk és bajtársak lehettünk. Hálát adunk ezért a kegyelemért a Mindenhatóknak. Lelked nyerje el az örök boldogságot, tested nyugodjon csendesen, a Székely Anyaföldben. ISTEN VELED!

*vitéz Lázár Elemér Erdély otkp., h-fkp.,
vitéz Máthé Lóránt Pál, Székely Törzsszék tkp.
vitéz Orbán Imre, Csíkszék*

Rendünk megbízott képviselőjeként nemzetiszínű szalagos, Történelmi Vitézi Rend feliratos koszorúval és részvétnyilvánítással búcsúztattam JÓZSEF ÁRPÁD KIRÁLYI HERCEG FELESÉGÉT a bicskei templomban tartott gyászmise után, valamint az alsúti temetőben, a Németországból, Straubingból hazahozott kriptájánál.

A sírkeret József főhercegé volt, s a budavári Habsburg kriptába történt újratemetésekor hozták Magyarországra. Az ICOC rendi ág jelenlévő 10 tagján kívül személyemben képviseltük a Vitézi Rendet, vitéz Hunyadi László főkapitány úr megbízásának eleget téve. - Rendtársi üdvözzettel: Szantner Gábor VRNT v. hdngy.

Dr. vitéz KOVÁCS ERNŐ FERENC nyugalmazott gyógyszerész, a Bács-Kiskun megyei székkapitányság megbecsült tagja, életének 90. évében, 2018. március 1-én csendesen elhunyt. Kiskunfélegyházán született 1928. június 1-én. 1997-ben nyert felvételt a Vitézi Rendbe édesapja, vitéz Kovács Ernő Béla (szül: 1896, av: 1927) várományosaként. Hamvait 2018. március 9-én a kecskeméti Köztemetőben helyezték örök nyugalomba. **A vitézi bajtársak nevében vitéz Tiszavölgyi István székkapitány mondott búcsúbeszédet. Nyugodjon békében.**

Vitéz lófő KOVÁCS GYÖRGY szkp. úr díszsírhelyet kapott Kenderesen

Cseh Judit nagytiszteletű asszony levele:

Tisztelt Székely László, Tisztelt Történelmi Vitézi Rend!

Alulírott, Cseh Judit, a Kenderesi Református Egyházközség lelkésze ez úton hozzájárulok, hogy a Kenderesi Református Egyházközség tulajdonában lévő temetőben kopjafát állítsunk elhunyt v. lófő Kovács György Antal emlékére. Ehhez tisztelettel felajánljuk, hogy az un. tengerész-parcellában örökösen megváltva álljon az időben, míg lesz, aki gondozza! Szeretettel és tisztelettel gondolunk közös barátunkra, aki kimagasló volt szolgálatban és természetben is!

Adózzunk emlékének e módon!

Áldás, békeség!

Kenderes, 2018.július 27.

Cseh Judit lelkész

Vitézek és tengerészek díszőrsége

Ifj. Horthy István búcsúzik a tengerész-parcellában a család barátjától, v. lófő Kovács György szkp-tól

Erdély és Magyarország rendi egységei tisztelegtek a felszentelt kopjafánál

A Történelmi Vitézi Rend nevében köszönetet mondunk ezúton is Kenderes református Egyházközségének és lelkipásztorának, Nagytiszteletű Cseh Judit lelkésznek, hogy bajtársunk és barátunk a tengerész-parcellában kaphatott

méltó és örök emlékhelyet, v. Dávidházi András, Kenderes díszpolgára és v. Szimon Miklós hosszújratú tengerészkapitányok mellett, az általuk is nagyrabecsült vitéz nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr és családja sírhelyének közelében.

vitéz Hunyadi László főkapitány

Szomorú kötelességemnek teszek eleget, amikor bejelentem, hogy életének 94. évében hosszan tartó betegség után 2018. április 07.-én a Hadak Útjára lépett Dr. MARTH SÁNDOR VRNT rendtársunk a DDTSZ Baranya megyei székkapitányság megbecsült és szeretett tagja.

Szekszárdon született 1924. január 18.-án. Avatásának időpontja: 2003.09.27. Budapest. Rendi kitüntetései: BÉK 2007, ENVK 2015. Középiskolai tanulmányait Szekszárdon, a Ga-

ray János gimnáziumban végezte, ahol 1942-ben kitüntetéssel érettségizett. A Pécsi Orvostudományi Egyetemen folytatta tanulmányait és 1948.március 18-án avatták doktorrá.

Munkahelyei:

1. számú Belklinika Pécs, Pécs város Rendelőintézete, Harkány Gyógyfürdő Kórház, mint igazgató, Nyugdíjasként a Pécsi Nevelési Központ orvosa, 1942-1943 Szekszárdon a gimnáziumban létesített hadikórházban, 1945 elején hadifogoly-kórházban, mint orvostanhallgató dolgozott.VEbben az időben dr. Sikora Bálintot mentette ki a szekszárdi kórházból, aki ott is telepedett le és Szekszárdon lett orvos. Segített egy illegálisban lévő kollégájának is, dr. Bordás Géza orvosnak, aki megbetegedett és Marth dr. éjjel lopta be a röntgenbe és kezelte betegségét. 1950. április 1-én nősült Pécsen. Két gyermeke született Ágnes és Péter, hat unokája és kettő dédunokája gyászolja.

Rendünkben felvétele óta becsülettel dolgozott; idős kora ellenére a rendezvényeken minden alkalommal megjelent. A haza szeretete és magyarságtudata minden rendtársunknak öröké példa marad. Tisztelt Sanyi bácsi, nyugodj békében! Soha nem felejtünk el.

vitéz Szarazajtai János Dél-Dunántúli

Törzsszék törzskapitány

*„Te, aki annyi szeretet adtál,
Te, aki mindig mellettünk álltál,
Te, aki sosem kértél, csak adtál,
Örökre elmentél, szereteted szívünkben örökké él.”*

Fájdalommal tudatjuk, hogy drága jó feleségem, testvérünk, édesanyánk, szeretett anyósunk, nagymamánk, dédi mamánk **MIHÁLYI GÁBORNÉ VITÉZ SZENTIVÁNYI MÁRIA** életének 88. évében 2018. október 21-én türelemmel viselt betegsége után **csendesesen megpihent.** Hamvasztás utáni búcsúztatására a **Feltámadás temetőben 2018. november 16-án került sor.**

Katona családban, 1931.02.10.-én Budapesten született.”Isten, Haza, Család!” szellemében nevelkedett és ennek megfelelően élte életét. Édesanyjával, gyermekként, testvéreivel átélte a

II. világháború borzalmaival, vonult a front elől **édesapja** után, így kerültek Ausztriába, Németországba, de visszatértek. Édesapja katonai múltja miatt részese volt a kommunista rendszer meghurcoltatásainak. 1952-ben kötött házasságot. Férjével 66 év boldog házasságban élt, 4 gyermeket neveltek fel. Részt vett a székesfehérvári 56-os eseményekben, a 2006-os budapesti rendőr attackban. Szomorúan fogalmazta meg: *„Nem gondoltam volna, hogy a rendszerváltás után, 75 évesen kardlapozó lovasrendőrök elől kell majd menekülnöm!”*

Édesapja várományosaként - v. Szentiványi Péter m. kir. vitézi alhadnagy, írnokmester - 2000-ben avatták vívőzé. **Drága Édesanyánk! Nyugodjál Békében!**

Gyászoló vitéz Mihályi Család

Gyászotokban Veletek vagyunk. Nemzetes Asszony emlékét megőrizzük.

vitéz Pintér Kornél É-Dt.TSZK., tkp.

Elbúcsúztunk barátunktól, bajtársunktól

Vitéz NAGY JÁNOS LÁSZLÓ a II. világháború végének közeledtével egy németországi, Passau melletti, hajdani amerikai fogolytáborban látta meg a napvilágot. Édesanyja nemesócsai, édesapja pedig gútai születésű volt. Apja a háború végén Nyugat felé vette az irányt, ő pedig az anyukájával együtt visszatért a Felvidékre. 1947-ben a nagyszüleivel együtt kitelepítették őket a magyarországi Mór községbe, itt 1956-ig éltek. Azután családotul kiköltöztek Kanadába, ahol 48 évet töltött. 2004-

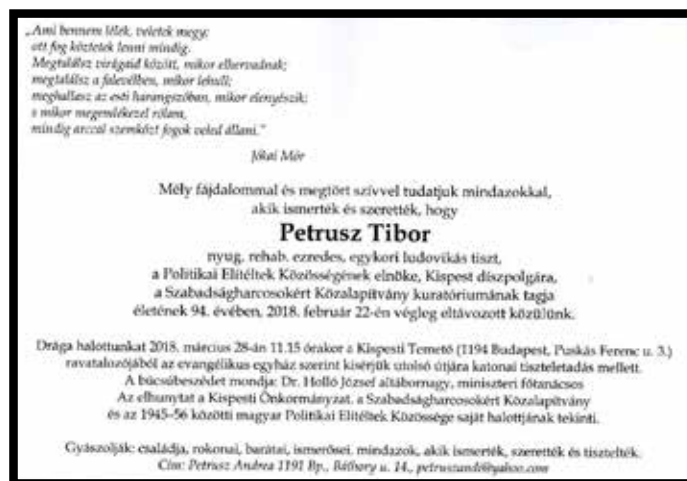
ben azonban a szíve visszahúzta Felvidékre. Nejével Ógyallán, Feszty Árpád festőművész szülőhelyén telepedtek le. Kanadában grafikusként dolgozott és főiskolai szinten oktatta a karikatúra-készítést, majd fadaragással is elkezdett foglalkozni. Ógyallai nyugdíjasként pedig leginkább a fadaragásnak hódolt, amely segítségével igyekezett bemutatni a valós magyar történelmet, s erősíteni nemzet tudatunkat - „dióhéjban” ekképp foglalható össze hányatott életútja. Fába vésett történelmünk kiállításain a magyar történelem dicső és mindmáig fájó fejezeteit örökítette meg a jelen és az utókor számára. A magyarok bejövételétől kezdve a vérszerződésen, illetve a szégyenletes trianoni eseményeken és a felvidéki magyarság kitelepítésén-deportálásán át Horthy Miklós komáromi bevonulásáig elének tártuk a sorsformáló történelmi események, amelyek továbbgondolásra is készítetik a látogatókat. „Arra tettem fel az életem utolsó éveit, hogy a műveim segítségével, saját történelem-könyvként tárjam a közönség elé magyarságunk valós történelmét, az eddigi tabutémákat, feledtetve velük a tankönyvekben megtalálható csúsztatásokat, ferdtéseket. Kiállítási anyagom egy része a felvidéki magyarság kitelepítésével foglalkozik, további tabutémának számít az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc emberáldozatokat követelő megtorlása. Ugyancsak kényes téma Trianon, amelynek a Rekviem egy nemzetért című életfámmal állítottam emléket. Azon az 1849-es világsi fegyverletételtől kezdve 2004-ig a történelem több sorstragédiáját is megemlítettem.

Köbe véstem Feszty Árpád: a Magyarok bejövetele című körképének központi jelenetét és a vérszerződést is...” - említett párat kedvenc témái közül 2016 júniusában a Hírek.sk portálnak adott interjújában a termékeny művész.

V. Nagy János László fadaragványait már számtalan hazai és magyarországi kiállításon nagy sikerrel mutatták be, s a saját krónikájába a látogatók által emlékül hagyott bejegyzések is dicsérik művészetét, kezűgyességét és sajátos magyarság-misszióját. Akkor azt is megjegyezte: számára az a legfontosabb, hogy eljusson a fadaragványai által közvetített üzenet a magyar tárlatlátogatókhoz.

„Mindennél sokkal fontosabbnak tartom azt, hogy a műveimmel hozzájáruljak a magyarságtudat erősítéséhez, a hamis történelemoktatás korrigálásához és talán nem túlzás azt állítanom, hogy némileg az asszimiláció megfékezéséhez is. Tulajdonképpen ez a segíteni akarás az ars poeticám lényege” - Azt is örömmel nyugtázta, hogy két komáromi kórusban is énekelhet, amit nagyon élvezett. Zenészként is megcsillogtatta tehetségét. „Mivel a magyar történelem kimeríthetetlen témakör, még nagyon sok fejezetét szeretném fába véteni. Úgy érzem, hogy foghíjas a tárlatom, hiszen például még az 1848-as magyar szabadságharc és forradalom témakörével sem foglalkoztam. A török időkből csak egy képem van, amely Eger várának ostromát örökíti meg. A kuruc időkkel is szívesen foglalkoznék, hogy teljesebbé váljon a kiállítási anyagom. Ha majd egyszer végleg távoznom kell, akkor szeretnék magam mögött hagyni egy átfogó tárlatanyagot, amely láttán az idősebbek esetleg nosztalgiázhatnak, a fiatalabbak pedig abból okulhatnak és elgondolkodhatnak egy-egy esemény következményein, tanulságain” - visszhangoznak vitéz Nagy János László egykori szavai - Özvegyétől, Nagy Sárától kapott tájékoztatás. Fába vésett történelmünk formájában nagyon értékes életművet hagyott hátra, amiért ezúton is köszönetet mondunk. Hiányát már most érezzük, nyugodjon békében!

vitéz Pintér Kornél É-Dtűli TSZK, törzskapitány

*Búcsúztunk
bajtársunktól;
emléked
megőrizzük.*

*vitéz Pintér
Kornél
törzskapitány*

Kedves Rendtársunktól fájdalommal búcsúzunk. Emlékét megőrizzük.

TVR., Nyugat-Magyarország NY.TSZK.

Vitéz **ROGÓCZ FERENC** - 1925. augusztus 19. – 2017. február 13.

Kivételes tehetségű, sok mindenhez értő, sok minden után érdeklődő ember volt. Fiatal korában magyar országos díjakat nyert tornában, kézilabdában, labdarúgásban, kajakozásban és motorversenyzésben. Később megtanulta a repülőgép-vezetést, ahonnan egyenes út vezetett a Magyar Légierőkhöz. Az orosz fronton harcolt. Az 1956-os Forradalom és Szabadságharcban való részvétele után először Ausztriába menekült, majd onnan Kanadába jött. Már öt éves korában kitűnően rajzolt, grafikáival későbbi könyveit is illusztrálta. 1999-ben jelent meg „Távolból” című könyve, válogatott verseivel és prózáival. 2006-ban jelent meg önéletrajza, „From Heaven to Hell, Many Times” címmel. 2005-ben lett a Történelmi Vitézi Rend tagja. 2010-ben a Nemzetközi Szent György Lovagrend tagja lett. Sajnos személyes találkozásra sosem került sor, de telefonon sokszor és hosszan beszélgettünk. Tisztelettel őrzöm dedikált könyveit és nekem küldött fényképeit. Legyünk büszkék volt rendtársunkra. Nyugodjék békében.

Dr. v. Sztopa Emil tkp., Kanada

Vitéz **SAMU PÁL GYULA** 1935-ben született **Vajdaszentiványon**, ott végezte az elemi iskolát is. 1950–55 közt a Szászrégeni Magyar Tanítóképzőben tanult, majd Vadasdon lett igazgató-tanító. 1957–59 közt Toldalagon volt igazgató-tanító, 1959-től 1962-ig pedig a Gernyeszegi Művelődési Ház igazgatója. Ezt követően 1968-ig a Szászrégeni Néptanács mellett

működő művelődési és művészeti bizottság felügyelője. Közben a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem hallgatója, ahol 1965-ben szerzett biológia-földrajz szakos tanári oklevelet. A szászrégeni 1-es számú líceum és a 2-es számú általános iskola biológia tanára volt, ahol néptánccsoportot és természettudományi kört is szervezett és vezetett. 1990–2007 közt a magyarrégeni református egyházközség kántora volt, 1992-ben megalapította a 37-es számú Koós Ferenc cserkészcsapatot, amelynek 2009-ig volt vezetője. 2004–2012 közt az egyházközség karnagyaként is tevékenykedett. A Szentkorona Szövetség Marosszéki tagozatának elnöke, 2014-ben a Magyar Arany Érdemkereszttel tüntették ki „Nevelői munkájáért, valamint a szászrégeni szórányvidéki magyarság kultúrájának megőrzéséért végzett tevékenységéért.” 2000-től a Történelmi Vitézi Rend tagja volt.

Samu Pál Gyula 2018. május 19-én hunyt el. **Nyugodj békében. Emléked míg élünk, megőrizzük!** Erdélyi és magyarországi barátaid, rendtársaid.

VITÉZ SZABÓ BALÁZS - egy született székely, igaz magyar, a becsület megtestestítője, a népét - hazáját szerető hűséges rendtársunk, életének 76. évében elhunyt. Öröknyugalomra helyezése a csíkszentmiklósi ravatalozóból, a helyi temetőben, 2019. február 22-én volt. Nyugodjon békében! Csíkszék vitézei.

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Vitéz Szabó Balázs! Nemzetes Úr!

Megküzdte az étellel, megküzdte a politikával, és életed végéig küzdte a szülőfölded, anyanyelved megmaradásáért! Az a korszak, mely elvette a hazát, átmosta az emberi agykat, szabaddá tette az értékek mindenmü szétrombolását, neked sem hagyott nyomtalan éveket. Kihúzták a földet lábad alól, koholt perbe fogtak, és megismertették a romániai börtönök embertelen életét. Két és fél évet

szenvetelt a marosvásárhelyi, majd a hírhedt zsilávi nehéz börtönökben. Kiszabadulásod után, egy ideig csak deszkatelepeken dolgozhattál. Akaratod és törekvésed idővel a kereskedelembe sodort, ahol becsülettel végeztél munkád és jöttél a megérdemelt nyugdíjba. Visszakapott birtokaidat szaktudással művelted. Küzdelmed és hited a Történelmi Vitézi Rend soraiba vezényelt. 2007-ben Csíksomlyón, a Szűz Anya oltalma alatt, Csíkszékéből 13-an tettünk esküt a Rendi Kódex előírásai szerint. Szomorú, hogy már te vagy a negyedik, aki eltávozott sorainkból! Az itt maradtak nem az együtt eltöltött évek múlását siratjuk, hanem a nem várt eltávozás után a hátra maradt, el nem végzett feladatok következményeit! A nehezebbé vált súly, mely alól kidőlt egy váll, fájdalmat okoz a bajtársaknak. Hűséggel szolgáltad a Rendet, részt vettél a zarándoklatokon, rendi tevékenységeken. Hiányzol a családnak, hiányzol barátaidnak, hiányzol vitéztársaidnak! Megteremtett földi világod, gondosan elrendezve marad utódaidnak, melynek minden röge, eszköze, kezded nyomát őrzi. Könnyebb lesz továbbvinni az általad elejtett munkaszertetet.

A Történelmi Vitézi Rend fájdalommal vesz végső búcsút kihűlt poraidtól, megköszönjük, hogy bajtársak lehettünk. Kegyelemért imádkozunk a Mindenhatóhoz, hogy lelked nyerje el az örök boldogságot. Nyugodjál csendesen! ISTEN VELED!

vitéz Orbán Imre szkp. Csíkszék

A Történelmi Vitézi rend Dél- Közép Magyarország Jász-Nagykun Szolnok Megye Törzsszéke

2018. augusztus 14-én kísérelte utolsó útjára kedves rendtársunkat, nemzetes **SZENDREI ANDRÁS VRNT.** kenderesi la-

kost, aki tragikus hirtelenséggel, 55 éves korában elhunyt.

Rendtársunk végső búcsúztatása a református szertartás szerint történt.

Szeretettel őrizzük emléked. Nyugodj békében!

vitéz Szerencsés Sándor székkapitány

Újraavatták vitéz SZENTGYÖRGYI DEZSŐ zászlós, a Magyar Királyi Honvéd Légierő legeredményesebb vadászpilótája síremlékét augusztus 28-án, kedden Budapesten, a Farkasréti temetőben újjáavatták, mert a tavalyi év folyamán ismeretlen személy eltulajdonította a rajta található gránit ME 109 repülőmakkettot, melyet közadakozásból pótolta a Család.

(https://honvedelem.hu/cikk/112069_ujraavattak_szentgyorgyi_dezso_siremleket)

Középen az unoka és Szentgyörgyi Dezső fia

lőhalált halt az Iljusin Il-18V típusú, HA-MOC lajstromjelű repülőgéppel. Vitéz Szentgyörgyi Dezső mind a szovjet, mind az angolszász repülő-ások méltó ellenfélként tekintettek rá. Fia és unokája nemcsak nevét viseli, de ők is mindketten pilóták lettek. A Történelmi Vitézi Rend nevében gyermekeimmel koszorút helyeztem el a II. világháborús legnagyobb repülőász, a kecskeméti repülőbázis névadója, vitéz Szentgyörgyi Dezső sírján a farkasréti temetőben.

Rendtársi üdvözlettel: Szantner Gábor VRNT. v.hdgy.

Megrendüléssel tudatja a Történelmi Vitézi Rend Székesfehérvári Alcsoportja, hogy életének 71. évében, 2018. március 7-én vitéz SZENTE ZSUZSANNA KOVÁCS ISTVÁNNÉ nyugalmazott múzeumigazgató visszatért Teremtőjéhez. 1947-ben született Pusztaszabolcson. 2014-ben nyert felvételt a Történelmi Vitézi Rendbe vitéz Sente Mihály (1901-1984) várományosaként. Búcsúztatása 2018. március 21-én volt a székesfehérvári Béla úti temetőben. Nyugodjon békében.

vitéz Mihályi Katalin, Mohosné, Fejér megye vitézi hadnagya

SZERVÁNSZKY JÓZSEF LÁSZLÓ
A Vitézi Rend Arany Nemzetvédelmi Keresztjének birtokosa

(Fotó v.Béni Tibor)

**Nyugodjon békében;
emlékét híven megőrizzük.**

vitéz Tiszavölgyi István tkp.

Életének 68. évében tért meg Teremtőjéhez vitéz TANÁCS ANTAL, a Bács-Kiskun megyei székkapitányság nagykörösi alcsoportjának tagja. 1950. február 22-én született Nagykörösiön. A nemzetvédelmi tagozatba 2015-ben avatták. Utolsó földi útjára 2018. október 1-én kísértük a nagykörösi ref. temetőben. Ravatalánál vitézi díszörség állt. Nyugodjon békében.

vitéz Tiszavölgyi István tkp.

Szeretett, nagyrabecsült és nagy tiszteletnek örvendő rendtársunk, **Dr. vitéz VÁRNAGY ELEMÉR (1930-2018)** 2018. augusztus 25-én, életének 88. évében a Hadak Útjára lépett.

Igaz magyar hazafit ismertünk meg személyében, aki minden tétellel a magyarságért és hazánkért cselekedett. Nagyon fog hiányozni mosolygós, kedves arca. Az utóbbi időben már sokat betegeskedett, de minden találkozás alkalmával élénken érdeklődött a Baranya megyei csoport életéről. Emlékét és kedves személyét szívünkben örökké őrizni fogjuk. Nyugodjon békében.

vitéz Szárazajtai János tkp.

1920. június 4. 16:32 A trianoni békediktátum 98. évfordulója

A VILÁGTÖRTÉNELEMBEN soha, egyetlen országgal, egyetlen nemzettel nem követtek el ilyen gyalázatot! Apponyi Albert gróf azt mondta, amikor a Magyar Delegáció vezetőjeként tudomásul vette Magyarország halálos ítéletét: Önök most megásták Magyarország sírját, de Magyarország ott lesz a temetésén mindazon országoknak, amelyek most itt megásták Magyarország sírját.

Trianon-emléknap Brassóban

Írta: Vass Vince Ferenc v.hdgy, Brassó-Hétfalu Vitézi Széke

Nagymagyarország délkeleti csücskében, ott, ahol az európai tájakon a még bátran átsöprő szelek is ijedten megtorpannak az orosz síkság útjában tornyosuló Kárpát-kanyarban, a májusban is fehér kucsmát viselő havasok és erdők aljában, van egy hajdanán királyi kiváltságokkal elhalmozott bástyás-templomos város, amelyben a magyarság száma az 1910-es népszámlálási adatokkal összehangban, ma, 2018 június 3-án, is 20.000 fő körül mozog. A különbség csupán az, hogy akkortájt ez a lélekszám az összlakosság mintegy 40 %-át tette ki, ma pedig csupán egy halovány 8 percentre elegendő. Vasárnap reggel van, alig múlt kilenc óra. A hegyek ölelésében elterülő háromszázézeres hangyaboly még az igazak álmát alussza. Csak az említett 8 százalék serényebbik része rója a belváros, kétoldalt pihenő autókkal övezett utcáit. A brassói magyar evangélikus templom barokk kiskapuja előtt gyülekeznek az emberek: gépkocsik ajtaja csattan, ráérős cipőkopogá, vannak, kik megállnak egy szóra, egyesek a templom csendjébe húzódnak be, míg mások az udvar rózsabokros sétányain várják az istentisztelet kezdetét, néhányan pedig a tavaly felavatott Árpád-emlékművel fényképezkednek. Vannak, akik az esemény plakátját böngésszik. Még van idő, hát magam is olvasom: VII. Evangélikus Szórványnap. Helyszín: Evangélikus templomkert, Brassó, Vasút utca, zárójelben Iuliu Maniu, 2. szám. Nahát igen, ez a hivatalos utcanév. Persze, hogy tudom, hiszen nem messze innen laktak a nagyszüleim, gyakorlatilag ez volt az én "grundom". A Karl Marx nevével fémjelzett internacionalista névadás után közvetlenül a nacionalista következett. Díszletek újrafestve, történelem átszerkesztve. Csoda, hogy van még magyar élet a végeken. Folytatom: Hagyományaink. 2018 június 2-3. A rendezvény díszvendége: Potápi Árpád János nemzetpolitikaért felelős államtitkár. 12:00 A néphagyomány megtartó ereje. 14:00 Ifjúsági néptáncalálkozó... Táncházt... És a mai műsor: 10:00- Ünnepi Istentisztelet. Igét hirdet Ft. Adorjáni Dezső Zoltán püspök. Reményik Sándor-díj átadása. 12:30-Koszorúzás az Árpád-emlékműnél a Nemzeti Összetar-

tozás Napja alkalmával. Nos, ekkor kell felszólalnom. Cseppet sem izgulok, puska a csizmanadrágom farzsebében. A szobor előtt páran érdekfeszítő beszélgetésbe kezdenek, egyikük a várost 950 méteres magasságból őriző Cenk erdős csúcsára mutat, majd a szürke gránittömből szintén a tetőt fürkésző homokkő szoborfejre. Bizonyosan egy hozzáértő lokálpatrióta mesél arról, hogy a Millenniumkor a csúcson büszkélkedő honfoglaló harcos szobra miként került le onnan a völgybe, hogyan hullott porba a hajdan darutollal ékeskedő büszke fej. Robbanást, dőlést és gördülést utánzó pantomimek következnek. Majd látszik, ahogyan az emlékhely zsindeyes tetőzetének a homlokgerendáján lévő feliratot betűzi a társainak. Ajkairól szinte nyomon követhető a szavak sorjázása. Vagy csak a képzeletem játszadozik a kora nyári langy reggel képkockáival? Nem, tisztán leolvasható a szájáról: *magyar... legyen... hited... tiéd... a... jövőd.* Most pedig a bal-első cserfa tartóoszlop felső részére tekintenek, biztosan a Vitézi Rend címerét vizsgálják, erről is szót ejtenek, utána a jobb felőli oszlopra, a vele átellenben található Erdély-címerre fordítják tekintetüket: itt már egyikük sem szólal meg, látszik, hogy ez már ismerős nekik. Mögöttem egy határozott "Erős vár a mi Istenünk" köszöntés dördül el: fiatal rendtársam érkezett meg. *Békesség Istenről* válaszolom. Épp ideje, hogy zászlót bontsunk. Egy negyedóra leforgása alatt a déli kapu előtt már sorfalat állunk az időközben beérkezett bajtársakkal. Utolsó simítások, igazítás a köpenyek zsinórzatán, felkerülnek a csákók, páran a bajszot viselők közül még egyet rendeznek rajta, azután a fehér kesztyűs kezek sorban bekerülnek a palástok sátora alá. Nem tudom, miért, de megjegyzem, hogy nyolcan vagyunk bajszosok. Székkapitányunk velünk szemben, karján friss fenyőkoszorú. Szorítom a zászló sárgaréz markolatát. Végignézek a kis csapaton. Tizenegy fő. Érdekes: ez összlétszámunk épp 50 százaléka - plusz egy személy. Határozatképesek vagyunk. Illetve lennénk, ha nekünk kellene döntenünk valamiről. Például a trianoni diktátum semmissé nyilvánításáról, ha már erről emlékezünk meg máma. Vagy inkább a 47-es párizsi egyezményről, mivel ez felülírta az utóbbit. Nem, inkább az 1975-ös helsinki egyezségről, mivel ott rögzítették a harmadik pontban az addig kialakított országhatárok sérthetlenségét. Hogy azóta a balkáni, illetve a volt szovjet térségben mi történt, hogy a csehszlovákok kétszobás paneljéből különbejáratú garzonok alakultak, az cseppet sem zavar senkit. Egyikünk sem kérne titkos szavazást, kétséget kizáróan mindenikünk felvállalná a nevet: Rab Sándor kapitány. Miklós István kincstárnok. A sorban feszítő vitézeink mind: minden brassai magyar gyerek tanárnénije, a színpompás hétfalusi csángó viseletben megjelent Pásztori Anna, feszes zászlósnok, Simon Bogyó János, a széphangú Kádár András, református hittársam, Fodor János és Miklós Levente, a fényképezőnk. Nemzetes Sente László, aki az emlékmű frissen kiállított engedélyeit tartalmazó mappát tartja készenlétben, hogy a szertartás végén ünnepélyesen átadhassa az egyház képviselőinek. A tiszta tekintetű, langaléta Kató Csaba, a magyarbajszú és -szívű Domokos Ernő. Mintha máris lejárt volna a voksolás, mivel megkondult a harang. Várjanak egy kicsit! Vass Vince Ferenc hadnagyocská még nem adta le a szavazatát! Nem lesz meg az 50+1, emberek és érvényben marad Trianon, Párizs és Helsinki is! De lassú menetben közeledik már a lelkeszi kar, élén a vörös stólas püspökkel. A zöld vállkendős esperes, Nt. Zelenák József mellett a parókus. Mögöttük az államtitkár és a főkonzul. A lobogó meghajol az ívelt ajtókeretben. Egyes sorban lépünk be

a szakrális térbe, ahol a karzat mellvédjét eredeti török imaszönyegek díszítik. Ezeket még a krónikás Szeli György is láthatta annak idején.

Mindenki elfoglalja a helyét, magam a zászlóval az oltár bal oldalán helyezkedem el. Felcsendül az ének, majd Koszta István, a házigazda lelkipásztor üdvözlő beszéde következik. Milyen szíve van ennek az embernek! Még Raffay professzor úr is "Koszta Pista barátom"-nak hívja. Nem mérlegelt, nem számítgatott, nem latolgatott, akkor sem, amikor, mint a szobor-rész kurátorának, előadtuk vitéz főkapitány-helyettesünk elképzelését a másfél évtizede egy szilfa tönkön búsuló becses fej jövőd sorsáról. A püspök, mint igehirdető, éppen a csíksomlyói búcsú szerepét hangsúlyozza, népünknek lelki energiát szolgáltató erőműhöz hasonlítja, ahol az erők egy irányba hatnak, ami a fizika törvényeinek megfelelően annyit jelent, hogy összeadódnak, és nem kivonódnak a "dia-bolos", a "szét-dobáló" készítésére. A vigyázállás éberebbé tesz, mert lám, egyből az jut eszembe, hogy hol vannak ettől például egy leszbikus püspöknő által (félre)vezetett svéd evangélikusok, a nyíltan migránspárti német ágostaiak, az egyező nemű "párokat" is eskető norvég lutheránusok? Végignézek a népviseletbe öltözött gyerekseregen, ott az első padosorokban. A Luther-rózsát mintázó, fényárban úszó ablakszemre fordítom tekintetemet és most immár más hangszúllyal és meggyőződéssel villan át az agyamon: van még magyar élet a végeken! Erre egy kéz nyúl hátulról a zászlórúd felé. Miklós Istváné. Őrségcsere. Néhány pillanatra ketten fogjuk a markolatot. Elengedem, oldalra lépek és helyet foglalok a széken. Kristály-hangok keverednek a szentély nyitva hagyott ajtaján beáramló friss fuvallattal. A sepsiszentgyörgyi evangélikus gyermekkar énekliz az új idők új himnuszát: *...hogy elmeséljem, milyen jóóó, hogy itt vagyunk, S mint a régi jó barátok- egyet mondunk s egyet gooondolunk...* A végén már együtt dúdol velük az egész közösség: *Hogy történjen bármi, amíg élünk s meghalunk...* A Reményik Sándor-díj átadása következik: a költőt ábrázoló egyik plakettet először a nemzetpolitikai államtitkár, a másikat pedig Fülöp Károly egyházmegyei felügyelő vehette át, aki évtizedeket felölelő szívós munkával szolgálta a barcasági anyanyelvű tanítás és magyar kultúra ügyét. A végén Kőlcsey fohásza remegteti meg az ódon falakat. *Mi nemcsak egy vérből valók vagyunk.* Valójában a Lélek az, amely összeköt, hogy ebben a minket egyébként nem elhurcoló, hanem tulajdonképpen reánk törő Babilonban ne hulljunk atomjainkra, hogy aztán széthordja hamvainkat egy lenge alkonyati szellő. Kivonulunk, a közönség félkört alakít az emlékhely előtt. A szobrot körülölelő rózsabokrok szédítő illatot árasztanak. Felnézek a kapubejáró felett a Cenk csúcsa felé. Ha kívülről látnám most magam az

emlékmű emelvényén, két, ugyanazon szögben felemelt fejet látnék: a bácstoroki homokkőből faragott sorsverte szittyáét és a magamét. Acélszürke, vastag fellegeket terel fölénk egy hirtelen feltámadó szél. A hallgatóság közepén apámat pillantom meg, amint röviden int nekem. Nemrég érkezett.

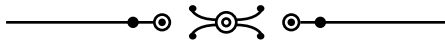

Elkezdem a beszédemet. Kissé hadarok, félek, nehogy feloldja szavaim értelmét egy közénk tolakodó hideg eső. *Trianon –Összetartozás. Ha kimondjuk így, egymás után e két fogalmat, talán mégis már kezd felszejni bennünk a kétségtelen összefüggés. Mert a tékozló fiúnak is először el kellett szörnia az örökségét, el kellett veszítenie min-*

dent, azért, hogy végül rátaláljon az igazi vagyona: testvéreire és Atyjára. 1920 június 4-én, délután 4 óra 32 perckor a magyar nemzet szíve nem szűnt meg dobogni. Múltunkat ismernünk kell, ám nem jó az, ha egy ember vagy egy nép szárnyalását a múlt ólomsúlyai addig húzzák, míg a becsapódás elkerülhetetlenné válik. Nem véletlenül, templom és Árpád-emlékmű már együvé tartoznak: a múlt, minden veszteségével és gyötrelmeivel, illetve a megoldás, az Út, amely az igazság felé, az életre visz a Jézus Krisztus által. Nem véletlen ez az idézet sem, itt a homlokfán, amely Papp-Váry Elemérné Sziklay Szeréna Hitvallás című verséből származik, ami a köztudatban Magyar hiszekegy néven szerepel és amely végső soron szintén a magyar feltámadásra utal: "Magyar, legyen hited s tiéd a jövőd". Ezt a lelki feltámadást, ébredést segíti elő az Önök rendezvénye is, amelyet most már méltán tekinthetjük a sajátunknak, mert jellegéből, üzenetéből kifolyólag lehet egyaránt csángóé, székelyé, palócé, magyaré.. Visszatérve a honfoglaló harcosra: 120 esztendővel a cenki millenniumi emlékmű után itt áll nem egy egész alak, csupán egy sérült fej, nem a Cenk-tetőn, csak egy csendes belvárosi templomudvarban. De ne legyünk kishitűek: mert ahogy végignézek ünneplő testvéreimen, az fogalmazódik meg bennem, hogy nem kell nagyobb csoda annál, hogy a legdrágább anyag, maga az ember, a magyarság, átvészelte az idők forgatagát. És ebben az anyagban korlátlan energiák és lehetőségek rejlenek: az emberi akarat még a hegytetőre is visszaröppitheti, ami egykor lezuhant a mélybe! De nem (csak) erről szól az egész: a lényeg itt van, kőbe vésvé és fába róva: HISZEK EGY ISTENBEN, HISZEK EGY HAZÁBAN, HISZEK EGY ISTENI ÖRÖK IGAZSÁGBAN, HISZEK A MAGYAR SZÍVEK FELTÁMADÁSÁBAN! Amen." Kosszorúzásra kisüt a nap. A támfal magasságából sorban veszem át a koszorúkat, először az egyház, majd a Magyar Állam képviselőitől, majd kapitányom kezéből.

Mindhárom alkalommal együtt hajtunk fejet Istenünk kifürkészhetetlen akarátát kifejező múltunk misztériuma előtt. Az M1 kamerája rögzíti a pillanatot, a helyi magyar sajtó is jelen van, a legrégebbi, máig is megjelenő magyar lapként számontartott, a diadalmos Tavaszi Hadjárat nyomán bevonuló Bem apó által alapított Brassói Lapok. Frissen sült kürtöskalács édes illata keveredik a rózsza illatával, még Gül Baba is pompásan érezné magát itten, de lehet, hogy neki kicsit sem fájna ez a június eleji vasárnap délután. Mert valójában minden itt jelenlévő, de minden igaz magyar is ott künn, a nagyvilágban, habár összetartozásról zeng ódákat, mégis sajgást érez a mellkasában. Vajon nem a feltámadás előtti szorongás teszi? Nem kell lámpalázásnak lennünk, mikor fejünk felett végre-valahára felragyog a nap.

TRIANON – 1920. június 4. -

II. TRIANON - 1947. február 10.

1944. év nyara és 1949. vége között a Kárpát-medencében élő magyar lakosság származása miatti deportálása, üldözése, rabszolgamunkára szállítása, „gulag”-ra hurcolása és legyilkolása, valamint a bolsevik megszállás rengeteg áldozatot követelt. A Magyar Szent Korona Országainak 1920-ban szétdarabolt gazdasági és politikai állapotát, az 1947. február 10-én aláírt párizsi diktátum (II. Trianon) az 1938 előtt megállapított határait némi eltéréssel (újabb területtrálassal) visszaállította.

A délvidéki népirtás áldozatainak számát csak becsülni lehet. A vérengzések során papokat, magyar hadifogoly katonákat és 40.000-70.000 magyar polgári személyt kínoztak, majd gyilkoltak meg.

Erdélyben és a Partiumban a magyar honvédség visszavonulása után a falvakat ellepték a román katonák. Bosszúszomjuk nem ismert határokat. Rajtuk kívül csak a nem-reguláris gyilkos csapatok irtották jobban az 1000 éves hazában, a szülőföldjükön élő magyarságot. A Duna-deltában megölt politikai rabok számát 100 ezer és 200 ezer közé teszik.

Felvidéken is tombolt a „magyarirtás”! Öregeket, asszonyokat, gyermekeket, lőttek halomra.

Kárpátalján 50-60 ezer magyar esett a vörös diktatúra áldozatául.

Hogy mi történt az Őrvidéken (Burgenland) a nyugat-magyarországi magyarsággal, arról még a mai napig is alig írnak a krónikások. Vajon miért?

A csonka ország genocídiuma a fővárosban, az ország középső részén, a Tiszántúlon és a Dunántúlon olyan méreteket öltött, amely példanélküli a világtörténelem során; a kutatások nem végleges adatai szerint 180.000-200.000 lélek esett áldozatul a hóhérok munkájának.

Mindszenty József hercegprímás 'Emlékirataim' c. írásából: „Mindeneknek Mindenható Teremtője, Alkotója, Ó Nagy Isten! Amitől gyötrelmes napokon és vergődő éjszakákon tartottunk, rettegünk, hogy földi igazságban, emberi megértésben és emberi érzésben a mi reménykedésünk dőre és kába lesz: az ítélkező nemzetek határozatából országunkra, népünkre - épp ebben a kegyetlen pillanatban - az újabb ország sonkítás is elkövetkezett. Most írják alá Párizsban a magyar békét, a világ-békemű legnagyobb parcelálását címerben, földben, lelkekben, házakban, temetőben, iskolákban, templomokban, a Nagyasszony és Szent István ezeréves örökségében. Akik aláírták, élvezik a pillanat történelemszerűségét, az aláírók a történelemben, a tollak a múzeumokba kerülnek; de mi tudjuk, hogy ezek a tollak gyémánttüknél sebezőbb vastollak, amelyek millió szívek táblájára írják. Szívek vére, szemek könnye buggyan, serked és csordul a nyomukban. Söhajok szállnak, éle-

tek vonaglanak.”

Iszonyatos volt az 1920. június 4-én a magyar nemzetre rákényszerített diktátum. Úgy

tűnt, hogy a szétszakított magyar nemzet soha nem tud talpra állni. De sikerült, mert az elszakítottak hittek abban, hogy ez nem maradhat így. A csonka országban élő 7-8 millió magyar egységben, nem megosztva, hanem összefogva, mindent megtett azért, hogy 1920. után 18 évvel megkezdődjön az elszakított testvérek és a megszállt területek hazatérése.

És mi mondható el az elmúlt lassan 100 évről? A magyar nemzet 90% -a alig, vagy szinte semmit nem tud Trianonról, s a II. Trianonról! A hét évtized alatt kiölték a magyarságból a nemzet tudatot, nem ismeri igaz történelmét, egyes pártok egymás ellen uszítják a hazai és az elszakított magyarságot. A jogilag újra megszállt területeken elkezdődött a magyarság szellemi és fizikai megsemmisítése. Az 1947-től eltelt 71 év alatt megölték a magyar lelket és a magyar hitet! (VOLT EGYSZER EGY ORSZÁG, AHOL ÉLT A MAGYAR – a Kulturális mellékletben a vers.)

A nemzeti összetartozás napja

Valahogy kimaradt a város életéből egy nap emléke, mely feledhetetlen minden igaz magyar ember számára. Egy nap, amikor tisztátalan kezek szétmarcangoltak egy államot, kinek ezer éves bizonyítékai vannak az államiságról! Széttéptek egy hazát, szétszörtak egy nemzetet, melynek társalakójaként békésen és megbecsülten éltek a különböző nemzetiségek. A színes Kárpát-medence egységes földrajzi térképe, diktált határok cikázó vonalaival eltorzítva várja minden évben június 4. napját, azt a napot, amikor a lakosság megkérdése nélkül pálcát törtek további életéről! Sötét, fekete nap az, az elmúlt 98 – évben, de nem búslakodhatunk fejünket lehorgasztva, könnyeinket potyogtatva, hanem egyenes gerinccel, tiszta tekintettel emlékezünk, és tárjuk a múlt történéseit a nagyvilág elé! Nemzetünk nem volt gyarmattartó, háborúcsináló, szövetség-eláruló, és mégis „darabokra szaggattott!” A felnövő nemzedékek azonban megtalálták a túlélés útjait és megfelelően emlékeznek a nap erőszakos valóságára.

A Történelmi Vitézi Rend csikszéki csapata már harmadik éve, egyedi megemlékezéssel üli a napot, méltat és adózik a valamikor eltemetett hazának, de ugyanakkor ünnepli az ébredező nemzet mindennapos eredményeit. Itthon marad, épít, életet vállal, gondozza a múlt emlékeit, a távol jövőbe is jártatja gondolatait! Mindezek hozzák össze évente az összetartozás napján a csapatot, és válik lassan remény-eseményé.

vitéz Nagy Benedek tanár előadása

Bajtársunk, a csíksobotfalvi vitéz Bartalis János és vendégfogadó családjá, szeretettel hív minden rendtársat erre a napra, szilvapálinkás, kürtőskalácsos, bográcsos ebédre, mely jó hangulatban telik, a szarvasmarha-csorda hazajöveteléig. Akkor mindenki szállására megy, s végzi az esti gazdasági munkát. A nap díszvendége volt vitéz Nagy Benedek, 1956-os bebörtönzött, történész, csíkszeredai gimnáziumi tanár, közíró, aki értékes tanulmányban kidolgozott korabeli tényeket ismertetett a megemlékezőknek. Előadásában nem azt fejtegette, hogy „mi történt volna ha” - hanem az elhallgatott és elmulasztott történelmi igazságokat próbálta vázolni nagytrianon kapcsán. Közel két órás előadását minden jelenlévő nagy figyelemmel kísérte és a beszéd befejezése után érdekfeszítő egyéni vélemények és vita kerekedett ki. A rendtársak jelesre vizsgáztak tudásukból! A beszéd előtt, a bevezető, a Magyar Hiszekegy és a Magyar Himnusz hangzott el, majd egy perc néma csenddel adózott mindenki a nemrég elhunyt vitéz Illyés László Csíkszék székkapitánya

A trianoni diktátum megemlékezői Csíksobotfalván

és a korábban örökre eltávozottak emlékének.

Az ebédet beszélgetések, borozgatások, nótázások követték, majd két záporos napsütés között a tanya egyik dombján elkészült a csoportkép a résztvevőkkel.

A Történelmi Vitézi Rend közel ötvenfős csíkszéki tagjai nem feledkeztek meg a nemzeti összetartozás napjáról! Annak ellenére, hogy köztéri megemlékezések nem voltak, a Rend csíkszéki széke eleget tett köteletségének. Megtalálta a módját tiltakozni az igazságtalan haza- és nemzetrombolás ellen!

—●— *Vitéz Orbán Imre, Csíkszék*

Rétvári Bence

az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára

Csaknem száz éve betartatlan szerződések/ MAGYAR IDŐK 2018. június 29.

Úgy tűnik, az első világháborút lezáró szerződésekből leginkább csak a magyaroknak hátrányos kitételeket tartották be, a jogok biztosítása azonban a mai napig várat magára. Ugyanis a határon túli magyarok 99 éve nem kapják meg mindazokat az egyéni és közösségi garanciákat, amelyeket a győztes államok nemzetközi szerződésben ígértek a Kárpát-medencei magyarságnak. **Az I. világháborút követően a kisebbségekre vonatkozó rendelkezések több dokumentumban is megjelentek – így például részei a trianoni „békeszerződésnek” is, de valójában csak utaló jellegű normaként. A kisebbségi jogok tényleges tartalmát a hábo-**

rú után, 1919-ben kisebbségi egyezményekben foglalták össze. A szövetséges és társult főhatalmak Ausztriával, Csehszlovákiával és a Szerb–Horvát–Szlovén Királysággal Saint-Germain-en-Laye-ben 1919. szeptember 10-én, míg Romániával egy nappal korábban, Párizsban kötöttek ilyen kisebbségi egyezményt.

Ezek a szerződések többek között olyan rendelkezéseket tartalmaznak, mint hogy az ország minden lakosát ugyanaz a teljes védelem illeti meg élete és szabadsága tekintetében, vagy hogy a törvény előtt mindenki egyenlő. De olyan konkrétumokat is megfogalmaztak, hogy „egyetlen (...) állampolgár sem korlátozható bármely nyelv szabad használatában”, legyen szó akár a vallási életről vagy a sajtóról. Sőt, a szerződések azt is kikötik, hogy a kisebbségeknek jogilag „ugyanazt a bánásmódot és ugyanazokat a biztosítékokat” kell élvezniük, ott, ahol pedig nagy arányban élnek, a gyermekeket az elemi iskolában saját nyelvükön taníthatják a köztárgy terhére.

„Románia hozzájárul ahhoz, hogy az erdélyi székely és szász közületeknek a román állam ellenőrzése mellett vallási és tanügyi kérdésekben helyi önkormányzatot engedélyezzen” – így szól az 1919-es párizsi kisebbségi szerződés 11. cikke. Megkérdezhetnénk, hogy máig ez milyen mértékben valósult meg, de néma csend lenne a válasz.

Lassan eltelt száz év, és nemhogy az önkormányzatiság ilyen fokáig nem jutott el Románia a kisebbségek tekintetében, de olyan, látszólag sokkal kézenfekvőbb, egyértelműbb jogok sem képezik közmegegyezés tárgyát, mint a szabad nyelvhasználat vagy éppen a nemzetiségi nyelvhasználat az oktatásban.

Nem kell ahhoz hosszas kutatómunkát végezni, hogy könnyen belássuk: a fentiekből a mai napig csak részben valósult meg valami. Pedig a román kormány 99 évvel ezelőtt aláírta a szerződést, és elismerte, hogy a benne foglalt rendelkezések nemzetközi érdekű kötelezettségek, és a Nemzetek Szövetségének (mai nevén: ENSZ) védelme alatt fognak állni.

De sajnos úgy látszik, egy évszázad elteltével a Kárpát-medencei magyarok még mindig nem kapták meg azokat az egyéni és közösségi jogokat, amelyeket a győztes hatalmak garantáltak. Azok az elvek, amiket meghirdettek – mint például a népek önrendelkezése, a népek szabadságjogai, a nyelvi és oktatási jogok –, máig nem valósultak meg. Pedig nem kérünk se többet, se kevesebbet, csak azt, amit más európai nemzetek megkaptak és amit megígértek nekünk.

De nemcsak a párizsi szerződésben találunk ilyen ígéreteket, hanem az Amerikai Egyesült Államok 28. elnöke is, Woodrow Wilson egy esztendővel korábban úgy fogalmazott, amikor elmondta híres-hírhedt pontjait, hogy „Ausztria–Magyarország népei részére, amelyeknek helyét a nemzetek között oltalmazni és biztosítani kívánjuk, meg kell adni az önálló fejlődés legszabadabb lehetőségét”.

A magyar nemzet immár száz éve vár az önálló fejlődés legszabadabb lehetőségére. Bárhol éljenek is a Kárpát-medencében, joggal mondhatjuk: 99 év elteltével sem kérünk többet vagy mást, mint a nemzetközi szerződésben vállaltak betartását, a határon túli magyarok jogainak érvényesítését.

A Nemzeti konzultáció Trianonról aláírásgyűjtésében v. dr. Bucsy László, a Történelmi Vitézi Rend törzskapitánya Gödöllőn gyűjtötte az aláírásokat vitéztársaival együtt. 39 gyűjtő eddig összesen 1408

aláírást szerzett. A Trianonról szóló nemzeti konzultációhoz társult Történelmi Vitézi Rend tagjai közül v. dr. Bucsy László az „első fecske”.

Dr. vitéz Bucsy László kiérdemelte a NEMZETSZOLGÁLAT kitüntetés III. fokozatát. Gratulálunk a törzskapitány úrnak. (MVSZ.)

A Nemzeti konzultáció Trianonról aláírásgyűjtésében v. Tóth Katalin, a Történelmi Vitézi Rend hadnagya, v. dr. Bucsy László által bevonva Monoron gyűjtötte az aláírásokat. Eddig összesen 170 aláírást szerzett.

v. Tóth Katalin kiérdemelte a NEMZETSZOLGÁLAT kitüntetés I. fokozatát.

Gratulálunk!/MVSZ.

„Jóvátétel nélkül nincs igazság, és igazság nélkül minden „rendszer” nem egyéb, mint álcázott hazugság.” (Wass Albert)

Kiskunfélegyháza A TRIANON UTÁN MINDIG félárbocra eresztett ORSZÁGZÁSZLÓ!

A városvezetés és a helyi szervezetek, iskolák koszorúk elhelyezésével, mécsesek gyűjtésével emlékeztek a 98 évvel ezelőtt történt, a magyarság számára súlyos következményekkel járó szerződésre. A megemlékezésen műsorral közreműködtek a Kiskunfélegyházi Dózsa György Általános Iskola 7. osztályos tanulói, akiknek ez volt a Határtalanul pályázatuk zárórendezvénye, valamint Varga Mihály népművész.

vitéz Varga Zoltán tudósításából

Kalocsa

Szeged, Délvidéki Országzászló

Orosháza / Fotó: OROS CAFÉ

Klebelsberg Kunó rádiószózata a magyar ifjúsághoz, 1924. „Magyar Fiúk! Magyar Lányok!

„Az iskolában már megtanultátok, hogy Nagy-Magyarország területe 325 ezer négyzetkilométer volt. A trianoni Magyarországé pedig csak 93 ezer négyzetkilométer. Tudjátok azt is, hogy Nagy-Magyarországon 21 millió ember lakott, a trianoni Magyarországnak ellenben csak 8 millió lakosa van. Majdnem egyharmadára zsugorodott össze a hazánk. Ha mindennek dacára sem akarjuk a nemzetek sorában elveszíteni azt a helyet, amelyet a magyarság korábban elfoglalt, akkor a mi munkánk eredményének legalábbis annyinak kell lennie, mind amennyit régebben a történeti Magyarország 21 millió lakosa végzett. De emelnünk kell nemzetünk belső értékét is, fokoznunk kell nemcsak az egyes ember teljesítőképességét külön-külön, hanem a nemzet együttes összmunkájának eredményét is.

Ez pedig attól függ, hogy több legyen a magyarság kebelében a pozitív, mint a negatív ember.

– Milyen a negatív ember? A negatív ember a felmerülő kérdésekkel szemben rendesen nemet mond. Ha valamelyik új eszme vagy terv merül föl, akkor nem azon töri a fejét, hogy meglehet-e azt valósítani, hanem csak a nehézségeket és az akadályokat nézi. És többnyire azt jóslgatja, hogy nem lesz az egészből semmi, amivel még azokat is elcsüggesztheti, akiknek az alkotó munkához hajlamunk és kedvük van.

A negatív ember irigy. Mások hibáit nagyítja, kiszínezi. Az iparkodókat leszólja, a bizakodókat kigúnyolja. Rendesen sokat beszél, másokat fölényes hangon bírál, és eközben többnyire ki is adja az erejét, nem marad már benne energia a hasznos cselekvésekre.

Milyen ezzel szemben a pozitív ember? A pozitív ember bizakodó és jóakarátú. Magával szemben szigorú, mások hibáival szemben elnéző, mert az alkotó munkából jól tudja, hogy milyen nehéz valamit megcsinálni, és milyen könnyű tévedni. A pozitív ember szolgálatkész, és amennyire teheti, segít mindenkin, aki igazságos ügyben fárad, a szót nem igen fecsérli, inkább kevés beszédű, viszont a munkában öröme telik, életének fő célja az alkotás. Az olyan nemzet, amelyek sorában a negatív emberek többségre jutnak, veszve van.

Magyar Fiúk! Magyar Lányok! Legyetek ennek a hazának dolgos, pozitív gyermekei...”

Dr. Ujváry Gábor történész:

Pozitív válaszok Tianonra – Klebelsberg Kuno és Hóman Bálint kultúrpolitikája

„Nehéz, szinte lehetetlen egy mostani fiatalnak megérteni, mit is jelentett az 1920-as és az 1930-as évek közéletében és közgondolkodásában Trianon traumája. Hogyan változtatta meg az Osztrák–Magyar Monarchia magyar értelmiségének alapvetően pozitív, a töretlen fejlődésben hívó világképét. Miként vált a

Magyar Királyság gazdasági, politikai és kulturális szerepének, birodalmon belüli fokozatos erősödésének örvendő szemlélet elkese-reedett útkerességé. /.../

Magyarország az 1920-as évek elején még a bel- és a külföldi politikusok által is életképtelennek tartott államnak minősült.

Ehhez képest az évtized végére nemzetközi öss-

szehasonlításban az ország helyzete már majdnem ugyanolyan kedvező volt, mint közvetlenül az első világháború előtt, egy hosszú ideig tartó folyamatos gazdasági fellendülés végpontján. /.../A sokak által csodaként megélt konszolidációban a kultúrpolitikának kulcsszerep jutott, mivel nemcsak a szavakban, de ez a valóságban is stratégiai ágazattá vált. Ez pedig elsősorban egy rendkívül ambiciózus és sikeres vallás- és közoktatásügyi miniszternek, gróf Klebelsberg Kunónak (1875–1932) köszönhető, aki rövid ideig a belügyi (1921–1922), majd a kultusztárcát (1922–1931) vezette a Bethlen kormányaiban.”

Olvasói levelek

Nemzetiszín szalag

Mindig szívesen olvasom lapunkban, rendtagjaink hány helyen emlékeznek történelmünk dicsőséges eseményeire, hőseire itthon és határainkon túl egyaránt. Isten tartsa meg ezt a nemes ténykedését Rendünknek! Mert nem csak a nagy és ismert nevekre emlékezünk, hanem azokra is, akiket már szinte befedett a feledés. Visszahozzuk ezáltal az emlékezetbe, történelmünkbe azokat a katonákat és civil lakosokat, akik a legnehezebb pillanatokban helyt álltak családjaikért, nemzetünkért - és értünk is, akik ezáltal a békét, nyugalmat, szabadságot élvezhetjük. Ezek az események koszorúznak, melyek általában nemzetiszín szalagokkal, díszítettek. A megemlékezések, ünnepek múltával a koszorúkat egy idő után természetesen elszállítják a szemetesautók. Rajtuk a széles nemzetiszín szalag, amely esetleg szeméttelre is kerül... Legutóbb egy vidéki városunkban vettünk részt a március 15-i ünnepségen. A rendezők az ünnepség kezdete előtt leemelték a régi koszorúkat a falról, helyet adva az újnak, s ezeket az utcai szép, kovácsoltvas szemetes MELLÉ ledobálták, mivel bele nem fért... A nemzetiszín szalagok a porban; s ezek közül a rendező fiatalok közül senkiben sem támadt fel a lelkiismeret, hogy ezeket levegye legalább a régi koszorúkról. Nem kell megőrizni ezeket a kopott, szakadozott nemzetiszín szalagokat, de ne dobjuk ki a szemétre! Ki odafigyelést és MUNKÁT igényel, de vegyük le, s pl. tüzeljük el a kopott szalagokat tisztességgel, hiszen ez

a nemzeti szín a mi nemzeti szimbólumunk – és mi mindent jelent ez nekünk, magyaroknak! (V.T.)

Tárgyak megszemélyesítése

Valamelyik előző lapban olvastam a nyelvünkkel kapcsolatos írást, s ez jól esett a szívemnek, mert manapság a mi gyönyörű, gazdag, egyedülálló magyar nyelvünket csorbítják, sekélyesítik, elközönségesítik – és ha nem figyelünk, szinte észrevétlen alkalmazzuk is az új és érdekesnek tűnő szófordulatokat, mondasokat, melyek színvonalon aluliak, de ...jól hangzanak esetleg. Gondolunk itt pl. a na ez nem semmi, - s a hasonló kifejezésekre. Ami már jóideje visszaköszön üzletekben, a mindennapi beszédben: a tárgyak megszemélyesítésének általánossá válása: Zöldségesnél: Egy káposztára mutat az eladó: - ŐT szeretné, kérem? – Nem, én EZT szeretném. – Nem érti, hiszen ugyanarról beszélünk. De másként! -Ruhaosztály: ŐT választotta? – Nem ŐT, hanem EZT választom. Nem is érti, azt hiszi, „kekeckedem.” (Ez is szlengből átvett szó, beépült a nyelvünkbe.) – Nyelvtanunk szerint, ha személyről beszélünk: alkalmazuk a személyes névmások ragozott formáit. Tárgyaknál, állatoknál a mutatószóval: ez, az, ezt, azt, ezeket, azokat, erről, arról, stb. Nem élőlény, nem személy esetében visszatetsző ez a kritikátlan divatmajmolás! A nyelvet nem ismerő, vagy a nyelvi hóbortot kritikátlanul átvevők nem a tájékozottságukat, nem szép magyar anyanyelvünk ismeretét fitogtatják ezzel.

Rendünkről – Önmagunkról – a megújulásról

Tisztelt Nemzetes Rendtársaim!

Amikor a Rend jövőjébe vetett rendíthetetlen hittel és derűvel szétnézek és örömmel rátok tekintek, a következő gondolataim támadnak:

A magyarság egyik legfontosabb nemzeti intézménye, a Vitézi Rend, olyan, mint egy izmos kéz által magasra emelt gyertyaoszlop, melynek tetején erős láng fénye ragyogja be a nemzet életét.

Mert tisztelet és meghallgatás illeti rendi közöskéinkben az időseket, a hősi vitézi teljesítmények bajnokait, a halálíg tartó csendes hűség megbecsült őreit, Isten aranytartálékait, ők a gyertya viasza. Tapasztalataik bölcsességet suttognak, szívük álmait az Örökkévalóságra tekintenek.

Mert tisztelet és meghallgatás illeti a fiatalokat, a mai kor gyermekeit, Isten ajándékait, akik problémáikkal és küzdelmeikkel együtt mégis a nemzet és a Rend jövőjének ígéretei, akik továbbviszik a lobogót, ha az már kiesett az öreg zászlótartók kezéből. Ők a gyertya lángoló, fénylő szövétneke, amelyet körülölel a gyertya viasza. Erővel és találékonysággal teljes vulkánok ők, de veszélyben lévők, mert az idősek bölcsességeire rászorulók, akik szívükben tétovák, és a középkorúak okos vezetésére szorulnak.

Mert tisztelet és meghallgatás illeti az életük virágjában lévő Alkotókat: a harcosokat és hajósokat, a művészeket és tanítókat, a föld művelőit és az iparosokat, a tudósokat, és az igazi államférfiakat: a nemzeti küzdelmekben éppen most, a jelenben sáncon küzdő nemzedékét, az első sorban állókat. Ők azok, akik erős kezükkel, érett és megfontolt döntésükkel, esküvel megszentelt odaadásukkal magasba emelik, és ott tartják nemzetünket, jövőnket. **Ahhoz, hogy életkorunknak és helyzetünknek, képzettségünknek és adottságainknak megfelelő vitézi hivatásunkat a lehető legjobban képesek legyünk betölteni, meg kell tanulnunk az ÚJRAKERETEZÉS ősi tudományát.** Csakis így maradhatunk igazán hasznosak családunknak, Rendünknek, és hazánknak.

Problémák, melyeket meg kell oldanunk, magunkban és mindenhol vannak. Célszerű és találékony megoldásuk legfőbb akadálya, hogy amikor azokat meg akarjuk oldani, csak önmagunkból indulunk ki, megszokott gondolkodási kereteink börtönfalait nézzük, aztán tehetetlenül és elkeseredetten, néha dühösen összeütközve másokkal megállapítjuk, hogy a megoldás lehetetlen. Ez sokszor nem igaz. Megszokásaink, rutinjaink, az ebből fakadó megszentelt

kicsinyes lustaságaink és elkeseredettségeink börtönét csak az ÚJRAKERETEZÉS nyithatja ki, adhat új távlatokat, megoldásokat nekünk. Ahogyan a lelki és szellemi élet világában tudnunk kell a lelkek megkülönböztetését alkalmaznunk, azaz képeseknek kell lennünk felismerni, hogy egy gondolat az Istentől jövő-e, vagy a Gonosz megtévesztő sugallata, ugyanúgy szükségünk van erre az ÚJRAKERETEZŐ SZEMLELETRE. Erre úgy rászorul Rendünk, mint minden olyan közösség, amely felelősségteljesen - jövőt igényel önmagának.

AZ ÁTKERETEZÉS EGY OLYAN GONDOLKODÁSI FOLYAMAT, AMELY RÉVÉN EGY DOLOG AZ ADDIGTÓL ELTÉRŐ JELENTÉST KAP.

Egy öreg remete, aki vak volt, mindig égő lámpással ült az út szélén. „Miért tartasz magad mellett égő lámpát, amikor vak vagy?”- kérdezték a fiatalok tőle. Ő ezt válaszolta: „Azért, hogy az éjszaka erre járók belém ne ütközzenek!” Így, erre, még soha nem gondoltak a társai. Fontos tehát, hogy a valóságot más, új megvilágításban is lássuk, hogy nézőpontunkat áthelyezzük. **Le kell térnünk a megszokott útról, hogy megértjük:** problémáink egy adott keret mélyén működnek, de a megoldás éppen e kereten kívül található – ha ezt felismerjük, ez hatalmas lépés mindenkinek, minden közösségnek.

Jézus ugyanezt az utat járja példabeszédeiben. A mi emberi kisvilágunk nagy problémáit az Isten látószögébe helyezve gyökeresen új, isteni vonatkozási rendszerbe kapcsolja azokat, ahol megoldódnak, és végre megláthatjuk az igazi problémákat és célokat, értékeket és az igazi életet. Elfelejtjük, amit kell, hátrább, a sarokba tesszük, amit oda kell, és az első, legfontosabb sorba, amit pedig oda szükséges tennünk, azaz Isten szerinti harmóniába rendezzük dolgainkat. ...Szükséges meglátnunk tehát hátrányainkban az előnyeinket, a szegénységeinkben a gazdagságainkat, kicsiségeinkben a nagyszerűségeket, erőtlenségeinkben a születő erősségünk csiráit. Mindez a hit és igazi hazafiság realizmusa, amely nem dugja a fejét a homokba, nem kábítja magát különféle szerekkel, alkohollal, elmenekülve a problémákkal való szembesüléstől, nem lázas és kétségbeesett önbecsapás, nem festett egekbe bámuló kancsal, álszent bárgyúság, avagy a hagyományok és múlt értékeiből sánccot építő öngyilkos elzárkózás.

vitéz Vankó József v.hdgy.közp.ifj.előadó

KÖNYVAJÁNLÓ!

A katonabáró – Szurmay Sándor, a Monarchia magyar hadvezére

Vitéz báró uzsoki Szurmay Sándor vezérezredesről, egykori honvédelmi miniszterről, a Monarchia legismertebb magyar hadvezérééről szóló könyv jelent meg nemrégiben, amely az első világháború centenáriuma a Mária Terézi Katonai Rend lovagkeresztjével kitüntetett tábornoknak és hős katonáinak, a kárpáti gránic védelmében egykor harcoló félisteneknek kíván emléket állítani. A szerző, M. Tóth György, a Magyar Honvéd magazin nyugállományú olvasószerkesztője, kötete A katonabáró – Szurmay Sándor, a Monarchia magyar hadvezére címmel, Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzata és a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár közös kiadásában látott napvilágot. A könyv az olvasó elé tárja Uzsok hősének kevésbé, vagy egyáltalán nem ismert életrajzi epizódjait. Megtudhatjuk, hogy Budapest XVI. kerületi „Rózsadombja”, Mátyásföld, egykor nyaralótulajdonosok szűkebb pátriája volt, s prominens közéleti személyiségeként közéjük tartozott Szurmay Sándor és felesége, Szenóner Ernesztina is. Egy nagy ívű katonai pályafutás stációján keresztül megismerhetjük Szurmay Sándor emberi, hadvezéri, katonai, szakírói kvalitásait. Elénk tárul annak titka is, hogy a Nagy Háború során, a trianoni békediktátum utáni idők Magyarországon miként maradhatott egykori bakáinak rajongással emlegetett parancsnoka, a horgász és a vadász társadalom népszerű alakja, a hazaszeretet, a katonai, hadvezéri helytállás

tankönyvekbe bekerülő, újságok hasábjain rendre megjelenő példaképe.

A kötet hozzáférhető a www.oszk.mek.hu honlapon. M.Tóth György

Rövid részlet a könyvből:

Szurmay megemlékezése az Uzsoknál harcolt csapatairól, így a 30. h. gyalogezredről is:

A hadvezér ama életrajzi „mellékletben” így ír: „Visszapillantva a világtörténelemben is eddig példátlan téli harcokra, nyugodt lélekkel bárkire bízhatom az ítéletet a tekintetben, hogy ... szükséges volt-e megkövetelni azokat a nagy szenvedéseket, melyeket ki kellett állani hőslélekű katonáinknak és végül arányban álltak-e a nagy áldozatok azzal a haszonnal, mely előállott abból, hogy az orosz..., mint azt tervbe vette, a magyar síkságot, vagy éppenséggel Budapestet el nem érte, mert az erre szánt hadseregének nagy része éppen Uzsoknál volt lekötve, itt vérzett el... Mindezt elsősorban a nem magyar bécsi 21. vadászszázalajon és a 79. közös hadseregbeli horvát gyalogezrednek kívül, főképp a következő hős lelkű színmagyar csapatoknak, jelesen a közös 12., 37., 38., 44., 68. gyalogezredeknek, a 6., 19., 21., 22., 23., 24., 29., 30., 314. honvéd, továbbá a 192. magyar népfőlképző gyalogezrednek, s végül a 7. közös, valamint a 38. és 40. honvéd gyaloghadosztályhoz, továbbá a Sárkány tábornok és Mägerl ezredes csoportjához tartozó tüzér és lovas, és összes műszaki csapatoknak, intézeteknek köszönhetem...”

HÍREK, ESEMÉNYEK, ÉVFORDULÓK

935 évvel ezelőtt – 1083-ban I. István király, Imre herceg és Gellért püspök szentté avatása.

1363-ban, 655 évvel ezelőtt Nagy Lajos király személyesen jelölte ki Toldi Miklóst a Szentszék védelmére indított itáliai hadjárat parancsnokának. Toldi rá is szolgált az uralkodó bizalmára: az általa vezetett hadak fényes győzelmet arattak. A sikeres hadjárat után Toldi Itáliában maradt és magyar, ill. angol lovagokból álló ún. **fehér csapatban a hozzávetőleg 1.600 főből álló magyar sereg vezéréneként, a pápát szolgálva, az egyházi állam és a Nápolyi Királyság ellenségei ellen küzdött.** 1366-ban már újra Magyarországon a híressé vált hadvezér, mint királyi lovag. Még ebben az évben megkapta a gömöri ispán címet, melyet 1371-ig viselt. 1372 és 1373 között zalai, majd 1382-től szabolcsi alispán lett.

650 évvel ezelőtt született **Luxemburgi Zsigmond** (Nürnberg 1368. február 14–1437 december 9. Znaim, ma Csehország) magyar, német és cseh király, német-római császár, a késő középkori Európa egyik legjelentősebb személyisége, a hercegi birtokáról elnevezett német eredetű Luxemburgi-ház tagja, Magyarország második leghosszabb ideig regnáló uralkodója. 1395-ben egyetemet alapít Óbudán. 1404-ben a pápai bullák kiadását királyi engedélyhez kötötte. 1408: (610 éve) létrehozta – 24 bárói család részvételével – a Sárkányos Rend Társaságát, a királyhű liga megerősítésére. 1410-ben német királlyá választották. Összehívta a konstanzi zsinatot, ahol egész Európát sikerült a tár-

gyalóasztalhoz ültetnie. A zsinat elsődleges feladata az 1378 óta tartó, egyházszakadással fenyegető helyzet felszámolása volt. Ekkor 3 pápa létezett egyidejűleg, s mindegyiküknek megvolt a saját országa is! Hadjáratokat indított a Balkán irányába; visszafoglalta a Havasalföldet és Kisnikápolyt. Sikerein felbuzdulva ki akarta üzni a törököt egész Európából, de sorra érték a kudarcok a törökökkel szemben, a telekkatonaság bevezetése ellenére. A támadó politika erőltetése helyett ezért a déli vidéken épített ki erős, tagolt védelmi rendszert. Kereskedelem fejlődése: szabad királyi városok, súly- és mértékrendszer egységesítése. Fiúörökös hiányában leányának, Máriának férjét, Habsburg Albertet jelölte utódjául. (**Kisnikápoly ma: Turnu Măgurele** város Romániában, Teleorman megyében. Bukaresttől kb. 125 km; a várostól 2 kilométerre Dél-Nyugatra az Olt torkolata. A Duna túlsópartján Nikápoly bulgáriai város van vele szemben.)

Hunyadi Mátyás-év!

575 évvel ezelőtt – 1443. február 23-án született **Kolozsvárott Hunyadi János és Szilágyi Erzsébet fiaként Hunyadi Mátyás, a középkori magyar állam legnagyobb királya, akinek a neve a mai napig népmesékben és**

legendákban él tovább. Nevezik *Corvin Mátyásnak, igazságos Mátyás királynak*, hivatalosan **I. Mátyásnak**, de a köznyelv egyszerűen, mint *Mátyás királyt* emlegeti. Neve latinul és németül *Mathias Corvinus*. Aláírásában a *Mathias Rex* (Mátyás király) tűnik fel.

560 évvel ezelőtt koronázták irállyá. Magyarországon 1458 és 1490 között uralkodott. 1469-től cseh (ellen-)király, 1486-tól Ausztria hercege. Erőskezű uralkodása miatt csak kevésbé volt népszerű, gyengekezű utódai, majd a török hódítás miatt emléke gyorsan megszépült. Már a 16. században lábra kapott a szólás: *„meghalt Mátyás király, oda az igazság“*. Alakja köré legendák szövődtek, népmesék hőse lett, amelyekben a király álrühát öltve vegyül el a nép között, hogy saját szemével lássa, mi történik országában, s ha kell, igazságot tegyen.

555 évvel ezelőtt – 1463-ban hozta létre Mátyás király a Szent Korona őrzésére a Koronaőrseget.

510 évvel ezelőtt született gróf Zrínyi Miklós bán(1508-1566), Szigetvár kapitánya (1561-66) *”Mint Hektor Troiának, / Ugy én Szigetvárnak/Erős őrzője voltam.”* - „Soha ti dicséretre méltó híretek/Meg nem hal, míg folynak alá sebes vizek.” /Zrínyi M. Szigeti veszedelem.

450 évvel ezelőtt: Az 1568-as tordai országgyűlés zárónapja, január 13. a Vallásszabadság napja; annak emlékére, hogy a magyarság a Tordai Országgyűlés révén Európát egy évszázaddal, Amerikát két évszázaddal (!) megelőzve, elsőként iktatta törvénybe a legfőbb emberi szabadságot, a lelkiismeret, avagy a hit szabadságát./MVSZ.

245 évvel ezelőtt született (1773. november 17. Debrecen -1805. január 28. Debrecen) Csokonai Vitéz Mihály költő; a magyar irodalom egyik legjelentősebb költőjeként tartjuk számon. Tanárai a jövő tudósaként emlegették, „poeta doctusnak” és „poeta natusnak” is nevezték.

200 éve, 1823. január 22: Nemzeti imánk, a HIMNUSZ megszületése! Kölcsey Ferenc Szatmárcsékén ezen a napon fejezte

be e 64 soros művét, melynek megzenésítője Erkel Ferenc. Ez a nap 1989-óta, azaz 29 éve a Magyar Kultúra napja.

200 évvel ezelőtt született Semmelweis Ignác Fülöp magyar orvos, „az anyák megmentője”. (1818. július 1. Buda-1865. augusztus 13. Bécs) Oktatott a Bécsi Egyetemen 1837–1844-ig. Az 1848-as év tavaszán Semmelweis több társával együtt tagja lett a bécsi forradalmi Nemzeti Gárdának, de eközben folyamatosan gyakorolta hivatását is. 1851-től tiszteletbeli osztályvezető főorvosként irányította a pesti Szent Rókus Kórház szülészeti osztályát. 1855-ben a pesti egyetemen kinevezték az elméleti- és gyakorlati szülészeti tanárává. 1857-ben a zürichi egyetem meghívta tanárnak, de inkább itthon maradt. A Fiumei Úti Sírkertben, Budapesten alussza örök álmát.

200 évvel ezelőtt született görögöi és toporci Görgey Artúr (Toporc, 1818. január 30. – Budapest, Lipótváros, 1916. május 21.) 1848–49-es honvédtábornok, hadügyminiszter, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején több alkalommal a honvédsereg fővezére.

195 évvel ezelőtt született Petőfi Sándor magyar költő, forradalmár, nemzeti hős, a magyar költészet egyik legismertebb és legkiemelkedőbb alakja. 1823. január 1. Kiskőrös -1849. július 31., Segesvár, ma Románia.

195 évvel ezelőtt született sztrégovai és kiskelecsényi Madách Imre magyar költő, író, ügyvéd, politikus, a Kisfaludy Társaság rendes és a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja. A magyar irodalom és drámaköltészet kiemelkedő alakja. (Az ember tragédiája írója.)

1823. január 20. Alsósztrégova, ma Szlovákia -1864. október 5. Alsósztrégova, ma Szlovákia)

190 évvel ezelőtt halt meg Fazekas Mihály magyar költő, botanikus, közéleti ember. (1766. január 6. Debrecen - 1828. február 23. Debrecen) Pl. a Lúdas Matyi írója. A botanika tudósa, a hazai növénytan tudományának egyik fontos előfutára, Diószegi Sámuellel ő írja meg a *Füvészkönyvet*. Műveivel összekötő láncszem a felvilágosodás és a reformkor romantikája között, Petőfi népiességének elindítója.

185 éve: Lotz Károly magyar festőművész, a 19. századi akadémikus magyar fal- és portréfestészet jelentős képviselője. 1833. december 16. Bad Homburg vor der Höhe, Németország - 1904. október 13. Budapest. Elvégzett iskola: Bécsi Műszaki Egyetem. Szülők: Antonia Höfflick, Wilhelm Christian Lotz

180 évvel ezelőtt hunyt el Kölcsey Ferenc (1790. augusztus 8. Szödemeter, ma Románia 1838. augusztus 24. Szatmárcseke), magyar költő, politikus és nyelvújító, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Kisfaludy Társaság alapító tagja, a nemzeti himnusz költője.

170 évvel ezelőtt született a vasminiszter, bellusi Baross Gábor János Jusztin (Pruzsina, 1848. július 6. – Budapest, 1892. május 9.) magyar politikus, a korszerű magyar kereskedelem és közlekedés megalapítója. A dualizmus korának kiemelkedő gazdaság- és közlekedéspolitikusa. A vasútügy fejlesztése terén elért eredményei miatt „vasminiszternek” nevezték, Széchenyi István közlekedéspolitikai eszméinek megvalósítóját tisztelték benne.

170 évvel ezelőtt született vásárosnaményi báró Eötvös Loránd Ágoston, magyar fizikus, akinek egyik legismertebb alkotása a nevével viselő torziós inga./Wikipédia (1848. július 27. Buda -1919. április 8., Budapest)

170 évvel ezelőtt született Wekerle Sándor (Mór, 1848. november 14. – Budapest, 1921. augusztus 26.) magyar jogász, politikus, miniszter, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, Magyarország első polgári származású miniszterelnöke. Az évszázadok óta szabadságban élő nemzetek természetes módon éltek és élnek együtt történelmi múltjukkal, építnek az elődök munkájára, nekünk azonban a kommunizmus múlttagadása után most kell újra folyamatossá tenni történelmünket. Wekerle Sándor rátermettségét, szakmai felkészült-

ségét és politikusi tehetségét bizonyítja, hogy három alkalommal is – mindannyiszor válsághelyzetben – töltötte be a miniszterelnöki tisztséget. Pályafutása során mindvégig olyan reformokat fogadtatott el, olyan kezdeményezéseket indított útjára, amelyek Magyarország modernizációját, a fejlődés kapuinak kitérését és az emberek élethelyzetének javítását célozták.

155 évvel ezelőtt született Gárdonyi Géza (született Ziegler Géza, Agárdpuszta, 1863. augusztus 3. – Eger, 1922. október 30.) író, költő, drámaíró, újságíró, pedagógus, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteleti tagja. (Egri csillagok, Ida regénye, Isten rabjai, Göre Gábor bíró úr...stb.)

155 évvel ezelőtt született Herczeg Ferenc (Franz Herzog, Versec, 1863. szeptember 22. – Budapest, 1954. február 24.) magyar író, színműíró, újságíró, az MTA tagja és másodelnöke, 1904-től 1919-ig a Petőfi Társaság elnöke. Álnéve: Katang. A Horthy-korszak legnépszerűbb írója, az Új Idők című irodalmi hetilap főszerkesztője és a Magyar Revíziós Liga elnöke. 1925-ben, 1926-ban és 1927-ben Az élet kapuja című regénye alapján az Akadémia Nobel-díjra jelölte.[5] 1930-ban Magyar Corvinlánc kitüntetésben részesült. 1925 és 1930 között 40 kötetes díszkiadásban jelentek meg munkái. 1927 és 1945 között a felsőház tagja volt. A magyar revíziós mozgalom egyik vezéralakjaként ismerték. Ő avatta fel 1932. október 6-án a budapesti Szabadság téren Lord Rothermere ajándékát, a Magyar fájdalom szobrát, amelyet 1945-ben eltávolítottak. A II. világháború után már visszavonultan élt és nem publikált. 1949-ben elvették, kisajátították villáját, akkor kapta vissza egyik szobáját, amikor egy szovjet íróküldöttség tett nála látogatást. 1949 után műveit évtizedekig nem adhatták ki Magyarországon, csak 1990 után.

150 évvel ezelőtt született vitéz nagybányai Horthy Miklós altengernagy, kormányzó, történelmünk kimagasló személyisége

150 évvel ezelőtt, 1868-tól: Általános tankötelezettség, lányoknak és fiúknak egyaránt!

150 ÉVES A MÁV (Magyar Államvasutak) 1868. július 1-jén kezdte meg működését a Magyar Királyi Államvasutak, a MÁV jogelődje. A MÁV elsősorban azokat a vonalakat építette meg, amelyeket az ország gazdasági érdekei, nemzetközi kötelezettségei és a honvédelmi szempontok megkívántak, de amelyeket a magántársaságok nem tartottak kifizetődőnek. A vasúthálózat jelentős részét kiépítő, de nehéz anyagi helyzetbe kerülő nagy magántársaságokat az állam 1876-tól államosította, így 1891-re csaknem 5000 kilométernyi vasútvonal került a MÁV tulajdonába. (Világgazdaság)

145 évvel ezelőtt: 1873-ban a Pesti Vigadó falai között mondták ki Buda, Pest és Óbuda egyesítését és Budapest létrejöttét. Az új főváros főpolgármesterének Ráth Károlyt választották, a Budapesti Királyi Ítéltábla alelnökét, kinevezték a további tisztségviselőket, és megalakult az első képviselőtestület is. Az ünnepi alkalom tiszteletére előadták Liszt Ferenc Krisztus oratóriumát, így tisztelegtek a megalakuló metropolisz előtt.

135 évvel ezelőtt hunyt el szentistváni Babits Mihály László Ákos (1883. november 26., Szekszárd - 1941. augusztus 4., Budapest) költő, író, irodalomtörténész, műfordító, a 20. század

eleji magyar irodalom jelentős alakja, a Nyugat első nemzedékének tagja.

130 évvel ezelőtt - 1887-ben, Európában másodikként szervezték meg a mentőszolgálatot. A BÖME (Budapesti Önkéntes Mentőegyesület) első lófogatú mentőkocsija 1887 május 10-én indult el a budapesti Lipót bazár elől. A mentésügy országos intézménye ma az **Országos Mentőszolgálat (OMSZ). Kresz Géza Mentőműzeum, Budapest; Telefonszám: + 36-1/374-40-08 + 36-1/350-37-37/ 511 vagy 512 mellék; Cím: Budapest, Markó utca 22.** (Az embermentést, mint kötelezettséget Mária Terézia magyar királynő törvényben írta elő. A vasúti mentővagon és a rohamkocsi egyaránt «magyar találmány».)

125 évvel ezelőtt hunyt el Erkel Ferenc (1810, Gyula -1893) magyar zeneszerző, karmester, zongoraművész és sakkmeister, a Pesti Sakk-kör első elnöke. Pályáját zongoraművészként és zenepedagógusként kezdte Kolozsvárott.

125 évvel ezelőtt hunyt el Puskás Tivadar (1844. szeptember 17., Pest -1893. március 16., Budapest) mérnök, feltaláló, a telefonhírmondó megalkotója.

125 évvel ezelőtt született nagyrápolti Szent-Györgyi Albert (1893. szeptember 16. Budapest - 1986. október 22. Woods Hole, Falmouth, Massachusetts, Egyesült Államok.) Magyar orvos, biokémikus, a magyar, a szovjet és az amerikai tudományos akadémia tagja, nemzetgyűlési képviselő. A Szent-Györgyi Albert-díj névadója. Díjai: Fiziológiai és orvostudományi Nobel-díjas; Lasker-díj az orvosi alap kutatások kategóriában, Kossuth-díj. 1931-ben a paprikából aszkorbinsavat tudott kinyerni, így bejelentette: nagy mennyiségben képes előállítani a C-vitamint. A közhiedelemmel ellentétben azonban nem elsősorban a C-vitaminért kapta a Nobel-díjat, hanem a biológiai oxidációs folyamatok kutatása terén elért felfedezéséért, különös tekintettel a C-vitaminra és a fumársav katalízisére. Egykori tanítványával, Straub F. Brunóval 1937-ben közösen izoláltak két, az izomösszehúzódáshoz elengedhetetlen fehérjét, az aktint és a miozint.

120 évvel ezelőtt gyilkolták meg Wittelsbach Erzsébetet. (Teljes nevén: Wittelsbach Erzsébet Amália Eugénia, becenevén Sissi) München, 1837. december 24. – Genf, 1898. szeptember 10.) Ausztria császárnéja, Magyarország és Csehország királynéja (1854-1898), Ferenc József felesége. Apja Miksa József bajor herceg, anyja Mária Ludovika Vilma bajor hercegnő volt. Szerette a magyarokat, sokat időzött Gödöllőn, a **kiegyezést egyengetve fellépett a magyarok érdekében. Magyarországi iránta érzett tisztelete mindmáig tart.**

110 évvel ezelőtt született; 20 évvel ezelőtt hunyt el gróf szentgyeydi és cegei Wass Albert. (Válaszút, Erdély, 1908. január 8. – Astor, Florida, 1998. február 17.) erdélyi magyar író és költő. 1998. február 17-én önkézüleg vetett véget életének, miután a hazatelepülési kérelmét a Horn-kormány időszakában Kuncze Gábor belügyminiszter elutasította.

100 évvel ezelőtt, 1918. október 31-én otthonában gyilkolták meg a kommün katonái szegedi és borosjenői gróf Tisza Istvánt. (teljes neve Tisza István Imre Lajos Pál) Tisza Istvánt magyar politikust, miniszterelnököt, az MTA tagját. Két kormányfői ciklusa (1903-1905, illetve 1913-1917) alatt markáns konzervatív politika és az ellenzéki obstrukció elleni

kíméletlen fellépés jellemzett. A miniszterelnök az összbirodalmi érdekek szempontjából is elhibázott lépésnek tartotta a hadüzenetet, ugyanis úgy gondolta, a dualista állam nem készült fel eléggé ahhoz, hogy akár a szerbek, akár az antant nagyhatalmak ellen gyors és eredményes háborút vívhasson, emellett pedig – mint kiderült, nem alaptalanul – kételkedett a négyes szövetség másik két tagjának, Olaszországnak és Romániának a hűségében is. Ez okokból eredően a július 7-i minisztertanácson Tisza István – a résztvevők közül egyedül – a fegyveres megoldás ellen szólalt fel, és ahelyett egy szigorú, ámde teljesíthető feltételeket tartalmazó jegyzék küldését javasolta a szerb fél számára; egy héttel később aztán ő is feladta különvéleményét, és csatlakozott a háború támogatóihoz.

95 évvel ezelőtt hunyt el Papp-Váry Eleménné, Sziklay Szeréna Hedvig Mária (Jánok, 1881. április 18. – Budapest, 1923. november 15.) magyar költőnő, Papp-Váry Elemér (1870-1925) tábornok felesége. A Magyar Hiszekegy költőnője. A **Magyar Hiszekegy** a Magyarország Területi Épségének Védelmi Ligája és a Védő Ligák Szövetsége által 1920-ban kiírt, a magyarság akkori életérzését a trianoni békeszerződéssel kapcsolatban megjeleníteni hivatott pályázatra érkezett győztes pályamű.

90 évvel ezelőtt született Sinkovits Imre (Kispest, 1928. szeptember 21. – Budapest, 2001. január 18.) magyar színművész, a Nemzet Színésze, Kossuth és kétszeres Jászai Mari-díjas, érdemes és kiváló művész.

85 évvel ezelőtt - 1933. február 7. – Apponyi Albert gróf halála, aki többek között a róla elnevezett 1907. évi oktatási törvénnyel és a párizsi békekonferencián résztvevő magyar békedelegáció vezetőjeként írta be nevét a történelemlétkönyvekbe. Apponyi Albert gróf a Horthy-korszak és a dualizmus egyik legjelentősebb államférfija és politikusa volt, aki a történelem során ékes példát mutatott az utókornak a felelős politizálásról

80 évvel ezelőtt: 1938 – Eucharisztikus Világtalálkozó Magyarországon!

80 éves a magyar légierő! 1938. október 1.

75 évvel ezelőtt: 1943. nov. 28. – 1943. dec. 1. Teheráni konferencia. A „három nagy”, Winston Churchill brit miniszterelnök, Franklin Delano Roosevelt amerikai elnök és Sztálin szovjet diktátor először ült tárgyalóasztalhoz annak érdekében, hogy szorosabbra fűzze együttműködését Németország ellen. Itt döntött el, hogy Magyarország szovjet érdekszféra lesz, és a Vörös Hadsereg fogja megszállni az országot.

40 évvel ezelőtt - A Szent Korona átadás-átvétele 1978-ban: A „Leltár (részlet)”, amely felvétellett Budapesten, az Országház épületében 1978. január 5-én, a magyar korona és a koronázási ékszerek szakértői szemléje és azonosítása alkalmából: 1./ Egy darab aranyból készült korona, 19 zománcképpel, drágakövekkel, igaz-gyöngyökkel díszítve, zárt, csúcs- és csüngő díszekkel. Átmérője: 21,3, ill. 20,3 cm.” 1978. január 6-án délután az Országház kupolacsarnokában Cyrus Vance amerikai külügyminiszter - Jimmy Carter elnök személyes megbízottjaként - visszaadta Szent István koronáját Magyarországnak a népnek.

30 éve - Az 1988 –tól megindult és az 1990 –es szabad választásokkal részben befejeződött, békés eszközökkel végbement politikai folyamatot, amely a kommunista hatalom (1944-1948 közt: Magyar Kommunista Párt, 1948-1956 közt Magyar Dolgozók Pártja, 1956-1989 közt Magyar Szocialista Munkáspárt) diktatórikus jellegű egypártrendszerét, illetve az állami és társadalmi tulajdonra épülő tervgazdálkodását átalakította többpártrendszeres parlamentáris demokráciává és magántulajdonra épülő piacgazdasággá, magyarországi rendszerváltozásnak nevezzük. / Harmat Árpád Péter

25 évvel ezelőtt hunyt el - dörgicsei és kisjenei ifjabb dr. Antall József (Pestújhely, 1932. április 8. – Budapest, 1993. december 12.) magyar politikus, könyvtáros, orvostörténész, muzeológus, Magyarország első szabadon választott miniszterelnöke a rendszerváltás után. Betegsége – még a kormányzati ciklus lejárta előtt – legyűrte szervezetét. 1993. december 12-én elhunyt. Temetése 1993. december 18-án, szombaton déli 12 órakor vette kezdetét, a koporsót a Kupolateremből az Országház előtt felállított ravatalhoz vitték. Szabad György, az Országgyűlés elnöke, Sütő András író és Bolberitz Pál címzetes apát búcsúztatták. Innen a Fiumei úti Nemzeti Sírkertbe indult a menet. Paskai László bíboros prímás, esztergomi érsek, Hegedűs Lóránt református püspök, Harmati Béla evangélikus püspök, Schweitzer József főrabbi és Tőkés László nagyváradi református püspök mondtak beszédet a sírnál. Utóda a miniszterelnöki székben Boross Péter belügyminiszter lett.

5 évvel ezelőtt hunyt el, 85 évvel ezelőtt született - Rácz Sándor magyar politikus, az 1956-os forradalmi munkásmozgalmak egyik vezéralakja, a Nagy-Budapesti Központi Munkástanács elnöke, a Kádár-diktatúra idején az ellenzéki értelmiségi mozgalmak résztvevője, a Magyarok Világszövetségének tiszteletbeli elnöke. (1933. március 17. Hódmezővásárhely - 2013. április 30. Budapest)/Wikip.

Isten kezében a 2018-as esztendő!

2018. április 8. Megalakulhatott a 4. Orbán kormány. A FIDESZ-KDNP nemzeti kormány 2/3-os győzelme, 133 országgyűlési képviselővel. (Nemzeti kormányaink, dr. Orbán Viktor miniszterelnök: 1998-2002; 2010-2014; 2014-2018; 2018 – 2022 /hivatalban/).

2018. május 29. Alaptörvény-módosítás: Magyarországra nem telepíthető be idegen népesség, és nem jogosult menedékközponttal a nem magyar állampolgár, aki Magyarország területére olyan országon keresztül érkezett, ahol üldöztetésnek vagy üldöztetés közvetlen veszélyének nem volt kitéve. Márpedig a szomszédos országok mind ilyennek számítanak a kormány megítélése szerint.

Rögzítették azt is, hogy a rendőrség is részt vesz a jogellenes bevándorlás megakadályozásában, továbbá azt, hogy Magyarország keresztény kultúrájának védelme az állam minden szervének kötelessége.

2018. június 19. A Kormány elfogadta és törvénybe iktatta a STOP SOROS törvényt, mely megakadályozza, hogy Magyarország bevándorlóországgá váljon.

2018. szeptember 11. Sargentini-jelentés

Családok éve

Erdélyben, Csík-szeredában találtunk erre a sírköfeliratra, mely mégis ebbe a témakörbe tartozik: *„Bálint Lajos 1929-2010. Élt 81 évet, mert 7. gyermekként engedték megszületni.”* Szív-bemarkoló köszönet az Életért, még utolsó üzenetként is – az ÉLŐKNEK! – mert az ÉLET a legszebb és legnagyobb dolog a földön...

EuroSkills Budapest 2018, vagyis a szakmák Európa-bajnoksága. A kétevente megrendezett versenyen a kontinens legfelkészültebb fiatal szakemberei versenyeznek egymással az Európa legjobbjá címért, a háromnapos, szeptember 26. és 28. közötti budapesti döntőn 28 ország 600 versenyzője mérte össze tudását 37 szakmában 500 szakértő és zsűritag előtt. A magyar fiatal szakemberek kiválóan szerepeltek, kilenc érmet szereztek. Aranyérmes lett a Sipos Kristóf Balázs és Takács Zoltán alkotta mechatronika-csapat, Nagy Ádám János épületasztalos és Simon Krisztián bútorasztalos. Ezüstérmet szerzett Balogh Ákos webfejlesztő, Cseke Szabolcs festő, Varholik Dávid ápoló. Bronzérmes pedig Zaja Dániel hegesztő, Balogh Krisztián kőfaragó és Takács Dániel virágkötő vehetett át. Szívből gratulálunk!

Sport! (Kiragadott események)

Magyarország a 2. helyen a portugáliai kajak-kenu világ-bajnokságon! 6 arany, 1 ezüst, 2 bronzérem! (1.helyen: Németország.)

Ifjúsági olimpia Argentína, Buenos Aires. Magyarország ifjúsági sportolói nagyszerű teljesítményt nyújtva, a nemzetek versenyében a negyedik helyen végeztek. Csupán Orosz-

ország, Kína és Japán előzött meg minket! Eredményünk: 12 arany-, 7 ezüst- és 5 bronzérem. Milák Kristóf és Késely Ajna egyaránt három-három aranyérmes szereztek. (pl. USA=9., Fr.o.=10. hely!) Ennél nagyobb sikert a magyar sport csupán 1952-ben, a Helsinkiben megtartott felnőtt korú olimpián ért el, amikor a nemzetek versenyében csak az Amerikai Egyesült Államok és a Szovjetunió előzött meg bennünket. Akkori, egyelőre fölülmúlhatatlannak bizonyuló eredményünk: 16 arany-, 10 ezüst- és 16 bronzérem. Gondoljunk bele: 1952-ben csupán 7 év választott el bennünket a második, vesztes világháborútól, és immár négy éve tombolt Magyarországon a Rákosi féle kommunista rendszer. A csodálatos Helsinki eredmények mögött, a Horthy-korszak csúcsveit kell keresnünk, azt az élményt, amit a Trianonban elcsatolt területek egy részének visszatérése szerzett a nemzetnek. Arról nem beszélve, hogy az utódállamok csapataiban hány magyar sportoló küzdött Helsinkiben. Egyetlen példaként megemlíjük, hogy 1952-ben az egész román vízilabda csapat erdélyi magyarokból állt, egytől-egyig./MVSZ.

Gazdaság: UNIÓS ÁTLAG FELETTI NÖVEKEDÉS VÁRHATÓ A JÖVŐBEN IS

A kormány új, középtávú gazdasági programjának számításai szerint uniós átlag feletti, 4 százalékos körüli GDP-növekedés várható a következő öt évben is – hangsúlyoztam a magyar konvergencia-programot bemutató sajtótájékoztatón múlt pénteken. A Brüsszelben kedden benyújtott, 2019-2023-as dokumentum szerint az időszak végére Magyarország adósságrátája a GDP 60 százaléka alá csökkenhet. Az elmúlt évek jó alapot teremtettek a további GDP-bővülésre, hiszen a visegrádi országok gazdaságának 2013 és 2018 közötti növekedése közel 20 százalékos, ezen belül Magyarorszáé 20,6 százalékos volt. Ugyanebben az időszakban az EU gazdasági növekedése alig 11 százalék körül alakult. Hétpontos családvédelmi akciótervet jelentett be a **miniszterelnök** 2019. februárban. Minden 40 év alatti nő, aki első házasságát köti, 10 millió forint kedvezményes kölcsönben részesülhet. Bővítik a csok kedvezményes hitelét, és a jelzáloghitel visszafizetésénél is könnyítést kapnak a gyermeket vállaló családok. Azok a nők, akik legalább négy gyermeket szültek és neveltek, életük végéig mentesülnek az szja fizetése alól. Elindul a nagycsaládosok autótársítási programja, és megvalósul a teljes bölcsődei ellátást is. Hetedik pontként említette, hogy bevezetik a nagyszülői gyedet, így például a nagymama is otthon maradhat az unokával a szülők helyett. **A kormány jövőre is szigorú és fegyelmezett költségvetési politikát folytat**, miközben közel 224 milliárddal többet, 2228 milliárd forintot fordít a családok támogatására, valamint a gazdaságvédelmi akcióterv révén mintegy 500 milliárd forinttal segíti a gazdaság szereplőit. A törvénytervezet 2020-ban 4 százalékos gazdasági növekedéssel, valamint a GDP egy százalékában kitűzött költségvetési hiánnyal számol az államadósság arányának további, érdemi csökkentése mellett.

(Varga Mihály pénzügyminiszter, Képviselői Hírlevél.)

NOSZTALGIÁZZUNK! – ELEVENÍTSÜK FEL! A HÁZI ÁLDÁS

A falakon függő, pozitív energiát sugárzó kézimunka-kompozíciók tűntek el véglegesen a modern világ süllyesztőjében. Pedig a harmonikus otthonok belső falának díszítő eleme, az üzenetek tartalma jótékony hatást gyakorolt az ott élőkre. A konyhában, vagy a lakószobában, a szenteltvíztartó (minden házban volt!) közelében függesztették föl a falra, bekeretezve, vagy akár beüvegezve. Általánosan ismert szövege: *Hol hit, ott szeretet / hol szeretet, ott béke / hol béke, ott áldás / hol áldás, ott Isten / hol Isten, ott szükség nincsen.* - A XIX. sz. második felétől a hímzett v. nyomtatott falvédőkön, dísztányérokon, szentképen is szerepel, sőt, a magyarországi nemzetiségek saját nyelvén is:

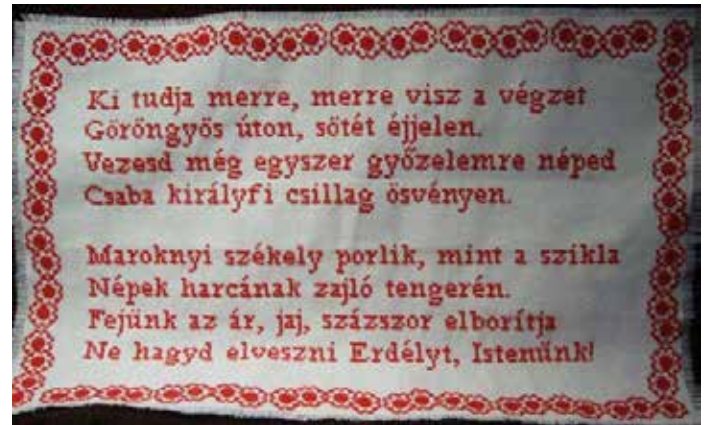

A világba küldött áldás a gondolatenergia legtisztább és legfinomabb formája, és az univerzum leghatalmasabb erejét, az isteni szeretetet mozgósítja. Megáldani annyit jelent, hogy egy személy vagy egy helyzet számára Isten kegyelmét kérni. A mindennapi életben is használjuk, ill. gondolkunk az áldásra:

A házi áldásnak legmegfelelőbb helye talán az előszobában van, hiszen az otthonunkba érkező vendég akaratlanul is elolvassa a rajta található szöveget. Az alább látható házi áldások talán még inkább alkalmasabbak a szövegek pozitív energiáinak átadására, köszönhetően azok egyedi és különleges megjelenésüknek.

Az áldás beteljesülése Isten kegyelme, jóakarata, jutalma. Az ég, az Isten áldása. Ha: Nincs rajta áldás, nincs rajta Isten áldása, ekkor: nem sikerül semmi.

Áldást kér valakire v. valamire: „Az ég áldásait rátok bőven mérje.” (Csokonai Vitéz Mihály) „Nem volt a vállalatomon,

modern lakásban is fellelhető manapság újra a Házi Áldás, vagy az áldások többféle formája.

a tetteimen, az akaratomon Isten áldása.” – azaz: Meglátogatta az Úristen!

Áldás, békeség a reformátusok körében használatos köszöntés. (Válasz: Istené a dicsőség!)

Áldást mond; elmondja az áldást.: Étkezéseknél, stb.

Mindennek a mi történelmi, keresztényi/keresztényi hitünk az alapja. Hála Istennek, sok

Áldott legyen a szív, mely hordozott,
És áldott legyen a kéz, mely felnevelt,
Legyen áldott eddigi utad,
És áldott legyen egész életed.
Legyen áldott benned a Fény,
Hogy másoknak is Fénye lehess!
(Régi magyar áldás)

Legyen előtted jól kitaposott út,
Hátad mögül fújjon mindig a szél,
A nap melegen süsse arcodat,
Az eső puhán essen földjeidre,
S míg újra találkozunk,
Hordozzon tenyerén az Isten!

Erdély - Glasul Hunedoarei napilap, Stefan Ciocan román újságíró:

Történelem, kultúra és szellemi gyökerek nélküli a Kárpátokon túli...

A Glasul Hunedoarei napilapban Stefan Ciocan román újságíró történelem, kultúra és szellemi gyökerek nélküli, Kárpátokon túli román népről beszél. Az ő szemükben minket felszabadítottak a magyarok alól. Pedig teljesen egyértelmű, hogy Erdélyt meghódították, szellemileg pedig ez a tartomány volt az a bizonyos tojás, melyből a román kultúra és írásosság kikelt. A románság tojása, melyet a magyarok és osztrákok fészékben keltettek.

Ezzel kapcsolatban néhány tény, melyről nagyon kevés szó esik és érthetetlen módon mi is keveset beszélünk róla, de érthető módon a román fáma elhallgatja:

"Forrai Miklós, háportoni nemes volt az első, aki 1564-ben saját pénzén evangéliumi magyarázatokat jelentetett meg román nyelven, amelynek "Talcul Evanghelior" a címe.

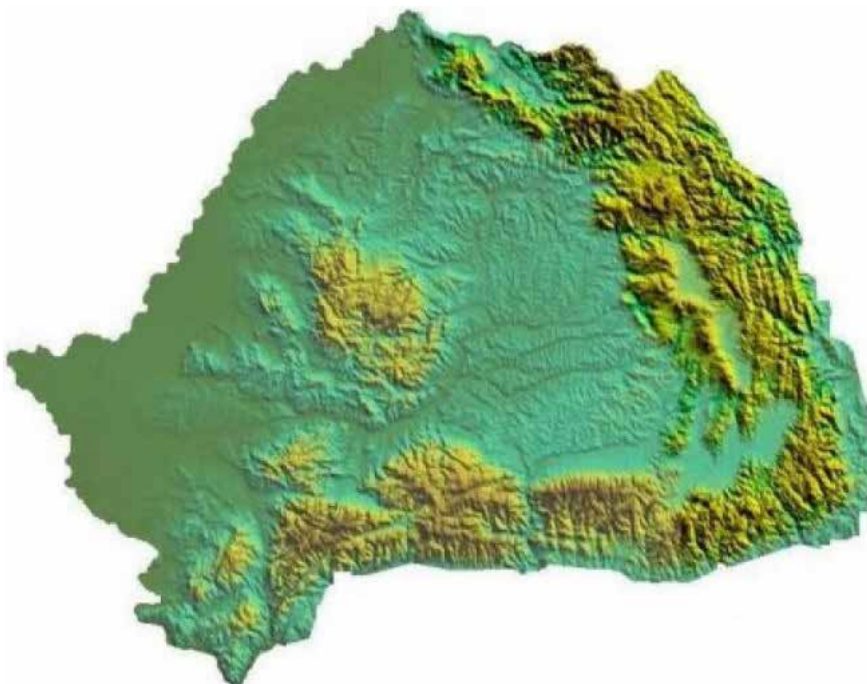
János Zsigmond (1559-1571) első erdélyi fejedelem uralkodása alatt vezették be a román ortodox egyházakba a szláv helyett a román nyelvet. Ez nagymértékben hozzájárult a román nemzeti nyelvű irodalom kialakulásához.

A tordai országgyűlésen 1568-ban először mondták ki Európában – és azt hiszem a Földön is – a vallásszabadságot! A katolikus mellett a reformátust, az evangélikust és az unitáriust teljesen egyenrangúnak nyilvánították, a román ortodox vallást pedig tolerálták.

Kolozsváron, Heltai Gáspár nyomdájában 1570 körül jelent meg az első (!) latinbetűs román nyelvű nyomtatvány, amely Szegedi György Zsoltároskönyvének román fordítása.

Tordási Mihály érsek, aki karánsebesi és lugosi prédikátorokkal lefordította az Ótestamentumot és a dévai várkapitány Geszti Ferenc pénzbeli támogatásával 1582-ben Szászvárosban kinyomtatta (Paliia dela Orastie).

Bethlen Gábor (1613-1629) Erdély legnagyobb fejedelme, Gyulafehérváron az erdélyi románság számára egy

cirillbetűs nyomdát állíttatott föl – a románok 1875-ig cirillbetűket használtak – és szorgalmazta az Új Testamentum románra történő lefordítását.

I. Rákóczi György erdélyi fejedelem (1630-1648) tovább folytatta e nemes szándékot és 1640 körül a fejedelmi udvar papja Geleji-Katona István ötletére, Csulay György egyházi főfelügyelő költségein román nyelven kiadták a Kálvinista Katekizmust.

1648-ban Fogarasi István költségein hasonló témájú fordítások jelentek meg román nyelven.

I. Rákóczi György felesége, Lórántffy Zsuzsanna Fogarason iskolát alapított az erdélyi románság számára, amelyben a tanulók, papjelöltek és papok, természetesen román nyelven (!) tanulhattak.

Az erdélyi románság kultúrtörténetében azonban a legnagyobb jelentőséggel az ún. Rákóczi-Biblia bír, amely a teljes Új Testamentum román nyelvre történő lefordítása. A munkát 1648-ban fejezték be és I. Rákóczi György erdélyi fejedelem költségein a gyulafehérvári nyomdában nyomtatták ki. Ez a román nyelvű Biblia 40 (!) évvel előzte meg a Bukarestben kinyomtatott román Bibliát.

Amikor a török 1658-ban Erdélyt dúlta, a gyulafehérvári nyomdát is megsemmisítette. Erdély utolsó fejedelme Apafi Mihály (1661-1690) azonban ismét helyreállította. Az 1685-89-es évek között kiadott román nyelvű nyomtatványok az ő támogatásának köszönhetik megjelenésüket.

Az első román nyelvű tankönyv, szintén az erdélyi fejedelmek által létrehozott gyulafehérvári nyomdában jelent meg 1699-ben (Bucovna ce are în sine deprinderea învaturii copiilor la carte).

1918-ban a kb. 2.8 millió magyarországi (a történelmi Magyarországot tekintve) románnak 2043 iskolája volt. Több, mint az akkori összrománságnak (!) (kb. 7 millió) a Román királyságban."

(Forrás: szek-helyek.ro)

WASS ALBERT

1908. január 8. Válaszút, Magyarország

-1998. február 17. Astor Park, Florida

ÜZENET FIATAL MAGYAROKNAK!

Fiatal véreim, határokon innen és túl, idegen föld elhagyatottságában, az otthoni kényeszerúségek sívárságában, rabóságban, elnyomatásban, ahol csak vagytok: hozzatok szólok. Súlyos idők nyomása nehezdedik lelkemre s mondaniva-

lomat hosszú esztendőök gondja s tudása érlelte. Ti vagytok a nemzet jövődjé. Veletek él vagy pusztul a magyar. Amit ehhez az egyszerű történelmi tényhez hozzáfűzni kívánok, azt fogadjátok szeretettel, mint ahogy szeretettel csordul a szívemből.

Éltrevalók vagytok. Éltrevalóbbak, mint mi voltunk a ti korotokban. Okosabbak is vagytok, óvatosabbak és mérsékletesebbek. Megértőbbek egymással és idegenajkú embertársaitokkal szemben.

Az élet tanított meg erre. Látókörötök szélesebbre tágult a történelem viharverése folytán. Minden lehetőségtek megvan ahhoz, hogy egy okosabb, emberiebb és talán szebb világot építsetek föl magatok köré, mint amilyen a mienk volt. Adja az Úristen, hogy így legyen. Mindaz azonban azon múlik, hogy megtudjátok-e őrizni és hajlandók vagytok-e vállalni azt a magyar lelki és szellemi örökséget, amit mi vért izzadva átmentettünk valahogy a különböző „izmusok” özönvizén a ti számotokra, hogy ne legyetek lelki koldusok egy özönvíz-utáni új világban. Ez az örökség a tietek egyedül és senki másé nem lehet ezen a földön. Ha ti eldobjátok magatoktól, örökre elvész. És nem csak önmagatokat fosztjátok meg valamitől, ami pótolhatatlan, de nélküle szegényebb lesz az emberiség is.

Nekünk, magyaroknak az Úristen különösen gazdag és színes nemzeti örökséget adott. Az egész vilá-

gon ez egyedül a mienk. Senki nem veheti el tőlünk, mint ahogy mi sem vehetjük át senkitől azt, ami nem illet meg minket. Hiába beszélünk angolul, franciául, spanyolul, németül, attól még nem leszünk sem angolok, sem franciák, sem spanyolok, sem

németek. Az ő örökségük nem a mienk, s ha majmolni próbálnánk őket, könnyökkel betörni közéjük, mindössze a magunk egyéniségét, a magunk örökségét veszíthetjük el, az övéket soha sem vehetjük át. Gyökértelen idegenek leszünk az emberi világban, s lelkileg elpusztulunk benne, mint a gyökerét vesztett fa.

Véreim, fiatal magyarok, jól-rosszul, de valahogy átmentettük számotokra azt a nemzeti örökséget, ami Isten rendelése folytán a tietek. Átmentettük azt földrengésen, világégésen, nemzetpusztító, lélekgyilkoló nemzetköziség mesterséges tanainak szennyes özönvizén keresztül. Ha egyebet nem tudunk értetek tenni, de ezt megtettük s becsülettel örökösünk fölötté, ameddig élünk. De a többi már a ti dolgotok és a ti felelőségetek. Egyet ne feledjete el: amíg magyarok vagytok, s az ősi kultúr-örökség erkölcsi alapján álltok, addig Isten által kijelölt helyetek és szerepetek van a világban. De ha eldobjátok magatoktól ezt az örökséget, ha magyarságotokból kivetkőztök, akkor senkik se lesztek, csupán egy halom szemét, amit ide-oda sodor a szél, míg végül is elmerültek a semmiben.

Én bízom bennetek. Áldjon meg mindanniatokat az egy igaz Isten, köszikla-örökségünk magyar Istene!

Wass Albert:
Ébredj magyar!

Nemzetemet dúlta már tatár,
harácsolta török,
uralkodott fölötte osztrák,
lopta oláh, rabolta cseh.
Minden szomszédja irigyelte mégis,
mert keserű sorsa
istenfélő nemzetté kovácsolta.
Becsület, tisztesség, emberszeretet
példaképe volt egy céda
Európa közepén!
Mivé lett most?
Koldussá vált felszabadult honában,
züllött idegen eszmék napszámosa!
Megtagadva dicsó őseit,
idegen rongyokba öltözve
áruja magát minden utcasarkon
dollárért, frankért, márkáért,
amit idegen gazdái odalöknek neki!
Hát magyar földön már nem maradt magyar
ki ráncba szedné
ezt az ősi portán tobzódó
sok-száz idegent?
Ébredj magyar!
Termőfölded másoknak terem!
Gonosz irányba sodor
ez a megveszekedett új történelem!

Wass Albert:
Ébredj, magyar!

Országodon kufárok osztozódnak,
rabtartóid leszarmazottjai,
s kik raboltak, öltek, véredet vették,
ma mástól rabolt palotákban élnek.

Széttelernének száz apróka pártba,
hogy szavazatod feldarabolódjon,
s egy kisebbség, fölzárkózva keményen,
uralkodhasson a többség felett.

Gyermekeid lelkéből már kiöltek
tisztességet, Istent és Hazát.
Volt kízólegények demokráciára
tanítják ma az unokát.

Szabadságról rikácsol a lopó,
a fosztogató igazságról fecseg,
s aki kifosztott, ma igazságról kesereg.

